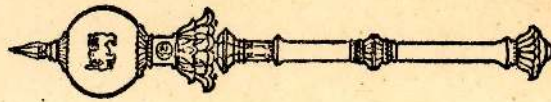

22 වන කාණ්ඩය
11 වන කලාපය

*Budget 11 වන වසර
Sanku, Gannu
Sovani, Ceva
9 started My spend.*

මහජනතා
1983 මාර්තු 17
Hanch

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අගෝස්තු පිටපත)

අත්තිරිගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය :

මොරටුව විශ්ව විද්‍යාලයේ උත්තර මණ්ඩලයට නම් කිරීම

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු :

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983 [සයවන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී

කල් තැබීමේ යෝජනාව

Handwritten text at the top left, including a date: 11 1921.

Handwritten text at the top right, including a date: 11 1921.

දැනට ලැබුම්පත්

(විකල්ප)

ලැබුම්පත්

(විකල්ප)

ලැබුම්පත්

Handwritten text at the bottom left, including a date: 11 1921.

Handwritten text at the bottom right, including a date: 11 1921.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு :

மொறடுவ பல்கலைக்கழக மன்றாளுக்கு நேமகங்கள்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983 [ஒதுக்கப்பட்ட ஆறாம் நாள்] :
இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

ஒத்திவைப்பும் பிரேரணை

Volume 22
No.11

Thursday
17th March 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT :
Nomination to Moratuwa University Court

APPROPRIATION BILL, 1983 [Sixth Allotted Day]:
Second Reading—Debate adjourned

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ADJOURNMENT MOTION

2-A 69518-3,150 (83/03)

பார்லாமென்ட் விவாதங்கள்

(ஹார்ட்)

பிரதமர் அவர்கள்

(பிரதமர் அவர்கள்)

பிரதமர் அவர்கள்

பிரதமர் அவர்கள் (பிரதமர் அவர்கள்)
பிரதமர் அவர்கள் (பிரதமர் அவர்கள்)
பிரதமர் அவர்கள் (பிரதமர் அவர்கள்)

பிரதமர் அவர்கள் (பிரதமர் அவர்கள்)
பிரதமர் அவர்கள் (பிரதமர் அவர்கள்)
பிரதமர் அவர்கள் (பிரதமர் அவர்கள்)

Thursday
17th March 1983

Volume 13
No. 11

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Unrevised)

PRINCIPAL CONTENTS

ADJOURNMENT MOTION
APPROPRIATION BILL, 1983 (Sixth Matted Day)
Second Reading—Debate adjourned

ANNOUNCEMENT
Nomination to Moravian University Council

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

S. A. 1983 (3, 130 (83/03))

පාර්ලිමේන්තුව

பாசாளுமன்றம்

PARLIAMENT

1983 මාර්තු 17 වන බ්‍රහස්පතින්ද

வியாழக்கிழமை, 17 மார்ச் 1983

Thursday, 17th March 1983

දු. හ. 10 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථානායකතුමා [අල් හාජි එම්. අබ්දුල් බාකීර් මාකාර් මහතා] මූලාසනයැස විය.

பாசாளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 10 a.m. MR. SPEAKER [AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR] in the Chair.

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

මොරටුව විශ්ව විද්‍යාලයේ උත්තර මණ්ඩලයට නම් කිරීම

மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழக மன்றக்கு நேமகங்கள்

NOMINATIONS TO THE COURT OF THE UNIVERSITY OF MORATUWA

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The following members have been nominated to the Court of the University of Moratuwa :-

- Mrs. Sunethra Ranasinghe
Mr. P. Dayaratne
Mr. H. B. Abeyratne
Mr. Tyrone Fernando
Mr. Anura Bandaranaike
Mr. T. Sivasithamparam

As the number of candidates nominated is equal to the number of Members to be elected, I declare these candidates duly elected to the Court of the University of Moratuwa.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

- (1) Annual Report of the National Science Council of Sri Lanka for 1981.
(2) Reports of the Board of Directors and Accounts of the Sri Lanka Ayurvedic Drugs Corporation for 1980 and 1981.
(3) Annual Report and the Statement of Accounts of the Ayurvedic Medical Council for 1981.

Regulations made under Sections 4 (3), 14 and 20 of the Import and Export (Control) Act, No. 1 of 1969.

Report on the Accounts of the President's Fund for the year ended December 31, 1980.

සභාවේසය තෙ නිබස සුතුසයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

පෙත්සම්

மனுக்கள்

PETITIONS

කේ. අබේවික්‍රම මහතා (මාතර දිසා ඇමතිතුමා සහ වැඩබලන හම්බන්තොට දිසා ඇමතිතුමා)

(திரு. கே. அபேவிக்ரம—மாத்தறை மாவட்ட அமைச்சரும் பதில் ஹம்பாந்தோட்டை மாவட்ட அமைச்சரும்)

(Mr. K. Abeywickrema—District Minister, Mataara, and Acting District Minister, Hambantota)

හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික් අමාත්‍යාංශයේ සම්බන්ධීකරණ නිලධාරී බබ්ලිච්. පී. බබ්ලිච්. විජේවීර මහත්මයානෝ ඊ.බු.ඉ. 1983. 01. 29 දින දරණ පෙත්සම මෙම ඉදිරිපත් කරනවා.

සෙසන පෙත්සම් කරක සභාවට පැවරිය සුතුසයි නියෝග කරන ලදී.

பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to be referred to the Public Petitions Committee.

රද්දොලුව නිවාස සංකීර්ණය : පේන් කිරීම

றத்தொலுவ வீடமைப்புத் திட்டம் : ஒதுக்கீடு

RADDOLUWA HOUSING SCHEME : ALLOCATIONS

5/83

1. ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)

(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி—அத்தனாகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

අමාත්‍යායතන සහ පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා සහ මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමති තුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රද්දොලුව නිවාස සංකීර්ණයේ ඇති නිවාස ඒ ඒ ශ්‍රේණි වලින් ඇති ප්‍රමාණය එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ආ) එම නිවාස වලින් කොපමණ සංඛ්‍යාවක් දැනට පදිංචිකරුවන්ට ලබාදී ඇත්දැයි එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ඉ) එම පදිංචිකරුවන්ගේ නම් සහ එම ස්ථානයේ පදිංචි වීමට පෙර සිටි ස්ථානයේ ලිපිනයන්ද, ඔවුන්ගේ රැකියාවන්ද, මසකට ගෙවිය යුතු කුලියද, එක්වර ලබා ගත් මුදලද, නිවාසයේ ශ්‍රේණියද එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ඊ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பிரதம அமைச்சரும், உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும், பெருநீதிகள் அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா : (அ) றத்தொலுவ வீடமைப்புத் தொகுப்பிலுள்ள ஒவ்வொரு தரத்தையுள் சேர்ந்த வீடுகளின் எண்ணிக்கையைக்

[சுட்டிலீமேன் துறை] கூறுவாரா? (ஆ) இவ்வீடுகளில் எத்தனை வீடுகள் குடியிருப்பாளருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தென்பதைக் கூறுவாரா? (இ) இக்குடியிருப்பாளரின் பெயர், முன்னர் குடியிருந்த இடத்தின் முகவரி, தொழில் மாத மொன்றிற்குச் செலுத்தவேண்டிய வாடகை, ஒரே தடவையில் பெற்றுக் கொண்ட பணம், வீட்டின் தரம் ஆகியவைகளைக் கூறுவாரா? (ஈ) இன்றேல் ஏன்?

asked the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways : (a) Will he state the number of houses in each type, in the Raddoluwa housing complex ? (b) Will he state how many of those houses have been given to the present residents there ? (c) Will he state the names of these residents, the addresses of their previous places of residence, their occupations, monthly rental, down-payments and the types of the houses given to them ? (d) If not, why ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (සුட்டிலීමේන්තු කටයුතු සහ ක්‍රීඩා ආමන්තූම සහ ආණ්ඩු පාර්ලිමේන්තු ප්‍රධාන සංවිධායකයා)

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா—பாராளுமன்ற அலுவலர்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. M. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I answer on behalf of the Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction and Minister of Highways.)

(a) Yes.	'F' Type	78
	'D' Type	248
	'B' Type	1696

Total : 2022

(b) Out of 2022 houses, 2015 have been sold to the eligible applicants but complaints have been received that some allottees are not resident in the houses allocated to them. These complaints are being inquired into and the allocation of houses will be cancelled if it is proved that the allottees have obtained houses for any other purpose than for their residence. (c) Yes. Please see schedule 'A' which is kept in the Library for reference. (d) Does not arise.

සුළු සුළං අරමුදල සහ ජනාධිපති අරමුදල

சூறாவளி, சனாதிபதி நிதியங்கள் : கொடுப்பனவுகள்

CYCLONE FUND AND PRESIDENT'S FUND : PAYMENTS

8/83

2. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

අමාත්‍යවරයා සහ පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ආමන්තූම සහ මහාමාත්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ආමන්තූමගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) සුළු සුළං අරමුදල සහ

ජනාධිපති අරමුදලගේ අරමුදල ආරම්භ කළ දින සිට 1982 මැයි 11 වැනිදා දක්වා ඒවාට පරිත්‍යාග කර ඇති සහ ගෙවා ඇති මුදල එම මුදල ප්‍රකාශ කරන්නේද? (ආ) 1982 මැයි 10 වැනිදා දක්වා එම අරමුදලට සංචිත බැංකුවට හා පුද්ගලයින්ට ගෙවන ලද මුදල එම මුදල ප්‍රකාශ කරන්නේද?

பிரதம அமைச்சரும், உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும், பெருவிதிகள் அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா : (அ) சூறாவளி நிதியமும், மேதகு சனாதிபதியின் நிதியமும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 1982, மே 10 ஆந் தேதிவரை அவற்றிற்கு அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகளையும், கொடுப்பனவுகளையும் அவர் கூறுவாரா? (ஆ) இந்நிதியங்களிலிருந்து 1982, மே 10 ஆந் தேதிவரை நிறுவனங்கட்கும், ஆட்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட கொடுப்பனவுகளை அவர் கூறுவாரா?

asked the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways : (a) Will he state the donations and payments made to the Cyclone Fund and H.E. the President's Fund from its inception upto 10th May, 1982 ? (b) Will he state the payments made from these funds to organisations and individuals upto 10th May, 1982 ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways.

(a) I am not aware of the existence of a Cyclone Fund established by the Government. It is not possible to furnish particulars of contributions received by the President's Fund owing to the large number of contributions received particularly during 1978 and 1979. The number of contributions received and the total amount of money received are as follows :-

Period	No. of Contributions received	Rs.
1978	7258	9,780,837
1979	5391	36,129,590
1980	346	13,433,467
1981	74	4,362,355
Up to 10th May, 1982	31	257,648

However, the related documents can be made available to the hon. Member for perusal by prior arrangement. (b) Particulars of payments made from the President's Fund up to 10th May, 1982, are tabled.

* සහමාජිකයා මත තමන් ලද සේකම් :

சபாபிடத்தில் வைக்கப்பட்ட விவரம் :

Particulars tabled :

PRESIDENT'S FUND

Payments made during 1979

Date	To whom paid	Purpose	Amount	
			Rs.	cts.
21.03.79	Mr. T. A. Samarakoon	Medical Expenses	35,000.00	
23.06.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for June 1979	750.00	
23.06.79	Mr. A. J. M. Lafir	Petty cash expenses	42.00	
23.06.79	Swastika Press	Cost of stationery	348.50	
23.06.79	Mr. M. J. M. Lafir	Petty cash Imprest	250.00	
26.06.79	Mr. D. S. Dahanayaka	Payment for work connected with the Fund	1,500.00	
24.07.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for July 1979	750.00	
22.08.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for August 1979	750.00	
21.09.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for September 1979	805.00	
24.10.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for October 1979	805.00	
22.11.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for November 1979	805.00	
05.12.79	Air Lanka Ltd.	Two return air tickets to Delhi for M/s. G. H. Cyril and K. G. Gunawardene accompanying 2 children who went to receive medals in a competition	13,156.00	
05.12.79	Director of Cultural Affairs	Repairs to places of religious worship damaged by cyclone	703,906.00	
20.12.79	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant of the Fund for December 1979	805.00	

PRESIDENT'S FUND

Payments made during 1980

Date	To whom paid	Purpose	Amount	
			Rs.	cts.
24.01.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for January 1980	805.00	
12.02.80	Mr. Tissa Doolwela	Payment of Hospital Bills to Vellore Christian Medical College Hospital	61,653.28	
23.02.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for February 1980	805.00	
21.03.80	Mr. A. J. M. Lafir	Petty cash expenses	165.30	
21.03.80	Post Master General	Telephone charges	250.00	
21.03.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for March 1980	805.00	
21.04.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for April 1980	905.00	
08.05.80	Jaffna Hindu College O. B. A., Colombo Br.	Assistance to construct a laboratory	1,000,000.00	
12.05.80	Mr. Tissa Doolwela	Payment of Hospital bills to Vellore Christian Medical College	24,539.26	
12.05.80	Mr. S. H. H. Silva	Air passage to London in connection with medical treatment	9,010.00	
12.05.80	Building Materials Corporation	Restoration work to Wekanda Mosque	5,566.21	
12.05.80	Secretary, Ministry of Educational Services	To meet cost of repairs to furniture and equipment in schools in cyclone affected areas	3,500,000.00	
12.05.80	Secretary, Ministry of Education	Cost of repairs to School buildings in cyclone affected areas	1,000,000.00	
14.05.80	Mr. C. R. Beligammana	Medical expenses	36,500.00	
14.05.80	Inspector General of Police	Purchase of Instruments for Police Band	100,000.00	
21.05.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for May 1980 including arrears of allowance for April)	1,305.00	

Date	To whom paid	Purpose	Amount	
			Rs.	cts.
18.06.80	Mr. Tissa Doolwela	Payment of hospital bill to Vellore Christian Medical College	4,492.70	
23.06.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for June, 1980	1,055.00	
25.06.80	Secretary, Ministry of Education	Cost of repairs to furniture, school buildings in cyclone affected areas	1,000,000.00	
25.06.80	Secretary, Ministry of Rural Development	Re-construction of Rural Development Society Building damaged by cyclone	500,000.00	
25.06.80	Miss Ranga Vivekanandan	Air passage to Yugoslavia to participate in a Dance Festival	23,000.00	
09.07.80	Dhamma Chakka Vidya Peetaya, Peradeniya	Contribution to the Building Fund.	50,000.00	
23.07.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for July 1980	1,055.00	
22.08.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for August 1980	1,055.00	
25.09.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for September 1980	1,055.00	
24.10.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for October 1980	1,055.00	
29.10.80	Principal, Royal College	Contribution to Rizvi Saldin Fund	10,000.00	
29.10.80	Mr. S. K. Somaskanda Iyer	Assistance to build Pathirakali Amma Kovil Trincomalee, damaged by fire	300,000.00	
29.10.80	Hon. Minister of Internal Security	Construction of two schools at Araththana, damaged by cyclone	100,000.00	
29.10.80	Hon. C. Rajadurai	Repairs to Vipulananda Memorial Hall, Batticaloa, damaged by cyclone	50,000.00	
29.10.80	Mr. Tissa Doolwela	Payment of Hospital bills to Vellore Christian Medical College Hospital	8,220.73	
22.11.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for November, 1980	1,055.00	
20.12.80	Mr. A. J. M. Lafir	Salary as Secretary/Accountant for December, 1980	1,195.00	
20.12.80	Minister of Cultural Affairs	Assistance to build places of religious worship damaged by cyclone	397,006.00	
20.12.80	Paiyagala Samajaseva Sangamaya	Donation towards the building of a Home for the Aged Women	30,000.00	
23.12.80	Mr. K. H. John Fernando (ex-Dhoby), President's House	Ex-gratia payment	10,000.00	

PRESIDENT'S FUND

Payments made During 1981

Date	To whom paid	Purpose	Amount	
			Rs.	cts.
06.01.81	Public Trustee	Contribution to Mahanuwara Esala Perahera Trust Fund	500,000.00	
06.01.81	Post Master General	Telephone Charges	272.70	
26.01.81	Mr. A. J. M. Lafir	Salary of Secretary/Accountant of the President's Fund for January 1981	1,125.00	
30.01.81	Director of Information	Cost of prizes to be awarded to winners of the Poster Competition on 50 years of Adult Franchise	54,000.00	
05.02.81	Mr. D. Jayatunga	Financial Assistance	2,000.00	
10.02.81	Air Lanka Limited	Air Ticket issued to Ven. Hammalawa Saddhatissa Nayake Thero	10,548.00	
25.02.81	Mr. A. J. M. Lafir	Salary of Secretary/Accountant of the President's Fund for February 1981	1,125.00	
12.03.81	M/s. Aitken Spence Co. Ltd.	Advance for printing 'From Governor's Residence to President's House'	656,250.00	
19.03.81	Building Materials Corporation	Restoration work done to Wekanda Mosque	65,209.00	
19.03.81	Mr. M. S. M. Nilamdeen	Financial Assistance	2,500.00	
19.03.81	Rev. Henegedera Siddhartha Thero	Medical expenses of Rev. Hendiyagala Seclaratna Thero, Donation for March	250.00	
19.03.81	Hon. A. Amirthalingam	Repair, cost of damages to University, Jaffna	60,000.00	
19.03.81	Parama Dhamma Buddhist Institute	Building Fund	500,000.00	
24.03.81	Turquand, Young & Co.	Audit fees for 1980	7,400.00	
24.03.81	Auditor-General	Audit fees for 1980	740.00	
25.03.81	Mr. A. J. M. Lafir	Salary of Secretary/Accountant of the President's Fund for March 1981	1,125.00	
07.04.81	S. V. J. Samaratunga	Financial Assistance to continue studies	2,437.00	
16.04.81	Rev. Henegedera Siddhartha Thero	Medical expenses of Rev. Hendiyagala Seclaratna Thero (Donation for April)	250.00	

Date	To whom paid	Purpose	Amount Rs. cts.
24.04.81	Mr. A. J. M. Lafir	Salary of Secretary/Accountant of the President's Fund for April 1981	1,125.00
30.04.81	Mrs. L. S. Gunasekera (widow of late Dr. H. A. de S. Gunasekera)	Ex-gratia payment	10,000.00
27.05.81	Rev. Henegedera Siddhartha Thero	Medical expenses of Rev. Hendiyagala Seelarathna Thero (Donation for May)	250.00
15.07.81	Rev. Henegedera Siddhartha Thero	Medical expenses of Ven. Hendiyagala Seelarathna Thero (Donation for June)	250.00
15.07.81	Secretary/Social Services	Cost of land for Children's Village Kesbewa Electorate	129,979.00
15.07.81	Secretary/State	Shifting of Kumana villagers to Udahelawa	300,000.00
15.07.81	G. A. / Jaffna	Assistance to family of the late M. Suppiah killed by a wild elephant	15,000.00
15.07.81	Board of Control for Cricket	U. K. Tour by the Sri Lanka Team	250,000.00
15.07.81	G. A. / Jaffna	Assistance to members of families of victims of Thoppukadu Boat Tragedy	25,000.00
15.07.81	St. Patrick's College O.B.A.	Assistance to Industrial Institute	150,000.00
15.07.81	Air Lanka Limited	Air Tickets to Members of Sri Gnanananda Bala Natya Mandali, Madras	76,760.00
15.07.81	Dr. Mrs. I. Sivayoham	Re-imbursment of Embarkation Tax paid for members of Sri Gnanananda Bala Natya Mandali	4,200.00
15.07.81	G. A. / Batticaloa	Eravur Kattu Palli Mosque, damaged in cyclone	6,000.00
15.07.81	Secretary/Cultural Affairs	Printing cost of 26th Volume of Sinhala Dictionary	200,000.00
15.07.81	Mrs. K. S. Seneviratne	Ex-gratia payment	7,500.00
15.07.81	Parama Dhamma Chettiya Pirivena, Ratmalana	Donation to Building Fund	150,000.00
15.07.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for May and June, 1981	800.00
15.07.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for May and June, 1981	600.00
15.07.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant of the President's Fund for May and June, 1981	600.00
03.08.81	Rev. H. Siddhartha Thero	Medical Expenses of Rev. Hendiyagala Seelarathana Thero— July and August, 1981	500.00
03.08.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for July 1981	400.00
03.08.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for July 1981	300.00
03.08.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for July 1981	300.00
03.08.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for July 1981	300.00
26.08.81	H. W. Cave & Co. Ltd.	Purchase of Stationery	162.00
26.08.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for August 1981	400.00
26.08.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for August 1981	300.00
26.08.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for August 1981	300.00
28.08.81	Mr. Rohan de Silva	Post Graduate Course at St. Julliard School, New York—1st of two instalments	113,818.90
15.09.81	G. A./Ratnapura	Assistant to victims of disturbances	20,000.00
15.09.81	Secretary/Cultural Affairs	Assistance to Mahawansa Compilation Board	35,000.00
15.09.81	Warden, St. Thomas' College	Rugger Team's Bangkok Tour	25,000.00
15.09.81	Principal, Royal College	Rugger Team's Bangkok Tour	25,000.00
15.09.81	Hon. Leader of the Opposition	Air tickets for Jaffna/Colombo travel on 18.08.81 for himself and Security Officer	1,270.00
15.09.81	Upali Trading Co.	Air Tickets for Colombo/Jaffna travel on 20.08.81 for Hon. Leader of the Opposition and his Security Officer	1,270.00
15.09.81	Rev. H. Siddhartha Thero	Medical Expenses of Ven. Hendiyagala Seelarathana Thero— Sept. 1981	250.00
26.09.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for September 1981	400.00
26.09.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for September 1981	300.00
26.09.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistance/President's Fund for September 1981	300.00
29.09.81	Widow of the late S. Dhanapathi	Ex-gratia payment—IRS. 25,000	56,075.00
29.09.81	Mr. Rohan de Silva	Post graduate course at The Julliard School—New York, 2nd and final instalment	113,170.00
29.09.81	Maritime Travels, Canada	Air Tickets for Prof. A. J. Wilson	30,170.00

Date	To whom paid	Purpose	Amount Rs. cts.
29.09.81	Bank of Ceylon, International Division	Bank charges	19.00
28.10.81	Rev. H. Siddhartha Thero	Medical Expenses of Ven. Hendiyagala Seelarithana Thero— October 1981	250.00
28.10.81	Air Lanka Ltd.	Air Tickets for Mr. Lylie Godridge—Colombo/London/Colombo	14,958.00
28.10.81	Christian Medical College Hospital, Vellore	Kidney Patient, Mr. K. Kanagaratnam	28,022.00
28.10.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for October 1981	400.00
28.10.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for October 1981	300.00
28.10.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for October 1981	300.00
04.11.81	Rev. Br. Athanasius J. Navarre	Ex-gratia payment of FF. 25,000	95,813.00
05.11.81	Principal, Nalanda Vidyalyaya	Hockey Team's trip to India	25,000.00
05.11.81	Rev. Hikkaduwe Sumanasiri Thero	Renovation of Pulinathalaramaya, Eravur	25,000.00
05.11.81	G. A./Ampara	Balance needed for repairs to RDS Halls damaged in Cyclone	40,000.00
05.11.81	G. A./Batticaloa	Pottery Project—Meeravodi Islamic Ladies' RDS	20,000.00
24.11.81	Mr. Lancelot Perera, Police Band-master	Additional Scholarship allowance	47,502.00
26.11.81	Rev. H. Siddhartha Thero	Medical Expenses of Rev. Hendiyagala Seelarithana Thero— November 1981	250.00
26.11.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for November 1981	400.00
26.11.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for November 1981	300.00
26.11.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for November 1981	300.00
02.11.81	Mrs. Chandra Gunaratana, widow of late Mr. David Karunaratne	Ex-gratia payment	5,000.00
15.12.81	G.A./Batticaloa	Temple Buildings, Mangalaramaya, Batticaloa—1st instalment from Rs. 150,000	20,000.00
18.12.81	S/Cultural Affairs	Construction of a Museum at Vavuniya	300,000.00
23.12.81	Sri Lanka Light Infantry Association	Centenary Fund	5,000.00
23.12.81	Air Lanka Ltd.	Air Tickets to M/s. Rohan and Druvi de Saram	43,844.00
23.12.81	Christian Medical College Hospital, Vellore	Medical Expenses of Miss Swarna Peiris	89,278.50
23.12.81	Christian Medical College Hospital, Vellore	Medical Expenses of Mr. K. Kanagaratnam	69,004.50
23.12.81	Bank of Ceylon, International Division	Bank charges	17.00
23.12.81	Ven. H. Siddhartha Thero	Medical expenses of Rev. Hendiyagala Seelarithana Thero— December 1981	250.00
23.12.81	H. W. Cave & Co. Ltd.	Stationery	225.80
23.12.81	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for December 1981	400.00
23.12.81	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for December 1981	300.00
23.12.81	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for December 1981	300.00

PRESIDENT'S FUND

Payments made during 1982

Date	To whom paid	Purpose	Amount Rs. cts.
11.01.82	Mrs. K. Gunatilaka	Medical expenses of Mr. Tyrrel Gunatilaka.	200,000.00
25.01.82	Ven. H. Siddhartha Thero	Medical expenses of Ven. Seelarithana Thero	250.00
25.01.82	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for January, 1982.	400.00
25.01.82	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for January, 1982.	300.00
25.01.82	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund January, 1982.	300.00
26.01.82	Secretary/Education	Prizes for Competition-Fifty Years of Adult Franchise	51,925.00
12.02.82	Mr. A. J. M. Lafir	Medical expenses	5,000.00
15.02.82	G. A/Batticaloa	Expenses on displaced persons	2,095.10
26.02.82	Ven. H. Siddhartha Thero	Ven. H. Seelarithana Thero's medical expenses.	250.00
26.02.82	Miss Swarna Peiris	Medical expenses	10,396.65
26.02.82	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for February, 1982.	400.00
26.02.82	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for February, 1982.	300.00
26.02.82	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for February, 1982.	300.00
02.03.82	Director General/Tower Hall Theatre Foundation.	Donation-first instalment of Rs. 1 million.	250,000.00
25.03.82	Air Lanka Ltd.	Cost of Air Tickets issued to students of Pushpadana Balika Vidyalaya, Kandy.	16,000.00
29.03.82	do	do	8,000.00

Date	To whom paid	Purpose	Amount Rs. cts.
30.03.82	Tissa Vihara Sanvardana Samitiya, K.K.S.	Assistance for construction work	100,000.00
30.03.82	Regional Director of Education, Kandy.	Financial Assistance to victims of Madugoda Bus accident.	131,000.00
30.03.82	Thiruketheesvaram Temple Restoration Society	Assistance for restoration work.	500,000.00
30.03.82	Regional Director of Education, Ampara.	Supply of electricity to Carmel Fatima College.	30,000.00
30.03.82	G. A/Jaffna	Assistance to families of five fishermen who died in the sea.	85,000.00
30.03.82	G. A/Polonnaruwa	Sri Dharmmarathana Jayanthi Vihara Pirivena	50,000.00
30.03.82	Ven. H. Siddhartha Thero	Medical expenses of Ven. H. Seelarithana Thero.	250.00
30.03.82	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for March, 1982	400.00
30.03.82	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for March, 1982.	300.00
30.03.82	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for March 1982.	300.00
01.04.82	M/s. Ekanayaka & Co.	Printing of Maha Piritha and Dhamma Chakkappavathana Sutra.	25,000.00
01.04.82	National Health Development Fund	Construction of Institute of Neurology	350,00.00
02.04.82	G. A/Batticaloa	Assistance to Mangalaramaya, Batticaloa-2nd instalment.	18,550.00
20.04.82	Royal College P. T. A. Building Fund	New Kindergarten Project, 1st instalment.	500,000.00
21.04.82	Police Families Welfare Association	Purchase of sewing machines	108,720.00
26.04.82	G. A/Jaffna	Assistance to families of those who died.	85,000.00
26.04.82	Ven. H. Siddhartha Thero	Medical expenses of Ven. H. Seelarithana Thero	250.00
26.04.82	Mr. P. P. M. Gunatilaka	Allowance as Secretary/President's Fund for April, 1982.	400.00
26.04.82	Mr. H. A. Wimalasena	Allowance as Accountant/President's Fund for April, 1982.	300.00
26.04.82	Mr. C. Kuruppuge	Allowance as Audit Assistant/President's Fund for April, 1982.	300.00
04.05.82	Royal College P. T. A. Building Fund.	New Kindergarten Project - 2nd instalment.	500,000.00
06.05.82	Sri Jinarathana Bhikku Abyasa Vidyalaya.	Colombo Navam Perahera.	66,767.94

**සීමා සහිත එයාර් ලංකා-සී. එස්. එල්. ලීසිං
කෝපරේෂන් ගිවිසුම**

ආයතන නම-සී. ඒ. ඒ. සී. එස්. එල්. ලීසිං
ආයතන ලේඛන-සී. ඒ. ඒ. සී. එස්. එල්. ලීසිං

**AIR LANKA LTD - C. S. L. LEASING CORPORATION
AGREEMENT**

12/83

3. ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(සී. ලී. ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම්
ඇමතිතුමා සහ මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමති
තුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) සීමාසහිත එයාර් ලංකා
සමාගම ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ සී. එස්. එල්.
ලීසිං කෝපරේෂන් සමාගම සමඟ බදු ගිවිසුමකට එළඹ
ඇති බව එතුමා දන්නේද? (ආ) එම ගිවිසුම එතුමා
සමාගම කරන්නේද? (ඇ) නොකරන්නේ නම්, ඒ
මන්ද? (ඈ) මේ බදු ගිවිසුම ඇතිකර ගන්නේ සීමා
සහිත එයාර් ලංකා සමාගම ලබා ගැනීමට බලාපො
රොත්තු වන ප්‍රසිස්ටර් ගුවන් යානා දෙක සම්බන්ධ
යෙන්ද? (ඉ) ප්‍රසිස්ටර් ගුවන් යානා දෙක මිලට ගනු
ලබන්නේ අත්පිට මුදලටද? නැතිනම් බදු ගිවිසුමක්
යටතේද? (ඊ) මෙම ගුවන් සමාගම ස්ථායී ව්‍යාපාර
යක් වශයෙන් දක්වනු ලබන බැවින් මේ මුදල්
සඳහා ඇපවීමේ වගකීම ශ්‍රී ලංකාවේ වටිනාකම
යුත්තේ මන්ද?

විෂයය අමතරවද, දැනටමත්, වේගවත්, තීරණ
අමතරවද, පෙරුම්පත් අමතරවද, අමතරවද, අමතරවද
විෂයය: (අ) ආයතන නම-සී. ඒ. ඒ. සී. එස්. එල්. ලීසිං
Leasing Corporation of U.S.A. ආයතන නම-සී. ඒ. ඒ. සී. එස්. එල්. ලීසිං
ලීසිං කෝපරේෂන් සමාගම සමඟ බදු ගිවිසුමකට එළඹ
ඇති බව එතුමා දන්නේද? (ආ) එම ගිවිසුම එතුමා
සමාගම කරන්නේද? (ඇ) නොකරන්නේ නම්, ඒ
මන්ද? (ඈ) මේ බදු ගිවිසුම ඇතිකර ගන්නේ සීමා
සහිත එයාර් ලංකා සමාගම ලබා ගැනීමට බලාපො
රොත්තු වන ප්‍රසිස්ටර් ගුවන් යානා දෙක සම්බන්ධ
යෙන්ද? (ඉ) ප්‍රසිස්ටර් ගුවන් යානා දෙක මිලට ගනු
ලබන්නේ අත්පිට මුදලටද? නැතිනම් බදු ගිවිසුමක්
යටතේද? (ඊ) මෙම ගුවන් සමාගම ස්ථායී ව්‍යාපාර
යක් වශයෙන් දක්වනු ලබන බැවින් මේ මුදල්
සඳහා ඇපවීමේ වගකීම ශ්‍රී ලංකාවේ වටිනාකම
යුත්තේ මන්ද?

asked the Prime Minister and Minister of Local
Government, Housing and Construction and Minister
of Highways : (a) Is he aware that Air Lanka Limited
has entered into a lease agreement with C.S.L. Leasing
Corporation of U.S.A. ? (b) Will he table the
agreement ? (c) If not, why ? (d) Is this lease
agreement to cover the two Tristar aircraft if wishes to
obtain (e) Are the two Tristar aircraft going to be
purchased outright or under a lease agreement ?
(f) Why should the Government of Sri Lanka have
any obligation to guarantee this finance as the Airline
was projected as a viable proposition ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(*திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா*)

(Mr. M. Vincent Perera)

අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන නීති සහ ඉදිකිරීම් දෙපාර්තමේන්තුව සහ මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව වෙනුවෙන් ඒ ප්‍රශ්නයට මම පිළිතුරු දෙන්නා.

එසේ වුවද මා සමගම සමගම ආදායම් පනත යටතේ සංස්ථාපිත කරනු ලැබූ සීමිත වගකීම් සමගමය. එසේ හෙයින් අන්තර්ගලයේ රු. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා විසින් තනතුරු ලද ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු සාමාන්‍යයෙන් සීමිත වගකීම් සමගම වලට බලපාන කාරණා ගැන තොරතුරු ලබා ගන්නා මාර්ග වලින් ලබා ගැනීම වැනි.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Is the Hon. Minister aware that the Treasury has given a sum of about Rs. 2,400 million to Air Lanka as a contribution and if the Treasury has no right to intervene in the matter, will he consider allowing the Public Accounts Committee of this House or the Committee on Public Enterprises of this House to go into their accounts, to look after at least the sum of Rs. 2,400 million that may be squandered away by the GCEC project ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(*திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா*)

(Mr. M. Vincent Perera)

I will bring it to the notice of the Minister concerned

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Is he aware that there are other GCEC Projects of this nature which have to be gone into, especially when it comes to foreign leasing organisations, because if there is no financial control by this House large sums of money that belong to the State and Treasury will be squandered away ?

කමානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

Yes, have you finished ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

As the Minister of Finance is here, may I ask the third question from him ?

කමානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

Now, to whom did you direct the question ?

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

To the Hon. Prime Minister.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(*திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா*)

(Mr. M. Vincent Perera)

I will bring that to the notice of the Minister.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

My third question is this . Will the Hon. Minister of Finance give a directive that whatever money—

කමානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

I am sorry. Your question is directed to the Hon. Prime Minister, and you must confine your questions to that Ministry.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It is directed through the Prime Minister to the Minister of Finance.

කමානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

That you can do in some other form at some other time.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

This is a very important matter.

කමානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

I am sorry ; then, you can take it up at adjournment time.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி.*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

May I ask the third question from the —

කමානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

You have given notice of a particular question. the answer has been given on behalf of the Minister concerned. Now, if you have any supplementary question you must ask it from the Minister who replied. If you have got anything to ask any other Minister, then please follow the normal course.

பி. சேர்லாட் மெய்கள் பேரேரா மஹா (கல்காடு
நியோகி அலுவலர்)

(திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா — தொழில் பிரதி
அமைச்சர்)

(Mr. M. Joseph Michael Perera—Deputy Minister of
Labour)

மே பூர்வாங்கம் பிழிந்து தோண்டி கிடைக்க
முடியாது.

பூர்வாங்கம் தோண்டி கிடைக்க முடியாது
எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது.

Question ordered to stand down.

கல்காடு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 5.

பி. சேர்லாட் மெய்கள் பேரேரா மஹா

(திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(Mr. M. Joseph Michael Perera)

மே பூர்வாங்கம் தோண்டி கிடைக்க முடியாது,
பிழிந்து தோண்டி.

பூர்வாங்கம் தோண்டி கிடைக்க முடியாது
எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது.

பூர்வாங்கம் தோண்டி கிடைக்க முடியாது
எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது.

Question ordered to stand down.

பேரேரா மஹா: கல்காடு கிடைக்க முடியாது

கைப்பற்றப்பட்ட மரங்கள்: உடைமையாளர்க்கு அனுப்பும்
SEIZED TIMBER: RETURN TO OWNER

81/83

சரத் முத்தேவகம் மஹா (கல்காடு)

(திரு. சரத் முத்தேவகம்—கல்காடு)

(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

கல்காடு கிடைக்க முடியாது எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது. (i) கல்காடு கிடைக்க முடியாது எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது. (ii) கல்காடு கிடைக்க முடியாது எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது. (iii) கல்காடு கிடைக்க முடியாது எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது. (iv) கல்காடு கிடைக்க முடியாது எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது. (v) கல்காடு கிடைக்க முடியாது எனவே மற்றொரு திணைத்தீர் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட
டது.

காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரும் மகாவலி அபி
விருத்தி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா: (அ) (i) ஏறக்
குறைய 7,000 ரூபா பெறுமதியான மரங்கள், சிங்கராஜா வன
பரிபாலன உத்தியோகத்தரால், ரக்குவாண இலும்பேகந்தை
யில் வசிக்கும் கே. ஏ. அபேரத்ன என்பவரிடமிருந்து கைப்
பற்றப்பட்டுள்ள என்பதையும்? (ii) சொல்லப்பட்ட மரங்
கள் சம்பந்தமான திரு. அபேரத்ன செல்லுபடியான உத்தர
வுப் பத்திரத்தைக் காட்டிய பின்பும் இம்மரம், கைப்பற்றப்
பட்டுள்ளது என்பதையும்? (iii) அடுத்தடுத்த விசாரணை
களில் திரு. அபேரத்ன இம்மரங்களை வைத்திருந்தது சட்ட-
பூர்வமானதெனக் காணப்பட்டுள்ளது என்பதையும்? (iv)
மேற்கு பிராந்திய மாவட்ட வன அதிகாரி 16.9.1982 ஆம்
திகதியிட்டு கல்காடு பாராளுமன்ற அங்கத்தவருக்கு எழுதி
திரு அபேரத்னவுக்குப் பிரதி அனுப்பியுள்ள கடிதத்தில் பின்
னவரின் செலவில் இம்மரம் கைப்பற்றப்பட்ட இடத்திற்கு
அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்று எழுதியுள்ளார் என்பதையும் ;
(v) பேரக்குவரத்துச் செலவை திரு. அபேரத்ன ஏற்கும்படி
கேட்பது முறையற்றது என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ)
கைப்பற்றப்பட்ட இடமாகிய இலும்பேகந்தைக்கு அம்
மரத்தை அனுப்பும்படி அவர் வனத் திணைக்களத்திற்கு உத்தர
விடுவாரா? (இ) அப்படியாயின் எப்போது? (ஈ) இல்லை
யெல், ஏன்?

asked the Minister of Lands and Land Development
and Minister of Mahaweli Development: (a) Is he
aware—(i) that some timber, worth Rs. 7,000
approximately, was seized by the Forest Officer,
Singharaja, from the custody of one K. A. Abeyratna
of Illumbekanda, Rakwana; (ii) that this timber was
seized in spite of Mr. Abeyratna, producing a valid
permit in respect of the said timber; (iii) that
subsequent inquiries have revealed that Mr.
Abeyratna's possession of this timber was lawful;
(iv) that by letter dated 16.09.82 the D.F.O. Western
Range, has written to the M.P., Kalawana, with a copy
to Mr. Abeyratna, that the timber has to be
transported back to the point of seizure, at the latter's
expense; (v) that it is improper to ask Mr. Abeyratna
to bear the expense of this transport? (b) Will he
order the Forest Department to transport the timber,
to Illumbekanda, which is the original point of
seizure? (c) If so, when? (d) If not, why?

கல்காடு கிடைக்க முடியாது

(திரு. காமனி திணைநாயகர்)

(Mr. Gamini Dissanayake)

(a) (i) No. (ii) Does not arise. (iii) That timber to
the value of Rs. 1,389.18 had been seized on 21.1.81 by
R.F.O., Sinharaja at Ambanwaladeniya in the
proximity of the Sinharaja Reserve and that none
claimed it at the time of seizure. In response to a notice
under Section 31 of Forest Ordinance issued by
B.F.O., W.R., Ratnapura, Mr. K. A. Abeyratna
claimed ownership of the timber on 20.4.1981. After
due inquiry the claim had been accepted and the
timber released on 6.4.1982 (iv) Yes. (v) No.
Provision does not exist in the Forest Ordinance. (b)
(c) and (d) Do not arise.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவேகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Quite apart from the provisions of the Forest Ordinance, may I ask the Hon. Minister to use his good offices, because timber belonging to one Abeyratna has been seized and taken away from the place where it was. Now Abeyratna is being asked to incur expenditure to bring the timber back to where it was, for no fault of his own. It was seized for no fault of his. I want to tell the Hon. Minister that some of the information that has been supplied to him is wrong. Apart from that, whatever the provisions in the Forest Ordinance, will he use his good offices to inform the Department to return the timber to the point from which it was seized because that man has done no wrong ?

ශමේනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

There is lot of illicit felling.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவேகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

There may be. But this is not illicit felling. Ther is illicit felling in your electorate also. There is illicit felling all over the place.

ශමේනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

I will consider the request of the Hon. member for Kalawana.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவேகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Favourably.

එම්. ජී. සරනේලිස් මහතා : හිඟ මුදල්

(திரு. எச். ஜி. சரணேலிஸ் : நிலுவைகள்)

MR. H. G. SARNELIS : ARREARS

127/83

7. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

வேலுடைய நூற்றுக்கணக்கான பிழைப்புக்களை அடக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளும் ஒருவர் குறித்து, அவருக்கு அளிக்கப்படும் தொகை எவ்வளவு? (அ) அவருக்கு அளிக்கப்படும் தொகை எவ்வளவு? (ஆ) அவருக்கு அளிக்கப்படும் தொகை எவ்வளவு? (இ) அவருக்கு அளிக்கப்படும் தொகை எவ்வளவு?

வார்த்தை, கப்பற்சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) படங்கொடை குடியேற்றத் திட்டம், வலகந்துறை என்ற முகவரியினரும் 16439 என்ற தொடரிலக்கத்தில் இலங்கை துறைமுகங்கள் அதிகார சபையில் மேசைக்கு இருந்து ஓய்வூதியம் பெறுபவருமான திரு. எச். ஜி. சரணேலிஸ் என்பவர் இவ் அதிகார சபை நிறுவப்படு முன்னர் தாம் துறைமுக அதிகார சபை பணியாற்றிய காலத்துக்கு அதிக ரிந்த கூலிதொடர்பிலும் மிகைநேர ஊதியம் தொடர்பிலும் நிலுவைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென கோருகிறார் என்பதை அறிவாரா? (ஆ) இந்தக் கொடுப்பனவு நிலுவைகள் அனைத்தும் கொடுக்கப்படச் செய்வாரா? (இ) இல்லையெல், ஏன்?

asked the Minister of Trade and Shipping : (a) Is he aware that pensioner H. G. Sarnelis, retired mason of the Port Authority Service No. 16439 of Badungoda Colony, Walahanduwa, claims arrears of overtime and increased wages for the period he was in the Port Commission prior to the formation of the Ports Authority? (b) Will he cause all such arrears to be paid? (c) If not, why?

එම්. ඩින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். டின்சன்ஹ் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Trade and Shipping.

(a) Yes. (b) On the ninth of March, 1983, Mr. Sarnelis has been paid the arrears due to him. (c) Does not arise.

එ. කේ. අබ්දුල් වඩුඩි මහතා : වන්දි මුදල්

ஜனாப் ஏ. கே. அப்துல் வதூத் : நட்பு

MR. A. K. ABDUL WADOOD : COMPENSATION

128/83

8. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

අමතීතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය අමතී තුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ගාල්ලේ කොළඹ පාරේ අංක 267 හි පදිංචි ඒ. කේ. අබ්දුල් වඩුඩි මහතා, 1977 අගෝස්තු සැප්තැම්බර් සිද්ධිත් සම්බන්ධයෙන් පරික්ෂණ පැවැත්වූ කොමිෂමට වන්දි ඉල්ලුම් පතක් යැවූ බවත්, ඔහුගේ ඉල්ලුම්පතට දෙන ලද අංකය ඒ 186 බවත් එතුමා දන්නේද? (ආ) ඔහුට තව දුරටත් ප්‍රමාද නොවී, එම වන්දි මුදල ගෙවනු ලැබේද? (ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

அமைச்சரும், பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா : (அ) 267 கொழும்பு ரோட்டு, காவி என்ற முகவரியினரும் ஏ 186 என்ற இலக்கம் ஒதுக்கப்பட்டவருமாகிய ஜனாப் ஏ. கே. அப்துல் வதூத் என்பவர் 1977 ஆகத்து/செப் தம்பர் காலச் சம்பவங்கள் மீதான விசாரணை ஆணையாளரி டம் (நட்டஈடு கோரி விண்ணப்பித்திருந்தார் என்பதை அறி வாரா? (ஆ) மேலும் தாமதமின்றி அவருக்கு நட்டஈடு கொடுப்பாரா? (இ) இல்லையெல் ஏன்?

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා]

asked the Minister, and Deputy Minister of Defence: (a) Is he aware that Mr. A. K. Abdul Wadood of 267, Colombo Road, Galle, applied to the Commission of Inquiry into August/September 1977 incidents, for compensation, his assigned number being A 186? (b) Will he be paid compensation without further delay? (c) If not why?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(තිரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister and Deputy Minister of Defence.

(a) No. (b) and (c) Payment of compensation in respect of August/September 1977 incidents should await the report of the Ismail Committee appointed by the Minister of Social Services, to consider compensation in connection with the Sansoni Commission Report.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

When will this matter be finalized?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(තිரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Await the report of the Ismail Coimmittee.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Have we got to wait till doomsday?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(තිரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

No, await the report.

එම්. ජේ. එම්. අස්මි මහතා : හැඳුනුම්පත

ஐந்து எம். ஜே. எம். அஸ்மி : அடையாள அட்டை
MR. M. J. M. AZMIE : IDENTITY CARD

129/83

ඉ.ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ඇමතිතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය ඇමති තුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ශාල්ලේ, දන්තෙදර පාරේ, අංක 257 හි පදිංචි එම්. ජේ. එම්. අස්මි මහතාගේ හැඳින්වීමේ පත නිකුත් කිරීම මාස 6 කට වැඩි කලක් තිස්සේ ප්‍රමාද කර ඇත්තේ මන්ද? (අයදුම්පත් අංකය වී 354318—දිනය 1982 ජනවාරි 21.) (ආ) මෙම අනවශ්‍ය ප්‍රමාදයට වගකිවයුතු නිලධාරීන්ට විරුද්ධව එතුමා ක්‍රියා කරන්නේද? (ඇ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

அமைச்சரும். பிரதி பாதுகாப்பு அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா : (அ) காலி தங்கெதர வீதி 257 ஆம் இலக்கத்தில் வசிக்கும் ஐந்து எம். ஜே. எம். அஸ்மி என்பவருக்கு அடையாள அட்டை வழங்குவது, 1982 ஜனவரி 21 இல் டி. 354318 இலக்க விண்ணப்பம் அனுப்பியும் 6 மாதங்களுக்கு மேலாக ஏன் தாமதமாகியுள்ளது? (ஆ) அனாவசியத் தாமதத்திற்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகளுக்கு எதிராக அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) இல்லையேல் ஏன்?

asked the Minister and Deputy Minister of Defence: (a) Why was the issue of Identity Card of Mr. M. J. M. Azmie of 257, Dangedera Road, Galle, delayed for over 6 months? - Application No. D 354318 of 21st January, 1982. (b) Will he take action against any officers who are responsible for this inordinate delay? (c) If not, why?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(තිரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister and Deputy Minister of Defence.

(a) The application was received in the Department on 1.3.82 through the A.G.A., Galle and the Galle Branch Office. Identity Card No. 65 309 277 V issued in respect of this application was sent to the A.G.A., Four Gravets, Galle on 15.3.82 for delivery to the applicant through the Grama Seva Niladhari. The A.G.A.'s Office had inadvertently sent the Identity Card to the Grama Seva Niladhari of Dadalla instead of Dangedara and finally the Identity Card was delivered to the applicant on 13.9.82. (b) Yes, after the delay is investigated. (c) Does not arise.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Will the Hon. Minister please ensure that these applications for identity cards are not unduly delayed because this seems to be a habit in this particular Department in Galle.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(තිரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I will bring it to the notice of the Minister.

පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු

பாராளுமன்ற அலுவல்

BUSINESS OF THE PARLIAMENT

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(තිரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I move,

—That Wednesday, 23rd March, Thursday, 24th March, Friday, 25th March, Tuesday, 29th March, Wednesday, 30th March,

[සරත් මුත්තේවිට්ටේ මහතා]

what is the condition in fact of the Western countries and the capitalist system to which we have firmly attached ourselves?

I think the Hon Minister will concede this I mean, these are matters which are beyond debate. The Hon. Minister himself has related some of the stories. The OECD countries now have unemployment which has gone up to 32 million. The whole capitalist world is in a recession from which it cannot get out. It is clear that it is not one of the periodic cyclical recessions but something which is far more serious, from which there seems to be no emergence for the capitalist system, so much so that they are now looking for things like the micro-chip, the silicon chip and various other things to pull them out of the rut, hoping that the latest technical advances might be able to help them to get out of this rut into which the whole capitalist system has fallen.

But what is much worse for us, for the developing countries and for Sri Lanka, is something that we must take cognizance of vis-a-vis the capitalist system and the mess that it has got into. The developed capitalist countries have resorted, amongst other things, to protectionism. They are trying to build up tariff barriers and import barriers to prevent imports from the developing countries and even from among each other. The contradictions are now showing very clearly. They want to prevent imports coming into their own countries.

I was reading the other day, an article published simultaneously in a large number of Western magazines written by Helmut Schmidt in which he argues very strongly against protectionism while the Government of the country in which he is living is engaged in protectionism. He says markets are like parachutes. Probably capitalist markets are like parachutes. They only function when they are open. The whole capitalist system has got into a contradiction because, on the one hand, without protectionism they cannot save the country from the plight into which they are falling and, on the other hand, the whole philosophy, the whole open market structure, is being threatened by the protectionism which is being resorted to by a large number of Western, developed, capitalist countries.

In these circumstances, I think it is a duty that the Hon. Minister and the Government have, if they are capable of it, if they are capable of it within the realms of their philosophy, to consider to what extent we can go along this path of development that you have started. Can we have any reliance on the capitalist system in the Western, developed countries? Can we hope that the reforms you have introduced like the

Free Trade Zone, the liberalized economy and all those things and the aspirations which you have of developing Sri Lanka into a capitalist State, which your leader has said is going to be a model like Singapore, can get us anywhere? Can we go along this road, or is it not right that at some stage we stop to think and wonder where this is leading our poor country to where we are being taken? That is the crucial question which the Hon. Minister should answer.

World trade has been stagnating since 1980 and declining since 1981. Capacity utilization is probably at its lowest peak now in the OECD countries. Fixed capital is declining and in no less a place than Detroit, which is one of the centres of the American automobile industry, they have even had to start a soup kitchen to prevent absolute starvation from overtaking the people. It is in this context that Sri Lanka and its Government, with the Hon. Minister of Finance and his Colleagues in the Cabinet, must ask themselves the question "When are we going!" and give this country an answer. If we go along this path, how long further can we go, and what can we expect?

You will see, Sir, that the entire role of the Western banking system has changed in the last year or two. The Hon. Minister will concede that the role they played, in recycling loans for example in the last few years, has begun to change. Particularly after the disasters in certain countries like Mexico, Brazil and Argentina, banks have become more conservative, more careful, and the entire banking structure is in danger. So we, who are now going into the stage of getting loans from commercial banks, have to consider the dangers involved in tying ourselves completely to this system.

Then, Sir, from 1977 the Sri Lanka Government—I think it was after the famous speech of McNamara when as Governor of the World Bank, he made a speech about winds of change, when the World Bank had ceased to be in the eyes of the people of the Third world as an Institution as it had been up to then. Sri Lanka tied itself firmly to the World Bank and the International Monetary Fund. The Hon. Minister was quoted in some newspaper, having gone to London and addressed some newspapermen or business men, as having stated—this was in 1977—that we wanted trade and aid. The World Bank and the IMF stepped in in 1977, and we have for the last six years been governed by economic policies which to an observer are not clear whether they are the policies of this Government or the policies of the World Bank or the IMF. As far as we know, the IMF has appointed a permanent Inspector in Sri Lanka, and the World Bank has sent the Hon. Finance Minister's good friend, Mr. Hopper, here regularly. He even went into a paddy field—

[සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා] realistic. Realistic is not something that is objective. It is a subjective decision which they take and they tell us and if we are going to fall at their feet and ask for money, then we have to follow them. So, I am not taking that argument about a realistic exchange rate. What I am taking is this argument that devaluation helps export. What happened when the massive devaluation took place in 1977, because we are still at that argument? In 1977, Sir, take the export and import volume index. Another argument is that imports will come down; because the price goes up exports go up, and the price factor would make the imports come down. So, we have a double edged benefit from devaluation. But what happens? Let us take the figures from 1977 up to the present day. In 1977 export volume index stood at 94. The import volume index was at 73, the year just before the devaluation – the devaluation took place in 1977 – the import index was 73; the export index was 94, before the devaluation took effect. What happened after that? In 1978 the export volume index went to 100; the import volume index remained at 100. They were equal in 1978. In 1979 the export volume index went to 101; the import volume index went to 123. In 1980 the export volume index dropped to 94 – the 1977 level. The import volume index went up to 140. In 1981, the last year for which figures are available – the export volume index was 102; the import volume index was 145. In U.S. dollars the export figures were like this; in 1977 the exports was 741; the imports was 721. We were importing less than we exported in 1977 before the devaluation. In 1978 exports was 842 million U.S. dollars; imports 941. In 1979, 979 U.S. dollars exports and 1447 imports. In 1980, 1045 U.S. dollars exports 1832 imports. In 1981, 1065 exports, and 1832 imports. During this period 1978 to 1982 the export earnings increase by 44 percent while the import expenditure was reduced by 144 percent.

So that, Sir, this devaluation that the Hon. Minister has engaged in, I say, is not something that he has done because he agrees with it. I know that he does not agree with this. I know that the Central Bank officials and the Treasury officials who went to the World Bank argued as much as they can against devaluation. They pleaded, they cajoled and they argued but it was of no avail because the World Bank and the International Monetary Fund just stuck to their ground and said, "You devalue". They got a little breathing space. But by the end of this year the dollar will be Rs. 30. That is the price they are demanding and this Government will willy-nilly have to go along with the devalued price causing tremendous hardship for our people.

Sir, I do not want to go into prices, what is going to happen after devaluation. The people of this country have a very high import content in their lives, I mean,

basically all that is going to be sent completely haywire if you get the dollar up to Rs. 30. You will not be able to meet the situation, you will not be able to give wage increases which are anywhere near commensurate with the price increases. You are going to have a situation where there is going to be total hostility on your hands and there is nothing that you could do to prevent it unless you take firm steps now. His Excellency the President has suggested a course in Delhi. He has said "just renege on our debts, stop this, pull up our stocks as it were, stand on our own feet and try to develop". What is the opinion of the Hon. Minister about that? Not what he told the Financial Times".

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(ති.රු. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I have said that for the last 5 years.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා

(ති.රු. සරත් මුත්තේටුවෙගම)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I see! There is a unity of thought between the Excellency the President and the Hon. Finance Minister. I hope you are not saying that you are not going to pay our debts because you will not be able to go that side again. You will not be able to see Claussen.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(ති.රු. ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Sir, I have always said in this House and also outside it, that the quicker we learn to be self-reliant the better it is for this country.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා

(ති.රු. සරත් මුත්තේටුවෙගම)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

In 1977, we used what was known as the extended fund facility to give us a little buffer and there was what was known as the import mania. They said there was a pent up demand from middle class circles; they wanted refrigerators, air-conditioners and various items like that. But now it has become an import mania. We have been used to it. The western producer sent down everything from erasers to trinkets, and high utility articles and luxury items which has made Sri Lanka and the Sri Lanka consumer conditioned to this situation. Advertisements are there. Take any paper of Saturday or Sunday. Papers are full of advertisements. Take the films, television or the radio; the minds of the consumer is being conditioned. He cannot get out of the consumer complex and he is made to continue buying things which he does not need and which he can very well do without. If Sri Lanka is a poor country, certainly Sri Lanka should do without them, but you will see we are a part of the open economy which the

World Bank forced on us. The liberal economy, the Free Trade Zone – all these things they have forced on us and now we are caught in this rapid journey down stream with no halts anywhere.

Then Sir, we had this extended fund facility in 1977. As far as I know, there were only a few countries which had used these extended fund facilities; the medium-term loan agreement, where a country could take loans up to 140 per cent of its quota. Only four countries, apart from Sri Lanka, had used it, Egypt, Jamaica, Peru and Haiti. We were in that distinguished company when we used the extended funds facility, and we started our Free Zones and various projects with the advice that was given to us by the World Bank.

Then, Sir, as regards the budget itself what has happened? From 1978 to 1982 revenue increased by about 13 per cent annually. Government expenditure has increased by nearly 30 per cent annually – revenue by 13 per cent, expenditure by 30 per cent annually. The budget gap has increased by about 40 per cent annually – first class makings of a budgetary crisis. It was a situation beyond control. I have not got all the figures, but in 1981, the foreign loan financing was something like 55 per cent of the gap. In 1982 it could be a little over 60 per cent of the amount involved.

The budgetary crisis is well reflected if one takes the figures over a certain period – from 1976 on to 1981. The revenue in 1976 was Rs. 11,688 million, the expenditure was Rs. 18,553 million, the gap was Rs. 7,165 million. The foreign loans for that year, 1976, was Rs. 4,454 million. In 1979 – it is not necessary to go from year to year – in 1979 revenue was Rs. 12,730 million. The expenditure was Rs. 21,520 million, the gap was Rs. 8,791 million and the foreign financing was Rs. 4,237 million. In 1980 revenue went up to Rs. 14,068 million, expenditure to Rs. 30,343 million, the gap went up to Rs. 16,774 million and foreign financing went up to Rs. 6,735 million. In 1981 Rs. 16,228 million was the revenue figure, Rs. 31,100 million was the expenditure figure, Rs. 14,873 million was the gap, and Rs. 8,183 million was the foreign loans component, and I think in the present Budget the Hon. Minister proposes some Rs. 14,000 million to be raised in foreign loans.

Now Sir, I want to tell the Hon. Minister that among the things that the World Bank dictated to us, apart from the budgetary crisis which we have landed ourselves in – the Free Trade Zone was something that the World Bank probably advised us. We gave them tax exemptions, turn-over tax of 2 per cent in lieu of income tax for 15 years, exemption from royalty, exemption from dividends, exemption from export and import duties, and completely did away with the exchange controls for many of their activities.

But what has happened? I want to ask the Hon. Minister. Have you got what you wanted from the GCEC? Now it is five years since we started it. Most of the investors – I do not want to say anything about them, I only say this – most of them are from Hong-Kong, Singapore, and Korea. A large number of them are from the textile trade, and I do not think that it is necessary to say anything further than to quote from the Central Bank Report which deals with Investment Promotion, and so on, and give you some figures. At page 48 of the Central Bank Report it says that in 1981 the projects approved had been 155. Sixty eight of the 155 firms have signed the agreement. But only 41 have got into commercial production. Of the 41, 24 were engaged in the production of ready made garments.

Are you happy with this Free Trade Zone where His Excellency the President as the Prime Minister of this country said in this House, “Let the robber barons come”? It is the tailor barons who have come. They are just cutting cloth. And 24 firms out of the 41 are dealing with the ready made garments industry, and the total employment up to now is something like 19,921 people in the Free Trade Zone. What were your expectations from the Free Trade Zone? When the Bill was passed, when the investments were proposed, when investment promotion seminars took place, how much did the Government expect in terms of employment at the Free Trade Zone? Surely, not 19,000 at the end of 1983. And the conditions of work? I do not want to go into that, because those are details we can go into at the Committee Stage. But a girl working in the garment industry if the Free Trade Zone roughly gets an average wage of about Rs. 20 a day the cheapest rate they pay. If you take Hong Kong, Singapore, and Korea which are the three main countries that are in this ready made garments business in the Free Trade Zone, that is the cheapest, by practically 100 per cent. If you translate into dollar terms, they are paying one hundred per cent less than they would pay in their own country. That is what we have got, Sir, out of the Free Trade Zone. I do not know what will happen to the garments industry as the quotas and protectionism problems become stronger in the Western countries! I think there was a Brazilian Minister of Trade, a person called Vargas, who said that when foreign investors come they demand guarantees to come, they demand greater guarantees to stay and they demand still greater guarantees to leave. That was his experience, the Brazilian experience. Now they have demanded and got the guarantees to come. Those who have come demand further guarantees to stay, and when they are going they will really squeeze Sri Lanka dry before they leave the country. And that is the experience we will have with the Free Trade Zone.

[සිලෝන මුද්‍රාණයට පිටුවක් මත]

As far as inflation is concerned, I do not think we need go into the effect it has had on the lives of the people because many speakers have referred to it. I do not think anybody will really dispute the fact that inflation has caused havoc with the lives of our people. The open economy that you introduced – the Hon. Minister knows; he has referred to it from time to time – has resulted in lot of racketeering going on. He has opened the door, not to investors, not to beneficial trade, but to racketeers and all sorts of people. The last lot are the people who have printed money. The Minister says that was money printed in Thailand, and Mr. Rasaputram, the Governor of the Central Bank, says that it is somewhere in the nature of eight million rupees and that it may be more, nobody knows! See the peculiar plight in which we are! This is what the open economy has landed us in.

With all these racketeers with all the miserable junk that is produced in Taiwan, all the imitation stuff, today nobody who is buying these gadgets can be confident that he is buying something that is made by the original manufacturer. Brand names that are well known, the Japanese brand names like “National” and “Hitachi” and all these things they are all there on the product. The product looks exactly like the genuine article, but it may be made in Tin Pan Alley, may be made in a back street in Singapore or in Taiwan. Nobody knows, because the imitations are as good-looking and as frequently available in Sri Lanka as in the countries they are made and sold, and in the countries they operate.

Then, Sir, I had occasion here, when the Hon. Acting Minister of Finance once moved a Resolution, to show the House that we have started trade with South Africa. The open economy had opened the door to trade with the countries of Apartheid. Recently we had the spectacle of cricketers going to South Africa. They have been banned from playing cricket for 25 years, I think. Very serious consequences. I am not saying that it is wrong, but what I am saying is, it is the cricketers who got caught, but the people who are doing trade, who are buying cars, Volkswagen cars made in South Africa – they have the left-hand-drive cars Volkswagen in South Africa – regularly import these second-hand cars. We are not only buying Volkswagen cars, we are also selling tea to them I am not telling that this is something that you started, not that this government started on its own. There had been trade going on even at the time of the previous government. But, what I am saying is that, you have done nothing to stop it and it has become much worse since this government came to power because all the controls have one. Nobody knows from where to where these things are moving and that kind of trade still goes on.

Then, Sir, we have got the worst kind of corruption – kickbacks, commissions, that kind of thing operating – floating around. Millions of rupees are involved. Very big names are involved. Very big people are the local agents and the whole country has got to pay. That is the real tragedy. When we are paying our debts back, when we are paying loans to A, B, C and D, we are also paying back what some commission agent has put into his pocket by way of a commission and kickback!

I want to draw the attention of the House, Sir, to a firm that we pass every day when we come to Parliament, a construction company called Mitsui. I think they were the people who were responsible for building this Parliament. They are building something else now and they have a construction complex along the road here. This is the history of Mitsui, Sir, not the whole history, but this is one of the things that happened to them. This is from the Time Magazine of August 2nd, 1982. The article is headed “Padded Prices.” It says:

“Mitsui pleads guilty to fraud. Trade frictions between the U.S. and Japan worsened last week when still another Japanese company became ensnared in an American criminal prosecution. In San Francisco the U.S. Subsidiary of Mitsui & Co., Ltd. (1981 sales: an estimated \$45 billion), one of Japan’s largest trading companies, pleaded guilty to a 21-count customs fraud indictment in connection with steel exports to the U.S., and agreed to pay \$11.2 million in civil and criminal fines.”

I do not want to go into the whole article but this is about the firm, Mitsui, that we pass daily when we come here, and which constructed the Parliament building. Have you in your desire for an open economy – when you allowed all these people to flood our country and get tender after tender – actually looked into all this? There does not seem to have been any investigation of this company.

Then Sir, among other things that we have got from the World Bank as a result of the World Bank package was the severe cutback in subsidies and in the social welfare support that the poorest sections of our country got. I do not want to go into this because we have gone into this in the previous Budget Debate and it has been debated from time to time.

Last year I quoted a survey, Sir, of the physical quality of life index in which Sri Lanka had got a very high average, which the Swedish sponsors said was due to the fact that we were having free education, free medical services, subsidized food, subsidized transport and so on. These things have been completely done away with.

You are still talking that half the population being given food stamps. Food stamps are not worth it. They also have been hit by inflation. But apart from food

stamps, if you look round the gamut of social welfare measures, they have been totally eroded, and there is not a thing that the people can actually lay their hands on in the form of subsidies and welfare from this Government.

There is a professor called Amartya Kumar Sen, Drummond Professor of Political Economy at the Oxford University, who delivered the coromandel lecture in New Delhi on the 12th of December last year. He refers to China and Sri Lanka and the social and welfare measures in Sri Lanka and China. This reference to Sri Lanka was in very glowing terms. But the only thing is he was referring to Sri Lanka of the past, not Sri Lanka of the present. As far as subsidies are concerned, he says, -I am quoting from here and there, but the article is from the 'Hindu' and is called "Conflicts in Access to Food"-the text of the coromandel lecture delivered by Amartya Kumar Sen in Delhi-

"Some countries such as Sri Lanka and China have been able to reduce vastly the incidence of regular malnutrition and hunger."

And he goes on to say :-

"Sri Lanka's policy of giving some free or subsidized rice to all those who need it has tended to put its citizens in a position of great advantage."

Then he says :-

"The fact that the average Sri Lankan or Chinese now lives more than a decade and a half longer than the average Indian-around 69 years, as opposed to our miserable 52 years"

He is talking of the Indians.

"is not unconnected with these State-made provisions."

It is worth noting, he says :-

"It is worth noting in this context that the rice distribution policy-

When it was for all the people.

"has never cost Sri Lanka more than five per cent of its national income."

Then he goes on to say :-

"How possible it may be for other countries to emulate Sri Lanka's social-service policy is not an easy question to answer.

The Government of Sri Lanka itself has now tended to under-play this remarkable aspect of its public policy."

That is what the present Government has done. What we have got in the form of subsidies, whatever enured to the benefit of the people of this country in the form of subsidies, has been taken away slowly - surely is being taken away and foreigners have begun to complain and to comment on the fact that our whole welfare structure is now being eroded.

Then the Government makes a big claim about employment. In 1977 or 1978 you started the hoax of a dole. You said that you will give Rs. 50 to each

unemployed person. Now, the Government says that it has found employment for most of the people. In that case, it is much easier to give the Rs. 50 to the remaining few because you have given employment to the majority. According to your argument there is much less people now to give the dole to. So, you can give the dole, but suddenly for no reason, administratively the dole was stopped. I want to challenge the Government on these employment figures because these statistics as such are not completely revealing. Many people who are so-called employed persons are employed in the sense that they are doing something and earning something, but they are not employed in the way that has satisfied them, not employed in the way to commensurate with their qualifications, capabilities. They are employed somewhere and are looking for a job somewhere else. But, even a part from that, what are the employment figures ?

The Central Bank Review of the Economy for 1981 has some revealing figures about employment. For example, Table 36 of the Central Bank Review of the Economy 1981, gives the economic and social overheads for various institutions and departments. How has the Sri Lanka Ports Authority fared in regard to employment from 1979 to 1981 ? In Colombo they have had 19,615 employees in 1979 ; in 1981 it was 19,536. It is roughly 80 persons less than in 1979. In Galle they have had 1,082 in 1980, and in 1981 they have employed 1,059. In Trincomalee they have employed 1,543 in 1980 and in 1981, the number employed has been 1,531.

Now, we cannot say that we have gone into the machine age that people have been dispensed with in the Sri Lanka Ports Authority. But, in this country of fast development, massive employment, the numbers have declined in the Sri Lanka Ports Authority. That is not the only place. Take Table 39, which gives the figures of the Postal and Telecommunication Department. The total employed in 1980 in the Postal and Telecommunication Department was 31,089 ; in 1981, it was 30,676. It is about a thousand odd less in 1981. Then take transport. It is very interesting. Table 35 of the Review says that the total employment in 1980 was 65,235.

කමන්ස් කතුව

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Member has taken his 45 minutes.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேவட் முவகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

In 1981 the total employment was 57,512. It is less in transport also. Education which this Government often talk of as having been something that they have almost introduced to Sri Lanka -

உள்ளுள்ளது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! May I remind you that you have taken nearly 45 minutes?

என் இன்னொருவேளை

(திரு. சரத் முத்துவேகமா)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I will finish as soon as possible. I will not take much time.

In general education, the total number of teachers in 1980 was 136,714; in 1981 it was 131,000 – 5,000 less than the previous year in teachers alone! It is the same in the State Engineering Corporation. According to Table 49, employment has dropped from 9,578 in 1980 to 8,700 in 1981. In the co-operatives, at page 76 the Central Bank Report states that whereas the turnover increased there was a marginal drop in the employment. So in a large number of places employment has dropped.

Again, in relation to wages, the Central Bank Reports time and time again refer to the real drop in wages. At page 113 of the Review it very categorically states that the real wages have continued to drop. Again at page 59 of the Central Bank Report for 1981, they talk of the fact that “while there was yet a decline of the wages of government employees in real terms indexation which took effect late in this year helped to limit this decline as compared with the decrease registered in 1980. In the organised private sector too real wages declined”. In all sectors real wages have declined in 1981 in keeping with the trend from 1977 onwards. So that, what benefit has this brought? The Hon. Minister knows that the production figures are declining. I mean, in 1980 the increase in production was 6 per cent, in 1981 it was only 2 per cent.

So that really I think the Hon. Minister should ask himself the question whether all these have been really worth it. It is well known that the World Bank wanted these measures. They do not care about the people in this country; they do not care whether the people of this country get what they want in the way of food, employment or anything else. They only care about it up to the point that there would not be an unmanageable revolution in the country. If they can contain the situation, then it does not matter to them what happens. That is the position as regards these matters.

Then, Sir, we come to the Budget, the budget of the year. Unfortunately, I have experienced only two budgets as a Member of this House. In both budgets there has been a symptomatic increase in the price of beedis. A beedi is what the poor man smokes. The

poorest of the poor smoke beedi. Every time the Minister increases the price of beedis. This time also he has increased the price of beedi. I do not think it is necessary to talk anything more about the attitude of this Budget to the people because it is symbolised in the increase in the price of beedi.

But what is much worse is the fraud that this Budget has tried to perpetrate. I understand that due to a last minute decision of the Cabinet the wages of people who draw less than Rs. 1,000 were increased by Rs. 100. Many examples have been given to show how little this increase of Rs. 100 will really mean at the present prices. I worked it out this way. If any employed man who comes to Colombo from somewhere has two cups of milk tea and smokes two Bristol cigarettes a day the Rs. 100 is gone. A cup of milk tea is Rs. 1.30, 1.40 or 1.50 now. A Bristol cigarette is 60 cents. So if he drinks two cups of tea and smokes two cigarettes a day, the Rs. 100 is gone. Be that as it may. That is not the thing that I am complaining about.

The 100-rupee increase affects only a very few people. I have with me a letter addressed to the Hon. Minister of Finance by the Secretary of the Ceylon Federation of Trade Unions, Mr. L. W. Panditha. I would like to table the letter.* In this letter Mr. Panditha sets out the complete uselessness of this 100-rupee increase, both in terms of the number of people it affects and also in the actual value it brings. Apart from this, there is a much more serious matter about which I have to complain to the Hon. Minister.

After the last budget was presented, there was a 2-rupee per point increase in the cost of living. As a result of this increase in the cost of living, people are now getting 140 rupees more than what they got when this scheme was started because there has been an increase of 70 points since the time the computation started. I think it has gone up from 360 to 430 for that year. This month the cost of living index would have been calculated to catch up what you gained from the prices increase on BTT, import duties and various other factors. That itself would have increased the cost of living by a large amount. You say you have frozen the cost of living index at 140, at 70 points, but what it really means is that just as much as you took the dole away, you are now taking away the cost of living increase from the people and the Government is thereby actually saving money. When they give the 100 rupees with one hand and take away the cost of living increase with the other, they are saving money and putting the people, regardless of what happens to them, into terrible difficulties.

* கலாநாயகர் அவர்கள் பதில்.

* கலாநாயகர் அவர்கள் பதில்.

* Produced at end of speech.

I would like the Hon. Minister to make a statement on this matter on the floor of this House. Are you going to stop the cost of living increase? Are you going to stop the 2-rupee per point increase or are you going to continue it? You are going to stop it! You are going to freeze it at 140 points and make some adjustment later on and the Government will actually, be saving money, because this month alone, with the increase in BTT, prices would have gone up the cost of living index would have gone up and people would get about 20 rupees more with their salary packet, and it would go up every month. But what is the Hon. Minister doing? He is really giving 100 rupees to people who draw less than 1,000 rupees a month—which affects only about 500,000 people—and stopping the cost of living increase which is going to affect all government servants.

As a result of the rise in prices kerosene consumption—I do not want to read the figures—has come down in a terrible way. There is no alternative source of lighting for the village home. Even prior to the recent price increase the consumption of kerosene had come down but after this price increase, I think a normal rural household in Sri Lanka will not be able to use kerosene at all.

In your last 1,000 page gazette, you increased the BTT on a number of items. I want to ask the Hon. Minister what his policy on taxation is. Has he given up the income tax structure? Has he gone in for this so-called indirect taxation? It is a trend—I do not know from where it came—in the capitalist world that when people want to help entrepreneurs and racketeers and those who make money, they say, “Do away with personal and corporate income tax and levy an indirect tax”, there by hitting all the people, those who can afford as well as those who cannot, in one shot. Have we, in real terms, come to that stage in Sri Lanka? What is your Tax Department doing? Is it collecting taxes efficiently? Do you look into the working of the Department? Do you see whether they actually make collections, even on BTT? for example, during the Presidential polls was the tax Department told to let up on collections because it would hurt the people who were going to support the UNP at the election? Did it happen during the Referendum?—(Interruption).

එච්. ඩී. ජී. ද මෙල් මෙනා

(*திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I have never given such instructions.

සරත් මුත්තෙට්ටෙවෙගම මෙනා

(*திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகமா*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Who gave it? I am not saying you gave it. I do not know who gave it, but it happened. I am asking the Minister, did it not happen? Has not the Tax

Department let up on the tax collections? I do not care who gave the instruction. So, it is really Sir, that in taxation itself, we do not know what the policy is. We do not know whether you are switching on to indirect taxation altogether. Whatever taxation there is, we do not know whether you are going to collect it. In the old days, Sir, the Tax Department was a department of which people were frightened. I mean, not just a bogey, but people were really scared thinking that they would catch them when they were up to racket. Now nobody cares for the Tax Department because there are ways and means of getting round the Tax Department, not round the Tax Department but getting over the Tax Department, and the Tax Department is not performing its functions. That is the position about the BTT that my Friend is hoping to collect. I do not think he will collect it in the first place. I do not think that it is going to be of any use and the only use is that it will be the trader who is selling things to small consumers, to poor consumers who will use your gazette notification to hit them; he will profiteer at the expense of the poor retail consumer.

I want, before I finish, Sir, to say one thing and that is about the present wage structure. The Wilmot Perera Salaries Commission, way back in 1968, asked the Medical Research Institute to work out the proper diet mixture for the working person of this country. In the Report of the Salaries and Cadre Commission of 1958 to 1961, at page 47, starting from a headline called, “Minimum Needs of Budget”, the report says, “The Medical Research Institute advised us that the daily diet suitable for a labourer doing hard work should be as follows:” And that is Table 10 of the report. Rice 12 ozs, bread 4 ozs, flour 4 ozs, vegetable leaves 2 ozs, vegetable soup 4 ozs, beef or fish 4 ozs. or, dried fish or dried sprats—those things are not available now—coconut 4 ozs, sugar 1 1/2 ozs, milk 5 ozs, tea, plantain and condiments and all that, and they said that the Statistics Department has shown that a Sri Lankan family of 5 persons, that is in the category of persons to whom the Salaries Commission refers to as “labourers doing hard work”—

කිහිනියනතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)

(Mr. Speaker)

You must finish now, I think.

සරත් මුත්තෙට්ටෙවෙගම මෙනා

(*திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகமா*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am finishing now. The five persons in that family of the labourer doing hard work would be spending 60 per cent of their income on food. I do not want to give details because it will take time. If that happens now, if there is a family of 5 persons who have to eat, treat

[සරත් මුත්තේට්ටුවෙහි මහතා]
 those requirements as part of their food for a nutritional meal, it is going to cost them Rs. 1,365 at the present prices ; and if that amounts to 60 per cent their income, what should be their income ? Their income should be something like Rs. 2,500 minimum. So that is the position we are in. The minimum income for a worker doing a hard day's work is Rs. 2,500 ; that is the minimum requirement for a family of five ; father, mother and three children. But what are you giving them ? Can they live on ? They cannot, Sir.

I do not want to take time, but there is one thing I want to say, Sir. The Minister, always comes to this House at budget time—and at other times—and asks a number of rhetorical questions. He does not give us the answers, nor does he wait for those answers, like Pontius pilate, he asks us the questions. This time he has asked us, “can we afford this corruption, ostentation and waste.” Can we afford some other thing ? It reminds me, Sir, in the old days, there was a Catholic priest who gave a lecture at the YMCA on birth control and he told the audience : there is no such thing as birth control. “We do not believe it”. He said “What we believe in is not birth control but self-control”. An old gentleman at the back of the audience got up and asked the Catholic priest, “Father, what can we do if we cannot self-control” ? It is like that. The Hon. Minister is asking us : “Can we do this ? Can we afford ostentation ? Can we afford corruption ?” Nobody says we can, but what can we do if we cannot control it ?

But the much more important question he asked was different, and I am linking it to what the president has said according to the “Ceylon Daily News” of the 11th. The President says, “The demands the World Bank and the rapacious West are making on us leaves us with no alternative but some measure of authoritarianism”. The Hon. Minister asked the question : “Can we afford political parties ? Can we afford luxuries, political parties and these political strifes” ?

I want to know, where are we heading ? You have brought economic disaster. You have made it impossible for people to live with their incomes. You have put the price factor beyond the means of most people, and there is going to be resistance to this. And you are going to meet it with what the President calls “authoritarianism” and what you say is something instead of parties and political strifes. The signs are clear.

Now the latest things have happened. Even the Supreme Court is in danger. In the Elections Department things happened some time ago. In the Auditor-General's Department there has been a recent

change, which will be reflected on the floor of this House when that department's votes are taken up. All the independent bodies which were beyond the control of politicians are now coming within their grasp. Politicians and the Government have started interfering with those departments and those institutions. The police—the hon. Third Member for Colombo Central mentioned yesterday—have been told, or it has been indicated to them, that if you assault people you will get a promotion, if you do illegal things you will get a promotion. This is the kind of situation we are in.

You have got into a mess. You cannot get out of it. At the same time you cannot do anything because the class that you support and the class that supported you need each other. It is a mutual need, and to fulfil this mutual need you will have to take it out on the people of this country. And the Hon. Minister, who may have strategies and policies of his own, cannot even implement them because that class will ultimately dictate the policies which they want implemented.

Thank you.

හතා මේසය මත තබන ලද ලිපිය :
 சபாபிடந்தின்பு வைக்கப்பட்ட கடிதம் :
 Letter Tabled :

ලංකා වෘත්තීය සමිති යම්මේලනය.
 “1983 මාර්තු මස 14 වෙනි දින දීය.

ගරු මුදල් ඇමති,
 රොහි ද මැල් මහතා,
 මුදල් අමාත්‍යාංශය,
 කොළඹ.

ගරු ඇමතිතුමනි,

ඔබතුමා විසින් පසුගියදා ඉදිරිපත් කරන ලද අය-වැය යෝජනා අප සම්මේලනය සැලකිල්ලෙන් විමසා බැලුවෙමි. විශේෂයෙන්ම වැඩිකරන ජනතාවට පමණ ඇති ජීවත් බර කෙරෙහි අපගේ අවධානය යොමු විය.

1983 අපබරවාපි මස 19 වෙනි දින අතිවිශේෂ ගැටුම නිවේදනය මගින් ව්‍යාපාරික පිරිමැවුම් බදු හා ආනයන බදු වැඩිකිරීමෙන් සහල්, පාන්, ලී, කිරිපිටි, කිරි, ගුම්හෙල් ආදී බියජන මාරිගොස්තියා වර්ග වර්ග මිල ඉහල දමා ඇත. ඔස් හා දුම්රිය ගාස්තු වැඩි කිරීමෙන්ද ඉඩම්ලය නොහැකි බරක් ජනතාවට පිට පමා වීය. මෑතකදී ඉහල දමා ඇති බඩු මිල කිසි පස් දෙනෙකුගෙන් යුත් පවුලකට අවම වශයෙන් රුපියල් තුන්සිය පහණතට වැඩි අමතර වියදමක් දැරීමට සිදුවී තිබේ.

මේ සියල්ල වසන් කිරීම සඳහා රුපියල් බියයකින් වැටුප් වැඩි කරනවායැයි කර ඇති යෝජනාවට මගත් ප්‍රසිද්ධියක් ලැබී තිබුණි. එක් අතකින් රුපියල් බියයකින් පඩි වැඩිකිරීම කිසිසේත් ප්‍රමාණ වත් නොවන අතර, අනෙක් අතින් වැටුප් වැඩිකරනවාය යන ප්‍රකාශය හා එය ප්‍රචාරය කළ ආකාරයෙන් ජනතාව මුලා කිරීමේ උත්සාහයෙක යෙදී ඇත.

ඔබගේ ප්‍රකාශය වූයේ රජයේ සහ පළාත් පාලන සේවකයින්ටත්, සාමූහික ගිවිසුම් වලින් ආවරණය වන සේවකයින්ට මෙන් පඩිපාලන සහාය වනට ගැනෙන සියළුම අයහට වැඩිවීම නියායයෙන්ම ලැබෙන බවයි. රජය සේවයා නොවන සේවකයින් හට වැටුප් වැඩිවීමක් ලබාදිය හැක්කේ නීතිමය බලය ඇති නියෝගයකිනි.

රජයේ හා පළාත් පාලන සේවකයින්ට මෙම මුදල ලැබෙන බව පලකළ මහ රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ඇති රාජ්‍ය සංස්ථා, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල, රජයට පවරාගත් වෙළඳ ව්‍යාපාරවල, සමුපකාරවල හා වතු වල සේවකයින් ගැන කිසිදු සඳහනක් කර නොමැති අතර, මෙයට කලින් කරන ලද රු. 45 ක වැටුප් වැඩිවීම එම සේවකයින්ට අද වන තෙක් ලැබී නැති බව පෙන්වා දෙමු. එය ගෙවීම සඳහා අවශ්‍ය නියෝග ආණ්ඩුව නිකුත් නොකිරීම ඊට හේතු විය. එම සොව්වම් මුදල ගෙවන ලෙස ඉල්ලා වතු කම්කරුවන් සංකේත වැඩවර්ජනවල පවා යෙදින.

සාමූහික ගිවිසුම්වලින් හා පඩිපාලක සහ තීරණවලින් ආවරණය වන සේවකයින් හට මෙය ලැබෙනායි යන්න මත ප්‍රකාශ කළේ කවර අරමුණකින්දැයි තේරුම් ගැනීමට නොහැක. කම්කරු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් මහතා මේ කාරණාව සම්බන්ධව 10.03.1983 වන දින පළ වූ “ඩේලි නිවුස්” පුවත්පතට ප්‍රකාශයක් කර තිබිණි. ඇතැම් කුමක් යෝජනාව ඉතා පැහැදිලි බැවින් පඩිපාලක සහවල වීයේෂ රැස්වීම් තැබීමට හේතුවක් නොමැති බවත් සියළුම කම්කරුවන්ට නිරායාසයෙන්ම එම වැටුප් වැඩිවීම ලැබෙන බවත් ඔහු පවසා තිබුණි.

මේ පිළිබඳව ඔහු හමු වී මිමසු අවස්ථාවේ ඔහු එවැනි ප්‍රකාශයක් කෙළේ මුදල් ඇමතිතුමා අය-වැය කථාවෙහි එවැනි අදහසක් පළ කර තිබුණ බැවින් වුවද, පුද්ගලික අංශයේ කිසිවෙකුට ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශනය මත වැටුප් වැඩි නොවන බව දැන් පෙනෙන්නට තිබෙන බව ඔහු පැවසීය. පඩිපාලක සහ තීන්දු ගැනීම, විදේශිතා කැඳවීම, එය සලකා බැලීම් ආදී ක්‍රියාදාමයන් ගැන බලන විට පඩි පාලක සහවතට රජයෙන් පත්කර ඇති නියෝජිතයින් බලපෑමකින් තොරව හරිද සාක්ෂියට අනුව කටයුතු කළත්, අවසන් තීන්දුවක් ලැබිය හැකිවන්නේ නම් එය සිදුවන්නේ 1984 අවුරුද්දේ අය-වැය ලේඛණය ඉදිරිපත් කළායත් පසුව යැයි කීම අතිශයයක් නියක් නොවේ.

රු. 1,000 කට වැඩි ආදායමක් ලබන පුද්ගලික අංශයේ සේවකයින්ගෙන් අයකරන උපයන විට ගෙවීමේ බද්ද, බඩුමිල තව තවත් අධික ලෙස ඉහල දමා ඇති මෙවන් අවස්ථාවකවත් ඉවත් කිරීමට උනන්දුවක් දක්වා නැත. පුද්ගලික අංශයේ සේවකයින් පිට පනවා ඇති මෙම බර ඉවත් කිරීමට පියවර ගන්නා මෙන් නැවතත් අපි ඉල්ලමු. උපයන විට ගෙවීමේ බදු වක්‍රය සකස් කළ අවධියේ පැවැති බඩුමිල හා රුපියලේ අගය සමග අද පවතින මිල ගණන් හා රුපියල බාද්ද කර ඇති ප්‍රමාණය සලකා බලන විට මෙම බද්ද අයකිරීම කිසිසේත් සාධාරණ නොවන බව තවදුරටත් පෙන්වා දෙනු කැමැත්තෙමු.

55 ලක්ෂයක් පමණ වූ වැඩකරන ජනතාවගෙන් රාජ්‍ය සේවකයින් සිව්වැන්නේ ලක්ෂ 5 ක් පමණ ප්‍රමාණයකි. පළාත් පාලන සේවකයින් 70,000 ක් පමණ සිටිති. මේ අයගෙන් රුපියල් 1,000 ට අඩු වැටුප් ලැබුව අයගේ සංඛ්‍යාව බලනවිට මහ සේෂාවක් කර ප්‍රකාශ කර ඇති මේ පඩි වැඩිවීම ඇත්ත වශයෙන්ම බලපාන්නේ වැඩකරන ජනතාවගෙන් 7% ක් පමණ වූ සුළු ප්‍රමාණයකට බව පැහැදිලිය. එහෙත් 7% ක් පමණ වූ එම සුළු කොටසටත් නියමාකාරයෙන් රු. 100 ක් පඩිවැඩිවන්නේදැයි සලකා බැලීම වටී. ඔබේ අය-වැය කථාවේදී ජීවන අංක දීමනාව අද තිබෙන මට්ටමින් සීමාකර හය මසකින් පසු විමර්ශනය කරනවා යයි යන්නෙන් කුමක් බලාපොරොත්තු වන්නේදැයි නොදනිමි.

1980 ජූලි වැඩවර්ජනයේ බලපෑමෙන් රජයේ හා සංස්ථාවල, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලවල සහ රජයට පවරාගත් ආයතනවල සේවකයින් හට ජීවන අංකය අනුව ගෙවීමක් ලැබිණි. ඒ අනුව රජයේ සේවකයෙකුට අද ඇති ජීවන අංකය අනුව රුපියල් 140 ක දීමනාවක් හිමිවේ. රු. 100 ක වැටුප් වැඩිවීම දෙනවිට මේ දීමනාවද සීමා කරන්නේ කවර බලාපොරොත්තුවකින් දැයි පැහැදිලි කළ යුතුය. හය මසක් කුල ඉහල නගින ජීවන අංකය අනුව ගිවිසුම් තිබෙන ජීවන අංක මුදලට, වැඩි කරනවායයි කියන රු. 100 හෝ එයින් කොටසක් හිලවී කිරීමට යටි අදහසක් තිබේද? සචන් කර ලබාගෙන ඇති ජීවන අංකය ගෙවීම රු. 100 දී අහෝසි කිරීමේ උපක්‍රමයක් ඇති බව බැඳු බැල්මට පෙනෙන්නට තිබේ.

මේ සියළු තත්ත්වයන් ගැන බලනවිට වැටුප් වැඩිකිරීමේ යෝජනාව වැඩකරන මිනිසුන් රටට ප්‍රේමාවක් නොවන්නේ නම් දැනට සේවකයින් බ්‍රක් නි වේදන අයිතියක් වන ජීවන අංක ගෙවීම ලැබීමට කිසිදු අවහිරයක් ඉදිරිපාලයේදී නොවන බවත් එය එලෙසම ගෙවන

බවත්, රාජ්‍ය සංස්ථා, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල, රජයට පවරා ගත් ආයතන හා සමුපකාර ආදී ආණ්ඩුවේ අනුග්‍රහය ලබන ආයතනවල සියළුම සේවකයින්ට ආණ්ඩුවේ නියමයෙන් ස්ථිර වශයෙන්ම ගෙවන බවත්, පුද්ගලික අංශයේ සියළුම සේවකයින්ට එම වැඩි කිරීම ගෙවීමට බලකරන තීරණයක් කඩිනමින් සම්මත කරන බවටත් ප්‍රකාශ කලයුතු වේ.

අවසාන වශයෙන් නැවතත් කිවයුතුව තිබෙන්නේ බඩුමිල හා සේවා ගාස්තු වැඩිවීම නිසා රුපියල් 350 ක අමතර වියදම් දැරීමට සිදුව ඇති බැවින් මේ වැටුප් වැඩිකිරීම කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නොවන බවය. එය එසේ වුවද, රුපියල් 100 වැටුප් වැඩිකිරීමේ යෝජනාව ජනතාව රටට ප්‍රේමාවක් නොවිය යුතු බව දන්වමු. මෙම සොව්වම් වැටුප් වැඩිවීම කොන්දේසි විරහිතව සියළුම සේවකයින්ට ලැබීමට හැකිවන පරිදි අවශ්‍ය පියවර ගන්නා මෙන් ඉල්ලමු.

මෙයට විශ්වාස වූ.
ඇල්. බබ්ලි. පණ්ඩිත,
ප්‍රධාන ලේකම්.

පු. හා. 11.18
ගාමිනි ජයසූරිය මහතා (කාමිකාර්මික සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(සිංහල: කාමනී ඉයාසුරියා—කිවසාය අධ්‍යක්ෂ, ආරාඨ්ඡඤ්ඤා ආකාමඡ්ඡර්)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Minister of Agricultural Development & Research)

ගරු කථානායකතුමනි, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකතුමෙකුගේ කථාවකට පසු මට නැවත කරන්නට වාසනාව ලැබේ යයි මගේ කිසි බලාපොරොත්තුවක් තිබුණේ නැහැ. සෑම අවුරුද්දකම අයවැය ලේඛන විවාද වලදී අපට එතුමාගේ කථා අසන්නට ලැබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන සෑම පනත් කෙටුම්පතක් ගැනම එතුමා කරන දේශනවලට අප සවන් දෙනවා. මට මතකයි, මීට පෙර එතුමාගේ තවත් නායකයෙක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටි කාලවල අයවැය විවාදවලදී කථා කළ ආකාරය. ඒ කථා වලට ඇහුම්කන් දෙන උදවියට මොහොතකට පෙනී යන්නේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සම්පූර්ණයෙන්ම රටේ ජනතාව පිළිගෙන තිබෙන පක්ෂයක් හැටියටයි; විශාල බලයක් තිබෙන පක්ෂයක් හැටියටයි. කෙනෙකුට ඒ කියන සෑම දෙයක්ම සම්පූර්ණ සත්‍යයක් හැටියට අවිවාදයෙන් පිළිගැනෙන තත්ත්වයක් ඇති වන අයුරින් ඒ කථා පවත්වා තිබෙනවා, මෙතෙක් නැල් ඒක වුණා. නමුත් අන්තිමට බලාගෙන ගියාම මෙකක්ද මී තිබෙන්නේ? රටේ කවුරුවත් ඒ අදහස් පිළිගෙන නැහැ.

ඒ අය බොහොම දක්ෂ ලෙස උසාවියේ නීතිඥ මහත් වරු හැටියට තර්කානුකූලව මේ සහාවේදී යම් යම් කාරණා ඉදිරිපත් කරනවා. ඒවා අහගෙන ඉන්න කොට ඒ අහගෙන ඉන්න තැනැත්තාට මොහොතකට ගිනෙනවා, “මේක තමයි ඇත්ත, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය මේ මොනවද කරන්නේ? ලෝකයේ ටෙන කවුරුවත් නොකරන තාලට අසාධාරණ අන්දමට ජනතාව නැති කරන්නට රට නැති කරන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවා නේද? යනුවෙන්. නමුත් අපේ රටේ ජනතාව ඒවා පිළිගන්නො නැත්නම් අපි මොකද කරන්නේ? ඒවා හරිය කියල හිතන්නෙ නැත්නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගන්න ක්‍රියා පටිපාටිය හරිය කියල ජනතාව පිළිගන්නවා නම් අපි මොකද කරන්නේ?

from mid 1970. When this happened each country reacted to this problem differently—some pursuing inflationary economic policies and others deflationary ones. The reason for this divergent approach to the problem by the different countries could be partly attributed to the fact that the economic were so baffled by this non-economic political factor entering the pricing mechanism that they advised their Governments differently. For some reason the inflationary approach predominated, and therefore the world experienced a prosperous economic condition.

This was the situation in 1977 when the J. R. Jayewardene Government came to power. The world global economy was growing at an average rate of 4 to 5 per cent per annum, and almost near boom conditions were prevailing throughout the world. This was, of course, accompanied by inflation, rising prices and balance of payments problems.

Now, Sir, that was the global situation during that period in the 1970s. What was the situation in Sri Lanka at that time? That is also very important for us to consider if we are going to analyse the Budget presented by the Hon. Minister of Finance.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ දෙකම අවශ්‍යයි. අපට පෙනුණු හැටියට, අපි දැන ගෙන හිටිය හැටියට 1970—77 කාලයේදී ලෝකයේ ආර්ථික තත්ත්වය අදට වඩා හුඟක් සතුටුදායකයි. ලෝකයේ අනික් රටවල, ඒ කියන්නේ දියුණු රටවල ආර්ථික තත්ත්වය හොඳට තිබුණි. නමුත් අපේ රටේ තිබුණ තත්ත්වය මොකක්? 1970-77 දක්වා මේ රටේ තිබුණ තත්ත්වය ගැන වැඩි විස්තර කියන්න වුවමනා නැහැ. සමහර උදවිය ඒවා අහන්නත් අසතුටුයි. නමුත් අපි කාටවත් මඬ ගහන්න අදහස් කරනවා නොවෙයි. මේ අපේ රට. කිසියම් දියුණුවක් ඇති කරන්න ඕනෑ නම්, අපි කවුරුත් කාරණා හරියාකාරව තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒ කාරණයේදී මොකක්ද වුණේ? ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහත්මයා මුදල් ඇමති හැටියට හිටියා. කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහත්මයා වැඩිලි කප්පාහරින ඇමති හැටියට හිටියා. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මහත්මයා ගමනා ගමන ඇමති හැටියට හිටියා. කොබ්බෑකඩුව මහත්මයා කෘෂිකර්ම ඇමති හැටියට හිටියා. මම කොබ්බෑකඩුව මහත්මයා ගැනත් සඳහන් කළේ මොකද? එතුමාත් සමාජවාදී මාක්ස්වාදීන්ගේ ලැදි කෙනෙක් බව අපට පසුගිය කාලයේදී පෙනුණු නිසයි.

බය වගේ පිරිසක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඊට පෙරත්, ඒ කියන්නේ ඒ ආණ්ඩුව පිහිටුවන්නත් පෙර සිටම සිටියා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කරන කාලයේදීත් හිටියා. ඒ කාලයේදීත් මේ වගේ අයවැය විවාදයක් කරගෙන යන විට ඒ උදවිය නැගිට, එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා තදින් විවේචනය කළා. හරියට අද කලාවානේ මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවිටු වෙගම මහතා) විවේචනය කළා වගේ එදත් ඒ උදවිය විවේචනය කළා. එසේ විවේචනය කරන විට, “හොඳයි

තමන් තාත්සේලා මේ පුශ්න විසඳන්නට දෙන උපදෙස් මොනවාද? මේවා විසඳන්නේ කොහොමද? කරුණා කරල ඒ පුශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්න” කියල ආණ්ඩුව කිව්වොත් මේ සහා ගර්භයේදී හෝ මේ සහා ගර්භයෙන් පිටතදී හෝ ඔවුන් එයට දුන්න පිළිතුර මොකක්ද? “අපට බලය දෙන්න, අප ආණ්ඩු කරන විට අපි ඒ පුශ්න විසඳනවා” කියලයි. මොකක්ද සිදු වුණේ? ජනතාව යම්කිසි හේතුවක් උඩ සමහර විට ඒ අය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබා ගෙන වෙන් වුණ ප්‍රචාරණ—බලය දුන්නා. “මේ තරම් කාලයක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බලය දුන්නා, මෙහෙම කියන උදවියටත් අවස්ථාවක් දී බලමු” කියා දුන්නා. මොකක්ද වුණේ? මා හිතනවා අපේ රටේ මුළු ඉතිහාසය තුළ ඒ අවුරුදු හත තරම් කනහාටුදායක කාලයක් තිබුණේ නැහැ. මොන අංශයෙන් බැලුවත් සතුට නොව දුකක්ම ඇති වුණි. සිත් වේදනාවක්ම ඇතිවුණි. ඉතාමත් අමාරු තත්ත්වයක් තිබුණි. ආර්ථිකය පල්ලුණි. Economy was stagnant. රුකියාවක් ලැබෙනවා නොවෙයි, රුකියාවක් ලැබෙවිය කියා බලාපොරොත්තු තියන්න පුළුවන් තරම් තත්ත්වයක්වත් තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි, 1972 දී අර කලබලකාරී තත්ත්වය මේ රටේ ඇති වුණේ.

අපි ඒවා ගැන විකක් කල්පනා කර බලමු. ඒ රජයටත් අමාරුකම් තිබෙන්න ඇති. මම නැහැයි කියන්නේ නැහැ. නමුත් අවශ්‍ය දේවල් වික ගැනවත් කල්පනා කළේ නැහැ. රුකියා, පුශ්නය ගැන කිසිම දෙයක් කළේ නැහැ. ආහාර විකක් ලබා ගන්න, පාන් ගෙඩියක් ලබා ගන්න, සිනි පොඬුබක් ලබා ගන්න හැම තැනම පෝලිම්. පාර හරහා පොල දමල තිබුණි. තමාගේම කුඹුරක, තමාගේම දහඩිය මහන්සියෙන් වැඩ කරල, වසුරල, ලබා ගත් හාල් සේරු දෙකක් හාල් නැති කුඹුරු නැති ප්‍රදේශයක ජීවත්ව ඉන්න තමන්ගේ දරුවෙකුට ගිහින් දීමත් තහනම් වී තිබුණි. මේ රටේ සංවර්ධනයක් කියල දෙයක් ඇති වුණද? කිසිම සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් එදා මේ රටේ ඇති වුණේ නැහැ. සිමෙන්ති කොට්ටයක් ගැනීම, ලමයෙක් ඉස්කෝලයකට ඇතුළත් කර ගැනීම ආදී සෑම දේකටම මන්ත්‍රීවරයාගෙන් ලියුම් කැල්ලක්, තුණ්ඩුවක් වුවමනා වන අන්දමට රට හැඩ ගැසුණි. බොහොම කණගාටුදායක තත්ත්වයක් ඒ කාලේ තිබුණි. ඒ නිසා 1977 මහ මැතිවරණය ආ වෙලාවේ, “අතේ අපිව, මේ දුකෙන් මුදාගන්න” කියලා ජනතාව ඡේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාට කියා ගිටියා. “මේ දුකෙන්, මේ කරදරයෙන් කොහොම හරි මුදාගන්න” කිව්වා. හයෙන් පහක බලයක් ලැබෙන අන්දමට අපේ මන්ත්‍රීවරු පත් වුණා. ඒ මැතිවරණයේදී.

දැන් මම මේ කාරණාව මතක් කළේ කාගෙවත් හිත පිදවන්නටවත්, කාටවත් මඬ ගහන්නටවත් නොවෙයි අපි දැනගන්න ඕනෑ 1970 කාලයේදී ලෝකයේ තිබුණු ආර්ථික තත්ත්වය. අපේ රටේ මේවා ගේ දුක් සහිත කාලයක් තිබුණු නමුත් ලෝකයේ අනෙක් රටවල, බනවත් රටවල රුකියා පුශ්න ආදී දේ වල් තිබුණේ නැහැ. ඒවායේ ආර්ථිකය එක්තරා සතුටුදායක තත්ත්වයක පැවතීගෙන ආවා. මේක බොහොම වැදගත් ගරු කථානායකතුමනි, අපි ඒක තේරුම් ගන්න ඕනෑ.

[නාමිණි ජයසූරිය මහතා]

So, that was the situation in 1977 when Mr. J. R. Jayawardene's government came to power. The world global economy was growing at an average rate of 4 to 5 per cent per annum. This was of course accompanied by inflation, rising prices and balance of payments. Then Sir, if this was the situation in the world and this was the situation in Sri Lanka and this Government came to power, our President His Excellency J. R. Jayawardene decided to embark on a new economic policy of exchange rate adjustment, economic development and a policy of liberalization. In the fields of economic development, President Jayawardene decided that the Mahaweli Development Scheme should be accelerated, and the Greater Colombo Economic Commission, Housing Development Scheme and the Integrated Rural Development Scheme were also embarked on.

ඒ වැඩ පිළිවෙල ආරම්භ කළාම එයින් ඇති වූ ප්‍රතිඵලය මොකක්ද? අපි ඒක ඒරුම් ගැනීම වැදගත්. අඩුපාඩුකම් නැහැ කියනවා නොවෙයි. නමුත් එකෙන් ඇති වූ ප්‍රතිඵල මොනවාද? මට මතක් වෙනවා ඒ පසුගිය ආණ්ඩු කාලේ බාගයක් කලා. අපට ඒක මේ විධියට කියන්න පුළුවන්.

Under the so called socialist agriculture of the earlier regime the paddy production in 1975/76 was 60 million bushels; in 1981/82 it went up to 102 million bushels; in 1982/83, that is this year, we expect to have 115 million bushels. Now, Sir, is this not an improvement? How did this improve? We also had droughts. They also had droughts. They also had heavy rain. We also had heavy rain floods, and so on. But, it was not merely due to the water conditions. It was due to the certain actions taken by this government that we were able to bring about this increase in paddy production. The open economic situation, the liberalization policies, helped to feed the starving industry, be it a major industry, be it agriculture; be it tea plantation.

In the agricultural field, Sir, we were able to import a large number of tractors. I think during this period 7,000 four-wheel tractors and 7,000 two-wheel tractors have been brought into this country. Fertilizer was readily available at the correct time. Agro-chemicals were readily available to be given to the farmers at the correct time. There was no shortage. There are various other things which went into it and which I am not mentioning here, things like water management, and so forth. Those things helped to increase the yields in paddy.

Take, for instance, industries. We are happy to say that we are reaching self-sufficiency. Take cement. In a very short time we will be self-sufficient in cement too. In agriculture, I am also happy to state that in the case of sweet-potatoes, they too very soon we will be self-sufficient and we will not be importing

sweet-potatoes. We have been able to improve the quality of vegetable seeds and there again in the near future we may be able to produce our own seeds. So, in any fields like this, there had been a lot of improvement.

Take for instance, our Prime Minister's housing scheme. there are lots of people who will complain. "හරියට සිමෙන්ති දාලා නැහැ. මෙන් න මෙතැන කැඩලා" ආදී වශයෙන් කියනවා නමුත්, ගෙයක් නැති මිනිසෙකුට ගෙයක් ලැබීම ගැන නොවෙයි කථා කරන්නේ. කොහෙන් හරි, මොකක් හරි පොඩි අඩුවක් හොයාගෙන එයයි මතුකරලා පෙන්වන්නේ. අද මනුෂ්‍යයෙකුට මනුෂ්‍යයෙක් හැටියට ජීවත් වන්නට ගෙවල් ලක්ෂ ගණනකට වඩා අපේ අගමැතිතුමාගේ ව්‍යාපාරය නිසා ලබා දෙන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. එය ලොකු දෙයක් නොවෙයිද? මේවා කරන්නට පුළුවන් වුණේ කොහොමද? ලෝක බැංකුව ආදී ආයතනවලින් මුදල් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණු නිසා නේද? කොහෙන්ද කැල්ලක් අල්ලාගෙන වරායේ රැකියාවල අඩුවුණාය නියලා කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව ආවාට පසු සැහෙන ප්‍රමාණයකට රක්ෂා ලබා දෙන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවාය කියන එක කවුරුත් පිළිගන්නා දෙයක්. අපේ විදේශ විනිමය අමාරුවක් ඇතිවුණාට The foreign exchange reserves were low and its balance position weak. Still large foreign resources were available from the World Bank, IMF and the group of ten donor countries.

අපට ඒවා ලැබුණේ නැත්නම් අප මොනවාද කරන්නේ? රක්ෂාවල් නැත්නම් පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේදී වාගේ රටේ තරුණ පිරිස් කෝලාහල කරගෙන, මිනි මරාගෙන, ජීවිත නැති වෙනවා. මෙවැනි අමාරු අවස්ථාවක දී රක්ෂාවල් දීමේ අගයක් නැද්ද? අද මුළු ලෝකයේම ආර්ථික ප්‍රශ්න ඇති වී තිබෙන අවස්ථාවක්. ඇමෙරිකාව, එංගලන්තය, ජපානය, ජර්මනිය ආදී රටවල මීට පෙර රක්ෂා ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ ප්‍රශ්නය තිබුණේ ලංකාවේ, දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ. ලංකාවේ තිබුණු උග්‍ර ප්‍රශ්නය එක්තරා ප්‍රමාණයකට අඩු වෙලා තිබෙනවා. එවැනි ප්‍රශ්නයක් නැතිව තිබුණු රටවල, ඒ ප්‍රශ්නය මතු වෙලා තිබෙනවා, අළුත් ප්‍රශ්නයක් හැටියට. මෙය හපත්කමක් නොවේද? ජාති ප්‍රේමීන් හැටියට මේ රටේ ජනතාව, ඒ සමගම තමුත්තාත්සේලා. එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවෙන් මේ රට සුළුවෙන්වත් දියුණුවක් ලබා තිබීම ගැන ආඩම්බර වන්නේ නැද්ද? දේශපාලන පක්ෂ, කණ්ඩායම් හැටියට අපි කටයුතු කරමු. නමුත් අපි ඒ ගැන සතුටු වන්නේ නැද්ද? ජනතාව මුළු කරන්නටද අපේ වුවමනාව? මේ සත්‍ය කාරණය ජනතාවට කියාදීම යුතුකමක් නොවේද?

මහවැලි ව්‍යාපාරය ආදී වැදගත් ව්‍යාපාරවල වැඩ කරන්නට අපට ලෝක බැංකුව ආදී ආයතනවලින් හුඟක් සල්ලි ලැබුණා. ඒ වගේම එංගලන්තය, කැනඩාව ආදී රටවල් වලින් ණයට සල්ලි ලැබුණා; ආධාර ලැබුණා. ඒ දෙන්නේ කාගෙ සල්ලිද දෙයිසේ? කැනඩාවෙන් අපේ රටේ ව්‍යාපාරයන් කරගෙන යන්නට සල්ලි වගයක් දුන්නා නම්, ඒ දුන්නේ ඒ රටේ සල්ලි මිස පුද්ගලයෙකුගේ සල්ලි නොවෙයි. ඒ රටේ පාර්ලිමේන්තුවට අපේ ඉල්ලීම ගියාට

ඒ රටේ විශේෂඥයන් ඒ ගැන සොයා බලනවා. ලංකාවෙන් මුදල් ඉල්ලන මේ වැඩ ව්‍යාපාරය සාර්ථක ව්‍යාපාරයක්ය, ප්‍රයෝජනවත් ව්‍යාපාරයක්ය ; ලංකාවට ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙන ව්‍යාපාරයක්ය මේ ව්‍යාපාරය හරියට කෙරුණොත් අපි දෙන මේ ණය යම් දවසක ආපසු ලබා ගන්නට පුළුවන්ය කියා ඒ රටේ විශේෂඥයන්, ඒ රටේ ඇමතිවරුන් වාර්තා කළාට පසුව ණය අනුමත කිරීමේ ප්‍රශ්නය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ රටේ විරුද්ධ පක්ෂයක් ඉන්නවා. ඒ විරුද්ධ පක්ෂයන් තර්ක විතර්ක කර, ඒ රටේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඒක සම්මත වුණාම නෙද අපට මුදල් ලැබෙන්නේ? එසේ නැතිව හිතුවක්කාර කමට කාගේවත් සල්ලි එවන්න පුළුවන්ද? ඒ රටේ විශේෂඥයන් මේවා ගැන සෝදිසි කර මිස, මේ පත්සල කට පිනට දෙන, නිවන් දකින්නට දෙන සම්මාදාමක් වාගේ දෙනවා නොවෙයි. මේ විශාල මුදල් ආපසු ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි කියලා තෝරුම් ගන්නට පස්සේ නෙද ඒ මුදල් දෙන්නේ? ඒ නිසා මේවා මේ විධියට තෝරුම් ගන්න ඕනෑ. අමරුකම් තියෙනවා. නැගෑ කියන්නේ නැගෑ. ඒක සත්‍යයක්, ඇත්තක්. හංගන්න බැහැ කාටවත්. මේ විශාල වැඩ කරන්න පුළුවන් වුණේ අපේ රජය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබුණ නිසා පමණක් නොවෙයි, අපි ඉදිරිපත් කළ ඒ ව්‍යාපාර හොඳ ව්‍යාපාර හැටියට, සාර්ථක කරන්න පුළුවන් ව්‍යාපාර හැටියට ඒ රටවල් බාර ගන්න නිසයි.

Furthermore, Sir, their development projects and new policies create several job opportunities both in the public sector as well as in the private sector. Nearly a million persons were found jobs and the percentage of the work-force unemployed declined from 24 per cent to 15 per cent. How on earth could the Member for Kalawana say that we have not reduced unemployment in this country ?

The economic situation however under went a big change in 1980 largely due to the doubling of oil prices in 1979. This affected both the world economy and the Air Lanka economy. Inflation and price increases of a much greater magnitude began to emerge in the free economies of the world and most of the Governments decided to adopt a deflationary economic policy in order to preserve the parity rates of their currency. In the Sri Lanka economy too the effects of the increase in the price of oil and the cosequent increase in import prices were seriously felt. It led to an increse in the Budget deficit and an increase in money supply which in turn led to an increase in the inflationary rate. This inflationary rate increased by 24 per cent in 1980 as measured by the cost of living index.

The deflationary measures taken by most Governments in the West in 1981 led to a recession and an increase in unemployment. Most of these countries, particularly the United States, Britain, Germany, France, etc. are still in the bottom of it and it appears very doubtful whether any of them would come out of it even in 1983. Sir, these are facts. They

cannot be denied. But that is the situation. The global economy grew by only 1 to 1 1/2 per cent in 1982 as opposed to 4 to 5 per cent in 1977 and it appears that this will be reduced to less than 1 per cent in 1983. This global economic growth rate led to a drop in the rate of increase of Sri Lanka exports. Why ? In 1981 Sri Lanka exports increased by 11 per cent. This dropped to 2 per cent, in 1982.

Sir, now what does this mean ? Developed countries, to face their worst economic situation, got behind high tariff walls. This "protectionism" prevented us getting a good market for our own exports. This affected our export earnings. Even in the case of world exports, there had been a large reduction in the rate of growth. There was a nil rate of growth in 1981 and 1982 and this may continue even to 1983 as I mentioned.

Another sector of the Sri Lanka economy which has been affected by the recession is the non-traditional sector, such as gems and tourism. The rate of increase of this sector has been declining since 1979. The rate of increase was 48 per cent in 1979. This declined to 24 per cent in 1982.

Another important sector connected with the recession in the West and seriously affecting the Sri Lanka balance of payments is the policy adopted by the developed countries of reducing their imports from the developing countries by erecting tariff barriers and imposing import quotas as mentioned earlier.

Sri Lanka was first faced with this problem when the United States decided to impose national quotas in relation to the import of manufactured garments. The Hon. Minister of Trade and Shipping will probably remember his hurried trip to the United States to discuss this matter with the United States authorities with a view to obtaining concessions. He will also remember that the United States Government, while willing to grant extensions of time, refused to relent on the principle of imposing the quota system.

The developed countries, in their attempt to arrest the decline in their foreign exchange reserves resulting from inflationary pressures, resorted to this policy of protectionism, which, though beneficial to them in the short term, was against their long term interests. The much needed structural changes in their economies were thereby delayed. These developed countries will realise that these structural changes will have to be effected as soon as possible if they are to preserve their position not only in the economic sphere but also as leaders of the free world.

It need hardly be stated that the consequences of peotectionism adopted by the developed countries had disastrous results on developing countries, such as Sri

[கூடுதல் சமூகம் மொழி] Lanka as it led to Sri Lanka's terms of trade turning more unfavourable and further weakening the balance of payments.

In spite of all these constraints on the economic front and only 1 to 1 1/2 per cent global economic growth rate, Sri Lanka continued to develop at virtually the same rate as in previous years. The economy grew in real terms by 5.8 per cent in 1981 and 5.0 per cent in 1982. This is very creditable, considering the negative growth rates experienced by some countries like USA and Germany.

The reason for these high economic growth rates could be attributed to the high levels of investment maintained throughout the period—that is, 1977 to 1982. Investment during this period has been averaging 28 per cent of Gross Domestic Product. This has been possible because considerable sums of money have been received as foreign aid and loans. We cannot get behind that fact, Sir.

Local savings represented only 14 per cent of the gross domestic product which means that the balance 14 per cent was obtained from foreign loans and aid. Foreign borrowing and aid as a source of finance for economic development is drying up and Sri Lanka has to find alternative sources of finance. That is what our Hon. Minister of Finance said, and it is true. We may not like to hear it, but that is a fact. And if we are to maintain the present level of economic growth we got to find these resources. It is in this light that we have to consider the present Budget of the Hon. Minister of Finance.

In the present economic crisis of the world economy including the Sri Lankan economy, what alternative plans have the hon. Members of the Opposition to deal with it? What alternative plans have they got to deal with it? It is, of course, easy for any Member to pick holes in a development plan and its implementation because there is always an element of human error also involved. We are not interested in such criticism unless it is constructive and can be rectified without upsetting the main principles of our plan. If the hon. Members of the Opposition can provide us with a better integrated plan we shall certainly implement it.

In these circumstances, are the hon. Members of the Opposition suggesting that the Government should stop all its development projects and divert its available resources to consumption? Are we to stop all our development projects and divert its available resources to consumption? If so, we will get no foreign aid and we will have only the local savings of 14 per cent to distribute. We must be realistic. We must understand that. It is useless talking big. We have to

appreciate the realities. What will happen to employment? Everyone wants employment. What will happen to employment if this takes place? Unemployment will increase rapidly from its present rate of 15 per cent.

Sir, I do not want to deal at great length on other aspects of this Budget. I hope that the House will agree that it is the best that could be done in the given circumstances, since the Opposition has no better solutions to offer.

Mr. Speaker, you will recall, in the old days when left leaders were left out of the Government they used to attack Government proposals in and outside the House, boasting that they could solve the country's problems. When asked to give their solutions they retorted: Give us the Government and you will see what our solutions are! It so happened that, later on when the left leaders came into the Government they held Ministerial responsibility for Finance, Industry, Agriculture, Lands, Transport and Housing. Were they able to solve the problems? Did they live up to their promise? No, Sir. It was indeed a series of *kadauna porondu*, which led to ruin and stagnation of our economy. We are trying to restore it and lead the country towards development goals. This Budget is a step in that direction.

The Hon. Minister of Finance and Planning, in his Budget Speech: stated, that, "during the period 1978-1982, the economy has grown at an average rate of over 6 per cent per year, in real terms, which is nearly double the rate of growth during the period 1970-77" I can only say that we should follow this same path to achieve the development goals.

Thank you.

கலாநாயகருக்கு

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaitathan) will follow after lunch.

Order, please!

The sitting is suspended till 2 p.m.

உத்தரவு 20 ஏற்கனவே துவக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தேன், ஏ. கா. 20 நிமிஷம் கலாநாயகருக்கு, [சொன்ன வேண்டுகோள் மொழி] ஸ்ரீ ஸோசைதாசன் அவர்கள் கூறிய பின்னர் இது.

அதன்படி, அமர்வு 2. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாகியுள்ளது. உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. சோசைதாசன் அவர்கள்] நேரத்தை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed. MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] in the Chair.

ශ්‍රී. එස්. සුසායිආන් මහතා
(ශ්‍රී. පී. ජො. ජොසප්පාසන්)
(Mr. P. S. Soosaithasan)

Mr. Deputy Speaker, I consider it a privilege to follow an experienced politician like the Hon. Minister of Agricultural Development. I particularly happy that he was here. I hope he will come back to his seat because I want to make a direct request to him during my speech on the Budget.

I would like to congratulate the Hon. Minister of Finance for presenting this Budget. We really thought that there would be only a Vote on Account followed by an amendment to the Constitution to say that we will have a budget only once in 5 years.

Anyway, thanks to the Hon. Minister of Finance for presenting the Budget with a massive deficit of Rs. 29,000 million. It was not an easy task. I should congratulate him for the courage he had in trying to bridge this gap. This is his masterpiece, really. I call him an artist. Really, I wanted to call him an architect. If not for the small gap of Rs. 1,361 million which still remains unbalanced or, as he called it, unfinanced, I would have called him an architect. There is a difference between an architect and an artist. An artist can paint any picture but an architect cannot do that. If he draws just any drawing, then when he is asked to put up the structure he will find that he cannot do it. That is why I described him as an artist and not an architect.

Sir, the Minister of Finance brought down the deficit of Rs. 29,000 million to Rs. 23,000 million and said with a smile. I am going to fill it as follows: - Rs. 14,000 million, foreign borrowings and Rs. 9 million domestic borrowings, making it Rs. 23,000 million.

Mr. Deputy Speaker, there was a difference between the budget speeches of the previous years and the budget speech of the Hon. Minister of Finance for the year 1983. This year, it was in a sort of subdued tone; very much toned down. There was no clapping, no banging from the back benches or from the Government side.

Of course, he started with the normal chorus about development, prosperity and hard work, about the UNP trying to build up the nation and so on, but he ended up with the most appropriate national anthem: 'Enough, is enough, we are a nation to borrow, always begging and borrowing and very soon there will be no one to give or lend and therefore tighten the belts, cut down waste, public waste, enforce financial discipline and have strict financial control.'

Sir, I had a look at the Budget figures of the previous years in respect of revenue and expenditure. For the year 1973, that is ten years ago, the revenue

was Rs. 4,000 million and the expenditure was Rs. 5,360 million. Today, after ten years, in 1983, the revenue is Rs. 26,278 million and the expenditure is Rs. 49,655 million. That is approximately nine times higher in a period of ten years. I have also analysed the 1979 figures. The total Budget for the year 1979 - that is about three years ago - was Rs. 20,782 million and the adjusted deficit for the year 1983 is Rs. 23,377 million, very much more than the total Budget three years ago. Sir, this shows that the revenue is increasing gradually, by a very small margin. In 1980, it was Rs. 14,500 million approximately; in 1981, it was Rs. 16,300 million; in 1982, it was Rs. 17,700 million; in 1983, it is Rs. 21,000 million, whereas the expenditure increase is very rapid. In 1980, it was Rs. 27,800 million; in 1981, Rs. 30,000 million; in 1982, Rs. 40,000 million and in 1983 Rs. 49,000 million. In other words, with a limited revenue we have a situation of unlimited expenditure.

Before going into other matters, I wish to draw the attention of the House to the opening paragraph at page 48 of the Budget Speech of the Hon. Minister of Finance. The Minister says: -

"Mr. Speaker, the financing of this overall deficit of Rs. 29,352 million is indeed a most formidable task. Our total revenue is inadequate to meet even our recurrent expenditure. In other words, our own revenue is not contributing anything towards the financing of our vast and unprecedented capital expenditures. On the contrary, we are utilising some of the resources which should be available for financing the capital expenditure to meet the current account gap. This, surely, Mr. Speaker, is an untenable position, coming as it does on top of large current account deficits in past years. These deficits together with burgeoning capital expenditure have been well in excess of the capital resources which we could mobilise from domestic and foreign concessionary sources. Consequently, there has been heavy recourse to the domestic banking system as well as foreign commercial borrowing. This simply cannot continue. It will lead us to disaster."

This simply cannot continue. And he concludes on page 66:

"I propose to finance this overall deficit with foreign financing of Rs. 14,016 million and domestic borrowing of Rs. 9,361 million. Of this amount, I expect to borrow Rs. 8,000 million from non-bank sources, leaving an unfinanced gap of Rs. 1,361 million. Mr. Speaker, you will, therefore, see that despite all my efforts at balancing this Budget there still remains an unfinanced gap to be financed from the banking system."

"I expect to borrow Rs. 8,000 million" and there still remains a balance. This shows the real economic position of the country. Let the nation take note of it. Let the Government departments and the corporations and other spending agencies make a note of this.

I am not here to give a lecture on our foreign debts, domestic debts, the cost of servicing these debts and its effect, the effect of the adverse balance of payments position and the dwindling foreign reserves.

[පී එස්. සුසිදාසන් මහතා]

Many hon. Members, including the new Member for Vaddukoddai, Dr. Neelan Tiruchelvam who gave a very eloquent lecture yesterday, spoke on this subject. But I wish to mention that the debt servicing at 289 million U.S. dollars in 1984, 395 million US dollars in 1985 and 478 million US dollars in 1986, with our deficit in the balance of payments at Rs. 12,046 million or SDR 524 million in September 1982 and our foreign reserve at Rs. 9,656 million or SDR 424 million with no sign of improvement is not a healthy sign at all. Unless steps are taken to remedy this situation we are doomed.

Now I come to a very important point : the treasury control on which I have been often speaking in this House. On many occasions I have been speaking about the financial control of the Treasury will have to exercise over the various departments and corporations. The Treasury, as the custodian of the public funds, should release money as and when required by the various departments and corporations, but before releasing funds it must be satisfied that it is released for the intended purpose, the purpose for which actually the Parliament intended it.

In this connection I would like to mention that the controls exercised by the Treasury are inadequate. There should be control when you prepare the Budget, and you should review it when necessary. There should be a pre-audit monitoring and reviewing system, a system of reviewing programmes and performances. Action should be taken where performances are not up to expectations or targets are not met. There should be audit inspection and investigation, remedial measures and punishment imposed where necessary, and waste should be minimized. We have been insisting on this for a long time.

I presume steps are being taken in this direction, but with all the steps taken we still find that the Budgets are not realistically planned and the cost of improper planning is tremendous. I can give you examples. For example, the original estimate for the construction of this Parliament complex was Rs. 200 million. Ultimately the cost went up to Rs. 1,200 million. The original estimate for the construction of the CWE building—which came under the Ministry of Trade—was Rs. 12 million, but it ultimately cost Rs. 36 million. The construction of the National Library was originally estimated to cost Rs. 5 million, but it is going to cost Rs. 25 to Rs. 28 million. All this happened because of the lack of planning.

I will also give you the over-expenditure figures for five years. In 1976 the excess on programmes was Rs. 5,530 million, and on projects it was Rs. 8,300

million, in 1977 the excess on programmes was Rs. 20,800 million, and on projects it was Rs. 15,800 million ; in 1978 the excess on programmes was Rs. 10,900 million, and on projects it was Rs. 18,400 million ; in 1979 the excess on programmes was Rs. 114,000 million, and on projects it was Rs. 205,000 million ; and in 1980 the excess on programmes was Rs. 124,000 million, and on projects it was Rs. 627,000 million.

This is what the Public Accounts Committee had to say :

'We have examined the Chief Accounting Officers and accounting officers on the excesses and unauthorised working losses of advance account activities reported by the Auditor-General.

The main reasons for the excesses, according to the evidence given by the officials who appeared before us, are as follows :

(i) Erroneous debts i.e., expenditure charged to incorrect heads, programmes, projects, etc. There were also a few instances where expenditure had been erroneously classified under programmes and projects which have been budgeted.

(ii) Executed agencies such as the Buildings Department, Highways Department, incurring expenditure in excess of the allocations granted by the respective accounting officers. In certain instances, we note that these executing agencies have continued to incur expenditure despite specific directives by the accounting officers regarding non-availability of funds for further allocations.

(iii) Certain departments carrying out operations originally envisaged in the draft estimates, disregarding the reduced provision sanctioned in the approved estimates.

(iv) Failure on the part of certain departments to cover up excesses out of savings under FR 66 procedure.

Erroneous debts have arisen due to inefficiencies in accounting officers. We also note that the Treasury accounts for Appropriations have been computerised. It might have been possible to avoid these errors if sufficient checks had been built into the computer programme. Therefore, the Treasury should review the present computer programme.

We are perturbed to note that executing agencies and departments have disregarded their respective allocations and budgetary provisions. This is a situation that has to be viewed with all seriousness. This practice, whilst undermining the authority of Parliament as amplified in Article 148 of the Constitution, also renders planning activities undertaken by the Ministry of Finance and Planning difficult. We note that year after year this unsatisfactory situation emerges before us and no attempt whatsoever appears to have been made to arrest this trend. According to the practice now in operation, the respective Chief Accounting officers and Accounting Officers are expected to undertake a concurrent review and control of Appropriations. But according to the evidence given before us we note that this requirement had become more a 'dead letter'. Although all appropriations are centrally brought to account in the Treasury, the Treasury itself does not undertake a concurrent review and also does not exercise control.

Most of the Accounting Officers who appeared before us attributed these lapses either to vacancies in the clerical cadre or due to untrained clerical cadre. This again is an explanation that has been repeated before us year after year. We regret that we are unable to subscribe to this view."

These are some of the excuses which they have been giving us for a very, very long time, Sir.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිரு. ඥා. ජේ. ජී. ජ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

We have listened to the comments on the accounts the hon. Member has made in this House. He has done so a number of times. What is the remedy, I like to ask him, Sir. He is the Chairman of the Public Accounts Committee. Should we not consider giving the PAC some punitive powers? I do not know how we can act in the present circumstances.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(තිரு. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

First there must be financial discipline, Sir. The Chief Accounting officers must take this very seriously.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිරු. ඥා. ජේ. ජී. ජ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

They do not.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(තිරු. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

They must comply with F.R. It is a very serious matter, Sir.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිරු. ඥා. ජේ. ජී. ජ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I must tell you how seriously some of the Chief Accounting Officers take these matters. I called all of them up once and took it upon myself to tell them what they should do, I mean, their minimum responsibility as Chief Accounting Officers. The only thing that happened was that some of them ran to some sections of the press that are blatantly and openly against me and got me slated in the press for calling them to account. That is all what happened.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(තිරු. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

Not only does this result in over expenditure and under-expenditure but also the project is not completed in time, which means additional expenditure at inflated cost. I have given a lot of examples of that, Sir. Again this results in waste. Now it is estimated at 20 per cent. That is a very, very low amount. It goes from 20 to 25 per cent, involving capital goods, labour cost, consumable items, sundries, etc. etc. This is both in Government departments as well as in the corporations. Sir, foreign aid, foreign gifts and loans—

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිරු. ඥා. ජේ. ජී. ජ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Have you had some chance of looking into the accounts of Parliament? That is also very relevant.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(තිරු. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

I did have, Sir. I will come to that also. I will touch on it. I will not go into details.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිරු. ඥා. ජේ. ජී. ජ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I think financial indiscipline seems to be stemming from here. How can we control any other place?

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(තිරු. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

It could be said without hesitation that the foreign aid and loans received by the country are not being utilized fully—the Central Bank Report shows this, Sir—due to lack of co-ordination, lack of planning, non-availability of local funds, local currency, misuse, all malpractices, waste and bad planning.

Sir, I come to another very important point, and that is the statutory funds. This disturbs me greatly, Sir.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(තිරු. ඥා. ජේ. ජී. ජ මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

It disturbs me too.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(තිරු. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

Sir, in this House we have been passing bills and creating statutory funds. We have many funds—over fifty in number—Health Fund, Statutory Fund, Agrarian Services Fund, Customs Fund, Police Fund, Development Fund and so on and so forth. You name it, we have it. The question arises as to whether they are absolutely necessary. I have two reasons for saying this.

The first reason is that as a result of creating these numerous funds the money that should flow into the General Treasury is getting diminished. The people who want to contribute for various purposes, instead of contributing into the Treasury are contributing to these various funds. In some cases they are more or less compelled to contribute. The Treasury has provision for this. On the other hand, millions and millions of rupees are lying to the credit of some of these funds unutilized, whereas the Government goes

[පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා]

on borrowing and paying interest. It is a funny situation. On the one hand we have millions of rupees unutilized lying to the credit of various funds, and on the other hand we are borrowing and paying interest. I do not know how to reconcile these two.

The other day the Hon. Minister of Finance was present at the inauguration ceremony of the Health Fund. I suppose it is a useful fund. It was for the cardiology unit. Of course, the ordinary man, the labourer, does not go there. You will agree with me, Sir, that labourers do not get heart attacks. They only get headaches or maybe hear'aches, not when they see the Budget but when the boutique-keeper tells them that the price of tea has gone up by 25 cents. That is the time they get headaches or heartaches. In the cardiology unit the staff ratio, I understand, is one to nine—one nurse for every nine patients. That is for the rich class. What I am trying to say is there are so many funds in operation these days.

The second important point is, who controls these funds? In every department I think the head of the department is trying to become the finance minister. They are all government servants. There are laid-down rules and regulations for government servants. They know what to do with public funds, but still they create a set of laws and thereby they want to control these funds.

It is not a healthy situation, Sir. It is not at all a healthy situation for every department, every Ministry to create funds, which would number in a few years' time to about 150 or 200—one or more for every Ministry and one or more for every department. We will lose control. Parliamentary control of finances will be completely lost. The sovereignty of Parliament is very important, and a part of this sovereignty is the control of finances by the Parliament, which we cannot afford to lose.

One factor which I would like to emphasize here is that this money, which would have otherwise flowed into the Treasury, is being frittered away. By FR we can provide for the very purpose for which these funds are created. There may be a couple of funds which may be necessary. That we can look into. But I do not think that these 100-odd funds are necessary. The supervision of these public funds is absolutely necessary. We have no control. Although Parliament creates these funds, it has no control over these funds. And now they have started one more thing. I do not know how to describe it—I suppose it is a gimmick. It is called the instant lottery for development or whatever it is. Even the labourer when he draws his pay at the end of the month goes straight there, and thereafter goes home with an empty pocket. It is called the

“scratching” lottery in our part of the country; he scratches something and finally he has to scratch his head—

ආර්. ජේ. ඩී. දී. මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜி. டி. சி. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

That lottery is not conducted by the National Lotteries Board or by my Ministry.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(திரு. பி. சே. சூசைதாசன்)

(Mr. P. S. Soosaitasan)

The National Lotteries Board has been there. I am talking about the various other lotteries that have been started. The newest will be the National Youth Council Lottery and other lotteries like the Regional Development Lottery, Cultural Lottery and so on will be started. So, these will go on and on. But there will have to be an end to this.—(Interruption.)—Of course this is a gamble. Will you force anybody to gamble? What a pity it is, especially when an approved charity is given only a 1/3 tax exemption and the contribution for this gets a 100 per cent tax exemption! So, I think the Hon. Minister of Finance will have to take that also into account.

Sir, speaking on the economy of the country—many people have spoken on that—we cannot hide the fact that ours is an agricultural country, our economy is based mainly on agriculture and that is a must. We are not an industrial nation. Our tea, rubber and coconut cultivations especially our paddy cultivation must be preserved. I must tell you that our tea industry, our tea gardens are in shambles, they are ruined. Many of these tea estates are being neglected and are like jungles today. Some of them have been destroyed and things like tobacco, cabbages and other vegetables are being cultivated on them. If that is being done, you will have to grow tea in Jaffna, which is not possible. Therefore, we want you to kindly consider the quantum, the volume of tea production. The production of paddy has increased. With a small acreage of paddy the yield has increased, but the yield in tea production has decreased. I must say that both the volume and quality has gone down in the production of tea. We do not hold that same name we had earlier for the production of tea, it is not there anymore. Ceylon tea does not fetch that much in the market, and we must keep that in mind.

My problem today is with regard to paddy. I would like to thank the Hon. Minister of Finance for giving an additional 5 rupees for a bushel of paddy. But still, the cost of production is very high. The price of seed paddy has gone up, and cost of ploughing has gone up because the price of diesel has risen. The prices of insecticides and weedicides too have gone up. You have raised the price of fertilizer also. Then, as a result of the cost of living going up the wages of labour have risen, and likewise transport costs have risen. Therefore, this 5 rupee increase is not

sufficient. So, I wonder whether you could give a further increase of at least another 5 rupees to these poor farmers, because they are the backbone of the economy of this country. This money will not go out of this country, nor will it affect the foreign exchange of this country. These people are your supporters, my supporters and everybody's supporters. Therefore, we need this backbone because paddy is our living.

Sir, the other point is whether this paddy income could be tax free as it was in the early years; in 1978-79 it was tax free. Then you brought it in for tax purposes. You can consider these tax concessions.

With regard to industries, I am sorry, our industries, especially small industries, are really suffering. The textile industry, for example—the handlooms and powerlooms—suffered during these five years. Electrical goods, like bulbs and switches, and small industries suffered, because of the open market policy or the free market policy. The Paper industry suffered. General-ware, glass-ware really suffered. We should have restricted imports, had a selective import policy. It is very much better.

You will agree with me, Sir, it is not all that easy to start an industry once it is closed down with the technology that is needed, the capital that is needed. Above all the cost replacing these plants is very high, and to start again it takes a long long time. We were doing fairly well in these lines. If we had only allowed them to continue with a little more encouragement, instead of importing finished goods, if we had only imported the technology and given them that technology to improve the quality, and if the quality was really suffering, if the quality was not all that good, given them a time limit and said "We will give you one year or a two-year period. Either you are going to improve your quality or you will close down," they would have definitely improved. They were doing well in glass bulbs and switches. Even in textiles they were doing extremely well—with the powerlooms they were doing very well. I do not know why this policy—open market policy—in this respect was allowed.

The importation of chillies and onions—that is another thing you have to consider. You have this policy for Jaffna, especially importing during the cultivation period; that has to be considered very carefully. This is the cultivation period. A good excuse was that this is the new year period. It should not be so. Please take the people into your confidence. During the cultivation period they are really suffering when they want to market their goods and that is the period in which the Government imports and makes them suffer. So, I want you to consider this aspect very carefully. Why do we still import onions and chillies and the other products which our people are producing? I just cannot understand it.

Coming to taxation, I do not have much to say, because of two things; one is that taxes are already raised by the Gazette. You were always talking about the midnight Gazette. The present Government has been talking a lot about the midnight Gazette during the previous regime. Those who live in glass houses should not throw stones at others. That is an old saying. If you take the statistics, for every Gazette the previous Government issued, this Government has issued five, I should say. Two wrongs will not make one right. We should not continue the same bad practice that was started by the previous Government. By the midnight Gazette of 18.2.83 the B.T.T. tax went up 2 to 4 percent, -2½ to 5 per cent—and whether you would achieve the desired results, I am not too sure. Last year revenue dropped by Rs. 800 million or so, I do not know. Instead of collecting more taxes, tax evasions should be studied very carefully. Five days after the Budget the oil prices went up; bus and rail fares—all of them went up. I think these things should be taken care of in the Budget. Anyway, Mr. Speaker, in the Budget there are no tax proposals. The Hon. Minister of Finance says, on page 65—

"Mr. Speaker, over the years I have tried to re-fashion the tax system in order to provide incentives for production and export. This year I have continued with the same objectives in mind. Production and exports will be priority number one in our economic strategy of the next six years. I have also commissioned a study with a view to recommending further changes. I expect to be able to present concrete proposals in this regard at the time of amending the Inland Revenue Act if they are ready by then".

Then, Mr. Speaker, the Hon. Minister gave us a brand new Act—the Income Tax Act No. 28 of 1978. That was a great thing. We congratulate him for that. Now he is talking about an Amendment, but we wish to know who would be the members of the so-called Committee, whether we are going to have a public sitting or whether we are going to listen to petitions. If this Committee is going to consist of Oxford and Cambridge dons and only the high officers who are used to air-conditioned rooms etc. they would not know the difficulties of the ordinary man. They have never travelled in buses. The difficulties of the ordinary man will be known only to the ordinary people and the Hon. Minister, of course, is in touch with the ordinary people, although he is a highly educated man with classic Honours. He knows the hearts of the people and therefore, we expect him to have as his model something like the Arthur Ranasinghe Commission, so that they can listen to the views of the general public. That may have a real value. It may serve the purpose for which such Commission has been constituted. In the alternative we can have a report, something like a report written by David Stockman, the wonder-boy of the United States, or Bob Harp, or somebody like that. They can write a fine report but that will not be relevant to our country. That is why I wanted to ask you about that.

Sir, I want you to refer to page 61. It would appear that there has been some alteration. Page 61 has been

[පී. එස්. සුසයිලසක් 'හෙතා]

removed. People say that this was the result of some headline in some of the papers. I hope not ! What the people say is that they want more personal relief.

Page 59 is about the salary increase of Rs. 100 to Government servants. This also appears to be an afterthought, because the total cost has not been calculated and no provision has been made. Therefore, we do not know how much it is going to cost the Government. Sir, I want you to clarify the position with regard to the payment of Rs. 100 ; that is, whether the estate sector and the Corporation sector too will get this Rs. 100.

Sir, relief is presently available for 5 years for a person who constructs his house with his own capital. If it is borrowed capital, of course he can go on paying for 20 or 25 years or whatever it may be until the whole loan is repaid. Now you are extending these facilities for 15 years. What I want to ask you is, why limit this to 15 years. These are hard days. Materials are expensive. If the period of 15 years is removed, if this relief is available for an unlimited period, like the period of the loan, say, for 20 to 25 years, that will be a great encouragement. Why limit it to 15 years ? When with his own funds he is constructing, relief should be available to him even for 20 or 25 years. Can you kindly consider that aspect of the matter.

Export Development Grant : As the law stands today relief is available only to manufacturers. At page 58 you have made it abundantly clear that this relief is available not only to the manufacturers but to all exporters also. Suitable amendments must be made in the Legislature to give effect to this. In the case of an individual, it is not a problem. He can, under the new law, get this relief. But with regard to a company, if a person receives a dividend which is taxed and that dividend consists of a portion which is an export in come, there should be machinery whereby the recipient gets the relief. I do not know whether I am clear, Sir. In the case of a dividend, the recipient of all such dividend, the recipient company also must get the relief. A company declaring dividends on its export earnings must also receive it tax free. That necessary adjustments must be made.

Private Sector Employees : There is a wrong notion in this country when we speak of the private sector, everyone thinks that everyone is a director of a private company. There are only three to five directors and eight to ten executives. The others, majority of them, about 95 per cent, are people like clerks, cashiers and labourers. So, in the private sector all of them are not drawing salaries of over Rupees three thousand or four thousand. They are not receiving pensions. Their provident fund is taxed.

They are working much harder than the public sector people. The public servants salaries are tax free. We want you to consider giving the private sector also tax free salaries up to a certain point. You can decide on the amount. As you know most of them live in Colombo. The cost of living, travelling, boarding fees, house rent, meals, etc. are very expensive. So, they are having a very, very hard time. On behalf of the poor private sector employees—about 95 per cent of them are poor employees. I would appeal that their case also be considered, and that a fair portion of it at least be made tax free.

Professional income received in foreign currency for services rendered in this country : Last year and I think the year before also I raised this issue. The salaries of accountants, engineers, lawyers and other professionals rendering service for foreign agents or foreign companies in Sri Lanka, and paid in foreign currency, I suggest should be tax free. At present the income is tax free only if those people go abroad and receive it in foreign currency. To get this tax free salary they have to make a trip, spend part of the income they earn and come back. Why should their hard-earned money be spend abroad ?

They are paid for rendering services in this country on behalf of four foreign companies, and the salaries they receive are paid in foreign currency. So, why not make it tax free ? With regard to revenue also, when BTT goes up, automatically everything goes up. For example when the price of sugar goes up, the price of sweets goes up. If BTT goes up by 1 per cent, they put it up by 5 per cent or 10 per cent. But when you bring it down, the price of a cup of tea or of sweets will never come down. It will stay at that price. It has not been so in the history of this country. That will definitely affect the ordinary man. There are other ways of making a little revenue without affecting the ordinary man. For example, a duty on foreign travel a ten per cent duty on those who travel abroad, is one such source of revenue. They can afford it. If they can afford to pay for the ticket, then certainly they can pay an extra 10 per cent. This will affect only the affluent, not the ordinary man. Another is a higher value stamp duty on those who are purchasing high-value houses or selling high-value houses, and items like that. There should not be BTT on such things as sugar, rice, and so on. I want you to consider that.

Coming to the last item, I will be failing in my duty as a Member of Parliament if I do not say something about my electorate or my people. I have analysed the capital expenditure incurred during the last five years, in the last five Budgets of 1978, 1979, 1980, 1981 and 1982. The capital expenditure in 1978 was Rs. 6,000 million, in 1979 Rs. 8,500 million, in 1980

Rs. 12,000 Million, in 1981 Rs. 19,500 million and in 1982 Rs. 18,000 million, making a total of Rs. 64,000 million. I presume this does not include the foreign aid.

I would like to know, of this total of Rs. 64,000 million, how much was spent for projects in the North and East, especially in my district, and in the Vanni District as a whole ?

The Hon. Minister of Finance the other day said something about health and education. I am very particular about health and education. I would like to find out from the Hon. Minister of Finance—he must cross his heart and tell me, not tomorrow but some time later on—how much money was spent on buildings in those districts. He might say, “We have spent Rs. 100,000” for a school in Mannar, for a hospital in Mannar or for the Vanni District.

I remember, I asked Rs. 120,000, just for a mortuary when the Hon. Minister of Health came there. He laid the foundation. He asked me to destroy the building that was standing there. We destroyed it. But the new building never came up. I am there as Member of Parliament for the last five years. This is the sixth year. Not one building was put up—not one building for education. That is pathetic. Perhaps they have given some money for maintenance work—maybe toilets and some roof repairs, etc., but not for a building. It is pathetic. I asked him for a mortuary. After all what is Rs. 150,000, Rs. 125,000 out of the Rs. 64,000 million to be spent on capital expenditure? We are Members of Parliament. I should be fair by some of the Ministers, I should say especially the Hon. Prime Minister. When he comes round and we ask for housing or roads or for a water supply, he gives. The Hon. Minister of Lands came there, he was standing on the banks of the Giant's Tank. The Giant's Tank was empty even in February, and that was just at the end of the rainy season. It was dry, and he said, “If this is Giant's Tank, may God be with you!” And he gave us about Rs. 200 million for the renovation and about another 50 million for the Kura Scheme.

You said, Health and Education. Therefore, I am mentioning these two things. The Hon. Minister of Transport (Mr. M. H. Mohamed) came there. He gave us a beautiful bus depot. He is here. I must mention that also. At least when they come we ask for small things. When we ask in this House, they do not give us anything. When they come there, and we ask, even then, some of them do not give. I am really sad about this.

Of this Rs. 64,000 million, which is provided for I want to know how much was spent for the Vanni

District, Mannar, Vavuniya and Mullaitivu for education and health ?

Thank you very much, Sir.

ஸமீபி දිසානායක මහතා (ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව සහ හෙවැලි සංවර්ධනය පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව) (திரு. காமினி திஸாநாயக்க—காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரும் மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சரும்)

(Mr. Gamini Dissanayake—Minister of Lands & Land Development and Minister of Mahaweli Development)

Mr. Deputy Speaker, I am conscious that I am following two very distinguished speakers from the Opposition. One was my good friend the Hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama), who I must say, made an unusually good speech this morning. I had the pleasure of listening to a part of it. And the other was from my good Friend the hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaithasan) who made his usual analytical, thorough, and fiscal-policy-oriented speech. I have no doubt in the goodness of time we have a future Finance Minister in him. (*Interruption.*) That is outside the sphere of economics and I would not like to predict the future of the hon. Leader of the Opposition's young and able lieutenant. I hope that some day he will fulfill the task that he is uniquely capable of performing.

Having said that, Sir, I think the Budget presented by the Hon. Minister for Finance analysed from various standpoints, analysed from different political ideologies, analysed from the point of view of different policies followed by different parties, must be looked at today from the standpoint of the totality that goes to make the present global economic and fiscal crisis that had rocked the whole world. I think even in the speech of the hon. Member for Kalawana it was not suggested that a small country like Sri Lanka can even make the effort to make it alone, unaffected by global issues, unconcerned or not concerned about the price of oil, not concerned about the price of manufactured goods and not concerned as to from where or how we are going to get the capital to develop our country. I will try to show, in the course of my speech, that one significant factor which my good Friends in the Opposition do not like to deal with after saying that we are on the brink of disaster is to trace the history as to how we come to be on the brink of disaster and would like to show that the arrival at that brink is not a thing that happened yesterday or the day before. I think there is a long history to that. So, let us try to understand what has happened.

The Hon. Minister of Finance has said, I think at a public speech that what took place last year in the international economic order was similar in every respect to what happened in the world during the great depression of the 1930s, if not worse.

[සමීච් දිසානායක මහතා]

There were many countries: Mexico, Brazil, Argentina among them, and a country which follows *in toto* the political philosophy of my good Friend, the Member for Kalawana, a marxist and a planned economy, Poland—these countries were not only on the brink of bankruptcy but they were bankrupt. For example; a collectivist economy, a marxist philosophy, no private sector, no private business, having every little to do with multi-nationals had to be saved from disaster and bankruptcy by the World Bank, the IMF and a consortium of Western banks.

Now all that he said this morning should apply with equal force to such a situation as prevailed in Poland. But is he in a position to tell us why there were bread queues in Poland, why there was no meat in Poland, why there were food queues 1 1/2 miles long, why there was street rioting, why it was necessary for Polish Government, backed by outside support, to crack down so heavily on the Free Trade Union Movement in Poland? He does not say why or how. He likes to ignore that fact, and from our point of view we say that, not with the feeling that we have a right to judge what is happening in another country, not in the belief that our system is better than that system, but only to drive home the point that there are no easy solutions to these problems, that each country must find its own path to economic salvation and how we find that salvation is not a matter that we can decide that easily. As Dr. Kissinger has said, in a very interesting article which he had published in international journals, "developing nations through defaulting on their debts could threaten the economies of the industrial nations", and he drives home the point that "politicians these days certainly have many economic theories to choose from, most discordant and quite few of them now defunct". Not a single economist in the world, not even the ghost of Karl Marx has been able to find answers to our problems.

My good Friend was very eloquent in criticising the Free Trade Zone, the Greater Colombo Economic Commission and he referred to some 19,000 jobs being created after 5 years. He referred to the fact that 80 per cent are garment industries. Firstly, my good Friend was reading statistics, I think, from the 1981 reports. Two years have gone after that and I do not think that 80 per cent are garment industries, it is closer to 50 per cent. But, I like to ask him—I think my good Friend the hon. Member for Kotmale, though close to him physically, may not be as close theoretically but he was nodding his head when his Colleague the hon. Member for Kalawana was driving home this point—I ask him, I ask them, going on his figures, if 19,000 jobs have been created without one single cent being expended by the Government, is it not better than 19,000 being

unemployed? If 80 per cent are garment industries, I ask them, what is the harm if 100 per cent are garment industries? What is the argument that they are trying to raise?

I do not have the documents now, but documents are available to show that in Cuba, Fidel Castro, the President, is inviting countries, including the United States of America, to come and open and operate Free Trade Zones or Economic Zones with greater incentives than we give in Sri Lanka. I would give just one example. The Labour laws in Sri Lanka are made operative in the Free Trade Zone, but in Cuba they are given the right to hire and to fire. So, these are arguments that have been put forward for the last thirty years by all the Communist-Marxist-Members of Parliament. You read every Budget Speech: what the hon. Member for Kalawana said has been said by Mr. Pieter Keuneman; what Mr. Pieter Keuneman said has been said by Mr. Leslie Goonewardene; what Mr. Leslie Goonewardene said has been said by Mrs. Goonewardene; what Mrs. Goonewardene said has been said by Mr. Anil Moonesinghe; what Mr. Anil Moonesinghe said has been said by Dr. Colvin R. de Silva and what Dr. Colvin R. de Silva said had been said by other Marxist Members of Parliament, *ad infinitum* and *ad nauseam*. That argument never changes and it will never change, but it will change the day, I hope, that Karl Marx gets up from his tomb and says, "All that I have said 100 years ago is now impracticable". So, let us wait for that day. And until that day comes, I can tell you, that the budget speech of my good Friend, the hon. member for Kalawana, will be the same; it will be the same next year and two years from now. So be it! We cannot help it.

But we have been given the very responsible and difficult task of running this country, of getting this country moving. How were we to do that? He said that the IMF and the World Bank are dictating terms to us. Our President has met at the Summit Meeting in India a very distinguished African Leader, Julius Nyrere, the President of Tanzania. He has frankly confessed, "We are in such a plight. I do not know whether we can buy one barrel of oil next year." That is the state of the economy in a country in which the private sector has not been encouraged for the last 25 years, a country in which there is a one-party government, a country which has practised consistently, year after year, with a continuous leadership and stability, centrally planned socialist policies. What is the problem? The problem is that they cannot find the capital to undertake basic infrastructural development, to give water to the people, to build reservoirs, to build roads, to build hospitals, to use modern technology, to have electronics, modern telephone systems, to uplift the living standard of the people.

Now this is the problem that is afflicting the whole Third World. Let us understand as we should. I only wish to remind the hon. Member for Kalawana that these problems which he tried to analyse afflict Yugoslavia, Cuba, Greece, Turkey, Poland, all the African countries, practically all the Asian countries, and really it is in relation to this problem that the former President of the World Bank, Mr. Robert McNamara, on the eve of his retirement, said, unless and until the developed countries—it can be the USSR, it can be the United States—decide to put more capital to change the international economic order, at the turn of the next century there will be more famine, more starvation and more national disasters on a hitherto unseen and unwatched scale. That is the situation. So in that context do not try to say that the IMF is dictating or the World Bank is dictating. Who will go to the World Bank or the IMF if you have all the resources you want? Can the hon. Member for Kalawana tell us “Do not go to the IMF or do not go to the World Bank but you go the USSR and China, they will give you all the capital?” Why does he not say so, I must ask him. He said, “If we go on these IMF-World Bank oriented policies I do not know where we are going to end up.” I asked him across the Floor of this House, “Tell us which way you would like us to go.” My good Friend who is normally never lacking in an answer quietly skipped the question. That was because he could not tell us he does not know which way to go, other than the way that we are following now.

So let us see. How we are in this situation. The hon. Members of the Opposition and certainly my good Friend the hon. Member of Kalawana know that there is an organisation called the UNCTAD—United Nations Conference for Trade and Development of which the Secretary General is Dr. Gamini Corea, a former Deputy Governor of the Central Bank of Sri Lanka. What are they doing?—(Interruption.)—I am telling you something about the UNCTAD. He knows, Sir, I am trying to say they have been trying for the last so many years to realise the objective of getting stable prices for commodities, but with very slow success. If we get stable prices for our basic commodities, for example, in the plantation tree crop sector, we need not want assistance to build a single reservoir. We can build all our roads—the way we built the Gal Oya reservoir without asking for foreign assistance. At that time Mr. Eugene Black was the President of the World Bank. Our present President was the Minister of Finance. Eugene Black had come to Sri Lanka and asked the then Finance Minister—and at that time the Finance Minister was in a slightly more fortunate position than the present Minister of Finance—how much money he wanted for our development projects?

Our President, who was then Minister of Finance, replied: “Thank you very much. We do not need anything because we have what we want.” We built the Gal Oya Scheme entirely with our own resources. It cost Rs. 900 million then for the entire development of the Gal Oya Valley—for the construction of the reservoir, the roads and the buildings and the settlement of the people. It cost Rs. 900 million at that time, and the money came entirely from within Sri Lanka.

But if the World Bank were to come to Sri Lanka today and ask the Hon. Minister of Finance—when the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) is not mooching around—“What do you want?”. What reply would he give?

සරත් මුත්තේවෙලම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவேகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

He will have a rope round his neck.

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திராநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

He has been there many times, and I wish to assure the hon. Member for Kalawana that we have not seen rope marks round his neck. I do not know whether Dr. N. M. Perera told you that a tie was used instead of a rope. Our experience with the World Bank has been that there were no threats of execution or gallows.

සරත් මුත්තේවෙලම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவேகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

But they may hold the other end of the rope!

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திராநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

That may be but they are giving the same rope to Poland and some of your communist countries like Yugoslavia. It may be that the planners in those countries have not been advised by the hon. Member for Kalawana, but that advice should be given to them, as he does to us.

සරත් මුත්තේවෙලම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவேகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

There is a vast difference between a centrally planned economy and ours.

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. சராமினி திராநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Tha is right, but even centrally planned economies need the IMF and the World Bank.

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

But they control their economy.

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Yes, they control their economy, and we also control our economy. Are you saying that we are not controlling our economy?

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Definitely not!

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

I will tell you how we are controlling our economy. It was our decision to go to the World Bank. We have not been told by anybody to go to the World Bank. Nobody told Dr. N. M. Perera to go to the World Bank. No one threatened Mrs. Indira Gandhi and told her to go to the IMF, but she went. Why do you not advise them?

I was just saying that the points made by the hon. Member have been made by Marxist members of Parliament for the last 30 years. But we have one advantage. Normally, in a set-up like this we cannot judge by a practical yardstick and say, "What would you do if you were in office?" The party to which my Friend belongs was once in the Government. The hon. Member for Gampaha (MR. S. D. Bandaranayake) knows those days when he was in some other place. There was the secretary of the party seated on the Front Benches as Minister of Housing and Construction. There was the leader of his party, Dr. S. A. Wickremasinghe, who, as the Hon. Prime Minister stated at a public meeting, was bitter that he was not made Minister of Irrigation. He was very hurt and angry about it. There was the Minister of Constitutional Affairs and Plantations, not altogether unconnected to the hon. Member for Kalawana, who was guide and philosopher to the then Government. There was the Minister of Finance, Dr. N. M. Perera and the Minister of Communications, Mr. Leslie Goonewardene, who as Minister in charge of transport was responsible for every turning wheel in the country at that time. Did they not go to the World Bank? Did they not know that the World Bank was keeping a rope to tighten round their necks? But they went. And why did they go? They went because they needed capital for certain development projects which, in retrospect, as the Hon. Minister of Finance said, was not easily coming. You cannot do these

things willy-nilly. You cannot smuggle from the World Bank through the back door. If you are dealing with them you must deal with them. You cannot, as the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Weerasinghe Mallimarachchi) would say, do it as if you were sneaking into a mistress' house, a *hora gehenu's* house. ඒ විදියට සලකන්න බැහැ. It must be a legitimate relationship.

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Peeping through the window will not do.

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Peeping through the window will never do!

So this, UNCTAD has been espousing the cause of the Third World Countries trying to realize the objectives of stabilizing commodity prices, and if there is a stabilization of commodity prices year in and year out—our tea, our coffee, our rubber and other minor export crops—we will know exactly where we stand. It will not depend on the vagaries of the weather. That is what international United Nations institutions are trying to achieve. But we have yet to arrive at the destination.

Then again, Mr. Deputy Speaker, some of the most enlightened—I would call them progressive—leaders in countries who have a certain clout, like Mr. Willy Brandt, Mr. Edward Heath—I think the hon. Member for Kalawana has met some of these leaders; he goes for these Inter-Parliamentary Union meetings.

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

No. I have never gone.

ගමිනී දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

All right. I stand corrected. He has never gone, he says.

What are they trying to say? They are saying that they must lift the Third World out of its present difficulties. They say that something in the nature of a Marshall Plan, a lot of assistance, a lot of aid, must be given to the Third World countries to rescue their economies from sliding down.

සරත් මුත්තේවුට්ටේගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

There is an old saying that the rich will do anything for the poor other than getting off their backs.

ஸாமினி டிஸ்சனாயக்க **கேள்வி**

(திரு. காமலி திலாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

Is that an old saying or a new saying?

சரத் முத்தெட்டுவெகம **பதிலளிப்பு**

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Fairly old. Bukharin's saying.

ஸாமினி டிஸ்சனாயக்க **கேள்வி**

(திரு. காமலி திலாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

He is quoting Bukharin's. He is trying to show that all profound sayings started from somewhere in the Soviet Union.

சரத் முத்தெட்டுவெகம **பதிலளிப்பு**

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Bukharin had nothing to do with the Soviet Union. He was only a Russian. He said that the rich will do anything for the poor except get off their backs.

ஸாமினி டிஸ்சனாயக்க **கேள்வி**

(திரு. காமலி திலாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

That may be so, Sir. That is however if the poor man has the strength to carry him. What these leaders are trying to say is, "Make him strong enough to carry". Then the ride also will be comfortable. But whatever the motive, the argument is—and the argument is right—that we needed a change in international economic thinking to see that there is a revival of our economies. Now, that is so whether the Sri Lanka Freedom Party was in charge of the Government or the United National Party was in charge of the Government or, conceivably in the future, if a national government, as espoused by my good Friend Mr. S. D. Bandaranaike, comes into being.

சரத் முத்தெட்டுவெகம **பதிலளிப்பு**

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

What are the chances of that?

ஸாமினி டிஸ்சனாயக்க **கேள்வி**

(திரு. காமலி திலாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

I will tell you as I go along. There is a fair chance.

சரத் முத்தெட்டுவெகம **பதிலளிப்பு**

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

It will not be a United National Party one.

ஸாமினி டிஸ்சனாயக்க **கேள்வி**

(திரு. காமலி திலாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

This is the problem that all the developing countries are having. They cannot get capital to start their development projects. And when I say they cannot get assistance, it is not that they cannot get it on commercial terms. If you go and float a syndicated loan you can get at 10 per cent or 12 percent repayable in 10 years. But infrastructure development takes time to deliver profits. You cannot get soft loans easily whereas you can get commercial loans.

So I would deal with the success story of Sri Lanka in relation to obtaining currency, capital, to launch our development projects, and I do not think my good Friend should in any way feel depressed that we are on the brink of a disaster—certainly not for the hon. Member for Kalawana who shared the responsibilities with his party of being part and parcel of running this country from 1970 to 1977.

That is, Sir, the general picture of the Third World. It is so in all the countries, communist, socialist or capitalist. That is the problem of the Third World and two of the institutions with which communist countries, socialist countries and non-communist countries have been dealing for the last two decades are the World Bank and the IMF. Of course, now there are other banks, other institutions like the Asian Development Bank, the OPEC Fund, the Saudi Fund, the OECD, the Common Market Fund and many other funds—

சரத் முத்தெட்டுவெகம **பதிலளிப்பு**

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

And the sinking fund.

ஸாமினி டிஸ்சனாயக்க **கேள்வி**

(திரு. காமலி திலாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

—which lend capital not only to developing countries but even to the developed countries like the Federal Republic of Germany.

In this situation, against this background, in 1977 we formed the Government. We said before we came to office that we were going to open up the economy, that we were going to invite foreign investment, that we would like to restructure the plantation economy for more investment, that we would accelerate the Mahaveli Programme, that we would put more capital into the rural sector. We said all that. I must say that no Government laid its cards on the table, no party did so, as we did in 1977. We formed the Government. Then we had to get this country going. We have done many things, some of which have been tremendously successful; others have not been so successful; some have been partially successful. But I must say, broadly, that there is no catastrophic failure that one can think of.

[නමිණි දිසානායක මහතා]

What I want to tell the hon. Member for Kalawana is this. These problems are not of yesterday's origin. These things did not start in 1977. They did not start even in 1970. Where did these problems start? How did they develop? If we are going to the brink, why are we going to the brink? What is the solution? Sir, the important thing is not necessarily to think in terms of a solution but to think at all. When you think in terms of a solution you have different ideologies, you have different methods of management and implementation and you have political parties which have their own histories. But the important thing is, did the Government from 1970 to 1977 think at all about these problems? What was their thinking?

I will try to illustrate with the Mahaweli Project. You need foreign capital to do this. How are you going to get the foreign capital? You say the Free Trade Zone is bad. Let us say we accept that. How are you going to get foreign capital? You are not going to print notes and buy your equipment—your bulldozers, trucks, cement, steel—and technical personnel? You are not going to do that. So what was your thinking on how to get this country out of this rut?

You had the experience of 1971. I think in the entire history of our country the bloodiest blood-bath that took place was in 1971. That was the time when hon. Members of Parliament found refuge inside.—(Interruption)—No, they crept inside their beds when the police stations were being attacked. Then revolvers were given to the MPs for their protection, police escorts and military escorts. When that happened did you think “what is the root cause of this?” “What was your answer to unemployment?” How were you going to get the rural sector moving? I think the Hon. Minister of Agriculture quoted figures. Do you know that the agricultural produce really dropped from a peak in 1969, through 1970, 71, 72 and 73 from 19 million bushels of paddy to 14 million bushels? How can you excuse that? Can you really give an explanation? At least maintain it at existing levels.

As regards Universities, I agree there are problems, but in our time they were never closed for nine months a year. In fact, the Vidyodaya University became a concentrated camp and there were nearly two thousand insurgents kept for 2 1/2 to 3 years. This is your record.

Your six year plan—Mrs. Bandaranaike as Prime Minister, was the Minister in charge of Plan Implementation. මම සම්පාදක Dr. H. A. de S. Gunasekera and a large number of Central Bank economists wrote a Six Year Plan. Your party was also represented. Dr. S. A. Wickremesinghe was in the Government, Mr. Pieter Keuneman was in the Government. Six Year Plan was started to develop

the country and I remember Members of Parliament, and Deputy Ministers coming and talking about the Six Year Plan. If you look at HANSARD you will see that the Prime Minister, the Minister for Plan Implementation, getting up on the Floor of the House in answer to a question I raised in Parliament in 1976, and saying that the Six Year Plan was a total failure. So we have had failures—admitted at a national level in Parliament.

The hon. Member for Nuwara Eliya-Maskeliya speaks about Mahaweli. I do not know who is briefing him. But if he were to ask me, would you say that your Mahaweli programme is the failure? I would tell him that he does not know the meaning of the word “failure”. What is he talking about? They say like father, like the son. On Mahaweli at least they are one. Mr. Deputy Speaker—the hon. Member for Medawachchiya is not present. The Publicity Officer and the Press Relations Officer in my Ministry are the same people who served the former Minister for Irrigation, Power and Highways, Mr. Maithripala Senanayake. They are working for me now. They told me “We were given an assignment at that time, because it was the fashion those days to say that Mr. Bandaranaike started everything, that started all the colonization schemes, he built the roads, he built the villages, he built the airport—that he did everything, that he was the father of the Non-Aligned Movement, the Liberator of the country, the founder of the Sri Lanka Freedom Party—did everything. So they said, “find out, so that we can put in documentation form Mr. Bandaranaike's views on the Mahaweli. Mr. Deputy Speaker, do you know the result? These two officers, very honourable and very capable, looked through every page in HANSARD, They looked at all State Council Debates, they looked at all his public speeches, made locally and abroad, they studied all his writing and they could not find one place where he had used the word “Mahaweli” even once. That is the record of the Sri Lanka Freedom Party in relation to the biggest development project this country has ever undertaken. So, if my friend Mr. Anura Bandaranaike does not know what he is talking about Mahaweli, he is following his father's foot-steps. He is asking my Deputy Minister and me : “Are you going to say that you are going to finish everything by 1983?” I would like to tell him : 1983, this year, we have finished the biggest reservoir in the dry zone—the Maduru Oya reservoir, which will be declared opened in May. I would like to tell him that we have developed over 100,000 acres in System H, and we have moved in 17,000 families. I would like to tell him that the Ulhitiya reservoir is over, the Rathkinda reservoir is over. I would like to tell him that under System C, 30 minor reservoirs have been built, completed, and 20 more reservoirs are being built. I would like to tell him that in System B 20

village tanks are being built. I would also like to tell him that the Loggaloya, Hepaloya and the Diyawannaoya reservoirs are being built. I also like to tell him that the link channel is built and that in Ulhitiya from the 15th of April 19,000 acres will be irrigated under the Accelerated Mahaweli Programme. I would also like to tell him that the Giranduru Kotte new township and Dehiatta-kandiya are being built. I would like to tell him that all the roads have been opened out. In fact, if he wants to travel on a road better than the Kandy-Colombo road, he should go to Kotmale and to Victoria. They are better than the Kandy-Colombo road. So, why do you not tell this to your Friend, your leader's son? Why are you just sitting there and waiting when he is saying these things in this House? Surely, we gave him the facilities to go and visit these places—*(Interruption.)*—That is his wish? That is the problem.

So, we have got things moving. There are managerial problems, I accept. There are other problems like inflation. I accept that also. But these are not problems affecting only Sri Lanka. The hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegma) says we are going to the brink. What is the brink? Is the opening out of 350,000 acres of land going to the brink? Putting 350,000 acres under agriculture—is that a brink? Is the releasing of 200 million rupees to develop Giant's Tank and putting right that system which the hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaithasan) referred to, going to the brink? Are we going to take the people of this country to the Kandalama reservoir, shoot them and annihilate them? I am asking you, tell us where this brink is? You say that 19,000 people working in the Free Trade Zone are not paid enough, labour laws do not apply, is that a brink? Mr. Castro is going to do the same thing. I hope you will take us there show what they are trying to do. Fidel Castro told our President in Delhi, "I am going to open a Free Trade Zone just like your Zone", and here his disciple is telling that this is a brink and not to do it. Please tell him before he starts what you are thinking about this matter. You should tell him, "My god, do not open a free trade zone. There is one here in Katunayake. I have gone and seen it, the girls are suffering, the boys are suffering. They can be hired, they can be fired. Do not start the same thing in Cuba". I think in fairness to the spirit of brotherhood in the international movement, my good Friend must give this free advice. I think that advice may or may not be taken seriously, because I must tell you our good Friends go to the Soviet Union very often, but I can tell you from my own experience, that in the Soviet Union we are taken more seriously than the comrades! I must say that is the country which has looked after us best, given us the best of treatment, taken us around and

shown the development projects and I must say unequivocally there is no country that would surpass the Soviet Union in good hospitality. I am personally aware that that friendship, that cordiality is extended to us of the United National Party a little more generously than to the comrades of the Communist Party of Sri Lanka. I do not want to say anything more on that matter. That is my own personal experience.

செந்திரசேகர்

(அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(A Member)

I think they go there too often!

சுமேஷி திசுனாயகை

(திரு. காமினி திசுனாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

That may be so. I think the hon. leader of the Opposition also agrees with me that there is no country which hosts us better than the Soviet Union. That is correct.

So Sir, what is this brink that he is talking of? There was a brink; there was a disaster; there was a time when young men in this country were saying, "we have no way". Why? Because they would see their father losing his job; factories being closed; no investment in irrigation; no investment in agriculture; no investment in the private sector. In short, every year more and more people were added into the long queue of unemployment. That was a fact before 1977. You do not paint a building, because you cannot get paint. You do not repair a building, because you cannot get cement. You do not put up a building, because you cannot get steel. You cannot dress, because you cannot buy clothes. You do not want to have children, because you cannot get milk. That is the brink. These were the problems.

Today the prices are going up, we admit. The prices of everything has gone up, we admit. But it is not in the direction of marching towards the brink. That is why, if you want to find the reason why, with all the suffering, with all the difficulties, the Presidential Election was won, why the referendum was won. After all, you are not the only elected Member of Parliament; we are also elected. After all Member for Kotmale is not the only elected Member of Parliament. We are also elected. We also go to the houses to get votes, and most of us have been increasing our votes. In 1977 we got a certain number; in 1982 we got a certain number. We are coming again to the South. Let us go there fairly and squarely.

We know the problems; people are having lot of economic difficulties. But, in the salaried sector, salaries also have gone up. The Hon. Minister of

[නමිණි දිසානායක මහතා]

Transport said that a clerk in his Ministry gets Rs. 600 more than in 1977. I would say that Rs. 600 is hardly sufficient to cushion the impact of the economic problem. But there is another factor ; two of his children may be employed, or at least one child would be employed. If a child is going to the school, all the school books are free. What is the use of free education if you do not get free school books, or if you cannot get books? That is a fact. We cannot analyse ; we do not want to rationalise. That is the direct result of the free economy. You find more transport. Twentyfive thousand new lorries have come into the country. If you say twentyfive thousand lorries, at the rate of two people for a lorry, a driver and another assistant, a cleaner, that is fifty thousand jobs. That is better than the Free Trade Zone. What about the garages and their employees? What about those who are employed in the transport business? So, these are the benefits that the economy is trying to revive. He is saying, for six years you have gone on with the Free Trade Zone, what have you achieved? Nineteen thousand jobs on the 1981 statistics! But he was reading the 1981 statistics. They may be printed in 1983; but they were 1981 statistics; so that is correct. Sir, when there is an economic rejuvenation and a revival, the indirect effects of economic activity are much more meaningful sometimes than the direct impact of economic activity, and that is a fact. I myself and certainly the Hon. Minister of Finance have had discussions about hotels, in the Cabinet. I am not disclosing Cabinet secrets. We have had our own views about the tourist industry; some say it is good and some say it is bad. But you must accept the fact that it is one of the fastest growing industries in the whole world. We are breaking down the Katunayake International Airport. Why?— Because that is an Airport designed to deal with three hundred thousand passengers a year. A million passengers are coming now every year. There is no room to sit, to walk about, to use the toilets, baggage clearance and various things like that. Now the airport is virtually being brought down. Why? Because by 1986, it is envisaged there will be three million tourists coming to Sri Lanka. Therefore, the Galadari Hotel, the Taj Hotel and the Swiss Hotel are coming up. Sheraton might come up, Hilton might come up, and you can send some people from Kalawana also for employment. Do you know their income, Hon. Member of Parliament? It is bigger than your income or my income. An employee in a hotel gets Rs. 3,000 a month with food. I am asking you, can we be so heartless, just because we are disciples of Karl Marx to say: “No, these people should not get employment because I do not like his form of investment”. Who says that? Of course hon. Member for Kalawana never said that but there was

an hon. Deputy Minister of the previous government who in the 1970 election campaign said, when our President just launched the infrastructure of the tourist industry :

අපි බලයට ආවෙත් මේ හෝටල් ඔක්කොම ඉස්පිරිතාල කරනවා

referring to the Bentota Beach Hotel. “If we come to power we will convert all these hotels into hospitals.” Our President, as Minister of State went and made a speech at that very same spot and said, “No, I know what these people will do if they come to office. They will go and occupy the hotel free.” That is exactly what they did. Our Members of Parliament do not have the same privileges that those Members of Parliament had. Those Members of Parliament used to go into new tourist hotels; eat, drink, stay there and go free. (Interruption). Do not ask for that privilege because we would not give it to you because those hotels are very dangerous places (Interruption).

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Why are you pointing this way with that paper?

නමිණි දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திசாநாயக்க)
(Mr. Gamini Dissanayake)

Sir, may I say that this is just an accident, that this paper was waving that way. It is a lifeless paper! It is not a tumbler talker or anything like that. (Interruption). Not the Member for Kalawana, he certainly has had the good things in life before he came to Parliament. I do not think he will ever (Interruption). As the Hon. Minister of Finance says, he is the only *appo* in the International Communist Movement and I know that there are full marks given in this balance sheet, due to the fact that he is an *appo*. They also have their own stratifications.

ආර්. ජේ. ජී. ද මෙල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த் மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Sometimes they get minus marks also.

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I must correct the Hon. Minister of Finance. With all their Socialism and their Communism, they also know to treat the blue-blooded a little better than what you might call the ordinary humdrum commissar. The hon. Member for Kalawana knows that. Of course he would not grudge because he benefits from that.

சாமினி திஸாநாயக்க

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Copacabana, and many other things which I know are the brighter sides of communism, the human face of communism, the enjoyable face of communism, and I think I have been in Parliament for 13 long years now,—the hon. Member for Medawachchiya is smiling benignly—I feel that the hon. Member for Kalawana should open those doors to us now, and I look forward to visiting Cuba with him.

So Sir, this is the situation. I asked the hon. Member for Kalawana, "What is it that you will change?" He said, "He will not tell me. It will frighten me". But I know this, you will not change, and you cannot change anything. If he is the Finance Minister or he appoints the Finance Minister, the first thing he will do is to go to the IMF. Then close to the IMF is another big building called the World Bank. He will go there and he will not inquire whether there is a rope in the World Bank President's room. He will go there, and he will enjoy going there.

Dr. N. M. Perera did that very successfully. I think he was more popular with the World Bank than the present Minister of Finance.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Or much more.

சாமினி திஸாநாயக்க

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

How much more, I do not know.

டாக்டர். ஜே. ஜி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. டி.)

(Mr. R. J. G. de Mel)

He never said such harsh things in his life as I have said. Never.

சாமினி திஸாநாயக்க

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Never. So, Sir, we go the path of all revolutionaries. We go the same way, and the future revolutionaries in the absence of anything better, like my good Friend the hon. Member for Kalawana, will work with the World Bank and will work with the IMF. But there is a difference of course, as was evidenced in what our President was trying to do at Delhi. They are trying to bring pressure to change the mentality of those institutions. You will not do that because you do not believe in those institutions. But

you would like to look the other way if they slip something into your hand. There is a practice. My good friend is also a lawyer, and most of us lawyers know we wear something called the cloak or the gown. The hon. Leader of the Opposition is smiling. There is a tradition that you stitch small bag in the back of the cloak. The client is supposed to slip his fees in that bag while you are not looking because lawyers are supposed to belong to an honourable profession, and therefore they should not charge fees.

சாமினி திஸாநாயக்க

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகமா)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Now we have to take the fee and see whether it is forged or not!

சாமினி திஸாநாயக்க

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

That is so, Sir. That is also part of the development activities taking place. But, I have no doubt that however much many of us fall for the dud note, my good Friend the hon. Member for Kalawana will never be the victim because he knows to distinguish between the dud note and the genuine one, much more than any one of us. No Communist or Marxist in this country has ever been taken for a ride.

மன்றத்தினர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Nor has the Soviet Union.

சாமினி திஸாநாயக்க

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Sir, they have got good masters, good friends and an instinct to do the correct thing when it comes to many matters which have been fair success in the past. That is a fact. So, if I were to tell you that you cannot change anything, that is so, and you will not change anything. Are you going to get oil cheaper, because you form a government? Are you going to get one rupee more for the price of tea. Because you form a government? Are the coconut trees in this country suddenly going to produce double the nuts, just because you form a government? Are your trade union people going to work double the amount, just because you form a government? In fact, idling and wastage was much more when you were in government. Why? Because all the trade union leaders were hanging round the Ministers' offices. They were coming and dictating terms!

We find hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) I must tell you quite

frankly—that opposition trade unions are working much better today than our own unions. They are not round the Ministers.

சரத் மூத்தேடுவேகமே மொழி

(திரு. சரத் முத்தேடுவேகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Your trade union leaders are working directors.

காமினி திஸாநாயக்கே மொழி

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

That is right. And it has not been that much of a success, because they cease to be union members, they cease to represent workers and they are not part of management either. Sir, these are problems that a developing country has to face. Mr. Anil Moonasinghe went for a public lecture at the YMBA. I also went at that time. I was an opposition Member of Parliament. I quietly went and sat in the rear. Mr. Anil Moonesinghe was speaking. Now, what was he saying? “Not all the books I have studied on Marxism, not all the theories I have learnt, have taught me to keep one Ceylon Transport Board bus on the road.” Now that is a fact. How are you going to manage the economy?

The hon. Member for Medawachchiya knows the River Valleys Development Board. I had nearly four thousand idle labour! Each Minister who comes into the Ministry had to give jobs after forming a government. You cannot suddenly build a tank and irrigate ten thousand acres. So, you got to give jobs somewhere. What do you do? You give an order to recruit 200, and five months later another 200. We do not pay personally. The State pays. So we had nearly four thousand redundant labour. What are we doing. Because we have development going we are keeping that corporation going. We are keeping that corporation going by earning, by constructing this and that, by constructing roads. The River Valleys Development Board is constructing the Lunugamvehera Reservoir. What is the cost? Two thousand two hundred million rupees. Now that money comes to the corporation. Therefore, we are keeping the labour going. If we are not doing that, if there is no public sector expenditure, those salaries will have to be paid by the Treasury. Then after the land is developed we are telling them. We will give the labour some of the land. You retire, get your commuted pension, get your honorarium and become a land owner. So, we are facing these situations and these problems because there is development. And while the theoretical part of it is very sweet—that is a privilege we also have enjoyed in the Opposition—you get up and you criticise. You say this is wrong and that is wrong! “IMF”, “World Bank” “recession” and you sit down. How are you going to run this country?

The rupee income of the Hon. Minister for Finance is not sufficient to pay the recurrent expenditure of this country.

நியோசன் கபானாயகமே

(பிரதீச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

The Sitting is suspended till 4.30 p.m.

4.30 மணிக்கு சபை நிறுத்தப்பட்டு, 4.30 மணிக்கு மீண்டும் தொடங்கப்படும்.

அதன்படி, அமர்வு 4.30 மணிக்கு நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாகிறது. சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed. Mr. Speaker in the Chair.

காமினி திஸாநாயக்கே மொழி

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Mr. Speaker, before we adjourned for tea I was commenting about the occasion on which my good Friend, the Member for Kalawana can meet people like the former Chancellor of Germany, Willy Brandt. He corrected me and said that he had never gone for Inter-Parliamentary Union Conferences. I am informed that at the meeting which was just held, chaired by you, the MP for Kalawana has been chosen for the next IPU Conference in Helsinki. So, if the very friendly exchange that we had has resulted in a situation where my good Friend goes to Helsinki, if nothing else, I am happy about it, that my speech today, my discussion with him across the floor of the House has had the effect of sending a very distinguished delegate from Sri Lanka to Helsinki. So we have rectified the record.

Sir, my good friend, the Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya had asked some very cutting questions about the Mahaweli. He said, “Let me know what you are going to finish? Let me know what you have done? Have you not reduced the scale of the accelerated Mahaweli Programme?” He even said, “You call the Mahaweli Programme accelerated. What have you accelerated? I want to ask him whether he can point to me a single hydro-electric project anywhere in the world which has been done in under five years. Let him point it out to me. Nowhere. Because there is or rather there was a very fascinating exercise undertaken by the donor agencies, the lending institutions, bilateral agencies, called the “Necessity for Feasibility Studies”. Feasibility studies, hon. Members of Parliament know, are those studies which are relevant or necessary or thought to be necessary for the purpose of undertaking projects or a project on which millions and sometimes billions of public expenditure has to be incurred.

[සාමාන්‍ය මහල]

What happens in the Third World? A Government says, "We want to build a hydro-electric dam or an irrigation scheme" or it says "We want to Undertake urban development or rural development", and if you go to multilateral agencies they say, "All right, let us undertake a feasibility study". Then, to draw up the terms of reference for the feasibility study you take about five months at least.

These are the itmes which must be studied. If it is an irrigation project, the aspects of it which should go into the feasibility study are: how much rainfall is there—and that itself is a study which will take you to study the rainfall pattern not ten years before, perhaps fifteen years in the past. Then you study the topography of the area; then you study the geography of the area and then you study the possible designs of the project. You study whether the rock formation is right or wrong or good or suitable. You try to suggest the different methods by which the project can be built. It is like designing a house. Then you try to cost it: how much will go for cement, how much will go for steel, how many billion tons of concrete must be poured into it.

Now, to select people who should do the study you have got to call for world-wide bids. Then you have got to prepare two three volumes on the basis of which the proposed company can put forward its bid. That will take another six months. Then the company is selected, and the selection of that consultant or the company has to be a joint study undertaken by the lending institution, the country receiving the multilateral assistance and perhaps an independent consultant chosen by both parties by consensus. After the offers come, you take another six months to evaluate it. Then after you select the person to study, the person comes or the group comes and, depending on the magnitude of the project, they take two three years to finalize their study, at the end of which they say whether it is economical to undertake the project or not. Then this report is presented to the institution, the Asian Development Bank or the World Bank or some other institution which would like to consider whether it is going to lend the money.

If you study the history of the Aswan Dam—there is a very fascinating book called "Hydro politics"; it traces the history of the initial suggestion and the planning to undertke the construction of the Aswan Dam and after about 10 years of study the Egyptian Government suddenly found that the United States Government was not willing to lend the money or was not willing to ask the World Bank to lend the money. Well, Sir, this is a very fascinating exercise—the exercise of feasibility studies.

One of the questions that the hon. Second member for Nuwara Eliya-Maskeliya asked is, "Have you studied sufficiently before you undertook this programme? Have you studied sufficiently?" I like to mention here a conversation that took place between our President and the World Bank when he was Prime Minister, at "Temple Trees," at which I was present. The World Bank was present. He told the World bank, "I have got a huge mandate, a 5/6 majority in Parliament. I have committed myself to undertake a programme of development to get this country moving, to accelerate development to find some answer, may be not the perfect answer, for unemployment, for our food crisis, energy crisis. Now I want to get on with the job. Are you going to help me or not? I do not want your reasons as to why this cannot be done or that cannot be done". He reminded the World Bank that when he was an Alternate Governor of the World Bank as the Minister of Finance he used to go year in and year out for World Bank conferences and he noticed there the difference in the way they treated the European countries as against the countires in the Asian region. He said, "I do not want your advice to tell me that I should not do things. If that is going to be your advice, please leave me alone and leave the country. You can go back as quickly as you came. But if you want to help us, help us, so that we can get the development, that our people want in this country, off the ground as quickly as possible."

I like to tell the hon. Member for Kotmale who is representing the same political thinking as the second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya, that Victoria Dam was not designed when we took office in 1977, Kotmale Dam was not designed, Randenigala Dam was not designed, the place where the Maduru Oya Dam was going to build was not even discovered and had not been visited, only 1/25 of Kalawewa system development had taken place. Apart from the Bowatenne evacuees no new family had been settled. The entirety of System 'C' i.e. the Mahiyangana area was not opened out, no new roads were built, the entirety of System 'B' the Maduru Oya area was not developed or even conceived of. So what we have done. If I may answer the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya is to get the Projects moving, to get the funds to start the projects side by side with the feasibility studies and the implementation schedule being worked out. We did that. By 1980 all the projects were on-going. If my good Friend wants to know the meaning of acceleration it means precisely this, that we started off the huge head-works in the Mahaweli project at the same time.

He is asking me when the projects will be over. I will answer him. All the projects will be over by 1986. All the projects will hold sufficient water to irrigate a million acres of land. But, of course, moving people

from one place to another is not easy, particularly in a democracy. You cannot hold a gun and tell people, "get into this lorry; we are going to dump you like animals somewhere." No, you cannot do that. You have got to take the whole gamut of social problems into consideration.

You are going to uproot people who have been living in a particular place for perhaps thousands of years and placing them somewhere else. If you are thinking in terms of settlement of people, I do not think you can find a parallel to what successive UNP Government have done in relation to human settlements, starting from the late Mr. D. S. Senanayake onwards.

If you look at the economy of our country, you get the plantation economy of tea, rubber and coconut, which is largely a creation of British colonial times. Outside of tea, rubber and coconut, what have we got? What new crops have we planted? We started the development of the Dry Zone. I might ask the hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayske), was it Mr. S. W. R. D. Bandaranaike?

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தலைநாயக்க*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

All governments.

ගමිණී දිසනායක මහතා

(*திரு. காமினி திலாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

All government? Are you serious! All irrigation schemes prior to Independence.—(*Interruption*). All Irrigation projects before Independence were the vision of one man and one man alone, the late Mr. D. S. Senanayake. After Independence we built the Gal Oya Vally—once again the vision of Mr. D. S. Senanayake. Then we did the Walawe Scheme. The whole thing was planned out by the late Mr. D. S. Senanayake. The feasibility studies the negotiation, funding and implementation started during the time of the late Mr. Dudley Senanayake and completed during the time of the late Mr. C. P. de Silva. From 1948 to 1977 there were only 4 major irrigation schemes. They were Gal Oya and Walawe, Rajangana and Polgolla. The Rajangana scheme was started by the late Mr. C. P de Silva and Polgolla by the UNP Government.

I remember I was in the Gallery when the Debate on the Mahaweli Scheme took place in March 1970. I remember the relish with which the Members of the Opposition announced to the country that the first thing they would do after forming the Government would be to tear up the Agreement with the World Bank. I think the late Mr. T. B. M. Herath who spoke in Sinhala said:

'බැමි එක පටන් ගන්නවා කියල මේ ගොල්ලෝ පොල්ගොල්ලට ගිහින් මොකක්ද කලේ? ඩයිනමයිට්

පත්තු කරල, මාළු මැරුවා. ඕකයි, කලේ.' ඒ විධියටයි, එදා ඒ මන්ත්‍රීතුමා කළා කලේ.

ඉන් පසුව ඒ උදවිය 1970 ජනදය දිනල අවුරුදු දෙක කුත් මාස හයක් යන තුරු, එදා අපි හදන්න පටන් ගත් ජලාශයේ වැඩ කටයුතුත් නවත්වා දමල තිබුණා. ඒ පිළි බදුව ඉදිරිපත් කර තිබුණු කුමාරසූරියර් වාර්තාව මම පාර්ලිමේන්තුවේ සභාගත කර තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ නිර්දේශ කර තිබෙනවා, 'වැඩ නවත්වන්නය' කියා.

ඒ විධියට එදා—1970 දී—බලයට පත් ඒ ආණ්ඩුව, ලෝක බංකුවත් එකක් අපි අත්සන් කර තිබුණු කොන් දේසි ඉවත් කර, ඊටත් අන්න කොන්දේසිවලට එකඟ වුණා. ඒ ව්‍යාපාරයේ කටයුතු—පොල්ගොල්ලේ බැවීම—සඳහා මුදල් ලබා ගන්න.

මුළු රටම බලාගෙන ගිවියා, ඒ අය මොකක්ද කරන්නේ කියා. ඒ අතර 1971 කැරැල්ල ආවා. රටවැසියන් රැකියා නැහැ කියනවා; ඉඩම නැහැ කියනවා; කන්න නැහැ කියනවා; අදින්න නැහැ කියනවා, ඒ අතර ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය පෙලපාලි සංවිධානය කලා. ඒ පෙල පාලිවල සටන් පාඨ හැටියට කීවේ මොනවාද? අපි යන්නේ කොයි පාරේ, අර කවුද එකෙක් ගිය පාරේ, අපේ අභිමා කියනවා නම් ඕනෑ දෙයක් අපි කන්නම්' යනාදී සටන් පාඨයි, කීවේ.

The hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayake) spoke about student problems. I know that many political leaders have now realized that organizing and moving students is a much more rewarding thing to do than to organize trade unions and workers. Why is that? It is because the workers have a job to lose, but the students have nothing to lose. You get them on to the roads and try to get them shot, you get them to attack the police and throw bombs, and then come and say, "here is J. R. Jayewardene's Dharmishta Government—

—(*Interruption*). To maintain law and order, yes! We never used students.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தலைநாயக்க*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

Why not? Student Weerasooriya?

ගමිණී දිසනායක මහතා

(*திரு. காமினி திலாநாயக்க*)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Weerasooriya's death? I will tell you. It is a very interesting story. Sir, in 1976, in January or February, we had a meeting in Matale, and a certain inspector baton-charged the meeting. He hit the MP for Matale and Deputy Minister of Plantation Industries on the head. He broke up the meeting. He not only attacked the easy target, he attacked the other targets also and broke up the meeting and tear-gassed. The hon. Leader of the Opposition at that time, Mr. J. R. Jayewardene, took it up in Parliament. Mr. Lakshman

[சுமிலி டீசுநாசக மலலா]

Jayakody said that he had done nothing wrong. From Matale they transferred that Inspector to Kandy. I cannot remember his name. Does the hon. Member for Matale remember his name ?

புலிள் டீசுநாசக மலலா

(திரு. அலிக் அலுவிறா)

(Mr. Alick Aluvihare)

Mr. Gunasinghe.

சுமிலி டீசுநாசக மலலா

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

Gunasinghe. Then they put him into Kandy. Weerasooriya as a student had nothing to do with what was taking place in the campus. He was having a cup of plain tea. The same inspector, whom you commended so very well in Parliament, batton-charged, opened fire and shot him dead. You are talking of 1976. We have run this country from 1977. Tell us have we shot one single student ? you are trying to get us to do that. I am asking you whether we have killed a student. There have been demonstrations, there have been student agitations and strikes. I am not going to deal with some of the problems that students are raising now. There may be a case, there may not be a case. But the fact is there are politicians who realize that they can use students to create political turmoil and ferment. Some students are the leaders of certain political student organizations. They have gone abroad. They make no secret about what their ideological beliefs are. But if they think that they can be used or they would allow themselves to be used by designing political groups, we are not going to give you the privilege and the pleasure of giving you dead bodies. No, you can be rest assured you are not going to start a political agitation by getting or security forces to break their heads or kill them. No, we are a little too shrewd for that.

My good Friend the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya, asked about the Mahaweli programme. I wish to tell him that the programme has been accelerated beyond all expectations. Most of the projects are ahead of schedule, and we will be keeping our targets as we have set out to do. There may be a delay in some projects, as for exmple Victoria Project where there were tremendous difficulties in the tunnelling because they came across porous soil. They had to get down special equipment from England—some shuttering device. That problem is now over. We are not doing small projects. We are doing huge projects. At 420 feet, Victoria Dam is one of the tallest dams in Asia. There ! is about 7 1/2 miles of tunnelling to be done. It is neary over. From 1948 up to 1977 I think Sri Lanka undertook four projects, three of which were planned and executed by the UNP

Government, except Rajangana which was done by the SLFP. From 1977 up to now we are undertaking five massive Mahaweli projects. We are undertaking Lunugamvehera, we are undertaking Nilwala, we are undertaking Gin Ganga, we are undertaking Inginimitiya. We are opening up 350,000 acres of land. We are undertaking minor tank rehabilitation. The hon. Member for Mannar was speaking about Giant's Tank. I think the hon. Member will enlighten us and say for how many years that tank has not been modernized ? I do not know. I think nearly 20 years.

பி. பி. சூசைதாசன் மலலா

(திரு. பி. சோ. சூசைதாசன்)

(Mr. P. S. Soosaithasan)

For over 50 years.

சுமிலி டீசுநாசக மலலா

(திரு. காமினி திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

For over 50 years not one single cent has been spent to modernize and rehabilitate that tank, but we are spending Rs. 200 million. These are difficult things to do. It is not easy but we are doing these programmes. If there is any hope for Sri Lanka, it is only these programmes which will give our younger generation a hope that there is still a future for them in Sri Lanka.

Many economists have said, "You have done the correct thing because you have started to do these things when there is world-wide recession ; when it is difficult to get the money, you have got the money". Ten years from now the hon. Member for Kalawana will get up and say sometimes, "Sri Lanka built the Victoria project only for Rs. 5,000 million". It might cost Rs. 15,000 million then. It might cost Rs.20,000 million then.

That is the way that all developing countries must try at least to keep their development pace in line with the very high expectations of our younger generation. They want to dress well. They want to learn an international language. Why should English, French, German, Russian or Chinese be the prerogative of only a small class ? They want to learn an international language. They want to have independent transport—a motor cycle or a small car. Well, these are things you and we cannot help. We might regret some of the bad things of materialism, but I think that controlled growth will result in people getting more and more oriented towards a comfortable life. You cannot help that. But it fits ill a Member of Parliament whose entire political philosophy is materialistic, 'dialectical materialism,' to say that materialism is bad. Are you trying to say that you must build an economy on spiritualism—by meditation, *silpada* and *bhawana* ? I

can understand it if the hon. Member for Haputale (Mr. W. J. M. Lokubandara) said that. I can understand it if he gets up in this House and says :

‘මේ යන මාර්ගය හරි නැහැ, ද්‍රව්‍ය වාදය, විදේශීය බඩු ලංකාවට ගෙන්වීම හරි නැහැ, අපි වැව, කෙන සහ දානුබ යන සංකේතය උඩ මේ ඊට හදන්න ඕනෑ, අපි භාවනා කරන්න ඕනෑ, ජාත්‍යන්තර භාෂාවක් අපිට එපා’ කියා එතුමා කියන්නවා නම් මම එය පිළිගන්නවා.

I can understand that. But for the hon. Member for Kalawana to say that materialism is bad, when his whole philosophy is materialism ! But if the material is produced by the State, is that O.K ?

So, Sir, difficult choices have to be made. Those choices are being made. We are not running away from that responsibility. Criticism can be made and criticism can be met, but we have to go on. What will be in store next year I do not know. As Julius Nyrere has told our President, maybe we will not be able to buy one single barrel of oil.—(Interruption). If those people go and jack up the price of a barrel of oil to \$ 100, how can we buy it ? We may have to walk to Kandy, go by push bicycle, stop our development.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(ති.රු. ඉනුන්ද තලනායක)

(Mr. Ananda Dassanayake)

Bullock cart !

ගමිනී දිසානායක මහතා

(ති.රු. කාමිනී තිලනායක)

(Mr. Gamini Dissanayake)

You will look very distinguished in a bullock cart. There are not only two bulls ? There are a lot of bulls, and we have built good roads for you in Kotmale.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(ති.රු. ඉනුන්ද තලනායක)

(Mr. Ananda Dassanayake)

The famous bulls—

ගමිනී දිසානායක මහතා

(ති.රු. කාමිනී තිලනායක)

(Mr. Gamini Dissanayake)

You do not have to have shock absorbers.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(ති.රු. ඉනුන්ද තලනායක)

(Mr. Ananda Dassanayake)

Two bulls.

ගමිනී දිසානායක මහතා

(ති.රු. කාමිනී තිලනායක)

(Mr. Gamini Dissanayake)

The hon. Member is thinking of two bulls. I can think of a few cows also, if it pleases him.

So what I wish to stress, Sir, is this one fact. I am not trying make a point out of Fidel Castro starting a free trade zone in Cuba. What I am trying to stress is that all small countries, all poor countries, are trying to find a way out of their problems. They are trying to find answers to their problems. Why should the hon. Member for Kotmale and myself have a debate as to whether a man should have employment or not, whether he should have a decent house or not ? We agree on that. The problem is how to do it. The difference is that your Minister of Housing built 400 houses in seven years, our Minister of Housing has built 100,000 houses in five years. Our Minister for Housing has built a hundred thousand houses for five years. There is a slight difference I think, even you will agree ! You subtract four hundred houses from one hundred thousand. What is the answer the hon. Member for Kotmale can give ? It is nine hundred thousand and six hundred. So there is a slight difference ! The difference is I can tell you, I can give you the names I can table the names of the schemes in the House.

We have between 1977 and 1982 built three thousand village tanks. The hon. Members know where those tanks and anicuts are. We built them. there is no communist village tanks, no SLFP village tanks, no UNP village tanks. A *wewa* is a *wewa*. Whether it irrigates hundred or two hundred acres. Whether it is the UNP or the SLFP the farmer gets the benefit. That is the biggest change that has taken place in this country. That is why all these arguments are useless. You can say Samajawadaya, Socialism, Bandaranaike Socialism,—my good friend can say Karl Marx has announced the best way of changing the country. But the villager wants a house to to live, water for his paddy field, wants better schools, better health ! I think the answer to our political success partially is the fact that we have brought about these changes in the village. Village electrification, for instance. We were trying to electrify one thousand villages a year. But what happened ? The cost of all the equipment went up. The cost of wire, the cost of electrical generator plants, transformers all went up. So we have to cut down. If you are in power you will have to face the same problem. Then the Asian Development Bank was prepared to give us the foreign money, but we cannot find the local rupees. We have only one hundred thousand tax payers in this country.

So, Mr. Speaker whoever runs the country have to come to term with a very real challenge of pumping more money into the village, by doing more rural development and by creating more employment in the village. And that is the answer to our problem. We have a big problem, the problem is, we want to lead a comfortable life. That is the problem in all democratic countries. Politicians come and say we can give you more and more. In the last election they said—“Vote for

[සමුදායක කව]

pot, everything will be all right." Yes, the Lamp also said the same thing, and the people accepted the Lamp in preference to the Pot. This competition has been going on, so people think they can get more and more and we also say we can give more and more, and ultimately when in the seat of Government and the expectations are so high, we find that we cannot deliver mainly because costs are going up all the time.

Sir, all of us can do well if we can get one message home to our villages, that every day cannot be Christmas. That nothing can be got free. We have to pay for oil. We have to pay for cement, for steel, for medicine and clothes, and we have to pay for these in hard currency in the financial capitals of the world. That is a fact.

Now, that is something which all leaders have tried to say and most often failed. That is because there was competition between the Government and the Opposition. Governments have fallen, governments have been elected, but, at the end of it the truth dawns that the Blatitudes have not been matched by action. But finally Mr. Speaker, the answer is how did the nation respond to the challenge? We have our own answers. Our President has been courageous enough to say, "I cannot do this, I cannot give this free, I want to channel some of the money for development", and this success was that whereas most of the leaders having done so could not get the public support, he succeeded in getting the public support. We are not bothered about these job banks, I think most of our MPs are saying, "Scrap job banks". We do not mind giving employment to SLFP supporters, to Communist supporters; certainly we would like to do that. But let us get this country going and get employment because most of the communists will become UNP supporters after sometime, if they get the jobs. That is what we would like to do during the next few years, and our President has suggested this at the Delhi Summit of Non-Aligned Nations and he has proposed that Mrs. Indira Gandhi as the Chairman of the Non-Aligned Group of Nations should lead a delegation of heads of Government of Non-Aligned countries to meet these people who are in charge of the developed world and say, "Devote a small percentage of your GNP to develop our countries so that we also can stand on our own two feet". Now, the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya (Mr. Anura Bandaranaike), they always think that Mrs. Indira Gandhi is only their friend. They feel that they can come and say things here, excite us and make us say things against her. No, we do not want to do that. She is the leader of a great nation and I think she has got a very rich political experience and she knows what she is doing. We are not going to get excited about what our good Friends say. He had used the words that the Indian leader has

given a "slap in our face", when she had a press conference and said, "I am not going to go the developed countries and plead the cause of other people". I think that she did not mean anything personal, she is too big a person to deal with international matters on a personal basis, and in the course of time as head of Government our President will communicate with the head of the Non-Aligned Movement, because the Resolution which he brought before the Non-Aligned Movement was passed unanimously. Even Mr. Castro voted for it. They unanimously acted and accepted the fact, "Yes, we will go and meet these people and tell them to help us to get the World Bank and the IMF to change. We want development, we want employment. Every second two children are dying in the Third World". They all realise that and are deeply concerned. They must be. They mentioned the Brandt Commission, UNCTAD and the article by Dr. Henry Kissinger published in all the leading journals—

"Saving the world economy. The challenge is not simply the economy—

At stake is the survival of society. People are dying. There is famine. There is unemployment. We had this situation in Sri Lanka when we went to fight the by-election of my Deputy Minister, Mr. Adikari in Kalawewa in 1974. People had not had a successful harvest for 3 years. They were eating boiled papaw. These were the situations there. No one was happy. I think he broke that seat from the S.L.F.P. after 25 years because of those economic conditions. Now, my good Friend must go to Kalawewa and see what it is like. The hon. Member for Kotmale has gone there many times. No one is boiling papaws and eating now—largely because we have made a success of an irrigation system of 130 thousand acres.

So, Sir, problems are difficult. We have tried to do what we could have done under these circumstances. As I said earlier, we have failed in some instances. We would have liked as my good Friend the Member for Kalawana said, more electronic industries to come to the Free Trade Zone. But, if they do not come, are we going to ask the garment industries now to close up and go? Why should we? Nineteen thousand to twenty thousand people are employed. So, I think under difficult and trying conditions, we have in a context where about 30 million workers are unemployed in industrial countries, in Germany, in England, in the United States—as my good Friend said, there are soup kitchens to feed the poor people; there are so many difficulties; there is famine in Africa and in India—under trying conditions, I say, we have done well. The wonder is not that we have had this problem. The wonder is that we are surviving at all. The wonder is that the Hon. Minister of Finance can get up in this House and present a Budget. The

wonder is that we have no turmoil other than some small political issues some political adventurers are creating. You are searching for dead bodies. You want another Dambarawe Ratanasara. We will not give you. You want another Weerasuriya. We are not going to give you. So, till then the hon. Members of the Opposition of the Sri Lanka Freedom Party, you have to put your own houses in order. You must get your two factions together. You must get your leaders to talk to each other and behave as mature political leaders and not behave like kids. You must abandon family bandyism. Those are the real challenges that you have got. Try and resolve them, because it is good for the country if you resolve them ; then we will have a strong opposition.

As for the hon. Member for Kalawana, I think, Sir, next year his criticism will be the same. The year after also it would be the same. I do not expect it to change. In the meanwhile he will organise a few protests with a few people carrying placards during the day time and in the evening he will go to cocktail parties, meet socialist leaders, trade union leaders and discuss, and say, what a tragic thing Mr. J. R. Jayawardena is doing ? " He is working with th I.M.F. and the World Bank ". But quietly he will say in a whisper, " Frankly, it is not so bad after all. " That I think will be his milieu of life. They will reconcile themselves too. In the meanwhile we will finish all the development programmes that we have undertaken ; we will finish Mahaweli ; we will finish housing ; we will try to improve the Free Trade Zone ; we will try to improve transport ; we will try to get better terms from the I.M.F. and the World Bank. And hopefully I think the next decade, starting from now, certainly the next period of office of the United National Party, will be a better period for Sri Lanka.

එම්. ජෝසප් 'මයිකල් පෙරේරා (කම්කරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா—தொழில் பிரதி அமைச்சர்*)

(Mr. Joseph Michael Perera—Deputy Minister of Labour)

ගරු කියානායකතුමනි, ගරු මහවැලි සහ ඉඩම් සෘ වර්ධන ඇමතිතුමාගේ කියවීමට පසුව මට කපා කරන්න අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. ඉතාමත්ම වැදගත් කරුණු රාශියක් ගරු ඇමතිතුමා අද මේ සභාව තුළින් මුළු රටට ඉදිරිපත් කළා. ඉතාමත්ම වැදගත් අන්දමට එතුමා සංඛ්‍යා ලේඛණ මේ සභාව හමුවේ නැබුණා. මා බලාපොරොත්තු වන්නේ අපේ රටේ ජනතාව, ගම් මට්ටමින්, නගර මට්ටමින් මේ අයවැය සාකච්ඡා කරන පිළිවෙළ පිළිබඳව අදහස් කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නයි.

මේ රටේ දනට සිටින ලක්ෂ 80 ක් පමණ ජන්ද දයක ජනතාවත්, ඒ අයගේ දරුවෝත්, ජන්දය නොමැති අයත්, පාසල් යන අයත් මේ අයවැය දෙසත්,

මේ වැඩ පිළිවෙල දෙසත් බලා ඉන්න ආකාරය පිළිබඳව අපි දන්නවා. ගරු කියානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී 1983 වර්ෂයේ අයවැය ගැන පමණක් කපා කරන්නට විරුද්ධව පක්ෂයට හෝ අපට පුළුවන් කමක්, අයිතියක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. අපිට මේ අය වැය ගැන කපා කරන විට නොකැඩී ආ පිළිවෙතක්, 1977 සිට 89 දක්වාත් ඉන් ඔබ්බටත් යන ක්‍රමය ගැනයි කපා කරන්නට තිබෙන්නේ. එසේ කපා කරන විට අපට මතක් වෙනවා, අද අපි මුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්නත්, ඒවාගේම අනාගතයේදී අපිට මුණ පාන්නට තිබෙන ප්‍රශ්නත් පිළිබඳව. මෙම අයවැයේ ගණන් හිලවු රිකක් පැත්තකට තියා මනුෂ්‍යයන් හැටියට කල්පනා කර බැලුවොත්, අපට ජේන ඉතාමත් වැදගත් පින්තූරයක් මේ අවස්ථාවේදී තමුන්නාත්සේගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමතියි.

අද මේ රටේ නිවාස අහිමි ජනතාව කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් ඉන්නවාද? මේ රටේ සහල් මුද්දර ලබන ජනතාව කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් ඉන්නවාද? රැකියා නොමැති ජනතාව කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් ඉන්නවාද? මේ රටේ පාසල් යාමට බැරිව අතරමත් වුණු අහිංසක දරුවන් කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් ඉන්නවාද?

අද පවතින ප්‍රශ්න දෙස බැලූ විට තවත් භයානක අනාගතයක් අපට ජේනවා. ඒ අනාගතය අපට පෙනෙන්නේ මෙන්න මේ දිසියටයි. අද නිවාස නැති අය එන්ට එන්ටම වැඩ වෙනවා. අහිංසක මිනිසුන් සමහරවිට පාරවල් ගානෙ එහෙම නැත්නම් අනුන්ගේ ඉඩම්වල, රජයේ ඉඩම්වල බලහත්කාරයෙන් පොල් අතු විකක් අටවා ගෙන ඉන්න ආකාරය අපට ජේනවා. රැකියා නොමැති තත්ත්වය එන්ට එන්ටම වැඩ වුනොත් මේ රටේ 1971 ඇති වුණ එකට වඩා භයානක කැරැල්ලක් ඇති විමට ඉඩ තිබෙනවා.

අද 15% ක් පමණ පාසල් නොයන දරුවන් ඉන්නවා. මේ තත්ත්වය තවදුරටත් පැවතුනහොත් අපේ අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ගෙන් පවා ප්‍රයෝජනයක් අපට ලබාගන්න නොහැකි වන තත්ත්වයක් ඇති විමට පුළුවන්.

සහල් මුද්දර ලබන 50% ක් පමණ රුපියල් 300 ට අඩු ආදායම් ලබන අය ගැන පියවරවල් නොගත්තොත් ඒ පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට තව තවත් මන්ද පෝෂණය කරා ඇදී ගෙන යන ක්‍රමයක් අපට දකින්නට පුළුවන් වෙයි. මේ අනුව ශීතන විට 1977 දී ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව මගින් ආරම්භ කළ වැඩ පිළිවෙලත් ඒ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රමානුකූලව 1989 දක්වා ජනතාවගේ කැමැත්ත අනුව ගෙන යන ක්‍රමය ගැනත් අපි සිතා බැලිය යුතුව තිබෙනවා. එහෙම නැත්නම් අපට මේ අයවැය ගැන සාකච්ඡා කරන්න අමාරුයි.

පසුගිය මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට විරුද්ධව ඡන්දය දුන් ජනතාව ලක්ෂ 25 ක් පමණ යිට බව අපට අමතක වෙන්නෙ නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඡන්දය දුන් ජනතාව ලක්ෂ 34 ක් පමණ සිටියා. මේ ඔක්කොම අපි එකට ගත්තොත්, අපට—මේ රටේ ජනතාවට—හැඟෙන දෙයක් තිබෙනවා. මා කියන මේ ප්‍රශ්නය මේ හැම තෙතෙකුටම අදාල

[එම්. ජෝහන් මයිකල් පෙරේරා මහතා]

වෙනවා. අද මේ රටේ ජනතාව කොයි පක්ෂයේ වුණත් අවබෝධයකින් කපා කරන දෙයක් තමයි මේ අයවැය පිළිබඳව මෙන් නම් මේ ආකාරයට. අපට දශ ලක්ෂ 49,000 ක පමණ සාහේන විද්‍යාදායී ප්‍රමාණයක් දරන්නට තිබෙනවා. මෙයින් අපට ආදායම් හැටියට ලැබෙන ප්‍රමාණය අත් හැරිය විට දශ ලක්ෂ 29,000 ක පමණ හිඟයක් මේ අයවැයෙන් පෙන්වුම් කෙරෙනවා. දේශපාලන පක්ෂ හේදයක් නැතිව අපි බුද්ධිමත්ව කල්පනා කළොත් මේ අයවැය හිඟය පියවන්නේ කොහොමද කියා, ක්‍රම කීපයක් තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. ඒ ක්‍රමවලින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් දුටුම එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණත් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් අනුගමනය කරන්නා යන්නේ මොන ක්‍රමයද කියා අපි දන්නේ නැහැ. අපි, එක්සත් ජාතික පක්ෂය, අනුගමනය කරන ක්‍රමය බොහෝම පැහැදිලිව ජනතාවට පෙන්වුම් කර තිබෙනවා; අන්තරා බලා තිබෙනවා; ඉදිරියට ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. මෙහි දී අපි තමුන්තාන්සේලා හමුවේ තබන ඉතාම වැදගත් දෙය මේ සඳහා අවශ්‍ය වන ඉතාම වැදගත් කරුණ මොකක්ද කියන එකයි.

අද අපි පැති කීපයකට බෙදී බැන ගන්නවා; රණවු කර ගන්නවා; ගහ ගන්නවා; එය හරි වෙන්නත් පුළුවන්; වැරදි වෙන්නත් පුළුවන්. නමුත් එක ප්‍රශ්නයක් මම තමුන්තාන්සේලා ඉදිරියේ තබනවා. මේ තරම් බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයක් රටේ තිබියදී මේ තත්ත්වය එන්ට එන්ටම උග්‍ර වෙද්දී මේ රට බාරගෙන හොඳ ක්‍රමයක් අනුව විවෘත ක්‍රමයක් අනුව මේ රට දියුණු කරන්නට පුළුවන්, මේ අයවැය හිඟය පියවන්නට පුළුවන්, වැඩිය නිවාස හදන්නට පුළුවන්, වැඩිය රක්ෂාවල් දෙන්නට පුළුවන්, දැවත් පාසල් යවන්නට පුළුවන්, වැඩිය විදුලි බලය නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන්, දේශ පාලන ක්‍රමයක් සහ ආර්ථික ක්‍රමයක් උරුමව ඇති නායකයෙක් කවුද මේ රටේ ඉන්නේ කියන එක අපි තමුන්තාන්සේලා මතක් කරන්න ඕනෑ. අද මේ රටම පිළිගෙන තිබෙනවා ඒ ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමායි කියා. අපට ඒ පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඇති වූ කතාබහ දෙස බලද්දී, මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටතදී ඇති වූ කතාබහ දෙස බලද්දී, මේ රටේ විසිපත් ලක්ෂයක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඡන්දය දුන් ජනතාවට මතක් කරන්න මට සිද්ධ වෙනවා තමුන්තාන්සේලා කොයි මාර්ගයේ මේ රට ගෙන යන්නටද ඡන්දය පාවිච්චි කළේ, එමෙන්ම ඉදිරියට ඡන්දය පාවිච්චි කරන්නට යන්නේ කියා. මෙය ඉතා වැදගත් දෙයක්. එහෙම නම් ඒ ඉතිහාසයෙන් විකක් අරගෙන වර්තමානය සමග සංසන්දනය කර අනාගතය දෙස බලන්නට මේ විසිපත් ලක්ෂයට මේ අවස්ථාවේ අවස්ථාවක් දීම අපේ යුතුකමයි.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගැන කියන විට අපි දන්නවා ඒ පක්ෂයට ඡන්දය දෙන ගම්වල සිටින ජනතාව ඉතාම ආදරයකින් හා හක්තියකින් ඒ පක්ෂය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබා තිබෙන බව. නමුත් ඒ විශ්වාසය ඉදිරියට ගෙන යන්නට පුළුවන් තත්ත්වයකට ඒ පක්ෂය හෝ පක්ෂයේ නායකයෝ පැවතිලා තිබෙනවාද, අද පවතිනවාද, අනාගතයේ පැවතෙයිද, කියන ප්‍රශ්නය අපි මේ ලක්ෂ 25 ක් වූ ජනතාව ඉදිරියේ තැබිය යුතුව

තිබෙනවා. ඒ නිසා මා ඉදිරිපත් කරන්නට යන ඉතා වැදගත් කරුණුවලට ප්‍රථමයෙන් මම තමුන්තාන්සේලා ඒ පිළිබඳව කරුණු කීපයක් ප්‍රකාශ කිරීම ඉතාම වැදගත්ය කියා කල්පනා කලා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සිටින ස්ථානය මේ රටේ ජනතාව හොඳට දන්නවා. අපි කවුරුත් දන්නා පිළිවෙලට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකාව හැටියට කටයුතු කරන්නේ සිරිමා බණ්ඩාර නායක මැතිණියයි, මේ පක්ෂයේ වැඩ පිළිවෙල තුළ පළඤ්චන ආරාමුල ඇති වූ අවස්ථාව මේ රටේ ලක්ෂ 25 ක් වූ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් අපි මතක් කර දිය යුතුව තිබෙනවා, අද මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින්, මෙය ආරම්භ වුණේ කොහොමද? 1977 ජරාජයෙන් පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ රටේ පාලන බලය බුදලයක් හැටියට පවුලකට ලබා ගන්නට යෙදු උපක්‍රම අද කටවත් රහසක් නොවෙයි. නමුත් මම මතක් කරන්නේ ඒ වික නොවෙයි, ඊට වඩා වැදගත් දෙයක්.

අද මේ පැත්තේ සිටින හැරිස්පත්තුව දෙවන මන්ත්‍රී තුමා (ආර්. පී. විජේසිංහ මහතා) කලක් ඒ පැත්තෙහි ගිටියා. එතුමා ඒ පැත්තෙ ඉන්න විට, නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) ආරක්ෂා කර ගන්න කොයි විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කළාද කියා එතුමා දින කීපයකට පෙර මතක් කලා. සාමාන්‍යයෙන් අප කවුරුත් හොඳට සලකන ඇලෝසියස් මුදලාලි මහතාගේ නමත් අපේ මේ පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයේ හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් වීම ඉතාම වැදගත් දෙයක්ය කියා අපට කල්පනා කරන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. නමුත් මේ අවුල පටන් ගත්තේ එතැනින් නොවෙයි. ගරු කථානායක තුමනි, අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා මේ පාර්ලිමේන්තු වෙදි ප්‍රකාශ කලා, නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රී තුමා එම පක්ෂයේ නායකාවට විරුද්ධව, තම මවට විරුද්ධව දිවුරුම් පෙන්සමක් උසාවියට ඉදිරිපත් කළ බව.

ගරු කථානායකතුමනි, ගමේ මට්ටමෙන් කතා කරනවා වාගේ අපි විකක් හිතා බලමු, මෙම පක්ෂයේ ගම්කිසි ගැටුමක් ඇතිවුණු වෙලාවෙදී, ගරු මැදවච්චියේ මන්ත්‍රීතුමාගේ (ගරු මොනරිපාල සේනානායක මහතා) නායකත්වය ඇතිව නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රී තුමාත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තවත් මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුත් වෙනත් මාර්ගයක් ඔස්සේ ගමන් කර වන්නට ප්‍රධාන වශයෙන් අනුබල දුන්නේ කවුද කියා. එසේ අනුබල දුන්නේ නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා නේද කියන කාරණය අපට සාකච්ඡා කරන්න සිද්ධ වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ මැද වච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාවෙදී ප්‍රකාශ කරයිද මම දන්නේ නැහැ, එතුමාට කලින් තොරිබුණු අදහසක් එතුමා පිට දීම, එතුමාට නායකත්වයක් හාර දී එතුමාව, හැරිස්පත්තුවේ දෙවන මන්ත්‍රීතුමාවත් සමග මේ ගමන ගෙන ගියේ නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා බව මේ සභාවෙදී කියන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි කවුරුත් දන්නවා, කොත් මලේ මන්ත්‍රීතුමාත් (ආනන්ද දසනායක මහතා) දන්නවා ඇති, මේ විධියේ කල්ලියක් හදන කොට ගමේ

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

Sorry Sir.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. Joseph Michael Perera)

කළානායකතුමනි, මම තමුන් නාන්සේට බොහොම කිකරා වෙලා කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමාට ඉඩ දුන්නා, කළා කරන්න. 1980 මාසේ මාසය වන තුරු කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රධාන ලේකම් ධුරය දැරුවා. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

නැහැ. ඔප්පු කරන්න බැරි දන්නේ නැති දේවල් කළා නොකර ඉන්නවා නම් හොඳයි.

කළානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please !

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

Sir, kindly ask him not to drag -

කළානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

I cannot ask any Member not to speak. I am giving you a chance to speak. You can reserve all your comments and you can deny that when you are given a chance to speak.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

All right Sir.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. Joseph Michael Perera)

කළානායකතුමනි, තමුන් නාන්සේට බොහොම ස්තුතියි. තමුන් නාන්සේ කීවා වාගේ ඒ මන්ත්‍රීතුමාට අවස්ථාවක් තිබෙනවා, මේවාට පිළිතුරු දෙන්න. එම නිසා එතුමා දුන් ඒ ගැන කලබල වන්න ඕනෑ නැහැ. දැන් අද තිබෙන ප්‍රශ්නය මේ ලක්ෂ 25 ක ජනතාව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්නේ මොන බලාපොරොත්තු ඇතිවල යන්නයි. මේක ඉතා වැදගත් දෙයක්. අපේ අත්තනලේ මන්ත්‍රීතුමා

(ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) අහගෙන සිටියේ නැහැ. අම්මයි, පුතන් එකතු වී සංවිධානාත්මකව දෝෂා රෝපණය කර නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධීකරණ සමුළුවේ ප්‍රධාන ලේකම් ධුරයෙන් කොත්මලේ ගැරු මන්ත්‍රීතුමා අසින් කළේ මුවිටි කාසි එක්කාග්‍ර කලාය කියලා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(A Member)
වැළැක්කුවා.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. Joseph Michael Perera)
ඊට පස්සේ ඒ මහත්මයාට තරඟ කරන්න බැරුව ගියා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)
යොත් පවයක්.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. Joseph Michael Perera)
ඒ නිසා අද ඒ විසඳා ගත් ලක්ෂයක ජනතාව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කා කෙරෙහිදී විශ්වාසය තබන්නේ?

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)
කවුද ඔය පව විශ්වාස කරන්නේ.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. Joseph Michael Perera)
අම්මට විරුද්ධව දිවුරුම් පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළ එක බොරුවක්ද?

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)
කවුද?

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. Joseph Michael Perera)
දැන් තමුන් නාන්සේ දන්නව ගැරු කළානායකතුමනි, නියෝජ්‍ය නායක පී. ඩී. ඉලංගරත්න මහතාටත් විරුද්ධව අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා පක්ෂය ඇතුළේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනව. තව පික දවසකින් ඒක එළි වේවි. තමුන් නාන්සේගේ අවසරය ඇතිව එය ඔප්පු කරන්නයි මම බලාපොරොත්තු වන්නේ. මා ලක ලිපියක් තිබෙනව. මම තමුන් නාන්සේගේ අවසරය පනතව ඒ ලිපිය කියවන්න.

පී. බී. ඉලංගරත්න මහතා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ලේකම් රත්නසිරි වික්‍රමනායක මහතාටයි මේ ලිපිය යවා තිබේන්නේ :

“302, හයිලෙවල් පාර,
කොළඹ 8,
1983 පෙබරවාරි මස 25 වන දින.

රත්නසිරි වික්‍රමනායක මාවත,
ප්‍රධාන ලේකම්,
ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ කාර්යාලය,
301, පී. බී. ජය මාවත,
කොළඹ 10.

ශිතවත් මහතාණනි,

1983 පෙබරවාරි මස 23 වන දා පවත්වන ලද ශ්‍රී ලනීපයේ මධ්‍යම කාරක සභාවේ රැස්වීමෙන් පසු “දිවයින” පත්‍රයේ සරත් අබේගුණවර්ධන හා “බබ්බවර්” පත්‍රයේ සේම ද මාලි නමැති පත්‍ර වාර්තාකාරයන් කිප දෙනෙක්ම අප සාකච්ඡාවේදී ඇති වූ දේ ගැන මගෙන් විමසූහ. අප පක්ෂයේ ලේකම් හා සභාපතිනියන් නිල නිවේදන තිකුත් කරන්නක් බව කියා ඒ අයගෙන් විමසන ලෙස කීවෙමි.

එසේ ම විනයනුකූලව ක්‍රියා කරද්දී 24 වනදාත් අදත් පත්‍ර වල එම මධ්‍යම කාරක සභා රැස්වීමේ ගැන වැරදි වාර්තා පළ කිරීමට මධ්‍යම කාරක සභාවේ ඇතැමෙක් ක්‍රියා කර ඇති බව පෙනේ. එ වාර්තා ඇතැම් සාමාජිකයන් සුපිරියන් සේ හුවා දැක්වීමටත් ඇතැම්වන් හෙළා දැක්වීමටත් පමණක් නොව ඒ මගින් අප පක්ෂයට හානි වන අන්දමටත් සකස් කර ඇත. සැබෑ තත්ත්වය පැහැදිලි කරමින් සකස් වූ නිලවාර්තාවක් ඔබතුමා ලේකම් වශයෙන් වහාම තිකුත් කරන ලද්දේ නම් මේ වැරදි වාර්තා තරමක් දුරුවන් බැහැර කිරීමට පුළුවන්කම තිබුණි.

කෙසේ හෝ අද්මටන් ඔබේ ඒ යුතුකම නොවලහා ඉඩ කරන ලෙස මෙයින් බල කරමි. ඒ සම්බන්ධව පහත සඳහන් කරුණු මතක් කර දීමට කැමැත්තෙමි :

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා සම්බන්ධයෙන් කුලරත්න මහතා ඉදිරිපත් කළ චෝදනාව ජනමත විචාරණ තරඟය උඩවි ඒපානායක කිබියදී 1982 දෙසැම්බර් 5 වෙනි ඉදිරිදින “පීඒඒස” පත්‍රයට ඔහු කළායයි කියන ප්‍රකාශය වන, අප සභාපතිනියට ප්‍රජා උරුමය පරිත්‍යාග කිරීම මත ජනිත රජයක් පිහිටුවීමේ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළහොත් සලකා බැලිය හැකි යයිද, “සේනාපාල සමරසේකර, ඉල්බට කාරියවසම්, හෙන්රි දිසානායක යන නිවැසි මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රධාන රුහුණු පෙරමුණේ මා හමු වුණේ සාකච්ඡා කළා; ඒ අය යම් යම් ඉල්ලීම් සහ කොන්දේසි අනුව ජනමත විචාරණයේදී ක්‍රියා කළ යුතු පිළිවෙත ගැන ජනාධිපතිතුමා හමු වී තිබෙනවා; ඒ මාර්ගය නිවරදි බව මම අනුමත කරනවා” යන පක්ෂයේ විනය විරෝධී හා පක්ෂ තීරණයට පටහැනි ප්‍රකාශය නිසා ජනමත විචාරණයේදී කළගෙඩියේ ජයග්‍රහණයට බරපතල බාධාවක් හෙයින් හෙයින් අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා සම්බන්ධයෙන් ඒ ගැන විනයනුකූලව ක්‍රියා කර ඒ ප්‍රකාශයෙන් කළගෙඩියට වන හානිය වලක්වාලීමට පියවර ගතයුතු යයි ද ඔබ දන්නෙහිය. ඒ සම්බන්ධයෙන් යථා කාරයේදී ක්‍රියා නොකර 1983 පෙබරවාරි 8 වෙනිදා සාකච්ඡාවට එය ගත් අවස්ථාවේදී මධ්‍යම කාරක සභාවේ ඒකමතික තීරණය වූයේ අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා එවැනි ප්‍රකාශයක් කළාද යන්න අසා ඔහුට ලිපියක් යැවීමය.

1983 පෙබරවාරි මස 23 වෙනිදා පවත්වන ලද මධ්‍යම කාරක සභාවේදී, 8 වෙනිදා වාර්තාවෙන් පැන නගින ප්‍රශ්නයක් ලෙස යැපෝකිත තීරණය අනුර බණ්ඩාරනායක මහතාට ලිපිය යවන ලද්දේදැයි ප්‍රශ්න කළ අවස්ථාවේදීද එය ලිවීම නැවැත්වූ බවත්, ඒ නැවැත්වීම සම්බන්ධයෙන් වගකීම තමා භාරගන්නා බවත් සභාපතිනිය කියා සිටියාය.

එසේ තනිබලය පාවිච්චි කිරීම වැරදි බව පෙන්වා දීමෙන් පසු අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා 1982 දෙසැම්බර් 5 වෙනිදා පීඒඒසට එවැනි ප්‍රකාශයක් නොකළ බවත් අනුර බණ්ඩාරනායක

මහතා තමාට වෘත්තව දන්වා ඇති බව මැනිනිය ප්‍රකාශ කළ පසු අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා වෙනුවෙන් මධ්‍යම කාරක සභාව එය පිළිගත්තේනාය.

ඉන්පසු අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා කුලරත්න මහතාටත් විජය කුමාරණතුංග මහතාටත් මටත් විරුද්ධව නගන ලද්දේ යයි කියන චෝදනා පුවත්නි පත්‍රවල සුපිරියට සඳහන්ව ඇති නිසා ඒ ගැන ක්‍රියා කරන ලෙස අපි තිදෙනා තරයේ ඉල්ලා සිටියෙමු. ඒ සම්බන්ධව අනික් මධ්‍යම කාරක සභාසභාවට සාකච්ඡා කරන්නට ඉඩදී එය ඉවර වනතුරු සාකච්ඡාවෙන් ඉවත්ව සිටීමට ඉදිරිපත් වීමු.

මධ්‍යම කාරක සභාවේ සෙස්සෝ අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා කළායි කියන චෝදනා ඉදිරිපත් කිරීම පවා ප්‍රතික්ෂේප කළහ.

එමනිසා පෙබරවාරි 23 වන දා මධ්‍යම කාරක සභා සාකච්ඡාවේ මේ කොටස ගැන යථා පරිදි පත්තර නිවේදනයක් කරන ලෙස තරයේ කියා සිටිමි.

2. 1983 පෙබරවාරි 25 දා (මේ ලිපිය ලියන දා) දිවයින වාර්තාවේ සඳහන් කර ඇත්තේ “ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි, ආනන්ද දසනායක, දොස්තර මහරුප් හා කේ. බී. රත්නායක යන මහත් වරුන් කරුණු දක්වමින් අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා පක්ෂයේ වගකිවයුතු මන්ත්‍රීවරයකු බවත් පුවත්පතක පළ වී තිබූ වාර්තා වත් පදනම් කරගෙන ඒ මහතාට චෝදනා කිරීම තේරුමක් නැති දෙයක් බවත් පළ කලහ. විජය කුමාරණතුංග, ඩී. බබ්ලිවි, කුලරත්න හා පී. බී. ඉලංගරත්න යන මහත්වරුන්ට විරුද්ධව ඉදිරිපත් වී ඇති චෝදනා බරපතල බවත් ඒවා ඔප්පු වුවහොත් එම තිදෙනා පක්ෂයෙන් ඉවත් කළ යුතු බවත් ඔවුහු පෙන්වා දුන්හ.” මෙය සැබෑම ඒ මධ්‍යම කාරකසභාව තිදෙනාට අයිති යක් නැති නිල නිවේදනයක් කිරීමෙන් විනය කඩා ඇති බවත් වැරදි ප්‍රකාශයක් කිරීමෙන් තවත් වරදක් කර ඇති බවත් අප තිදෙනාට අපහාස කිරීමෙන් බරපතල වරදක් කර ඇති බවත් ය. එම නිසා විනයනුකූලව ක්‍රියා කරන ලෙසද බලකරමි.

3. 1983 ජනවාරි මස 21 වනදා මා ඔබතුමාට ඉදිරිපත් කළ ලිපිය ගැනද අහිතකර ආරංචි පත්‍රවල පළ වී ඇත. ජනපති තරඟයේදී දුර්වලකම් 11 ක් හා ජනමත විචාරණයේදී දුර්වලකම් 4 ක් පෙන්වා දී ස්වයං විවේචනය පවත්වා එවැනි වැරදි මතුට නොකරන බවට ජනතාව තුළ විශ්වාසය ඇති නොකළහොත් ඒ දුර්වලකම් හොඳාකාර දන්නා ජනතාව අපෙන් අයිතිවීම වැලැක්වීම නොහැකි යයි පෙන්වා දුන් බව කෙටියෙන් සඳහන් කරමි.

4. කුලරත්න මහතාටත්, විජය කුමාරණතුංග මහතාටත්, මටත් විරුද්ධව අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා පක්ෂයේ ලේකම්තුමාට යවා ඇතැයි යන චෝදනා මධ්‍යම කාරක සභාවට ඉදිරිපත් කිරීම අප තිදෙනා හැර අනිත් සභිකයන් ප්‍රතික්ෂේප කළත් ඒවා ඒස්තරාත්මකව පත්‍රවල පලවී ඇත.

ඒවා ඔබේ ලිපි ගොනුවේද තිබෙන හෙයින් මට විරුද්ධව කලායි සිටිමින් පත්‍රය ආදියෙහි පල වී ඇති චෝදනා සම්බන්ධයෙන් මගේ අදහස් ඔබේ ලිපිගොනුවේ බ්‍රහාලිමටත් නැවත ඒවා සම්බන්ධයෙන් මට විරුද්ධව විනයනුකූලව ක්‍රියා කිරීමට පහසුම සඳහාත් ලියා එවමි.

13/2/83 සිළුමිණ, බබ්සර්වර් පත්‍රවල හැටියට මට විරුද්ධව ඇති චෝදනා දෙකකි.

(1 අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා මට කර ඇති පළමුවන චෝදනාව ජනමත විචාරණ රැස්වීම මම බෝසිකොට කල බවය.

අන්ධයින්ට ඇස් පාදා දෙන්නට මට නුපුළුව. (මේ කියන්නේ පී. බී. ඉලංගරත්න මහතා) ජනමත විචාරණ රැස්වීම බෝසිකොට කළේ යයි මට එල්ල කර ඇති චෝදනාව අනුර බණ්ඩාරනායක ගේ මිතුර හතුරන් දී තිබෙන තවත් දිරිවිල ලනුවකි.

හැබැයි අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා 1982 දෙසැම්බර් මස 5 දා පීඒඒසට කළායයි යන කඩකල්පල් ප්‍රකාශය වැරදි ගැටි ප්‍රකාශයක් මහු නොකළ නිසා රැස්වීම වලදී ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇඹු ප්‍රශ්න වලදී ගොලුවන රකින්නට අපට සිදු විය.

(2) දෙවෙනි වෛද්‍යවල ශ්‍රී ලාංකීය වෛද්‍යවරුන්ගේ වෛද්‍ය සේවාවේ වැඩ පිළිවෙත ගැන සඳහන් වූවත් එය නොසලකා හැරිය ඉලංගරත්න මහතා පූර්ණ සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන බවට ජනපති වරණ රැස්වීම් වලදී පොරොන්දු වීම.

තමා නොදන්නා අතීතයට පෙර මහ දන්නා අතීතය අනුර බණ්ඩාරනායක මහතාට මහක් කර දෙනු කැමැත්තෙනි.

1977 සභාපතිත්වයෙන් ශ්‍රී ලාංකීය මැතිවරණ ප්‍රකාශන පත්‍රිකාවේ ශ්‍රී ලාංකීය “පූර්ණ සමාජවාදී සමාජයක් සඳහා” යන්නයි. තුටුර එළිය මස්කෙළිය බහු මන්ත්‍රී ආයතනයක් නිසා කවුරු පක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් වුවත් එය ජයගන්නට පුළුවනම තිබුණත් සම්පූර්ණ සාර්ව චාදී සමාජයක් යන ප්‍රකාශනය නිසා මහු ජයග්‍රහණය කළ බව පෙන්වා දෙනු කැමැත්තෙනි.

අනුර පෙන්වා දෙන බණ්ඩාරනායක නිර්මාණවරයා සකස් කළ වෛද්‍යවරුන්ගේ වැඩ පිළිවෙත විග්‍රහ කර ඇත්තේ එම වෛද්‍යවරුන් එම පිටුවේම ඇතුළත් පනත සඳහන් වචන වලිනි.

“ඊළඟ ජනතාවගේ සුභ සිද්ධිය පිණිස රජයේ මුළු ශක්තියම යෙදවීමද සෑම දෙනාටම එක හා සමාන අවස්ථාවක් ලබා දීමද එසේ කිරීමෙන් පත්ති විරහිත සමාජයක් බිහි කර විමද සමාජවාදී මූලධර්මයක් සේ අපි පිළිගනිමු.”

මේ ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් උපවගන්ති අපේ වාර්තාවලින් ගෙනහැර දැක්විය හැකිය. එහෙත් එකම තැනකදීවත් “බහුමට සමාජවාදයක්” ගැන හෝ “බහුමට බනවාදයක්” ගැන හෝ මේ ආශ්‍රය කරන පක්ෂය පවත්වන්නේදා සිට අද වන තුරු අවුරුදු 32 තුළ අප පක්ෂය ගැන අනුර බණ්ඩාරනායක මහතාගේ උපදේශකයන්ගෙන් හැර මේ වන තුරු අයා නැත.

එසේ නම් මේ වෛද්‍යවරුන් කර ඇත්තේ අනුරගේ පියාගේ කාලයේ සිටම එතුමාටත් පක්ෂයටත් විරුද්ධව සිටි අයගේ උරු මන්කාරයන්ගේ දිරවීම ලනු මත බව පැහැදිලිය.

මෙසේ හෙයින් මා නැවතත් ඉල්ලා සිටින්නේ අද “දිවයින” වාර්තාවේ සඳහන් කරුණු මට බරපතල ලෙස කරන අපහාස නිසා මට විරුද්ධව ඇති වෛද්‍යවරුන් ගැන කැමතත් මධ්‍යම කාරක සභාවට ලක් කරන ලෙස මම බල කරන ලෙසය.

පත්‍ර වාර්තා නිසාත් අප මධ්‍යම කාරක සභාව අපක්ෂ පාතීව ක්‍රියා නොකරන සංවිධානයක් ලෙස ප්‍රචාර වී තිබෙන නිසා අප පක්ෂයේ සාමාජිකයන් තුළ ව්‍යාකූල තත්වයක් ඇති වී තිබෙන හෙයින් හැකි තරම් ඉන්මේන්ත සමස්ත ලංකා කාරක සභාවක් කැඳවා මට ප්‍රකාශයක් කිරීමට ඉඩ සලසන ලෙසද බල කරමි.

මට,
 ඩී. බී. ඉලංගරත්න,
 ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ
 නියෝජ්‍ය නායක.

මම තමුත්තාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මා විසින් තීරණය වන ලද මෙම ලිපිය ගැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් කරන්න කියා. මෙය ඉතාම වැදගත් ලිපියක්. මම මේ කියවීමේ වී. බී. ඉලංගරත්න මහත්මයා ගැන අගමැති තුමාට එවන ලද ලිපියක කොපියක්. මෙම ලිපියට ඉලංගරත්න මහත්මයා අත්සන් කරලත් තිබෙනවා, තමුත්තාන්සේලාට වුවමනා තමී බලන්න පුළුවනි.

දැන් කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න පුළුවන්ද, මේ වෙව්ව සිද්ධිය බොරුවක් කියා. ඩී. බී. ඉලංගරත්න මහත්මයා—ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය නායකතුමා—එවා තිබෙන ලිපිය බොරුවක් කියා කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට හරි අත්තනලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට හරි කියන්නට පුළුවන්ද? මෙම ලිපි

යෙහි සම්පූර්ණ වගකීම අපි භාරගන්නවා. ඉලංගරත්න මහත්මයා තමාගේ අත්සන සහිතව මෙම ලිපිය එවා තිබෙන්නේ ගරු අගමැතිතුමාටයි. එහෙම නම් අපි මේ රටේ ලක්ෂ 25 ක් ජනතාවගෙන් අහන්නේ මෙයයි : තමුත්තාන්සේලා කොයි මාර්ගයෙන්ද ගමන් කරන්නේ, මා මේ කිව්ව පුළුන්වලට පිළිතුරු සොයන්නට. මේ කිව්ව පුළුන්වලට පිළිතුරු සොයා ගන්නට ලක්ෂ 25 ක් ජනතාව කොයි මාර්ගයෙන්ද ගමන් කරන්නේ? සියයට 15 ක් පාසල් නොයන අහිංසක දරු පැටව්. තව, රක්ෂා නොමැති අය, නිවාස නොමැති අය ඉන්නවා. සියලු 50 ක් තවමත් සහල් මුද්දර ලබන අය. මේ වගේ අයවැය ගිහයක්—පරතරයක්—තිබියදී මේ ලක්ෂ 25 ක් ජනතාව කොයි මාර්ගයෙන්ද ගමන් කරන්නේ කියා, ජනතාවට පැහැදිලි කර දිය යුතුයි. මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සම්පූර්ණයෙන්ම නාස්ති කිරීමට, සම්පූර්ණයෙන්ම කඩාකප්පල් කිරීමට මූලිකව කටයුතු කළේ තුවරළිය-මස්කෙළිය දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) බව මා නිර්ණය ව මේ සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. වාසනාවකට වගේ අපේ භාරිස්පත්තුව දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) මේ පැත්තට ආවා. දැන් ශ්‍රී ලංකා ඉන්න අත්තනලේලා ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත්, කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් වැඩි කල් යන්නට කලින් අනුර බණ්ඩාරනායක මහත්මයාගෙන් මේ පිළිතුරම ලැබෙන බව අද මම මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉදගෙන තමුත්තාන්සේලාට මහක් කරන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊළඟට ඉතාම වැදගත් දෙයක් මම හමුවේ තැබිය යුතුව තිබෙනවා. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් බොහෝ විට කතා කරන්නේ කම්කරු ජනතාව ගැනයි. මම මේ අයවැය ලේඛනය ගැන කතා කරද්දීත් ඉන් පිටස්තරව යන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මම බලාපොරොත්තු වන්නේ අපේ අමාත්‍යාංශයට අදාළ පුළුන් ගැන මේ රටේ ජනතාවට කරුණු පැහැදිලි කර දීමටයි. මේ මෑතදී ඉතාමත් වැදගත් පනතක් පාරිතෝෂික ගෙවීමේ පනත—සම්මත කර ගත්තා. මේ රටේ වැඩ කරන අපේ සහෝදරයෙක් අවුරුදු පහක් සේවය කර විලාම යන වෙලාවේදී—අස්වෙලා යන වෙලාවේදී—සෑම අවුරුද්දකටම සති දෙකක පාරිතෝෂික මුදලක් වැඩ කළ අවුරුදු ගණන අනුව ගෙවීම සඳහා අපි පනතක් සම්මත කර ගත්තා. තමුත්තාන්සේලා සියලු දෙනාම ඒ පනත ඉතා ආදරයෙන් භාර ගත්තා. තමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ අණවුටුවේ එදා සිටි අධිකරණ ඇමතිතුමා මේ පිළිබඳව කර තිබෙන ප්‍රකාශය මොකක්ද? අත්තනලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත්, කම්කරුවන් වෙනුවෙන් කතා කරන කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් මෙය ඉතා වැදගත්. 1973 අප්‍රේල් මාසේ 30 වැනිදා හිටපු අධිකරණ ඇමති තුමා කම්කරු විනිශ්චය සභා සභාපතිවරුන් තම අමාත්‍යාංශයට ගෙන්වලා රැස්වීමක් තිබිබා. මේ තියෙන්නේ, ඒ රැස්වීමේ වාර්තාව :

“Notes of Conference of Presidents Labour Tribunals held at the Ministry of Justice on 30.4.73”.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි දෙවන අංකය යටතේ ඉතාමත්ම පැහැදිලිව තිබෙනවා, ‘ප්ලාන්ටේෂන් සෙක්ටර්’ එක ගැන. එය මා තමුත්තාන්සේගේ අවධානයට යොමු කරවන්න කැමතියි.

එහි කාර්යය පරිසරයට පාරිතෝෂික මුදල් ගෙවීම ගැන මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

"No payments after 1970 where the workmen have been contributing to the Provident Fund".

"ප්‍රොවිඩන්ට් [පන්ඩ්]" එකට පරිත්‍යාග කර තිබෙන අයට ඒ පාරිතෝෂික මුදල ලැබිය යුතු නැහැ කියා තීරණය වුණා, එම අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ සාකච්ඡාවේදී, එදා කොයි තරම් දුරට, කොයි තරම් ලක්ෂණව මේ විනිශ්චය සහා කටයුතු කර තිබෙනවාද කියා මේකෙන් තමුන් නාන්සේට තේරුම් යනවා ඇති. මේ රටේ ජනතාවන් ඒක තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ඒක උසාවියක්. අද කාගහ නවා අධිකරණයට ඇගිලි ගහනවා කියලා. මේ සේවක විනිශ්චය සහා වල නඩු තීන්දු දෙන ඒ සහාපතිවරුන් විනිශ්චයකාරවරුන්, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට, කැඳවලා 1973 අප්‍රේල් මාස 30 වැනිදා ඔක්කොම එකතුවෙලා ගත්ත තීරණය ඒකයි.

"No payments after 1970 where the workmen have been contributing to the Provident Fund".

යන්න ඒක බොහොම පැහැදිලියි.

"ඉන්ඩස්ට්‍රියල් සෙක්ටර්" තුන්වැනි අංකයයි. මේ එහි පළමුවන කොටස :

"The minimum qualifying period for gratuity entitlement will be 10 years' service".

එදා අවුරුදු 10 ක්. අද අවුරුදු පහයි, අපේ පනත අනුව, එහෙම නැත්නම් 'ග්‍රැටියුටි' පාරිතෝෂික මුදල්—දෙන්නේ නැහැ. ඔය එදා විනිශ්චයකාරවරුන් ඔක්කොම අමාත්‍යාංශයට කැඳවලා ගත්ත තීරණයි.

මේ, එහි දෙවැනි කොටස :

"The scale of gratuity to be one month's gross terminal salary for every year of service less employer's contribution to the Provident Fund".

අද අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාන් (ලක්ෂ්මති ජයකොඩි මහත්‍ය) කොන්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාන් (ආනන්ද දසනායක මහත්‍ය) කමිකරුවන් වෙනුවෙන් බොහොම කතා කරනවා. කමිකරුවන් වෙනුවෙන් සුදුසු තීරණයක්, සාධාරණ තීරණයක් ගන්නට පත් කර තිබෙන කමිකරු උසාවිවල විනිශ්චයකාරවරුන් අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට, ගෙන්වලා ඒ අයට උපදෙස් දීලා එදා ඒ විදියට සාමූහික තීරණ ගන්නා. මේ රටේ අධිකරණය පිළිබඳව කතා කරන කොට එනෙමනම් අපි කොහොමද හිතන්නේ, මේ අය "ස්වාධීන අධිකරණයක්" ය කියමින් එදා අධිකරණය කොයි විධියට මෙහෙයවුවාද කියා. එය තමුන් නාන්සේට තේරුම් ගන්නට පුළුවන් කම තිබෙනවා. මම කැමැතියි, එම වාර්තාව සහාගත කරන්න.

ඒවාගේම ගරු කථානායකතුමනි, අපේ කලාවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේවට්ටවෙගම මහත්‍ය) කිව්වා වාගේ දැන් කොන්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාන් කියාව, මේ අවුරුදු හය ඇතුළත—1977 සිට 1983 දක්වා— මේ රටේ විශාල පරිහානියක් ඇති වුණෙය කියලා ; මේ රටේ ජනතාවට විශාල කරදරයක් වුණෙය කියලා, අපි දන්නවා, කරදර ඇතිවී තිබෙනවා. බඩු මිල වැඩිවුණයි කියන එක

* කපාල අවසානයේ පළ කර ඇත.
உணர்வுகளின் மூலம் தரப்பட்ட இவ்வாறு.
Reproduced at end of speech.

රහසක් නොවෙයි, බස් ගාස්තු වැඩිවුණයි කියන එක රහසක් නොවෙයි, එයින් මහජනතාවට අමාරු වුණයි කියන එකත් රහසක් නොවෙයි. නමුත් මේවා, ගැන තමුන් නාන්සේලා පොඩ්ඩක්වත් හිතාබලා කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ.

මේ රටේ විශ්‍රාම ගිය රජයේ සේවකයින්ට ඒකාබද්ධ වැටුප මත විශ්‍රාම වැටුප ගෙවන්නටය කියා එදා ඒ රජයෙන් කොපමණ ප්‍රමාණයක් අහිංසක රජයේ සේවකයෝ, විශ්‍රාම ගිය රජයේ සේවකයෝ, ඉල්ලා සිටියාද ? කමිකරුවන් වෙනුවෙන් කතා කරන තමුන් නාන්සේලාට ඒක කරන්න බැරුව ගියා. 1977 දෙසැම්බර් මාස 31 වැනිදා වනතුරු, ඒකාබද්ධ වැටුප මත විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවිය යුතුයි කියා වහාම තීරණයක් ගත්තේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා, එකීසත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පිහිටුවීමට පස්සෙයි.

එපමණක් නොවෙයි. තමුන් නාන්සේ දන්නවා, මේ මාස කිහිපයකට ඉහත—ඔක්තෝබර් මාසයේ පමණ—1978 සිට සියලුදෙනාටම—ඒකාබද්ධ වැටුප මත පඩි නොගත් අයටත්—ඒකාබද්ධ වැටුප මත විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවන්නටය කියා, රජය තීරණයක් ගෙන, හිත මුදලින් සමඟ විශාල මුදලක් අද ගෙවා තිබෙන බව.

කමිකරුවන් ගැන කථා කරන මේ අයට ඒ පිළිබඳව තීරණයක් ගන්න බැරිව ගියා. අද කමිකරු විනිශ්චය සහා වල නඩු 15,000 කට අධික ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා, අස් කරන හා අස් වන, අයගේ පාරිතෝෂික මුදල් පිළිබඳව. මේ අයට කවදාවත් තීරණයක් ගන්නට බැරිව ගියා. 1970 සිට 1977 වන තුරු ශ්‍රී ලංකා—සමසමාජ—කොමියුනිස්ට් ආණ්ඩුවක් තිබුණේ. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට බැරිව ගියා, සමසමාජ පක්ෂයට බැරිව ගියා, මේ අහිංසක ජනතාව වෙනුවෙන් තීරණයක් ගන්නට. ඒ තීරණය ගත්තේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ ආණ්ඩු කාල පරිච්ඡේදයේ ය යන්න මතක් කළ යුතුයි. අතිවිශාල වාසියක්, සහනයක් ඒ අනුව, මේ රටේ ජනතාවට ලැබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි, තමුන් නාන්සේට මා පැහැදිලි කළ යුතු ඉතාම වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. මේ රටේ කමිකරු ජනතාව වෙනුවෙන් ප්‍රධානම සුභ සාධනය ඇති කරන්නේ කමිකරු අමාත්‍යාංශය මගින්. ඒ අනුව, මුළු රටටම කිවියුතු එක්තරා කරුණක් තිබෙනවා. රැකියා වැඩිවීම නිසා, අර්ථ සාධක අරමුදල් ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම නිසා, අද මේ රටේ කමිකරු ජනතාව වෙනුවෙන් කෙ.සි තරම් මුදල් ප්‍රමාණයක් ඉතිරි වෙනවාදැයි තමුන් නාන්සේට පැහැදිලි කළ යුතුයි. අද මේ රටේ ඇති ප්‍රධානතම සමාජ රක්ෂණ ක්‍රමය, සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලයි. අද අරමුදලට දායක මුදල් ගෙවන භාමිපුතුන්ගේ සංඛ්‍යාව, 52,000 ක් පමණ වන අතර, එමගින් ආවරණය වන සේවක සංඛ්‍යාව ලක්ෂ 26ක් පමණ වෙනවා. ගරු මුදල් ආමතිතුමාගේ අවධානය මේ කරුණ කෙරෙහි යොමු කරවන්නට කැමතියි. එයින් ලක්ෂ 14 කට පමණ අවුරුද්ද මුළුල්ලේ, නොකඩවා දායක මුදල් ලැබෙයි. ඉතිරි ලක්ෂ 12ට දායක මුදල් ලැබෙන්නේ කඩිත් කඩය ; විවිත් විටය. තවත් ලක්ෂ 5 කට පමණ මේ දායක මුදල් ලබා ගන්නට පුළුවන්. තමුන් නාන්සේ දන්නා පරිදි, මේ තරම් විශාල සේවක සංඛ්‍යාවක් අප හොයාගෙන

[එම්. ජෝන්ස් මෙකල් පෙරේරා මහතා]

ගිනිල් ලා, ගණන් හිලව් ගොයලා, වැඩකටයුතු කරන්නට අවශ්‍ය නිලධාරීන් මදි. ඒ නිසා, මා මුදල් ඇමති කුමාර්ටත් ප්‍රකාශ කළා, තව පික දිනකින් ඒ පිලිබදව වැඩපිළි වෙලක් යොදන්නට වුවමනා බව. එසේ කළහොත් විශාල මුදලක් අහිංසක සේවකයන් වෙනුවෙන් ලබා ගන්නට පුළුවන්, ඒ අයගේ සුබ සාධන සහ සමාජ රක්ෂණ කටයුතු සඳහා. සේවකයින්ගේ මාසික වැටුපෙන් සියයට 8 ක්ද භාමිපුතුන්ගෙන් සියයට 12 ක්ද දායක මුදල් ලැබෙනවා. 1982 වර්ෂයේ පමණක් සේවක අර්ථසාධක අරමුදල් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවට ලැබුණු දායක මුදල් ප්‍රමාණය රුපියල් දස ලක්ෂ 4111 ක් වෙනවා. තමුත්තාත්සේට තේරෙනවා ඇති, අයවැයට කොපමණ මුදලක් මේ රටේ කම්කරු ජනතාව ලබා දෙනවාද කියා. මෙය ඉතාම වැදගත් දෙයක්. 1971 සිට 1977 දක්වා, අවුරුදු 7 කට ලැබුණු මුළු දායක මුදල් ප්‍රමාණය දස ලක්ෂ 1567 දශම 81 කි. 1978 සිට 1982 දක්වා අවුරුදු 5 කට ලැබුණු දායක මුදල් ප්‍රමාණය රුපියල් දස ලක්ෂ 4007 දශම 10 කි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අනුව මේ කාල පරිච්ඡේදය තුළ දශ ලක්ෂ 5 දායක පමණ මුදල් ප්‍රමාණයක් අද මහා භාණ්ඩාගාරයට ලැබෙන බව පෙනෙනවා, මේ කම්කරු ජනතාවගෙන්. මෙය ඉතාම වැදගත් දෙයක්. මේ, රුකීරක්ෂා ලැබුණු ප්‍රමාණය, අපේ කම්කරු ජනතාවගේ ආදායම වැඩිවූ ප්‍රමාණය, පඩි වැඩි වූ ප්‍රමාණය, ඒවාගේම දායක මුදල් වැඩිවූණු ප්‍රමාණයයි මා පෙන්වුම් කරන්නේ. 1971 සිට 1977 දක්වා දායක මුදල් ලැබී තිබෙන්නේ — මා දශම ගණන් කියවන්නට යන්නේ නැහැ— මෙහෙමයි : 1971, දශ ලක්ෂ 150 යි. 1972, දශ ලක්ෂ 203 යි. 1973, දශ ලක්ෂ 188 යි. 1974, දශ ලක්ෂ 205 යි. 1975, දශ ලක්ෂ 234 යි. 1976, දශ ලක්ෂ 261 යි. 1977, දශ ලක්ෂ 324 යි. දශම ගණනුත් සමග 1971 සිට 1977 දක්වා එකතුව දශ ලක්ෂ 1567 දශම 81 යි. 1978 සිට 1982 දක්වා සංඛ්‍යා මෙහෙමයි : 1978 දී දස ලක්ෂ 574 යි. 1979 දී දස ලක්ෂ 652 යි. 1980 දී දස ලක්ෂ 747 යි. 1981 දී දස ලක්ෂ 923 යි. 1982 දී දස ලක්ෂ 1,111 යි. ඒ අවුරුදු පහට එකතුව දස ලක්ෂ 4,007 යි. අවුරුදු හතක ප්‍රමාණයත් අවුරුදු පහක ප්‍රමාණයත් අපට සංසන්දනය කර බලන්නට පුළුවනි. ඒ අනුව දස ලක්ෂ 5,000 ක් පමණ කම්කරු ජනතාවගේ මුදල් අද භාණ්ඩාගාරයේ තිබෙනවා. ඒ අයට ඒ මුදල් ගන්නට ලැබෙන්නේ වියස අවුරුදු 55 පසු වුණමයි. නැත්නම් ස්ථිර දුබලතාවයක් ඇති වුණම. මේ පිලිබදව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට ඕනෑ. මා දීර්ඝ වශයෙන් ඒ ගැන කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. තමුත්තාත්සේ දන්නා පරිදි අද මේ රටේ කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් අපි විසින් ගතයුතු පියවරවල් කීපයක් තිබෙනවා. මේවා ජනතාවගේ මුදල්, දැන් අපි හිතමු මේ අරමුදලේ එක කම්කරුවෙකුට රු. 20,000 ක් තිබෙනවාය කියල. ඒ මුදලට ඔහුට අපේ අරමුදලින් ගෙවන්නේ සියයට 13 ක පමණ පොලී මුදලක්. නමුත් ඒ රු. 20,000 ඔහු බැංකුවක තැන්පත් කළා නම් අද ඔහුට සියයට 18 ක පොලියක් ලැබෙනවා. මේ අනුව කල්පනා කර බලන විට අපේ කම්කරු ජනතාවට—අර්ථ සාධක අරමුදලට දායක වන කම්කරු ජනතාවට—මීට වඩා සහන ලබා දිය යුතුව තිබෙනවා.

මේ ජනතාවට අද ගෙයක් හෝ ඉඩමක් ගන්නට වුව මනා වුණාය කියල හිතමු. ඔවුන්ට බැංකු ණයක් ගන්නට අමාරුකම් තිබෙනවා. අපට ඒ අයට සහනයක් සලස්වන්නට පුළුවනි. එබඳු ණය මුදලක් සඳහා බැංකුව ඇපයක් ඉල්ලනවා නම් ඒ අයගේ මුදල් මහා භාණ්ඩාගාරයේ තිබෙන නිසා මහා භාණ්ඩාගාරයට ඒ ඇපය දෙන්නට පුළුවනි. අප විසින් එවැනි පහසුකම් කීපයක් මේ කම්කරු ජනතාවට දිය යුතුව තිබෙනවා. එහෙම කළොත් දැනට වර්ෂයකට ලැබෙන දස ලක්ෂ 1,111 වෙනුවට තවත් එයින් හරි අඩක් පමණ වූ මුදලක් දස ලක්ෂ 500 ක පමණ මුදලක් ඒ කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් අපට එකතු කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මම ඊට වඩා ඒ පිලිබදව කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. අපේ මේ වැඩ පිලිවෙලවල් සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක කරන්නට අපට දුන් උදව් ගැන මම කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේත් කම්කරු අමාත්‍යාංශයේත් සියලු දෙනාටම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අයවැය පරතරය පියවන්නට අපි ලොකු සහායක් දී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අප තේවලින් ලබන ආදායමට වඩා වැඩි ආදායමක් විදේශවල සිටින අපේ කම්කරු ජනතාවගෙන් ලැබෙනවාය කියා පුවතක් අද “දිනමිණ” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා. ඒක ඉතාම වැදගත් කරුණක්. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නැවත තේ, රබර් ආදිය වගා කිරීම සඳහා—කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා වැනි අයට කරන උදව් වක් හැටියට—අක්කරයකට දෙන සහනාධාර මුදල විශාල වශයෙන් වැඩි කර තිබෙනවා. නමුත් තේවලින් අපට ලැබෙන ආදායමට වැඩි විදේශ විනිමය ආදායමක් පිටරටවලට ගිහින් සිටින අපේ කම්කරුවන් ගෙන් ලැබෙනවා. ඒ කම්කරු ජනතාව සැප සම්පත් ඇතිව නොවෙයි, අමාරුකම් මැද්දේයි, ඒ මුදල් මේ රටට එවන්නේ. එසේ නම් ඒ කම්කරු ජනතාවටත් සහන් කීපයක් සැලසීමට අප විසින් වග බලා ගත යුතුව තිබෙනවා. එසේ කළොත් අද ඒ කම්කරු ජනතාව මේ රටට එවන මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් එවන්නට ලැස්ති බවත් මා මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, 1982 වර්ෂයේදී විදේශවල රක්ෂා කරන කම්කරු ජනතාවගෙන් අපට ලැබී තිබෙනවා, කෝටි 630 ක පමණ විදේශීය විනිමය ආදායමක්. ඒ අයගෙන් මේ වර්ෂයේදී අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා කෝටි 1,000 ක පමණ මුදලක් ඒ අනුව ඒ අංශයෙන් අපි කොයි තරම් වැඩ කොටසක් අළුත් ක්‍රමයක් අනුව කර තිබෙනවාදැයි තමුත්තාත්සේට පෙනෙනවා ඇති.

1977 දී පටන් ගත් වැඩ පිලිවෙල 1989 වනතුරු යන ආකාරය අපි බලමු. මේ දක්වා අප ගිහින් තිබෙන මාර්ගය කොයි තරම් පිරිසිදුද, එයින් ජනතාවට කොපමණ ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙනවාද කියන කාරණය ගැන ඉඩමිහා ඉඩමි සංවිධානය පිලිබද සහ මහවැලි සංවිධානය පිලිබද ගරු ඇමතිතුමා දැන් පැහැදිලි විස්තරයක් කළා. අපේ රජය ආරම්භ කරන ලද අළුත් ව්‍යාපාර ගැනත් එතුමා සඳහන් කළා. ගරු අගමැතිතුමාගේ නිවාස සංකල්පය යටතේ මේ රටේ නිවාස අහිමි ලක්ෂ ගණනකට නිවාස ලබා දී තිබෙනවා, ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමාගේ “මහ පොළ” සංකල්පය යටතේ දුප්පත් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විශාල ප්‍රමාණයකට ආධාර මුදල් ලැබී තිබෙනවා. මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති යටතේ කම්කරු අමාත්‍යාංශය මගින් ක්‍රියාත්මක කළ මේ වැඩ පිලිවෙලෙන්

කොතරම් විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක්—තේ වලින් ලැබෙන ආදායමට වැඩි විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක්—අපට ලැබී තිබෙන බව තමුන් නාන්සේට පෙනෙනවා ඇති. දැනට මම හිතන හැටියට හැට දාහකට අධික ප්‍රමාණයක්—හරියටම හොයා ගන්නට අමාරුයි, හොරෙන් ගිය අයත් ඉන්නව—විදේශවල රැකියා කරනවා. සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව හොයා ගන්නට බැරි තරම් ප්‍රමාණයක් හිඟින් ඉන්නවා. විස්තර කියන්නට බැහැ. නමුත්, 1977 සිට අද වන තුරුත්, ඒ වාගේම, 1989 දක්වාත් ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ මේ වැඩ පිළිවෙල, අලුත් යෝජනා ක්‍රමය ගැනයි මම කිව්වේ.

ඒ වාගේම මේ සේවක භාරකාර අරමුදල තිබෙනවා. ඒ අරමුදලෙන් අපට ලැබී තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය, මේ කම්කරු ජනතාවගෙන් ගත් එකක් නොවෙයි. ස්වෘමි පක්ෂයෙන් පමණක් ගත් මුදල් කෝටි දහ අටක් අද සේවක භාරකාර අරමුදලේ තිබෙනවා. සේවකයන්ගේ සුභ සාධනය සඳහාම එය යොදවන්න අපි කල්පනා කරනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. දැන් තමුන් නාන්සේට පෙනවා, අර්ථ සාධක අරමුදලේ කෝටි 11 ක්—දස ලක්ෂ 1111 ක්—ඒවාගේම පිටරටවලට ගිය අය වෙනුවෙන් විදේශ වලින් ලැබුණු මුදල් කෝටි 600 ක්, සේවක භාරකාර අරමුදල වෙනුවෙන් කෝටි 18 ක් අපේ අමාත්‍යාංශය විසින් පමණක් මේ අයවැය හිතය පියවීම සඳහා ලබා දී තිබෙනවා. මේ අලුත් වැඩ පිළිවෙල.

මේ අතරතුර මේ රටේ අති වි තිබෙන අලුත් සංවර්ධන ව්‍යාපාරත් අපි මතක් කරන්න ඕනා. මේ කුමකට මුහුණ දීම සඳහාද? නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ ඇති වි තිබෙන රැකියා ප්‍රමාණය, රටේ අනෙක් පෞද්ගලික ආයතනවල ඇති වි තිබෙන රැකියා ප්‍රමාණය, පිටරටවල සේවය සඳහා ගිය අයගේ රැකියා යන මේ සෑම දෙයක්ම ජීවන වියදම ආදී සෑම අභියෝගයකටම මුහුණ දෙන්න ඇති කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙලවල්.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Speaker)

Order, please! The hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා, [එවිමන්ඩ සරෙවිකුම මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்றும் அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் [திரு. எட்மண்ட் சமராவிக்ரம்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, හැම අවුරුද්දේම තමුන් නාන්සේ මූලාසනයෙන් සිටියදීත් මට කතා කරන්න අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. 1983 වර්ෂයේත් තමුන් නාන්සේ මූලාසනයේ සිටින විට කතා කරන්න මට අවස්ථාව ලැබීම සතුටු වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*குழு உப தலைவர் அவர்கள்*)
(Mr. Deputy Chairman of committees)
තව අවුරුදු හයක් කතා කරන්න පුළුවනි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා (හාට්ස්පන් තුට දෙවන)
(*திரு. ஆர். பி. விஜேசிறி—ஹாரிஸ்பத்துவ இரண்டாம் அங்கத்தவர்*)
(Mr. R. P. Wijesiri—Second Harispattuwa)
අයිසෝ, කොන්මලේ මත්තීතුමාට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැ, එහෙනම්.

එම්. ජෝසප් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(*திரு. ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா*)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

මම මේ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කළේ, මේ රටේ ඇති වි තිබෙන භයානක ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ රජය යටතේ 1977 සිට අරම්භ කලාද, ඒ වගේම එ වැඩ පිළිවෙල 1989 වනතුරු ගලාගෙන යමින් මොන විධියට මේ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දියෙන යනවාද යන වග පෙන්වුම් කිරීමටයි.

අලේ ගරු ඉඩම්, ඉඩම් සංවර්ධන හා වෙළඳ සංවර්ධන ඇමතිතුමා බොහෝම වැදගත් ජාතික කතාවක් අද මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින් මේ රටේ ජනතාවට ඉදිරිපත් කලා. තමුන් නාන්සේ ඒ වෙලාවේ සිටියේ නැහැ. මෙදින අපට එතුමාගේ කතාව තුළින් මගේ කතාව තුළින් ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙන ප්‍රධානතම අභියෝගය කුමක්ද? අද මේ අයවැය හිතය පියවීම ගැන ඔහු තරම් තර්ක ඉදිරිපත් කරන්න, විවේචන කරන්න අපට පුළුවනි. ලෝක බැංකුව නැතිව, වෙනත් ආයතනවලින් ණය නොගෙන මේ අයවැය හිතය පියවන්නටත් මේ ගලාගෙන ගිය ක්‍රමය 1989 වන තුරු ක්‍රියාත්මක කරන්නටත් වෙනත් මොන වැඩ පිළිවෙලක්, මොන දර්ශනයක් තුළ ක්‍රියා කරන්න ඕනාද යන වගක් විරුද්ධ පක්ෂයේ කිසිම කවිකයෙක් කිව්වේ නැහැ. මේ අයවැය විවාදය අවසන් වනතුරු ඒ කිසිම කවිකයෙක් එය කියන්න ලැස්ති වන්නේ නැහැ. ඒ අයත් අත්හදා බලා තිබෙනවා, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට බැහැ. ඒ අය 1970 සිට 1977 වනතුරු අත්හදා බලවා, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට බැහැ. ඒ අයත් අත්හදා බලවා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් අත්හදා බලවා. ඒ අත්හදා බැලීමේ භයානක ප්‍රතිඵල තවමත් මේ රටේ ජනතාවගේ සිත්සතත් තුළ පැලපදියම වි තිබෙනවා. ඒවා අමතක කරන්න බැහැ. පොලිම් යුගය, හාල් සේරු දෙකක් ගෙන යන්න බැරි යුගය, ඇළුමක් ඇදගෙන යන්න බැරි යුගය, ඇළුමක් ඇදගෙන යන්න, ඇළුමක් ගන්න බැරි යුගය තමුන් නාන්සේට මතකයි. අපට මේ භයානක කාල පරිච්ඡේදය මතක් වෙනවා. මේ අවස්ථාවේදී මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළින් මේ අයවැය පිළිබඳව තවත් අළුත් අදහසක් මේ රටේ මහජනතාවට දෙන්න අපට තිබෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හැම නිස්සේම කියනවා අපි අභියෝගයකට මුහුණ දෙනවාය කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාති හේද ගැන, ආගම හේද ගැන කල හේද ගැන කථා කරනවා වෙනුවට මනුෂ්‍යයන් ගැන කථා කරන අළුත් යුගයක් ඇති කරන්න

[එම්. ජෝසප් මෙකල් පෙරේරා මහතා]

නට, සමාජ විප්ලවයක් ඇති කරන්නට අපි ඔක්කොම එකතු වෙන්නා නම් අපට අද පුළුවන්කම ඇති වී තිබෙනවා. සමහරවිට රජයට ආදායම නොලැබී යන්න පුළුවන්. රජයට ආදායම නොලැබී ගියත්, ලැබෙන ආදායම වියදම් කරන ක්‍රම කෙටි වෙන්නත් ඉඩ තිබෙනවා. මා එම කරුණු කිහිපයක් තමුන්තාත්සේගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමතියි. මේ රටේ කිරි නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්න අද ග්‍රාමීය කර්මාන්ත ඇමතිතුමා විශාල ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. ඒක සමාජයේ විප්ලවයක්. අපි ඔක්කොම එකතු වුණෙත් මේ වාගේ විප්ලව කරන්නට අපිට අපහසු වන එකක් නැහැ. බලන්න, අද අපේ තැබුණ විල දවසකට කොමපණ අරක්කු විකිණෙනවද කියා. අපි සමාජ විප්ලවයක් ඇති කළොත්, අරක්කු බොන්නවා වෙනුවට කිරි විදුරුවක් බොන්න මේ රටේ ජනතාව තුළ පෙළඹවීමක් ඇති කළොත් සමහර විට රජයට ලැබෙන ආදායම අඩු වෙන්න පුළුවන්. තමුන් ප්‍රශ්න කිහිපයකට පිළිතුරු ලැබෙනවා. දැන් අපේ නියෝජ්‍ය මුදල් ඇමතිතුමා ආදායම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් මතු කරනවා. ඒ ගැන අපි ස්තූතිවන්ත වෙන්නවා. අරක්කු බීම නිසා අද කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් ඉස්පිරි තැලවල ඉන්නවද කියා තමුන්තාත්සේලා දන්නවා, මේ නිසා කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් පවුල් කඩාකප්පල් වෙලා තිබෙනවද කියා තමුන්තාත්සේලා දන්නවා ඇති. විශාල ප්‍රමාණයක්. එහෙම නම් අද මේ ගැන කල්පනා කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මේ රටේ පවුල් පිරිත් නිරෝගි සම්පන්න වෙන ක්‍රමයක් ගැන අද අපට හිතන්න තිබෙනවා.

සිගරට් බීම තුළින් අද විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා. තමුන්, මේ රටේ ජනතාවගේ සමාජ විප්ලවයක් කරල සිගරට් සඳහා වියදම් කරන මුදල් තම ගෙදරම දියුණුව සඳහා යොදවන්න ක්‍රමයක් හදන්න බැරිද? මේ ගැන කල්පනා කරන විට අපට තවත් ආකල්පයක් ඇති වෙනවා, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය ගැන නව සැලසුම් ඇති කරන්න. තමුන්තාත්සේ දන්නවා අධ්‍යාපන බවල පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් කරන්න යනවාය කියා මේ රටේ මාක්ස්වාදීන්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂිකයන් කීවා. මම හැම වර්ෂයකම කියන කාරණයක් තිබෙනවා කවදහරි මෙය මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වන තුරුත් කියනවා, මා පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න තුරුත් මේ වචන ස්වල්පය කිව යුතුව තිබෙනවා. එනම්, අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් මේ රටේ දරුවන් සියයට සියයක් ලබා ගන්නේ හැදියාව පමණයි. අපේ දරුවෙක් පාසලෙන් පිට වන විට ආර්ථික ශක්තිමත් කර ගන්න දැනීමක් ලබාගෙන පිට වෙන්නේ නැහැ. මේ රටේ අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ගෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් පාසල් වලින් පිට වන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ පාසලා සහතිකය ලබා ගෙන; උසස් පාසලා සහතිකය ලබාගෙන. 10% කටත් අඩු ප්‍රමාණයක් උපාධිය ලබාගෙන පිට වෙනවා. එහෙම නම් 90% ක් මේ රටේ දරුවන් වෙනුවෙන් අද උග්‍ර වී තිබෙන ප්‍රශ්නවලට අනාගතයේදී ගන්න විසඳුම් මොකක්ද කියා අපි කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා.

අයවැය ලේඛනයක් කියන්නේ මුළු රටක අනාගතයට බලපාන්නක්; මුදල් යෙදවීමක්; ඒ සඳහා පරිපාලනයක්. එහෙම නම් අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා

බොහෝ කල් සිට කල්පනා කරන අධ්‍යාපන බවල පත්‍රිකාවේ විශේෂ කරුණු, ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ක්‍රියාත්මක කරන්නට බලාපොරොත්තු වන ඒ කරුණු, වසාම ක්‍රියාත්මක කරවීමට පක්ෂ හේදයක් නැතුව අපේ සහයෝගය දෙන්න ඕනා. සියයට අනුවක් දරුවෝ අද පාසල්වලින් පිට වෙන්නේ නිසි අධ්‍යාපනයක් නැතුව; කාර්මික අධ්‍යාපනයක් නැතුව; ආර්ථික ශක්තිමත් කර ගන්නට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් නැතුව. හරි හැටි මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කර මුළු රටේම දියුණු වට වැඩ කරන්නට නම්, අප මේ කරුණු ගැන ඉතාම සැලකිලිමත්ව කල්පනා කරන්න ඕනා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තව මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් කතා කරන්න සිටින නිසා මම වැඩි වේලාවක් ගත්තේ නැහැ, මා ඉල්ලා සිටි කාලය තුළදීම මගේ කතාව අවසන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙම අයවැය තුළින් මුළු රටේම ජනතාවට අප පැහැදිලි කරන්න අවශ්‍යව ඇත්තේ මේ රට මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්න හා ඒවාට ලබා දිය යුතු විසඳුම් මොනවාද කියයි. ඇත්තවශයෙන්ම 1977 දී ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා ආරම්භ කළ වැඩ පිළිවෙල අමාරුකම් මැද්දේ, පරිත්‍යාග මැද්දේ මේ රටේ ජනතාව අවිවාදයෙන් පිළිගන්නා ප්‍රශ්නවලට තිබෙන විසඳුම් ජේ. ආර්. ජගට්ඨාන ක්‍රමයයි කියල එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දර්ශනයයි කියල පිළිගන්නා. එහෙම නම් ඒ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යාමේදී ජනතාවට ඇති වන අමාරුකම් අපහසුකම් මොනවාද කියා අපි හොඳින් දන්නා නිසා, ජනතාවගේ ප්‍රශ්න ගැන අප හොඳ අවබෝධයකින් සිටින නිසා, ජනතාවත් සමග තවත් සම්බන්ධ වී, කීවට සම්බන්ධතාවක් ඇති කර ගෙන, මේ රට හරි මග හෙක් කරවීමට සියලු දෙනාම පක්ෂ හේදයකින් තොරව එකමුතු වෙන්න ය. එසේ එකමුතුකමකින් වාසනාවන්ත ලංකාවක් ගොඩනගන්න පුළුවන්ය කියා මතක් කරමින්, තමුන් තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මම නිගම වෙනවා.

සභාමේසය මත තබන ලද වාර්තාව :
 சபாபிடத்து வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் :
 Document tabled.

NOTES OF CONFERENCE OF PRESIDENTS, LABOUR TRIBUNALS HELD AT THE MINISTRY OF JUSTICE ON 30.04.73

Retiring Gratuity

There was unanimous agreement that uniform guidelines should govern the question of retiring gratuities in the interest of the preservation of industrial peace.

Subject to the overall discretion of the Tribunal and the dictates of special circumstances, it was agreed as follows :-

1. Where the subject of retiring gratuity is governed by a collective agreement, all awards should conform to the terms thereof.
2. Plantation Sector :
 - (i) Every endeavour will be made to isolate and expeditiously dispose of the applications of workmen who are to be repatriated to India.

[අනන්ත දසනායක මහතා]

අයවැය කතාව හැටියට මට කියන්න පුළුවනි. ඇත්ත වශයෙන්ම රටේ පවතින ආර්ථික තත්ත්වය එතුමා නියම හැටියටම පැහැදිලි කළා. මෙයට පෙර අවුරුදුවල අයවැය කතාවලදී සත්‍යය වසන් කර වෙනත් දේවලයි කිව්වේ. එම නිසා මේ අයවැය කතාව ගැන පමණක්— වැඩ කෙසේ වෙතත්—මුදල් ඇමතිතුමාට මම ස්තූති වන්න වෙනවා. මහජනතාවද දැනගන්න ඕනෑ, රටේ මුදල් තත්ත්වය ගැන, එය දියුණුවට පත් වෙලාද, පිරිහීමට පත් වෙලාද කියා. එසේ හෙළිදරව් කිරීම තමයි මුදල් ඇමතිවරයෙකුගේ නියම ලක්ෂණය. ඇත්තවශයෙන්ම කියනවා නම් එතුමා තමයි මුළු රටම එක්කෝ ප්‍රජාතන්‍යකට නැතිනම් දිව්‍ය ලෝකයකට යවන්න කටයුතු සලසන්නේ. ඔය දෙකින් එකක් එතුමාට කරන්න පුළුවන් නිසා, මා හිතන හැටියට මේ වතාවේදී එතුමා ගත් පියවර ඉතාම ප්‍රශස්තයි; ඉතාම හොඳයි. ඇත්තෙන්ම එතුමා තමන්ගේ බැරිකම ගැන කිව්වා. අපේ මුදල් තත්ත්වය ගැන පැහැදිලි විස්තරයක් කළා. අපි මෙයට වඩා ඉදිරියට ගියොත්, මේ යන ගමන නොසැලකිලි මත්ව ගියොත්, මුළු රටමම ජනතාව අහාග්‍ය සම්පන්න කටුක ජීවිත ගත කරන පිරිසකගේ තත්ත්වයට පත් වෙන්න පුළුවන්ය කියා එතුමා කිව්වා.

එය ඉතාම වැදගත් අදහසක්. ඒකත් කීවේ, බොහොම හෙමින්. එතුමා 1977 සිට කියාගෙන ආ අදහස් දැන් ක්‍රමයෙන් වෙනස් කරගෙන යනවා. හැබැයි, 1977 සිටම නියම ඇත්ත තත්ත්වය රටට පෙන්නා දී, රටේ මුදල් තත්ත්වය නොසහවා හෙළි කර, ඒ අනුව අයවැය සකස් කරගෙන, මිනිසුන්ට බොරු ආටෝපයක් පෙන්වන්නේ නැතිව, 'අපේ මුදල් තත්ත්වය මෙන්ම මේ විධියයි, අපි බොහොම අමාරු තත්ත්වයකයි අද ජීවත් වන්නේ, එම නිසා මේ විධියට පරිත්‍යාග කරන්න ඕනෑ' යි කීවා නම්, ඒ අනුව අවශ්‍ය පිළියම් යෙදුවා නම් අද මේ ආර්ථික මඩ ගොහොරුවේ වැටෙන්නේ නැතිව එයින් බේරෙන්න පුළුවන්කම තිබුණා. නමුත් එදා එය කල් පනා කළේ නැහැ. එදා මේ ආණ්ඩුවේ හැම කෙනකුටම ඕනෑ කළේ, මේ රට හැම අතින්ම ස්වයම්පෝෂිත බවක් ලස්සන වචන වලින් කියා පාන්නයි. 'මේ රටට ඕනෑ තරම් සල්ලි තිබෙනවා, අපේ රට දැන් සරුයි' කියා තමයි, ඒ දවස්වල ආණ්ඩුවේ හැම දෙනාම කීවේ.

එදා—1979 අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින්—මුදල් ඇමතිතුමා කීවා, 'අපිට ඕනෑවටත් වඩා මුදල් තිබෙනවා' කියා. එදා අගමැතිතුමාත් කීවේ 'අපිට ඕනෑතරම් සල්ලි තිබෙනවා' කියායි. එම නිසා, අගමැතිතුමා කථා කරන අවස්ථාවේදී මම එදා ඇහුවා, 'එහෙම නම් ඒ වැඩි පුර සල්ලි ඉන්දියාවට ණයට දී පොලියක් ගන්න බැරිද?' කියා. 'හිතුණොත් එහෙමත් කරන්න පුළුවන්ය' කියා එතුමා උත්තර දුන්නා. එදා මුදල් ඇමතිතුමා, අගමැතිතුමා ඇතුළු ආණ්ඩු පක්ෂයම මුළු රටටම හැඟීමක් දුන්නේ 'මේ රටට ඕනෑ තරම් සල්ලි තිබෙනවා' කියායි. විශේෂයෙන් මුදල් ඇමතිතුමා දුන් ඒ හැඟීම සියලුම දෙනා විශ්වාස කළා. වැඩියක් තබා අගමැතිතුමා පවා මුදල් ඇමතිතුමාගේ කීම විශ්වාස කරගෙනයි. කථා කළේ, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් තුළත් තිබුණේ ඒ හැඟීම මයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු පමණක් නොවෙයි

ඇමතිවරුන් විශ්වාස කළා, මුදල් ඇමතිතුමාගේ ඒ ප්‍රකාශය. කොටින්ම කියනවා නම් අපේ ආර්ථිකය පිළිබඳව නොමඟ යාමක් එයින් සිදු වුණා. ඇයි, 'අපිට ඕනෑ තරම් මුදල් තිබෙනවාය' කියා මුදල් ඇමතිතුමා කීවාම විශ්වාස නොහර ගිවිසිද? නමුත් ඇත්ත තත්ත්වය නම්, අය වැය පියවා ගන්නවත් මුදල් නොතිබිමයි.

මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර කළා වාගේ මිට අවුරුදු පහහයකට කලින්, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන ඇත්ත පැහැදිලි කළා නම් අපි දැන් මුහුණ පාන මේ අසහනය, රටේ තිබෙන මේ කලබලානිය වළක්වාගන්න තිබුණා. අද එතුමා කීවා, 'අපේ වැවිලි කර්මාන්තය අභාවයට ගිහින්' කියා මිට අවුරුදු 6 කට පෙර නැත්නම් 1977 දී එම වැවිලිවලින් අපට ලැබුණ ආදායම විදේශ විනිමය 30% කින් පමණ අඩු වී තිබෙනවා' කියා දැන් එතුමා කියනවා. ඒ වගේම දැන් එතුමා කියනවා, 'මේ රට දියුණු කරන්න වෙනත් ක්‍රමයක් නැහැ, තිබෙනවා නම් තිබෙන එකම මාර්ගය අපේ පාරම්පරික වැවිලි හෙවත් වෙළඳ වැවිලිවලට පෝර දමා, වෙනත් අවශ්‍ය පහසුකම් ලබා දී ඒවා සශ්‍රීක කර ගැනීමය' කියා. 'ඇයි අපේ විදේශ විනිමය ආදායමෙන් 55%ක් පමණ අපට ලබා දෙන අපේ තේ, පොල්, රබර් අදී වැවිලි නොසලකා හැර තිබන්නේ?' කියා අපි එදා ප්‍රශ්න කළාම, 'මේ මොනවා කියනවාද' කියා අපට සමච්චල් කළා.

නමුත් දැන්—අවුරුදු 6 කට පසුව—මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, 'මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කරනවා නම් වි ගොවිතැන සමගම තේ, පොල්, රබර්, එන්සාල්, කෝපි, ගම්මිරිස් අදී වගාවන් දියුණු කරන්න ඕනෑ' කියා. ඒ අනුව එතුමා දැන් පිළිගන්නවා, අපේ රට දියුණු කරන්න පුළුවන් ගොවි කර්මාන්තයෙන්ය කියා. කර්මාන්තවලට වඩා අපේ රටේ සම්පත් නැත්නම් ඊසෝසස්' තිබෙන්නේ ගොවිතැනට බව දැන් එතුමාත් පිළිගන්නවා. ඒ සම්පත්වලින් අපි නියම ප්‍රයෝජන ගන්නේ නැහැ. අපි ඒවා නියම විධියට දියුණු කරන්නේ නැහැ. මෙන්ම මේ නිසයි අද අපි මේ තරම් පහළ තත්ත්වයකට වැටී සිටින්නේ, ලෝකයට ණය වෙලා.

ඊළගට මුදල් ඇමතිතුමා කීව්වා මට තැග්ගක් වශයෙන් 'පී ඇඩ්වලෝරම් ටැක්ස්' කියන තේ විකිණෙන මිට අය කරන බද්දේ, බදු අයකරන සීමාව, ඉහළ දැමීමේ එසේ වැඩි කර ඒ මගින් පහසුවක් දුන්නා කීව්වා. අතිත තේ නාවන වගා කිරීමේදී දෙන ආබාර මුදල රු. 12,000 සිට රු. 14,000 දක්වා ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට වැඩි කළා කීව්වා. ඒවා සම්බන්ධව විස්තර කරන්නට මම යන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා. අවුරුදු 5 ක් පිට පිටම කෑ ගහලයි එය ලැබුණේ. තේවලට මේ විධියේ අහාග්‍ය දශාවක් එනවා, රබර්වලට මේ විධියේ අහාග්‍ය දශාවක් එනවා, කියා තේ සම්බන්ධ ඔය ප්‍රශ්නය ඒ දවස්වල සිටම මම කීව්වා. එහෙත් එතුමාට සිදු වුණේ මොකක්ද? රජය පටන්ගත් හැටියේම ලොකු වැඩ කොටසක් පටන් ගත්තා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් අවශ්‍ය වැඩ වලට වඩා අනවශ්‍ය වැඩ පටන් ගත්තා. එතුමා නොවෙයි ආණ්ඩුවයි පටන් ගත්තේ. මුදල් ඇමතිතුමාට පමණක් එයට වගකියන්න බැහැ. අපි විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් පෙන්වා දුන්නා, මේවා වැඩි වැඩ, මේවා අවශ්‍ය නැහැ, කියා. ඒ නිසා එතුමාට සල්ලි මදි වුණා.

මුදල් මදි වන විට මුදල් ඇමතිවරයෙක් කරන්නේ මොකක්ද? භාණ්ඩාගාරයේ මුදල් කැනි වන නිසා අතිකුත් බැංකුවලින් හෝ සමහරවිට රජයට අයිති සංස්ථාවලින්—රක්ෂණ සංස්ථාවෙන් හෝ සේවිංග්ස් බැංකුවෙන්—හෝ එහෙම නැත්නම් දැනට රජයට අයිති වී තිබෙන වතු ආයතනවලින්—ජේ. ඊ. ඩී. බී. හා එස්. පී. සී. කියන ආයතන—හෝ මුදල් ගන්නට වෙනවා. ඒ අනුව එහෙම ගන්නා, 1977 දී මුදල් ඇමතිතුමාට පෙනී ගියා ජේ. ඊ. ඩී. බී. එකයි එස්. පී. සී. එකයි හොඳට සල්ලි එකතු කර තිබුණු බව ඒ දවස්වල. බොහොම පරිස්සමින් වියදම් කර සල්ලි එකතු කර තිබුණා. කිව්වේ වතු ආයතන මුදල් නාස්ති කළා කියලයි. නමුත් එකතු කර තිබුණු මුදල් රුපියල් එකසිය හතළිස් දෙකෝටියක් මුදල් ඇමති තුමාම ණයට ගන්නා, බැංකුවෙන් ණය දුන්නා ඒ සංස්ථාවලට. ජේ. ඊ. ඩී. බී. එකට ගන්න කිව්වා ලංකා බැංකුවෙන්; එස්. පී. සී. එකට ගන්න කිව්වා මහජන බැංකුවෙන්. ඒ අරගත්තේ පොලියට. එතනයි මෙහි වරද. අපි එදා ඒ මුදල් දුන්නා නම් ඒ සංස්ථාවලට, ඒ සංස්ථාවලට පුළුවන්කම තිබුණා ඒවායින් ලැබෙන ආදායමින් අද කිසිම අඩුපාඩුවක් නැතිව ලාභය තැන්නම් “ප්‍රෝපීට්” එක දෙගුණ තෙගුණ කර ගන්නට. ඒ අවස්ථාව නැති කළේ කවුද? ඒ ප්‍රශ්නය අපි මේ පැරිලිවෙන්නුවේදී මතු කළ නිසා එයට පිළිතුරු සපයන්නට ගියා එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන හිටපු ඇමතිතුමා. එතුමා ඇත්ත කියන්න ගොස් මොකක්ද සිද්ධ වුණේ? අන්තිමට එතුමාට කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් අස් වෙන්නත් සිද්ධ වුණා. ඒත් හරි ගියාද? අදත් ණයයි ජේ. ඊ. ඩී. බී. එකයි එස්. පී. සී. එකයි මය බැංකුවලට. ඒ ණයට පොලිය ගෙවනවා අවුරුද්දකට රුපියල් තුන්කෝටි හතළිස් ලක්ෂයක් පමණ. මම මෙය කලිනුත් පෙන්වා දුන්නා. ඉතින් කොහොමද වතු දියුණු කරන්නේ? මේ ක්‍රමය වරදයි කියන එක අපි කිව්වෙ එදා, අදයි අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට එය පැහැදිලි වී තිබෙන්නේ. මම හිතනවා දැන්වත් හරි මාර්ගයේ යයි කියා.

විදේශ ණය කොහොම රට ගෙන යන්න පුළුවන් කියා අපි කියන්නේ නැහැ. අපි එසේ කියන්නේ ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධකම් තිබෙන්නට ඕනෑ නිසයි. ඒක හරියට අපි අල්ලපු ගෙදරත් එක්ක කිසිම ගනු දෙනුවක් කරන්නේ නැහැ, එහා ගෙදරත් එක්ක කිසිම ගනුදෙනුවක් කරන්නේ නැහැ, ඉහළ ගෙදරත් එක්ක කිසිම ගනුදෙනුවක් කරන්නේ නැහැ කියනවා එහේ එකක්. පුංචි උදහරණයක් මය දුන්නේ, අන්න එහෙම පවුලකට ඒ සමාජයේ ජීවත් වෙන්න බැහැ. අද ලෝකයේ ජාත්‍යන්තර වශයෙන් එක ජාතියකට අනික් ජාතියේ ආධාරය ඕනෑ කරනවා. ඒ සදහා තමයි සංවිධාන ඇති කර ඒ මගින් ආධාර ගැනීමට සලස්වා තිබෙන්නේ. විශේෂයෙන්ම International Monetary Fund ආයතන පිහිටුවා තිබෙන්නේ එක ජාතියකගේ වුවමනාවට නොවෙයි. මුළු ලෝකයේම ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් උබ්බි ඒක පිහිටුවා තිබෙන්නේ, හැබැයි ඒකේ ආධිපත්‍යය තබාගෙන තිබෙන්නේ ලෝකයේ බලවත් රටවල් කීපයක් විසින්. එහි බලවත් රටක් වශයෙන් ඇමෙරිකාව විශේෂ තැනක් ගන්නවා. මේකෙන් සියයට 47 කට වැඩි ප්‍රයෝජන

තිබෙන්නේ ඇමෙරිකාවට. ඒ වගේම තිෂ්ඨ බලය ලබා ගෙන තිබෙන්නේ ඇමෙරිකාවයි. ඒ නිසා තමයි මේ ආයතනයේ තිබෙන වැදගත්ම ප්‍රතිඵල ලෝකයේ අනික් රටවලට ගන්න ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැත්තේ? ඇයි? ඇමෙරිකාව කරනු හොඳම උපක්‍රමයක්, පසුගිය කාලේ බිලියන්වලින් ඒ කියන්නේ කෝටි සියයේ ඒවායින්—497 ක් යුද්ධ අවි ආශ්‍රිත සැපයීම හා නඩත්තු කිරීම සදහා අයවැයෙන් වෙන් කර වියදම් කර තිබෙනවා. මේ බිලියන් 497 බොලට් කෝටිවලින් බලන්න එය සියයෙන් වැඩි වෙන්න ඕනෑ. කෝටි 49700 ක් පමණ වෙන්න. ඊට පසු 25 ත් වැඩි කරන්න ඕනෑ අපේ රුපියල්වලට පරිවර්තනය කරන්න. මේ සංඛ්‍යාව රුපියල් වලට පරිවර්තනය කළොත් කෝටි ලක්ෂ දොළ හමාරක් පමණ වෙයි.

මේ විධියේ මුදල් ප්‍රමාණයක් ඇමෙරිකාව අද වියදම් කරනව ආදායමට වැඩියෙන්. අද මුළු ලෝකයේම තිබෙන ‘ආම් ඊස්’ නොහොත් අවි තරගය නිසා තමයි මේ විධියට මුළු ලෝකයටම හොනහුරු වැදිලි තිබෙන්නේ, ලොකේට මුල වලිගය කිව්ව වාගේ කොහොද මේකේ ‘රුචි’ එක තියෙන්නේ? මුල් වරද තිබෙන්නේ කොහොද? මේ අවි තරගයට හේතුව මොකක්ද? බල වත් දෙපක්ෂයක් සිටිමයි. ඇමෙරිකාව නිකම් ඉන්නේ නැහැ. රුසියාව නිකම් ඉන්නේත් නැහැ. රුසියාව සමාජවාදී ක්‍රමය රැක ගන්න ඕනෑ කියන හැඟීම තියාගෙන අනෙක් අය ඇවිත් ගහවිය, අනික් අය සටනට ආවොත් අපි කොහොමද සටන් කරන්නේ කියන බයටත් එක්ක යුද අවි නිෂ්පාදනය කරනවා. ඒ තරගය නිසා තමයි දෙගොල්ලම වියදම් කරන්නේ. ඇමෙරිකාව යුද්ධය සදහා අවුරුද්දකට වියදම් කරන බොලට් කෝටි ගණනින් මුළු ලෝකයේම රටවලට අවුරුදු පහක් දහයක් නිකම් කන්න දෙන්න පුළුවන්. සංවර්ධනයට දුන්නොත් අවුරුදු පහහකට ආයින් මුදල් ඕන නැහැ.

ඒ තරම් විනාශයක් ඒ ගොල්ලන්ගේ තිබෙන්නේ. ඒ ගැන විවේචනය ඒ රටෙන්ම මතු වී තිබෙනවා. ඇමෙරිකාව කොන්ග්‍රස් මණ්ඩලයේ සාකච්ඡාවේදී ඊශාන් ජනාධිපතිතුමාට ඒ පැත්තේම අය දොස් කියා තිබෙනවා, ඇයි මේ තරම් වියදම් කරන්නේ මේක නවත්වන්න බැරිද කියා. හැම වාර්තා කාරයෙන්ම හැම ආර්ථික විශේෂඥයෙක්ම පැහැදිලිව විස්තර කරනවා මේක අවශ්‍ය නැහැ, මේ අවි තරගය අත් හරින්නය වියදම් ප්‍රමාණය කපා හරින්නය, ඒ වියදම් කපා හැරියොත් අපට පුළුවන්ය මුළු ලෝකේටම සැනසිලිදායක තත්ත්වයක් දෙන්න කියා. මේක පැහැදිලි කර තිබෙනවා ජර්මනියේ විලී බ්‍රන්ඩ් නමැති ආර්ථික විශේෂඥය. ඔහු ඒ රටේ වාත්සලවරයා හැටියටත් ක්‍රියා කළ කෙනෙක්. උත්තරාගේ කොමිටියක් පත් කර ඒකේ වාර්තාවක් දී තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ මේ කරුණ හොඳට පැහැදිලි කර තිබෙනවා. මම ඒව කියවන්න යන්නේ නැහැ. ඒ ආර්ථික විශේෂඥය කියනව නෝර්ත්-සවුත් කියා කොටස් දෙකක් තිබෙනවාය කියා. එයින් නෝත් කියන්නේ උසස් පෙලේ දියුණු රටවල් නොහොත් Advanced countries. එතුමා advanced countries. හැටියට දියුණු රටවල් හැටියට පෙන්වන්නේ, දියුණු ලෝකය හැටියට පෙන්වන්නේ ඇමෙරිකාව, කැනඩාව, බ්‍රිතාන්‍යය, ප්‍රංශය, ඉතාලිය, බෙල්ජියම්, රුසියාව, ජපානය, ඕස්ට්‍රේලියාව යනාදී රටවල්

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

ඕස්ට්‍රේලියාවත් ඒකට අයිතියි. ඔය රටවල් වික 'ආඩ්වන්ස්' රටවල්. අර්ථික දියුණුවක් තිබෙන රටවල්. ඒ අයට සල් ලී තිබෙනවා. ඒ නිසාම එයින් පහළ රටවල්, අනික් රටවල් සියල්ලම 'සවුන්' නැත්නම් දකුණු රටවල්, ආර්ථික දියුණුවක් නැති රටවල් හැටියටයි පෙන්වා දෙන්නේ. මේ දෙකේ වෙනස නැති කරන්නය කියා තමයි විලී බ්‍රාන්ඩ් ඇතුළු ආර්ථික විශේෂඥයෝ හැම කෙනෙක්ම කියන්නේ. එහෙම නැත්නම් අපි තරඟය කඩදාවත් නවත්වන්නට බැහැ. අපි තරඟය නවත් වන්න නම් මේ තිබෙන 'ගැජ්' එක, පරතරය අර දියුණු රටවලින් නොදියුණු රටවලට මුදල් දීලා වෙනස් කරන්න බිනා. එහෙම නැත්නම් කඩදාවත් මේක කරන්න බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ තත්ත්වය අනුව මේ අය කරන්නේ මොකක්ද? අමෙරිකාව කරන්නේ ඒගොල්ලන්ගේ යුද්ධ ආයුධ වියදම් සම්පූර්ණ කර ගැනීම පිණිස වෙනත් ක්‍රමයක් යොදා ගැනීමයි. එහි ඩොලර් එකේ වටිනාකම වැඩි කිරීමයි. එක සැරයක් වැඩි කළාම මුළු ලෝකයම ඒකට අසු වෙනවා. ඩොලර් 'බිලියන්ස්' දෙදහසක් විතර මුළු ලෝකයේම රටවල් වලින් ආමරිකාවට ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. ඩොලර් එකේ වටිනාකම එක වතාවක් සියයට දහසකින් පමණ වැඩි කළාම ඒ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. මේ වැඩි කිරීම නිසා අපි වගේ දුප්පත් රටවල්, දියුණු වේගන යන රටවල් සියල්ලක්ම අභාග්‍ය සම්පන්න තත්ත්වයකට වැටෙනවා. අපිට ගෙවන්නට සිදු වෙනවා එතකොට 'අයි. එම්. එෆ්. එකට උපදෙස් දෙන්නෙන් ඒ උදවිය. 'වර්ල්ඩ් බැන්ක්' එකට උපදෙස් දෙන්නෙන් ඒ උදවිය. ඒකේ ක්‍රියාකාරී අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ පාලනය තිබෙන්නෙන් ඒ උදවියට. මැක්නමාරු, හොපර්ලා වැනි අයත් අමෙරිකන් කාර්යයේ. ලෝකයේ අනික් රටවල්වලට ගලා යන්නට තිබෙන සම්පත් වික ඒ අය දෙන්නේ නැහැ.

අමෙරිකාවේ තිබෙන මේ සුරා කැමේ ක්‍රමය නැති කරන්නට තමයි, යුරෝපියයන් 'යුරෝ ඩොලර්' කියා එකක් ඇති කර ගත්තේ. ලෝකයේ සියලු රටවල තිබෙන රත්තරන් වික එහාට ගිහින් තිබෙනවා. අමෙරිකාවේ රත්තරන් වෙන් හැට හයදහසක් ස්ටොක් කරගෙන තිබෙනවා. එයින් වෙන් 2000 ක් හැමදාම ඒ රටේ අලෙවි වෙනව කියා ඒ රටේ ආර්ථික විග්‍රහයෙන් එය පැහැදිලි කරලා තියෙනවා. මේ මගින් මුළු ලෝකයේම අර්ථිකය මිරිකා ගැනීමක්, සුරා ගැනීමක් කරන්නේ. එතකොට මේ ඩොලර් එකේ මිල වැඩි කරන්නෙන්, රත්තරන් මිල ඉහළ පහළ දමන්නෙන් ඒගොල්ලන්ගේ ආර්ථිකය 'බැලන්ස්' කර ගන්නටයි. ඒ ආර්ථිකය 'බැලන්ස්' කර ගන්න යන්නේ ඒ මිනිසුන්ගේ අර මිනා නැති යුද්ධ සුදානම් නිසයි. යුද්ධ සුදානම් නිසා විනාශ කරන එක මිසයිලයක් සම්පූර්ණ කරලා එළියට දමනකොට අඩු ගණනේ අපේ රුපියල් වලින් නම් කෝටි තුන්සියයක් තුන්සිය හැටක් පමණ වෙනවා. රුසියාව කියනවා අපට මේ මේ දේවල් තිබෙනවා කියා උමලාට දෙවැනි නොවන විධියට අපට තිබෙනවාය කියා අමෙරිකාව කියනවා.

මේ දෙගොල්ල කරන මේ තරඟයෙන් මැඩෙන්නේ කවුද? මුළු ලෝකයේම සාමාන්‍ය දුප්පත් රටවල්. මම හිතන විධියට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමයේදීත් හැම දාම මේ ගැන කැගහනවා. මේ පසුගිය දවස්වල නොබැඳි සමුළුවේදීත් මේ ගැන කැගහල තිබෙනවා. මගේ මතයත් මේ ක්‍රමය වෙනස් කළ යුතුයි කියන එකයි. මම හිතන විධියට අපට කඩදාවත් මේකෙන් නිදහසක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අපි ආර්ථික වශයෙන් දියුණු වෙන්නට කොච්චර දැගලුවත් අපට එන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපි නොයෙක් විධියට පුක් විදලා, මහන්සි වෙලා, නොයෙක් විධියේ වියදම් කරලා නිපදවන ද්‍රව්‍යයන් තිබෙනවා. අපි විතරක් නොවෙයි, තුන්වැනි ලෝකයේ අනික් රටවලින් එහෙමයි. ඒ විධියට නිපදවන ද්‍රව්‍ය අතරින් අපේ තේ අරඟෙන බලමු. නිෂ්පාදන වියදම බොහොම අඩු වෙන්නයි අපි තේ නිපදවන්නේ. අපේ කම්කරුවාට හරියට පඩියක්වත් දීලා නොවෙයි. අපේ මුදලාලීලා වෙළඳ ගනුදෙනුව කරන වෙළෙන්දා ලාභයක්වත් අරඟෙන නොවෙයි. ඒ හැම දෙයක්ම කරලා අපි මේවා පිරිටට යවනවා. ඒත් අපට හරියට වෙළඳපොළ දෙන්නේ නැහැ. වෙළඳපොළ 'කොන්ට්‍රෝල්' කරනවා "ප්‍රොටෙක්ෂනිසම්" කියා ක්‍රමයක් දැන් දමා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ආරක්ෂා වීම. Protectionism කියන්නේ ආරක්ෂා වීම. ආරක්ෂා වෙනවයි කියන්නේ මොකක්ද? ඒ රටට වෙනත් රටවලින් ද්‍රව්‍ය ගෙන්වන්නේ නිසි ප්‍රමාණයටයි. හරියටම කියනවා නම් එක කාලයක් තිබුණ 'කන්ට්‍රෝල්' කරනවාය, සීමා කරනවාය කියලා. අපිත් සමහර කාලවලදී අපට වුවමනා නැති දේවල් ගෙන්වීම සීමා කරනවා. නමුත් ඒ අයට වුවමනාව තිබියදීත්, සල්ලී මිනා තරම් තිබියදීත් ඒ සීමා කිරීම කරනවා. ඇයි දැන් අමෙරිකාව අපේ ද්‍රව්‍ය ගන්නේ නැතිව ඒ විධියේ ආරක්ෂා සංවිධාන දමන්නේ? වැටවල් බිඳින්නේ? අපට දෙන ආධාරවලින් ඒ අය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මොකක්ද කියා එයින් පෙනෙනවා.

අපි කොයි තරම් හොඳට නිෂ්පාදනය කළත්, අපේ නිෂ්පාදන ශක්තිය කොයි තරම් දියුණු කර ගත්තත්, කොයි තරම් පිරිසිදුව, පැහැදිලි ලෙස, රස ගුණ ඇතිව ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කළත් ඒවා ඒ රටවලට ගන්නේ නැති තත්ත්වයක් ඇති වී ගෙන එනවා. ගනිතත් බොහොම විකයි ගන්නේ. එවිට එය අත්තිමව බලපාන්නේ, නැවත ආපසු ඇවිත් වදින්නේ කාටද? නිෂ්පාදකයාටයි. නිෂ්පාදකයා එයින් අධෛර්යමත් වෙනවා. නිෂ්පාදකයා හිතනවා, 'මොකටද අපි වචන්නේ? අපට වුවමනා කරන විධියට සැහෙන ලාභයක් තබාගෙන අපට මේවා විකුණ ගන්න බැරි නම් මේ වැඩ කරන්න වුවමනාවක් නැහැ' කියා. නිෂ්පාදකයා එයින් සම්පූර්ණයෙන්ම අධෛර්යමත් වෙනවා. මුළු රටම ඔන්න ඔය විධියටයි අධෛර්යමත් කරන්නේ. මේ පැත්තෙන් මුදල් දෙනවයි කියනවා. අනික් පැත්තෙන් ඔය විධියට කරනවා. ඔන්න ඔය ක්‍රමය. මූල්‍ය අරමුදලේ පරමාර්ථය, වෙනස් කළ යුතුයි. කාටත් සාධාරණව බෙදී යන හැටියට කටයුතු කළ යුතුයි. එහෙම කරන්න බැරි වුණොත් මුළු ලෝකයේම මේ

තීබෙන දුක්ගැනවිලිවලින් ගොඩ එන්න අපට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. තුන්වැනි ලෝකයේ සංවිධාන එකතු වී හරි, එය කළ යුතුය කියා ඉල්ලීමක් කරන්න ඕනෑ.

තොබාදි සමුළුවක් පවත්වනවා. තොබාදි ජාතීන්ගේ සමුළුවට ඇවිත් හැම දෙනාම කතා කරනවා. 'මේක කරන්න ඕනෑ, මේක කරන්න ඕනෑ' කියලා කියනවා. මෙතෙක් කළ දෙයක් නම් පේන්න නැහැ. හත් වතාවක් සමුළු තිබුණා. ඊළඟට තවත් අවුරුදු හතරක් යන තෙක් කිසිම දෙයක් දැනගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ සමුළුවලට යන අය, සමුළුවලට යන අපේ නියෝජිතයින් බලකරලා කියන්න ඕනෑ, මෙහි යම්කිසි සංවිධානයක් තිබෙන්න ඕනෑ කියලා. දැන් අරාබිකරයේ ජනතාව 'යුරෝ ඩොලර් සිස්ටම්' එකට එක වතාවක් විරුද්ධව ගියා. ඒ නිසාමයි තෙල් මිල නැංවීමේ ඔපෙක් සංවිධානය ඇති වුණේ. එකින් එකට ලෝකයේ ආර්ථිකය විඝ්න කර ගෙන යන විට එක් තැනකින් යම් දෙයක් උපදින කොට තවත් තැනකින් ඊට විරුද්ධත්වය පානවා. හරියට කියනවා නම් 'රයිට්ලිට්' එකක් ඇති වෙනවා. තරඟකාරී විරෝධතාවයක් ගෙන යාමයි මෙතැන කරන්නේ. එන කොට, අපේ රටේ වෙළඳාම ගැන බලන විට, ඉතාම කන ආදායක තත්ත්වයක් පවතින්නේ.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පැහැදිලි කර කිව්වා අපේ "balance of payments" තැත්නම් වෙළඳ ශේෂය සියයට 40 කින් බැහැලා තිබෙනවා කියා. ඒ කියන්නේ අපනයන. එතකොට අපට වුවමනා කරන, රෙදිපිළි, යන්ත්‍රෝපකරණ ආදිය ගෙන්වා ගන්න බැහැ. මේ අවුරුදු පහට සියයට 40 කින් පහල වැටුණා. ක්‍රමානුකූල බැස්මක් සිදු වී තිබෙනවා. ආනයන සියයට 150 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. මෙතැනදී ඕනෑම කෙනෙකුට පැහැදිලිව පෙනෙනවා, අපේ ආනයන ද්‍රව්‍ය—මෙහාට ගෙන්වන දේ—වැඩි කර තිබෙන බව. යවන ද්‍රව්‍ය සියයට 40 කින් බැහැලා තිබෙනවා. එතකොට අපේ පරිභානියක් එතැන පෙනෙනවා. මේ අවුරුදු පහ ඇතුළත සාමාන්‍ය පසුබෑමක් වී තිබෙන බව පැහැදිලිව පෙනෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් එය පැහැදිලි කළා. අපි මේ විරුද්ධව කතා කරනවා නොවෙයි. මෙයින් ගොඩ එන්න කොහොමද කියා අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ.

අපි මේවාට පිළිතුරු සොයන්න ඕනෑ. අපි මේවාට ක්‍රම සොයන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, හැම දුම මෙතැනට ඇවිල්ලා 'මුදල් ඇමතිතුමා කරන දේ හරි, එතුමා කියන දේ හරි, ආණ්ඩුව කරන කියන දේ හරි' කියා කියන්න ගරු මන්ත්‍රීවරු බලාපොරොත්තු වෙනයි නම් එහෙම නම්, මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් වැඩක් නැහැ. එහෙම නම් ගෙවල්වලම ඉඳලා ප්‍රකාශනයක් කළාම ඉවරයි. අර "ලියුම" අත්සන් කළා වාගේ, ඒ විධියේ ලියුමක් අත්සන් කරලා දුන්නාම ඉවරයි, වටේට ගිනිල්ලා සර්කියුලේට් කරලා. එහෙම නම් අපින් අවශ්‍ය නැහැ.

එහෙම නොකර අපි මුදල් ඇමතිතුමාට උපදෙස් දෙන්න ඕනෑ. ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට, ගරු ඇමතිවරුන්ට තිබෙන යුතුකම එවනි වරදක් තිබෙනවා නම්, ඒක පෙන්වා දීම. ඒක කරන්නට තමුත්තාන්සේලාට ස්ථානයක් දෙකක් තිබෙනවා. එක ස්ථානයක් තමයි,

ගවර්නමන්ට් ගෘප් එක. මම දන්නේ නැහැ තමුත්තාන්සේලා කොතෙක් දුරට ඒකෙන් ප්‍රයෝජන ගන්න වාද කියා. [බාබා කිරීමක්] තමුත්තාන්සේලා ගැන මම දන්නව. ඒ නිසා තමුත්තාන්සේලා ගැන මම මුකුත් කතා කරන්න යන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලා ගැන කතා කෙතෙක්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම කියන්නේ මේකයි : අපි ඇමති මණ්ඩලයත්, ඒ වාගේම මුදල් අමාත්‍යාංශයත් හරි මග යවන්නට නම්, මේ අවුරුද්දේ අපි ඒ ගොල්ලන්ට පෙන්වා දෙන්නට ඕනෑ මෙන් නම් මේවා වැරදියි, මෙන් නම් මේවා හරි, මෙන් නම් මේවා හොඳ වැඩ, මෙන් නම් මේවා අත්හැරිය යුතු වැඩ, මෙන් නම් මේ විශදම් කපා හැරිය යුතුයි, මෙන් නම් මේ විශදම් ඇති කළ යුතුයි, මෙන් නම් මේ වැඩ කොටස දියුණු කළ යුතුයි යන අදහස ඒ ගැනම අපි දෙන්න ඕනෑ. තැත්නම් මුදල් ඇමතිතුමා ලබන අවුරුද්දේ හදන අයවැයත් අසාර්ථක විධියටයි ගැඳෙන්නේ ; රටට ඕනෑ විධියට නොවෙයි.

අපි—තමුත්තාන්සේලාටයි රටේ වගකීම භාරව තිබෙන්නේ. ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබෙන්නේ ඒ ඒ ප්‍රදේශ වල තිබෙන ඕනෑ එපාකම් ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න, ආර්ථික ශක්තියේ හැටියට. මහ ලොකු විශේෂඥයේ මගින් නොවෙයි, මේ ගමේ ගොඩ තිබෙන තත්ත්වය බලලා ඒ අනුවයි ආර්ථිකය හැඩගස්වන්න තමුත්තාන්සේලා උපදෙස් දෙන්නට ඕනෑ. එහෙම කරන්නේ නැත්නම්, මම හිතනවා, කවදාවත් රටක් ඉදිරියට ගෙන යන්න බැහැ.

මම තව කරුණු දෙක තුනක් ගැන කියලා මගේ කථාව අවසාන කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අයවැය මල්බනයේ සඳහන් කර තිබෙන රුපියල් සියයක ගෙවීම ගැන බොහොම ලොකුවට කියා සිටියා. බොහොම ලොකු දෙයක් කළා කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම රුපියල් සියයක් දීම මේ අවස්ථාවේ හැටියට ලොකු දෙයක් ලෙස සලකන්න පුළුවන්. මොකද, මේ ආර්ථික අහෝනියක් තිබෙන නිසා. ඒ සියය දීම ගැන අපි එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. නමුත් ප්‍රශ්නය වෙන්නේ මේකයි. මේ සියය ගෙවීම කරන අතරම, එතුමා තැත්නම් ආණ්ඩුව, පික්පොකට් කාර්යයක් වගේ, එතුමාගේ අයවැය මල්බනයෙන්ම ඒ සියය ලබාගන්නා තැනැත්තාගේ සාක්කුවෙන් ඇඳලා ගන්නවා රුපියල් හයසිය ගණනක් ; හයසිය ගණනක් පික් පොකට් කරලා සියයක් ගෙවනවා.

ඒක කරන්නේ මෙහෙමයි : කෙනකුට දවසකට යක විශදම—වැඩි වෙන මිල ගණන් අනුව කරන්නට කෙනෙකුට සිදු වන විශදම—හරියටම රුපියල් නවයක් හෝ දහයක් වෙනවා. ඒ කියන්නේ අයිටම් තුනක් හතරක් පමණ ගත්තොත්—පාන්, හල්, ලාම්පුතෙල් ඔය විධියේ ප්‍රධාන දේවල් සහ කිරිපිටි ආදිය ගත්තොත්—ඒ තරම් විශදමක් යනවා. නමුත් අවශ්‍ය දේ සියල්ලම ගත්තොත් හරියටම රුපියල් දාහකටත් වැඩි වෙනවා අලුත් මිල ගණන් අනුව වැඩි වන විශදම, මාස හයකට. එවිට මාසයකට රුපියල් සියයක් දීමනාවක් හැටියට දුන් එකෙන් තේරෙන්නේ අර මිනිහට වැඩි කරලා, ඊට පසුව බඩු මිල ආදියෙන්, ටැක්ස් කරලා තැත්නම් බදු අය කරලා—ඒ සියල්ලම කරලා—ඊට වැඩියෙන් මුදලක් ආපසු

ආනන්ද දසනායක මහතා

ගන්නා බවයි. ඉතින් මාසයකට රුපියල් සියයක් මෙන් නගනින් කියා දුන්නාට, ඒක හොඳටම මදි. මුදල් ඇමතිතුමා කිව්වා මට මීට වඩා කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නැහැ කියා. එතුමා ඇත්ත කියනවා. අනෙක් ගරු මන්ත්‍රී වරුන් වාගේ නොවෙයි. එතුමා තමන්ගේ පක්ෂය කියලා වත්, තමන්ගේ ආණ්ඩුව කියලා වත්, අපේ ආණ්ඩුව කියලා වත්—සමහර තැන්වලදී—එතුමා ඒවා ආරක්ෂා කරන්නට යන්නෙ නැහැ; ඇත්ත ඇති හැටියට කියනවා. ඒක හොඳ ගතියක්. ඒක හරි. එතුමා කිව්වා මීට වඩා දෙන්න විධියක් නැහැ, අද තිබෙන මුදල් අයෙතිය අනුව. ඒකත් අපි පිළිගන්නවා. නමුත් මෙතැන තිබෙන ප්‍රශ්නය මෙයයි. සාමාන්‍ය මහජනතාවට විදින්නට වෙන අසහනයට මේ කාලයේදී විදින්නට වන අසහනයට, ආයෙ කඩදා වත් වන්දි ගෙවන්නවත්, වෙනත් ක්‍රමයකින් ඒකට සහනයක් ලබා දෙන්නවත් පුළුවන්කමක් නැහැ.

හැබැයි, ආණ්ඩුව කියන්නේ—හැම ආණ්ඩුවක්ම කියන්නේ—පරිත්‍යාගයක් කරන්න කියලයි. මේ ආණ්ඩුව නම් පළමුවෙන්ම කිව්වේ, පරිත්‍යාගයක් කරන්න එපා, පරිත්‍යාග ඕනෑ නැහැ, සල්ලි ඕනෑ තරම් තිබෙනවා, කියලයි. අවසානයේ—අවුරුදු පහක් ගිහිල්ලා—දන් කියනවා, පරිත්‍යාගයක් කරන්න ඕනෑ කියා. කලින් ආණ්ඩුව පටන් ගන්න කොටම පරිත්‍යාග කරන්න කිව්වා. අවසාන වන විට පරිත්‍යාගය විකෙන් වික අඩුවේගෙන ගිහිල්ලා ඒ ගොල්ලො—ඒ ආණ්ඩුව—පැරදිලා නොපෙනී ගියා. පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඉවත් වුනා. දැන් ඒ තිබුණු ක්‍රමයටමයි, ආයෙත් බැහැගෙන එන්නෙ. ඒ ගොල්ලො පටන් ගන්න කොට පරිත්‍යාගය. දැන් මේ ගොල්ලො අවසාන වන විට, මහදී, පටන් ගන්නා පටිතද කර ගන්න කියන්න **Tighten your belt.** “දැන් පටි තද කර ගන්නවා, තමුන් නැන්සේලා” කියන මතයට ගෙනැවිත් තිබෙන්නේ. මෙයට වරදකරු ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පමණක් නොවෙයි. එහෙම නම් ඇයි, **Tighten your belt;** “පටි තද කර ගනු” කියලා මේ අවදානම් තත්ත්වයක් පෙන්නුවේ? රතු එළියක් පෙන්නුවේ, “පටි තද කර ගනු” කියලයි.

එදා කපාවෙන් පළමුවෙනි අවධානය යොමු කර තිබුනේ එයට පමණයි. මොනවාද කිව්වේ? දුෂණය නැති කළ යුතුයි කිව්වා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා නම් දුෂණය නැති කරන්නට ඕනෑය කියා, දුෂණය තිබෙන බව ඔප්පු වී ඉවරයි. එය ආණ්ඩුව පිළිගන්න ඕනෑ. ඊළඟට තාස්තිය. තාස්තිය නැති කළ යුතුයයි කියනවා. එහෙනම් තාස්තිය තිබෙනවා. තාස්තිය කෝටි ගණනින් තිබෙනවා. සංස්ථාවල එහෙම කරන තාස්තිය අප පෙන්වා දී තිබෙනවා, මේ ගරු සභාවේදී විචිත් විට. එහෙම නම් කාටද පටි තද කරගන්නය කියන්නේ? සාමාන්‍ය ජනතාව තාස්තිය කරන එකක් නැහැ. සාමාන්‍ය ජනතාවට එදිනෙදා කෑම බීම සොයා ගන්නට බැරිව දග ලනවා. මේ පරිත්‍යාගය නිසා ඒ ගොල්ලො කුසට ගන්න ආහාර වික අඩුකර ගන්නට ඕනෑ. ළමයට දෙන ඇඳුම අඩුකර ගන්නට ඕනෑ. සමහර වෙලාවට වෙන අවුරුදුවල ඇඳුම් කට්ටල 4 ක් ගන්නවා නම්, ඇඳුම් කට්ටල දෙකක් මහජන් කියන තත්වයයි තිබෙන්නේ. තමන්ගේ කෑම

බීම, තුන්වේලම නොවෙයි, දෙවේල වැටෙන්නට තරම් වෙන් නිතා යන හැඟීමක් එතුමා දුන්නා. මෙය වැරදියි. එසේ නම්, ඉස්සෙල්ලා ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා හැදූ අයවැයත්, දැන් හදා තිබෙන අයවැයත් අතර විශාල පරතරයක් නැහැ. දැන් භායන පක්ෂයට, පටි තද කර ගන්න අවස්ථාවට, ඇවිත් තිබෙන්නේ. ඒ කාලයේ, මුලදී ගිටපු අය පටි තද කරලා, පටි බුරුල් කරන්න ඉස්සෙල්ලා ආණ්ඩුව පෙරලිලා ඉවරයි. මේ ජපය දන් ගන්නා පියවර 1977 දී ගත්තානම්, එය ඉතාම සාර්ථක වැඩ පිළිවෙලක් වන්නට තිබුනා, මේ අවුරුදු ඡයත් ගත්තාම.

මේ රු. 100 දීමනාව ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඉතාමත්ම දුක්බිත ජීවිත ගත කරන වතු කම්කරුවන්ට ආණ්ඩුවේ පෙන්ණත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ප්‍රොවිඩන්ට් ෆන්ඩ් එක පමණයි, ලැබෙන්නේ. 1980 දී අනෙක් සියලුම සේවකයන්ට රු. 70 ක දීමනාවක් දුන්නා. ඒක ඒ අයටත් දෙන්න වය කියා, මේ ගරු සභාවේදී කීප වතාවක්ම, ඉල්ලුවා. නමුත් රුපියල් 70 ලැබුනේ නැහැ. ඊළඟට දැන් මේ රු. 100 ක් ලැබෙනවා. මෙතැනදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා නැහැ, මේ රු. 100 සෑම—

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රී ජය ප්‍රසාද් අචාර්යන්*)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කොපමණ වේලා කපා කරන්න ඕනෑද?

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*ශ්‍රී ජය ප්‍රසාද් අනන්ත සලාභායක*)
(Mr. Ananda Dassanayake)
හරියටම මිනිත්තු 10 යි.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රී ජය ප්‍රසාද් අචාර්යන්*)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
මිනිත්තු 11 ක් කපා කරන්න පුළුවන්.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*ශ්‍රී ජය ප්‍රසාද් අනන්ත සලාභායක*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මා ගරු කරනවා අපේ නියෝජ්‍ය කාරක සභාපති තුමාට. මේ රුපියල් 100 දෙන විට මුදල් ඇමතිතුමා වගෙන් බරෝ හ.ඡ.පවන්—වකුණත්තියෙන්—කිව්වේ, මෙය ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට පමණක් නොවේය, අනෙක් සේවකයන්ටත් ලැබිය යුතුය කියයි. එය ඉබේම වන්නේ නැහැ. එතන නීතියක් රෙගුලාසියක් පෙනෙන්නේ නැහැ. එතුමා තියාගත්තා යම්කිසි කඩ ඉමක්. මා කියනවා එය වැරදියි. එය වතු කම්කරුවන්ටත් සමුපකාර සේවකයන්ටත්, ඒ වාගේම පළාත් පාලන සේවකයන්ටත් රජයට සම්බන්ධ සියළුම සංස්ථාවල සේවකයන්ටත් ලබා දෙන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒක නීත්‍යානුකූලව කෙරෙන්නේ නැ. ඒ සම්බන්ධව මුදල් අමාත්‍යාංශයෙන් වතු ලේඛනයකුත් පිට කළ යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රු. 1,000 කට පහළ වැටුපක් ලබන රජයේ සේවකයන්ගේ සංඛ්‍යාව බැලූවොත් ඒ ඉතාම සුළු සංඛ්‍යාවක් බව තමුන් නාත්සේට පෙනී යනවා ඇති. රුපියල් දාහ අද මිමිමක් හැටියට ගන්න බැහැ. අද ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් “විවැලිය” කළ රු. 1,000 ක නියම වටිනාකම “විවැලිය” කර බැලුවොත් රු. 100 යි. එහෙම නම් මේ අවස්ථාවේදී රු. 1,000 ක් මිමිමක් හැටියට ගැනීම ඉතාම වැරදියි. අඩුම වශයෙන් එ යරු. 1,500 ක් වත් කළොත් මෙම පඩි වැඩි කිරීමෙන් මධ්‍යම පන්තියේ සාහෙන පිරිසකට සහනයක් සැලසෙනවා. එය කළ යුතු බව මා නැවතත් කියනවා.

අතීත කාරණය, භූමි තෙල් මිල වැඩි කිරීමයි. අපි කවුරු කොහොම කළා, කළත් ඒවාට නම් එකඟ වෙත්තට බැහැ. එවැනි ද්‍රව්‍යවල මිල වැඩි කරන කොට ප්‍රමාණයක් තියෙන්න ඕනෑ; වැඩි කරන විධියක් තියෙන්න ඕනෑ. අපි තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් කළා කළත් නැතත් දැන් හැම තැනම මිනිසුන් කියන්නේ මොකක්ද? මෙම අයවැය ලේඛනය ගැන නොයෙකුත් උදවිය සමග කළ සම්මුඛ සාකච්ඡා “දිවයින” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා. “එහෙ මිල වැඩි කරන කොට මෙහෙ මිල වැඩි කළත් කමක් නැහැ, නමුත් දැන් එහෙ මිල අඩු කරන කොට මෙහෙ මිල වැඩි කරන්නේ මොකද?” කියල සාමාන්‍ය ජනතාව අහනවා. මහජනයාට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. මය දීර්ඝ තර්ක විතර්ක, විවේචන, අරව වේව. මේ ආකාරයට භූමි තෙල් මිල වැඩි කිරීමෙන් සාමාන්‍ය ගම්බද ජනතාව අසීරු තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මමත් මගේ ගෙදර පහත් දල්වන්නේ භූමි තෙල් වලින්. මට විදුලිය නැහැ. දැන් අවුරුදු පහක් වෙනවා, තවම අපට විදුලිය ආලෝකය දී නැහැ. භූමි තෙල් මිල වැඩි කිරීමෙන් කාටත් ප:ඩුවක් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊළඟට නවත් කාරණයක් ගැන මම තමුන් නාත්සේගේ අවධානය යොමු කරවන්නට සතුටුයි. 1977 දී මේ ආණ්ඩුවේ එදා හිටපු අගමැතිතුමා මේ ගරු සභාවේදී කළා කරමින්, “කාටත් පොදුවේ පිළිගන්නට පුළුවන් වන විධියට මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති සකස් කරගෙන ඉදිරියට යනවා” යනවාය කිව්වා. එහෙම කියන කොට “ඒක ඒ විධියටම වෙයිද?” කියල මම ප්‍රශ්නයකුත් ඇහුවා. එතකොට, “හා හා, බොරුවක් කියනවා නම් බලන්න” ය කිව්වා. [බාධා කිරීම්] පරණ පාර්ලිමේන්තුවේදී අධිකරණය ගැන කළා කරන කෙට එදා හිටපු අගමැතිතුමා කිව්වා ‘පසුගිය ආණ්ඩුව වගේ—1970-77 ආණ්ඩුව වගේ—අපි අධිකරණයට අයුතු බලපෑම් කරල අධිකරණය නොමග යැවීමට උත්සාහ කරන්නෙ නැහැ” කියල. “කිසිම කෙනෙකුට අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වයට, ස්වෛරීභාවයට හෝ ශ්‍රේෂ්ඨතම භාවයට කැලලක් කරන්නට මම ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ, මම ඒක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවටත් ඇතුළු කර තිබෙනවා” ය කිව්වා. නමුත් දැන් වෙන්නෙ මොකක්ද? දැන් මේ ඊයේ පෙරේද වූ සිද්ධිය බලන්න. ආණ්ඩුවක් වශයෙන් ඒ ගත් පියවර හරිය කියල අපට කියන්නට බැහැ. කේ. සී. ඊ. ද අල් විස් මහත්මයා කියන්නේ හිටපු අභියාචනාධිකරණයේ නඩු කාරයෙක්. ඒ නඩුකාරයා කළ වරදක් ඔප්පු කරල සුප්‍රීම් උසාවියෙන්—විනිශ්චයකරුවරුන් පස් දෙනෙකුගෙන්

යුත් උසාවියකින්—දඩුවම් දුන්නා. මේ අයවැය ප්‍රති පත්ති වශයෙන් රජයේ ප්‍රතිපත්තිවල එක් වරදක් පමණයි, මම පෙන්වුම් කරන්නේ. මේක කියල ඉවර කරනව.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය මහා මන්ත්‍රීවරුන්)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

This has no bearing on the Budget !

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය මහා මන්ත්‍රීවරුන්)
(Mr. Ananda Dassanayake)

It is very relevant, Sir. I am going to criticize the policies of the Government.—(Interruption.) Not only the financial policies and the economic policies, even the political policy can be discussed.

මේ ප්‍රශ්නයේදී ආණ්ඩුව ගත් පියවර මොකක්ද? හේ. සී. ඊ. ද අල් විස් නඩුකාරයා වරදක් කරලා, ඒ වරදට දඩුවම් දීම වශයෙන් හරි පෙන්වුවාම, ඒ නඩුව ආසු නඩුකාරයන් දෙදෙනෙකුට විරුද්ධව—තවත් සමහර විට විප් ජස්ටිස්වත් වෝදනාවක් එනබව පේනවා, සාකච්ඡා වලින් පස්සේ—දැන් කටයුතු කරන්න යනවා. එතකොට උසාවිය, බාර් කවුන්සිල් එක, නීතිඥ සංගමය, මොකක්ද කියන්නේ? “එදා කිව්ව ඒව නෙමෙයි කරන්නේ” කියනවා.

උඩුගම පල මහත්මයා දෙවැනි ශ්‍රේණි එකේ සුපිරිත් වැන්චන්චි කෙනෙක්. එක පාරටම පළමුවෙනි ශ්‍රේණි එකට උසස් කර දැමීම. ඊළඟට එතුමාට ගෙවන්න කිව්වා රු. 12,500 ක දඩය සම්පූර්ණයෙන්ම මේ ආණ්ඩුව ගෙවනව, හමුදරුවන්ට. මේ ගැන [බාධා කිරීම්] තමුන් නාත්සේට ඕනෑ කරන්නේ මේ රටේ පොලීසියත් නොමග යවන්න.

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය මහා මන්ත්‍රීවරුන්)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)
පොලීසියේ දෙන්නෙක් අමු අමුවේ උතුරේ මරා දමන කොට—[බාධා කිරීම්]

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය මහා මන්ත්‍රීවරුන්)
(Mr. Ananda Dassanayake)

උතුරේ පොලීසිය මරණවට ආණ්ඩුව වග කියන්න ඕනෑ. [බාධා කිරීම්] උතුරේ වැඩ ගැන ස්ථාවර පියවර වල් ආණ්ඩුව ගන්නේ නැත්නම් කාගෙද වරද? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ වරදද? [බාධා කිරීම්]

විරසිංහ මල්ලිමාරච්චි මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය මහා මන්ත්‍රීවරුන්)
(Mr. Weerasinghe Mallimaratchchi)
මොකක්ද ගන්න කියන පියවර? අපට දෙන්නකෝ උපදෙස්.

Government purposes. In fact, Sir, this Budget can please even socialists because the ideology of socialism is based on public expenditure. The more public expenditure, the more the people are benefited and the more the imbalances in society are corrected. For example, Sir, we are talking about a budget where the deficit is Rs. 29 billion, where the expenditure is Rs. 50 billion. But, Sir, in 1981, the provisional figure was that that the national product at current prices was Rs. 76 odd billion. It probably is about Rs. 92 to Rs. 100 billion now. What the Minister of Finance is doing is taking out a certain amount that money that is in the hands of the people of this country. But, Sir, you will notice that he has taken out only some Rs. 20 billion or Rs. 24 billion from the people of this country, directly through revenue measures, taxes, etc. The rest of the money has come from foreign aid and borrowings of Rs. 14 odd billion and Rs. 9 billion from local borrowings, from the banks. That is how he has bridged the deficit.

Now, Sir, there is a lot of talk about this deficit. Why has that deficit arisen? Recently the "Island" newspapers published—the "Sun" newspapers also started it, but the "Island" newspapers quite often published—pictures, actually one whole page is devoted to it, for what is called the "Spectrum" and it publishes various photographs depicting the state of our roads, of our bridges, of our canals, and of our buildings. It also publishes letters, Sir, in this particular edition. There are pictures published of buildings, bridges, bus stands, public utilities, and showing the disrepair and the condition which these buildings and so on are in.

Now, Sir, if you look at the Budget, what the Hon. Minister of Finance is trying to do is to spend money to see that these conditions are slowly erased. If we build a bus stand, if we build new schools or restore tanks, if we build a bridge, and this is published and explained to the people of that particular community of area, it will ensure that these things are done. I would invite the "Island" to send some people to my electorate. I will take them around and if they publish all the things in my electorate which are not attended to, it will be very good for me. I can show this to the Hon. Minister of Finance and ask for money in the next Budget. Pictures of works which have been undertaken over the last seven years, works which have been completed, and repairs done should also be published so that both sides of the picture are shown.

Now, Sir, hon. Members of the Opposition talk so much about the Rs. 14 billion that we have got from foreign agencies. The hon. Member for Kotmale has reversed his position or position of the some of the Opposition Members by saying that it does not matter if you borrow. Everybody has to borrow. No one can

live independent lives. We have to borrow from our next door neighbour sometimes. So we as a country also will have to borrow from other countries. So he has acknowledged this position.

Sir, on what are we going to spend this money? What do these borrowings entail? The estimates include all that is going to be done with almost every cent of the foreign aid which we will receive in 1983. It is in the statement of foreign aid to be utilized in 1983.

The hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) is here, Sir, he is one of the critics of the economic policy, the fiscal policy, the budgetary proposals of this Government. I will read to him one small item which is included in the estimates, and I would like to ask him whether he will ask the Hon. Minister of Finance to cut this out from the estimates, that they do not want this money. This is a part of the Rs. 14 billion which will lead to inflation, which will lead to imbalances and which will lead to trade deficits. Will they say that they do not want all this? I would like to ask whether he would like this item to be deleted. I pose this question to the hon. Member for Jaffna and the other hon. Members from the Jaffna District, whether they want this item to be deleted. The item is :

" Jaffna Group of Towns Water Supply Scheme - Rs. 82,800,000 from U.S. Aid "

This has been included in the estimates for their region. Now, that is only one region; that is only one item. There are so many of these items, some of them amounting to thousands of millions of rupees and some of them very much less. Sir, my point is this. All these matters which need finances, all this work which needs finances, can only be met not out of our resources but from the resources which we can obtain from around the world. We in this country, poor as we are, do not have resources. Let us be clear about it.

Now, let us imagine an alternative government, as they do in their countries. The party which is in the Opposition is always regarded as an alternative government. These people are going to contest us in the forthcoming by-elections. Let them put forward a programme to the people in those areas of what they would do if they were in power. On the statement that they have made let them say what kind of budget, what kind of future the people of this country can expect if they were in power. They say, " We do not want this Rs. 14 billion ". Let them say how much of it they are going to cut. What is it that they are going to cut? They say curb imports. What are the imports that they are going to curb? Sir, most people talk about imports. They say that we are importing too much. The Hon. Minister of Finance has spoken about the balance of trade deficit. But what are we going to cut?

[නවීන් ද කොරියා මහතා]

The IMF is not a lending agency as such. It is not an aid agency. The IMF does not give us aid as such. What it does is to provide balance of payments support. In other words, if a country's exports are not enough for that country to import all it wants, the IMF will step in and give credit as balance of payments support.

Let us look at the imports. Everybody speaks about imports as if we are importing only luxuries. This is the canard which is being spread across the country by the Opposition. Are we importing only luxuries? Let me ask the Members of the Opposition, what are the imports they would like us to stop? If you do not like to stop these, how are you going to get money to pay for them? Let us take food. Who is going to stop food imports? We have decreased the expenditure on imports of rice, but food and drink in 1981 amounted to Rs. 4.8 billion worth of imports. Are you going to stop these: sugar Rs. 2,826 million, rice Rs. 992 million, flour Rs. 28 million. Are you going to stop these? Let us know, if you are not going to stop these imports, where are you going to find the money? Textile and clothing Rs. 2.3 billion.

In "Other" category are probably what they mean by luxury imports which amounted to Rs. 1.9 billion in 1981. That amounted to 5.7 per cent of all our imports. That is the only area that we can reduce.

Then come the intermediate goods. Petroleum: We are not going to stop importing petroleum? The whole economy will grind to a halt, jobs will be lost, there will be chaos in this country if we stop or reduce the import of petroleum products, because the whole economy of this country depends on petroleum and its by-products. The cost of petroleum amounted to Rs. 8.6 billion in 1981. Fertilizer: How can we stop fertilizer imports, which amounted to Rs. 1.2 billion. Chemicals Rs. 663 million. Then we have investment goods. Are we to stop investments? Is the Opposition telling us not to have any kind of investment, let this country remain as it is for ever, not to put any money into factory buildings, not to buy machinery? Machinery and equipment amounted to 3.8 billion, transport equipment 2.2 billion, building materials Rs. 525 million. That is the import picture. All this cost Rs. 35 billion in 1981. It is probably more now.

I cannot see how the Opposition, which wants to be the alternative Government can solve these problems. Of course with their political rifts - I do not want to talk about them - I do not know how they are going to form an alternate Government, we do not know what is the SLFP, who is the SLFP, and what the future is going to hold. Whether Ilangaratne is in or out, whether Anura Bandaranaike will come in or go

out - what their position is we do not know. But, assuming that there is a combined Opposition, what is their alternative policy? The hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) in his speech indicated certain areas. Some of these areas will have to be examined, just as their new Member of Parliament talked about monitoring expenditure. Any estimate which is presented to the Government from a department should be checked. I take that point.

Sir, the fundamental theme of this Budget is that this country cannot stand still. We have to go forward. That is our policy. That is what His Excellency the President said. I have got quotations from speeches he has made. There is no point in reading every one of them. The crux of His Excellency's policy is that this country must go ahead. The people of this country are not going to wait. They are not going to allow any Government to stand still. Do you know, Mr. Deputy Chairman, within the next ten years how many people are going to expect jobs, lands, and better economic life in this country? I say that the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya made an extremely irresponsible speech. If he was in power he would not have been able to make a speech like this, he would not have been able to evolve a policy different from the policy that we are carrying out today without, as His Excellency stated, the ensuing chaos, rebellion, disorder and revolution which would descend on this country if such a policy is followed.

I am reading from Volume 2 of the magazine "Progress". In this Year of the woman they give projections about our future population. They have published it in two sections, one being the projected male population in 1986 and the other the projected female population in 1986, that is, in three years' time. In three years' time a number of people under 24 years will have to be looked after. I say 24 years because anybody under that age will have to be looked after by the Government in 1985. Any Government in power will have to think of the future because these people will have to be fed and provided with milk food, with housing and a better life.

As far as the male population is concerned, in two years' time the number of males under 24 years will be 4.5 million. They will have to be looked after. Can we look after them with a standstill Budget? Can we look after them with our limited sources of revenue? Our revenue depends on what little we collect, and we can expect very little from foreign aid because we fear an imbalance of trade. This is the crisis point.

The female population under the age of 24 years in 1986 will be 3.4 million. In 1986 seven to eight million people under the age of 24 will have to be looked after and taken care of by the Government.

My Friends from the TULF know that this is a problem of the greatest severity because if you take away their demand for Eelam—that is a separate issue which will never come through—they have to answer to their population in their areas. Hon. Members who have spoken from that side and hon. Members who are due to speak tomorrow will, with one voice, say that not enough has been done for them, that not enough has been done for that part of the country. Everybody wants projects for their areas, everybody wants water supply, everybody wants town improvement, roads, bridges and transport. I know that some want buses to go on certain routes, unconcerned whether it would be economical or not. The greater the time between the making of these demands and the fulfilment of these demands, the greater they feel the crunch, and they come to this House and criticize the Budget.

I think the TULF feel that they can come here and criticize the Budget and get away with it because their whole political base in the North is not founded on economic issues. They tell their people that they are a liberation movement fighting for Eelam. Take the Eelam demand away and they will then be exposed to all the economic problems that we are exposed to. They cannot tell their people they want Eelam. They cannot tell their people they do not want the British. They cannot fight and talk about colonialism. Those were in days gone by. They have to meet their people, where economic problems are concerned, with an answer, a solution, to the economic problems.

No, Sir, so much has been said about the deficit. What is this deficit? This deficit is where the Hon. Minister, our Cabinet and the Government said that our revenue is 20 odd billion rupees, but the demands that we have to meet are very great. Here are the demands. I have read out some of the items from this list, Sir. I do not think I should read out all of them, but if the hon. Member can have a look at the Estimates he will know what kind of aid we have got, from where and how it is going to be applied.

Sir, there are some matters my good Friends of the Opposition complained about. They complained about schools. We too have complained about schools. We have got Rs. 1.14 billion from the UNICEF for the improvement of 500 small schools. But, are you saying “do not do this”, that these 500 small schools should not be improved, or that we should leave it till our resources are such that we can do it with our own money. Then for the rural electrification schemes we have Rs. 40 million; for the Canyon Power Project Rs. 52 million; Transmission and distribution project over Rs. 248 million; Project 5, Rs. 370 million. These are from IDA credit and Saudi credit. This is how the money goes.

Sir, if a leader can go to the country and say, “We have to live according to the revenue that we can get”, then I do not think that leader can exist in this revolutionary world. A leader has to be brave. A leader has to seek resources, if there are no resources available. This is what our President has done. Consider what this country would have been if in 1977, after taking power, we had gone through the same exercises and spent the same amount of money, the same proportion of our Gross National Product as the previous Government did. That was why the previous Government was knocked out. Hon. Members of the Opposition over the last five years have criticized all our Budgets. They have concentrated on the economy. Hon. Members of the Opposition never said a bad word about His Excellency the President. They never criticized the President as a bad leader or an unsatisfactory leader of a country. They said his policies were bad, and they concentrated on economic policies, but we know the results last year, where we won two elections one after the other. For the first time a party has stayed in an electorate for a period of six years and won three times. Why, Sir? Because the people of this country know that there is hope, that there is opportunity to a great extent.

The minds of the people of this country are changed and manipulated by the press, by the media, as well as by what we say here, today. So, sir, when the media takes up this refrain, when all these are read in the *kadai*, a garbled version is then given somewhere else, from house to house. Sometimes the version is garbled when the media, Sir, present a picture of a massive deficit without explaining where that deficit is. Then the people of this country can get confused. Sir, we have been told by the press that during the last week there was nobody to speak here—on Thursday and Friday—that the Members of this House were not here, that the Budget Debate was very desultory and that there was boredom. But, Sir, Like a race which gathers force as it goes along, this Budget Debate, the media also has recognized, has gathered force, is not racing to a conclusion. It is like any election. The Government is always under fire when an election campaign starts, but as you get to the people, as you enlighten the people of your policies, and as you respond to criticisms, the minds of the people, the personality of the people of this country who have elected us to this House, change. This is what is happening, I think, as a result of this Budget Debate. Sir, that 29 billion which was talked about has shrunk in importance because now the people are getting to know what this Rs. 29 billion is about, why there is this deficit. and why the Hon. Minister of Finance let such a deficit come about. They are beginning to realize what this capital expenditure is about, why we must invest in the assets of the country, why we must borrow from abroad and why we must develop. That, Sir, is the great merit of a

[சாட்சிமேன் துடி]
debate of this nature. As I said, the initial manipulation of the human mind comes from what we read and what we hear, but what we read and what we hear cannot be artificial, as time goes on.

My good Friends in the Opposition are taking political advantage of the Rs. 29 billion deficit as only Rs. 3.7 billion is the revenue collection from increased taxes and the midnight gazette which they say frightened the people. So they take advantage of it and try to frighten the people more. As I said in the early part of my speech, Sir, I believe that the people of this country accepted such burdens. When we talk about burdens, we must also talk about the benefits. The newspapers do not talk about the benefits. Talk about the burdens. The people who criticise us in this House and outside do not talk about the benefits. They only talk about the burdens. If you look at our expenditure schedules, Sir, you will see the tremendous benefits that have accrued to the people of this country through this Budget. I would like to ask my good Friends in the Opposition to tell us whether these are benefits and if they are benefits whether they would cut these benefits if they were to present a Budget. Would they say this to the people of this country when they go about the campaign platforms in a few months' time? Would they say, Sir-

நிசேஷம் காரணம் கையாடல்கள்

(சுரு உப தலைவர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

சுரு உப தலைவர் அவர்கள், இலங்கையின் ஒலித் துறை கட்டுப்பாட்டுத் துறை [சுரு உப தலைவர் அவர்கள்] இலங்கையின் உப தலைவர் அவர்கள்.

அதன் பிறகு, பிரதிக் சுரு உப தலைவர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி னின்றி அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் [அல் ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. SPEAKER (AL. HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR) took the Chair.

சாட்சிமேன் துடி

(திரு. ஹரிந்திர கொறையா)

(Mr. Harindra Corea)

Mr. Speaker, I was developing a point where I contrasted the attention paid on the burdens that were supposed to be placed on the people of this country with the benefit that were also given to the people of this country in the Budget that the Hon. Minister of Finance has presented, and I also asked the question whether the Opposition would in all seriousness tell the people of this country whether any of these benefits should be cut, whether they are going to tell the people of this country. "These figures show that there is a deficit of Rs. 29 billion; the capital expenditure of Rs. 23 billion has been financed with foreign aid. Rs. 14 billion and domestic borrowing, Rs. 9 billion: these are all wrong. These things should not be done. These things should not be given to you?"

Of course, Sir, these things have been given to the people of this country. For example, Sir, Rs. 2,523,487,000 has been voted to the Ministry of Education. I ask the hon. Members of the Opposition how much should be cut from this Vote. Are they going to take all this away, or what amount are they going to take away? Then to the Ministry of Higher Education, a very vital Ministry, Rs. 541 million has been allocated. Then, for the Ministry of Power and Energy, the Estimate for 1983 is Rs. 830 million. Are you going to cut this? Which of these are you going to cut? Then the Ministry of Rural Development and all other Ministries have been allocated large sums of money.

We talk about social problems. We talk about poor people. The Hon. Prime Minister has already built 150,000 houses. The Hon. Prime Minister says; "The country has accepted it and applauded us for this. I am going to build million houses. 1.5 million people will at the end of 1989 live in shelter". I am asking hon. Members of the Opposition whether they are objecting to this, whether they are saying that the Rs. 3,000 odd million which has been voted to the Ministry of Local Government, Housing and Construction should be cut, and if so, by how much?

My good Friends talk about the way the people live. I have endeavoured to look at some of the figures. I wrote to the Ministry of Food and I have got the figures. I have the figures - vast schedules - sent to me by the Ministry of Food and Co-operatives because I wanted to know whether the standard of life of our people has improved or not during the last five years. The only way we can do this is to compare and see whether the intake of food or supply of food, because all the food that is supplied is through either import or domestic production and is consumed, has increased or not. Take, for example, cereals. The available supply in 1975 was 1735.07 thousand tons; gross imports 657.17 thousand tons. In 1980 production in this country had increased and, therefore, the imports decreased to 189.41. But the available supply had also increased to 2,365.39 from 1,375. Therefore, the people of this country, one can assume, are eating more rice. There has not been a decrease in the living standard; there has been an increase. Potatoes increased from 27.92 to 62.52 - available supply; sugar refined, from 65.62 to 245 - I think in thousand tons. Pulses and nuts, fish, milk, tinned, whole, and dried, condensed milk, and cow milk - the supplies have increased and I am tabling* this because I think it is important for the people of this country, particularly, the Opposition to realize that, despite

* கட்டுப்பாட்டுத் துறை கட்டுப்பாட்டுத் துறை

* உடையினின்றுதலில் தரப்பட்டிருக்கிறது.

*Produced at end of speech.

their criticism, the net result in this sector, after five years of budgeting, is that the food consumption per capita of the people has increased.

Sir, in other sectors also we have seen the enormous strides taken by this Government bear fruition. I have mentioned some of these. I think the hon. Members of the Opposition are in a position today where they do not know how to criticize this. They cannot come and say 'cut', because that is politically dangerous for them. They cannot tell the people of this country, "We do not want a million houses, we are not going to give you a million houses." They cannot tell the people of this country, "We are not going to give you bridges, road, buildings, teachers, development for the 20,000 villages of this country, power, electrification schemes, because then the people will not vote for a digressive government, a government that is not progressive. So, Sir, these people are in a quandary.

Sir, I remember it and I checked up on it yesterday; I asked the former Prime Minister, and now the hon. Member for Galle, whether he had come to Parliament somewhere in the 60's in an 'amude'. He said, yes; he had come to Parliament in an 'amude' but he had not entered the Chamber, in the early 60's, to demonstrate against the textile ban. (*Interruption.*) There was something about a textile ban in the budget of Mr. Felix R. Dias Bandaranaike, and he had come to Parliament in 'amude', but he did not enter the Chamber. The hon. Member for Galle is well dressed now. So I think the hon. Members of the Opposition would like our Budgets to be "amude budgets." They would like the Budget to balance at a very low level; if our revenue is Rs. 20,000 million, they would like our expenditure also to be somewhere about Rs. 21,000 or Rs. 22,000 million. Because then they can come to this House and say, "what are you doing about our bridges? What are you doing about our roads? What about our bridges? What are you doing about our roads? What are you doing about the tanks rural electrification schemes?" This is what they say. But today, they cannot say that; so they have to say that our economy is in chaos.

My final point on this occasion is that Budget has nothing to do with whether the economy is in chaos or not. There is tremendous economy activity in this country. There is tremendous growth. After all, when a country grows at a rate of 6 per cent per annum over a period of five years how can you say there is no economic growth? The budget is an instrument of obtaining some of the resources in the hands of the people and utilizing it for State and public purposes. That is what a budget is; the budget is not the economy. If the Government says that the total income of the people of this country is Rs. 90,000 million but it will take away Rs. 10,000 million for its purposes, then

that is the budget of that Government. They are only taken away that amount. But if they say they want to take all, then of course we come to a Marxist State. There is no question of private resources then; all are in the hands of the State.

So, what this Budget does and has done is to take away a very large slice of the resources in the hands of the people through taxes, BTT et cetera and utilize these resources. So, I think this is very important, because, this reveals that the economy is very active, but that the Government is not allowing the economy to run its course. They are not allowing resources to be utilized only by the private sector or for it to be in the hands of the individuals in this country. They are taking some of these resources and are using it for public expenditure which benefits the poorest in this country.

Table 36 of the Central Bank Report shows some remarkable figures. Taken for example, the demand deposits held by the public. Up to 1977, the total amount of demand deposits was Rs. 2,574.2 million. That has increased in December 1981 to Rs. 5,201.5 million. My good Friend the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasitharamparam) will say this is due to inflation, that the value of the currency has changed. That may be true. But there have been percentage increased far greater than ever before. That is what is important. The amount of money which people have is reflected in deposits in a bank. The activity of banks, turnover, bank accounts, also reflect economic activity; the important of transport equipment, the registration of new business, the turnover from which we get this large amount of revenue through turnover taxes, the increased base from which the Government can draw on, show that the economic activity in this country has increased and that people are relatively more prosperous than ever before.

Sir, there is one last figure. The savings and fixed deposits of the National Savings Bank Commercial Banks in this country which was Rs. 6,037 million in 1977 has increased in December 1981 to Rs. 2,362.8 million. Now, Sir, all this is not inflation. These are real resources which have increased and these are the monies saved by the people of this country out of their earnings. This, I think shows that economic activity in this country has not only increased, but the general level of prosperity and standards of living of the people of this country have increased. I think, that what we must impress upon the people of this country. Opportunity and growth rather than decay; increase in wealth and assets; a future which is determinable, which the people of this country can see; that they can get, as the Opposition would say, 'out of the woods'—that is what had been achieved by the Hon. Minister of Finance under the leadership of His Excellency the President over the last five years.

[පරිත්‍යාග කොටස මත]

One final word, Sir. Sometimes we are criticised for something and they say, "This is going to be a perpetual feature of your budgets and of the situation in this country". Because that has changed, that criticism is dropped. A couple of years ago it was hyper-inflation, 40 per cent inflation. Today, not one Opposition Member has talked about inflation over by the last year. Not one Member has come up and said. "You cannot contain inflation, you have not contained inflation. We are at dangerous levels of inflation over the last year." They have forgotten that talk, because inflation has slipped down under 20 per cent or perhaps it may be 15 odd per cent, I do not know. But it has slipped down. They cannot talk about it, but they forget that. They do not want to congratulate the Government for controlling inflations, for adding to the assets of this country. They do not congratulate the Government for increasing the resources, for increasing public expenditure which will benefits all the people of this country. They only criticise this Government for the deficit ; I have explained why and

the benefits of that deficit. They can only see the 'tip of the iceberg', they can only see the burdens and some of those problems which, I know, the people of this country are willing to carry on their shoulders for the sake of the future. We will meet them face to face. We cannot meet the TULF because they do not want by-elections, but we will meet the others face to face within two months and we will see what the people of this country feel. Once again, I would like to congratulate the Hon. Minister of Finance for in the face of recession, in the face of problems, in the face of political reactions or expected political rections, providing, us with a progressive Budget, a reflationary Budget, where public expenditure is increasing to meet the demands of the people of this country, and for being responsible as the Minister of Finance as far as the future of the people of this country is concerned.

Thank You.

ගෞරවය මත නවන ලද ලිපිවල :

சாபிடத்தில் வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் :

Documents tabled :

FOOD BALANCE SHEET 1975 - 1980
(1,000 Metric Tons)

Commodity	1975			1980		
	Production	Gross Imports	Available Supply	Production	Gross Imports	Available Supply
A. Cereals						
Rice (Paddy Wetland)	1,154.16	657.17	1,735.07	2,173.20	189.49	2,365.39
B. Roots, Tubers & Starchy Foods						
Potatoes	27.92		27.92	51.12		62.52
C. Sugar						
Refined			65.62			244.00
D. Pulses & Nuts						
Greengram	8.01		8.01	13.39		13.39
Other Pulses	20.80		20.80	37.95		61.92
E. Vegetables (Inc. Onion)						
Onion			658.98			84.24
			41.71			147.52
I. Fish						
Fresh	129.14		128.23	187.68		187.68
Dried & Salted Fish	8.01	15.29	23.30	12.11	11.87	23.98
J. Milk						
Cow	138.66		138.66	183.03		183.03
Tinned (Whole Dried)	3.03	8.50	11.53	4.11	20.83	23.38
Condensed Milk	1.76	0.50	2.26	3.97	1.22	5.24

வி. டீர்தலிங்கம் மொழி (மொழிபாடி)

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்—மாணிப்பாய்)

(Mr. V. Dharmalingam—Manipay)

Mr. Speaker, I am very happy to follow the hon. Deputy Minister of Public Administration. Well, there was nothing much in his speech to which I should reply, except to say one word about the demand for Eelam on which he spoke. If the hon. Deputy Minister will read the manifesto of the United National Party, he will know how this demand arose and why this demand arose; and the United National Party, he will know, got a mandate from the Sinhalese people to tackle the problem of discrimination, to tackle the problem of colonization, to tackle the problem of University education and to tackle the other problems that confront the Tamil people.—(Interruption). The demand for Eelam arose from these things, and during the 1977 Elections you told the Sinhalese people that you will solve those demands; you will find a solution to those problems. But, you never did it. Therefore the demand for Eelam will exist and we will continue to fight for it.

Now, Sir, we are at the concluding stages of the Budget Debate. Personally I think, the Debate on this Budget is meaningless for many reasons, for at least two main reasons. There are estimates and there are some proposals for revenue. Now, these estimates of expenditure can be fulfilled or can be executed only when you are able to obtain the loans that you propose to get. Even for a part of the current expenditure you have to go borrowing. Now, we do not know whether we will get those loans, particularly after the speech the Hon. President made in New Delhi where he said that Sri Lanka is broke and then he appealed to the World and to the big powers asking that the loans that we had obtained should be written off. I do not know whether any country would give further loans to us. The Hon. Minister of Trade, the other day, told us that obtaining loans from the IMF or the World Bank or the big powers is a transaction like that of two persons getting loans from each other. When I am broke I go to the M.P. for Nallur and ask him, "Will you please give me some money?" Then he will impose the conditions: "Well, I am prepared to give you these loans provided you do this and you do that."

மன்திரைசென்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

M.P. for Nallur is very rich.

வி. டீர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

Now, I am in a very difficult position. I go to Mr. Sivasithamparam and tell him, "It is true that I owe you about two million rupees taken earlier, please

write that off and give me a couple of millions" will he ever give it? We are in that same position. His Excellency the President has told the big powers that give us loans, "Please write off your loans", Now the Hon. Minister of Finance is hoping to get Rs. 14,000 million to finance his Budget. Can he expect that when you say you are broke and you have no money to settle your earlier loans? That is why I say these estimates of expenditure can never be fulfilled.

மன்திரைசென்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

It will be fulfilled. Do not worry.

வி. டீர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

What is the purpose in debating these estimates of expenditure when we know they cannot be met?

மன்திரைசென்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

We will meet them.

வி. டீர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

As far as revenue is concerned, we have gone back to the era of midnight Gazettes.

மன்திரைசென்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

That is wrong.

கொண்டிசென்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

What is this running commentary?

வி. டீர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

We will never forget the opposition that we put up to the last Government when they raised the prices of goods and commodities by midnight Gazette. Sir, I still remember that the United National Party and the other parties of the Opposition went round the whole country decrying the action of the last Government in raising the prices of commodities by midnight Gazette. Now we have come back to that era. We have come back to the era of midnight Gazettes.

Now, what is the danger or disadvantage in these price hikes by Gazette notification? When you increase the price of commodities by Gazette notification it becomes a *fait accompli*. In other words,

benefited? You have benefited the foreign banks in this country. You have benefited the money brokers in this country. They are making millions as profits. The hon. Deputy Minister wants to know where we can get the money to fund this project and that project. Why can these profits not be appropriated, the profits that the American banks and other foreign banks in this country made in the course of one week by this alleged money market fluctuation. That money can be easily appropriated to finance some of these very urgent projects that affect the people of this country.

One of the reasons, as I told you, for the skyrocketing of the cost of living is the decline in the value of the Rupee. Another is the imposition of the BTT from time to time. When you impose BTT on some goods, it is collected at two or three stages. First, the wholesaler has to pay BTT. When the wholesaler sells to the small wholesaler in the town he has to pay BTT. When the small wholesaler in the town sells it to the trader in the village he has to pay BTT. On the same goods BTT has to be paid sometimes on three or four occasions. Will this not increase the cost of living and the cost of essentials?

His Excellency at a press conference in New Delhi stated why this price hike had to be done. "Price increases were inevitable," he said. "These were conditions required for the country to receive IMF assistance. We could have refused their conditions but we would not have got the aid and without aid the country cannot survive, the country will crash."

I want to say that by this price hike we have crushed the people, and when the people are crushed I do not know whether the country can survive. The Government may not survive. The country will not be able to survive when the people are crushed.

Much has been said about the IMF and our dealings with the IMF. I would like to tell the Hon. Prime Minister, who is here, that more governments in the world have been brought down by the IMF than by coup d'etat or Karl Marx. Sir, you must be very careful in your dealings with the IMF. The IMF is very dangerous. Whatever my Friend from Chilaw may say, the IMF is much more dangerous than coup d'etat or Karl Marx.

கலிநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Have you finished?

பி. டி. சிவசாமிநாதன்

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)
(Mr. V. Dharmalingam)
No, Sir.

உத்தரவிடப்பட்டது. 8 மார்ச் 1983 அன்று நடைபெறும் சபை கூட்டம் தாமதமாகி விட்டது.

அப்போது பி. பி. 8 மணியாகிவிட்டதால் அலுவலர்கள் இடைநின்றுத் தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

It being 8 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Friday, 18th March 1983.

கலிநாயகனது

ஒத்திப்போடல்

ADJOURNMENT

பி. பி. சிவசாமிநாதன்

(திரு. எம். வினசன் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I move,

"That the Parliament do now adjourn."

சபையை சமாளிப்பது கடினம்.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

கலிநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

There are about five or six questions to be asked, and time will be required to answer them. Please be precise and only ask the Question.

Hon. Member for Colombo West.

அனூர் பஸ்தியான்

(திரு. அனூர் பஸ்தியான்—கொழும்பு மேற்கு)

(Mr. Anura Bastian—Colombo West)

At the Adjournment last evening the hon. Leader of the Opposition (Mr. A. Amirthalingam) and the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) raised some matters regarding the boycott of lectures at the Jaffna University, the Sri Jayewardenepura University and the other Universities. Sir, I fully agree that if these university students have any problems regarding their universities, their administration or even with regard to lectures, they can make representations to the Minister of Higher Education. Yesterday, the Deputy Minister of Higher Education replied—it was fair enough, I think—about these matters.

Now, I would like to refer to some of the news items which have appeared in the daily papers of today. The "Sun" of today has this caption:

"Iron rods were wrapped in banners police probe undergrads' meeting"

Then the "Daily News" states:

"Police seize iron rods at undergrads' meeting"

Further to this, the meeting at Hyde Park yesterday had been addressed by left leaders. I would like to quote a small portion of the statement of the left leaders. It says:

"Anti-government workers and students have got together to fight the government that has heaped burdens on the workers and deprived the people of their political rights."

[අනුර බැස්වියන් හෙතා]

Now, Sir, according to this, we can understand that this meeting has not been held in support of any student matter, but the motive had been to attack the Government.

The "Observer" of 16th March has the caption :

"Left behind campus unrest"

and goes on to say:-

Yesterday, Mr. Prins Gunasekera, visited the Sri Jayawardenapura University to plead on behalf of students alleged to have been arrested by the police.

The police guarding the Sri Jayawardenapura University assured Mr. Gunasekera that no students have been arrested."

We can now clearly see the motive behind this whole thing. Apart from whatever problems the students in all these universities have, it is strongly felt that the Leftists and Maxists are behind the disturbances. I would like to know what action the Government is taking regarding this problem.

අසෝක වඩිගමංගාව මහතා (ආනමඩුව)

(திரு. அசோக்க வடிகமங்காவ—ஆனமடுவ)

(Mr. Asoka Wadigamangawa—Anamaduwa)

ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වූයේ විශේෂයෙන්ම ආනමඩුව වැනි දුෂ්කර මැතිවරණ කොට්ඨාශයක ජනතාවට අද මුහුණ දීමට සිදු වී තිබෙන බැරැඳුම් කාරණයක් පිළිබඳව අපේ ගරු සමාජ සේවා ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නයි. ගරු කථානායකතුමනි, අද තිබෙන දැඩි නියඟය හේතුකොට ගෙන ආනමඩුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ ජනතාව ඉතා මත් දුඛිත අසරණ තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා. අවුරුදු 4 කට ආසන්න කාලයක් මද මද වැස්ස ලැබුණත් ගොවිතැන් බත් වලට වුවමනා කරන වැස්ස ලැබුණේ නැහැ. රජය පසුගිය වර්ෂවලදී සහනාධර දුන් නිසා යාන්තමින් ආනමඩුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ ජනතාව ඔවුන්ගේ ජීවිත පවත්වාගෙන ගියා. නමුත් දැන් සහනාධර අත්හිටුවා තිබෙන නිසා ඔවුන් දැන් ඉතා මත් හයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටිනවා.

පසුගිය වකවානුවල ඔවුන් කරන ලද ගොවිතැන් බත් හරියට සාර්ථක වුණේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම කවිපි වැනි කටුසර බෝග ගොවිතැනින් තමයි ඔවුන් ආදායම ලබා ගත්තේ. නමුත් අද වෙළඳ පොළේ ඒ ද්‍රව්‍ය සඳහා සාධාරණ මිලක් ලැබෙන්නේ නැහැ. වැසි ලැබිලා ගොවිතැන් බත් හරියන තෙක් තව මාස 4 ක් පමණටත් සහනාධර දීම සඳහා ක්‍රමවත් වැඩපිළිවෙලක් පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් මේ අහිංසක ජනතාව වෙනුවෙන් ආරම්භ කරන්න කියා මා යෝජනා කරනවා.

එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා (ගල්ගමුව)

(திரு. எச். எம். ஏ. லொக்குபண்டா—கல்கமுவு)

(Mr. H. M. A. Lokubanda—Galgamuwa)

ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්ණයමයි මා ඔබතුමා මාර්ගයෙන් ගරු සමාජ සේවා ඇමතිතුමාගේ අවධානය සඳහා යොමු කර තිබෙන්නේ. එම ප්‍රශ්ණය තුළින්

නාන්සේ ඉදිරියේ තබන්නේ නැතිව විසඳා ගැනීමට අපි උත්සාහ දැරුවා. මාස 1 1/2 කට ඉහත දී කුරුණෑගල සංවර්ධන සභා රැස්වීමේදී මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කළ බව ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා දන්වනවා. නියඟය නිසා කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ දුෂ්කර ආසනයක් වන ගල්ගමුව ආසනයේ ගොවීන් පසුගිය අවුරුදු 4, 5 කාලය තුළ ඉතා මත් අසරණ තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා. ආදායමක් ලබා ගන්න පොල් ගහක් නැහැ; තේ ගහක් නැහැ; රබර් ටිකක් නැහැ. මේ ආසනයේ තිබෙන්නේ කැලෑ රොදවලින් වටවුණු දුප්පත් අහිංසක ගම්. මේ අයගේ සහනාධර ග්‍රාමසේවක මහතුවට ඕනෑ විධියට කපලා. ඒ අයට සලාක මුද්දර ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ අයට කරන්න තිබෙන එකම දේ ඒ ගැන කථා කරන්නයි කියලා අපට කියන එකයි. අපි, විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවලින් පැමිණී අය. මේ අයගේ දුඛිත තත්ත්වය දකින විට ඉතාමත් වේදනාවක් අපිට ඇති වෙනවා. අද උදේත් මා මේ සම්බන්ධයෙන් කුරුණෑගල දිසාපති කාර්යාලයෙන් විමසා බලුවා. සහනාධර දෙන්න සුදනම් කරන්න කියා සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව එම කාර්යාලයට දන්වලා නැහැ.

කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ආසනවලින් ආසන දෙක තුනක්—යාපහුව, ගල්ගමුව, නිකවැරටිය වගේ ආසන වල—පමණයි කටුක ජීවිතයක් ගත කරන ගොවීන් ඉන්නේ. ඔවුන් සඳහා අවධානය යොමු වෙනවා මදිදැයි කියන්න මා දන්නේ නැහැ. අපේ ආසනවල පොල්, තේ, රබර් එකක්වත් නැහැ. එම නිසා ඉතාමත් සාධාරණ ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන්නයි කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ගිය සුමානේ මා මේ සම්බන්ධයෙන් සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශයෙන් විමසුවා. නමුත් ඒ අවස්ථාවේදී ඒ විෂය භාර සහකාර අධ්‍යක්ෂ සිටියෙන් නැහැ; ලිපිගොනුව කරන ලිපිකාර මහත්මිය සිටියෙන් නැහැ. එම නිසා මේ ප්‍රශ්ණය පිළිබඳ ඔබතුමා ඉදිරියේ කරුණු හෙළි කරනවා හැර වෙනත් කරන්න දෙයක් නැහැ. දැන් නියෝජ්‍ය සමාජ සේවා ඇමතිතුමා ඉන්නවා. තමුන්නාන්සේ මේ සම්බන්ධව පියවරක් ගන්නවා නම්, කුරුණෑකර කලින් ගත් පියවරම ඉදිරියටත් ගන්න එපා. තමුන්නාන්සේ දැන් කවිවේරියට නියෝග කරයි, සහනාධර දෙන්නයි කියා. එතකොට දිසාපති, උප දිසාපතිට දන්වයි සුදුසු පියවරක් ගන්නයි කියා, උපදිසාපතිට, ග්‍රාමසේවක දන්වයි. නැවත ග්‍රාමසේවකගෙන් උපදිසාපතිට ඇවිත්, උපදිසාපතිගෙන් දිසාපතිට ඇවිත් අනුමතිය ලැබිලා අනතට යන කොට මාස 3 ක් පමණ ගත වෙනවා.

දැන් අපේ මිනිසුන් ඉන්නේ හාමතේ. අපේ මිනිසුන්ට සිංහල අවුරුදුවත් කන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. මා ඔබතුමාගෙන් කාරුණිකව ඉල්ලා සිටින්නේ හැකි ඉක්මනින්—දවස් 10 ක් 15 ක් ඇතුළත—ඒ අයට සහනාධර ලැබෙන්න සලස්වන්නයි කියයි. අපි ඒ අයගේ නියෝජිතයන් වශයෙන් පැමිණ, නිශ්ශබ්ද වී සිටිනවා නම් එය අපි ඒ අයට කරන විශාල අසාධාරණයක්. ඒ නිසා කුරුණෑකර පරණ අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේ තිබුණු ක්‍රම අමතක කර, කෙළින්ම ඒ අයට සහනාධර ලැබෙන්න සලස්වන්න. මේ විධියට නොදන්නා සමූපකාරයේ මැනෝජර්ගේ පටන් ගැම එක්කොනම හෙරා කනවා. සංවර්ධන සභා රැස්වීමේදී කථා කළ පසු, සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශය කවිවේරියෙන් තිදහසට කරුණු

විමසා තිබූ බව සමාජ සේවා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා දන් නවා. එය දවස පත්තරයේත් තිබුණි. ඒ වගේ දේවල් වලට අවධානය යොමු වෙනවා නම්, ඇයි මේ ප්‍රශ්නය ගැන අවධානය යොමු වෙන්නේ නැත්තේ? කරුණාකර මේ පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන්න. පරණ පිළිවෙලට භහනාධාර දෙන්න එපා. ඒ විධිය දෙන්න ගියොත් විශාල අසාධාරණයක් සිදු වෙනවා. කරුණාකර මේ ගැන තෙත් යොමු වේවා කියා අවසාන වශයෙන් මා දෙයියන්ගේ නාමයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

එක්සේ. එම්. සෙල්ලතම්බු මහතා (මුලතිව්)
 (திரு. எக்ஸ். எம். செல்லத்தம்பு—முல்லைத்தீவு)
 (Mr. X. M. Sellathambu—Mullaitivu)

I have given notice to the Hon. Minister of Education and Youth Affairs of two questions. One is regarding the confirmation of principles who are acting in their posts for a number of years. The Education Department has a very pernicious system of getting teachers to act as principals, but they do not call them even acting principals, because if they call them acting principals, they will have to pay them the acting principal's salary. They give them a designation which you do not find in any other government department. They call them "performing principals".

However, the Hon. Minister of Education saw through this and felt that it was very unfair to get these people to take the responsibility of running these big institutions while getting paid only an Assistant Teacher's salary and gave a directive that all such persons who were functioning as performing principals before a particular date should be confirmed in their appointments. While the Minister's directive was carried out in respect of a number of districts, for some reason or the other unfortunately this has not taken place in the Mullaitivu District. When I asked the Director of Education of Mullaitivu he told me that he had sent the names of the principals who were entitled to promotion to the Ministry. I believe this comes under the purview of the Education Service Committee, but as this is a matter that has been done on a directive issued by the Hon. Minister. I shall be grateful if you could kindly take action to see that the teachers in my district are also be benefited by this without further delay.

The second question is about an incident in the Mullaitivu Hindu Vidyalyam where the Secretary of the School Development Society made allegations of embezzlement of school funds amounting to Rs. 6,000/-. This was brought to my notice after I came to Colombo for the Budget debate. This secretary who is very keen in developing the school told me after he made this representations to the Regional Director of Education he has suspended the Education Service Development Committee. The Regional Director there is a hardworking, practical educationist who maintains

very good public relations between parents, teachers and children. I am surprised at the action taken by him. This is a serious matter with regard to the embezzlement of funds. It is a pity that the person who brought this to the notice of the authorities and the Educational Development Society should be suspended. I will be grateful if you order an early inquiry into this matter.

There is another very urgent matter. The Vavunikulam scheme is the biggest scheme in my area where 6000 acres of paddy lands are under cultivation. It was brought to my notice that about 3000 acres of almost maturing crop—an excellent crop is expected, a yeild of about 80 bushels an acre totalling nearly 200,000 bushels of paddy which is worth fifteen million rupees—that this acreage has been denied water because the cultivators have not paid some money due to the Government. Unfortunately, Sir, we have got a Government Agent who is not very familiar with land work. The Hon. Minister is a grand son of a Land Commissioner who set the frame work of land alienation in this country, and I think this is not something that can be learnt over night. This Government Agent is new to village administration. There has been some directive given by the Ministry that those who have not paid water tax should not be given water, but he should have seen to it that the directive was conveyed to the cultivators before the cultivation season began. They should have been told. "We will not give you water if you cultivate because you have not paid the tax". After they have cultivated and the crop is three months old and when the time is due for reaping which is the time the ordinary peasant is in great difficulty, they are told that water will not be given.

They have gone through the Maha season and they need money for reaping and threshing the crop. If he is now asked to pay, from where is he going to find the money? To meet his cultivation expenses, he has already borrowed money or pledged his jewellery. It will be a national calamity if 250,000 bushels of paddy worth about 15 million rupees are allowed to perish just because a few people have not paid some money. We say that we want to increase production. So how can we allow so much paddy to die?

I would appeal to the Hon. Minister to issue a directive that these peasants be given their water. The next season is already approaching and we will probably be holding meetings in April for the Yala. At that meeting, the cultivators will definitely be told that unless they pay their dues, they will not be given there cultivation rights and we will ensure all dues will be paid soon after their crops are sold.

ඒ. එම්. ආර්. බී. අන්තරායක මහතා (නියෝජ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அந்தராயக்க-உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. A. M. R. B. Attanayake—Deputy Minister of Higher Education)

ගරු කථානායකතුමනි, මම ඊයේ විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තුවේ නායකතුමා හා උප නායකතුමා ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු දී ගෙන ආවා. ඒ ඇසූ ප්‍රශ්නය කොටස් දෙකකට කඩලයි මම පිළිතුරු දුන්නේ. පළමුවන ප්‍රශ්නය, යාපනය විශ්ව විද්‍යාලයේ පන්ති වර්ජනය පිළිබඳවයි. මම ඊයේ ලමයින් සමඟ කළ සාකච්ඡා අනුව, ඒ දරුවෝ අද විශ්ව විද්‍යාලයට ගියා. යාපනයේ විශ්ව විද්‍යාලයේ පන්ති වර්ජනය අද අවසන් කර තිබෙනවා; යථා පරිදි සියලුම කටයුතු පවත්වාගෙන යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, දෙවන ප්‍රශ්නය, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය හා ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලය යන විශ්ව විද්‍යාල දෙකේ ඇති වි තිබෙන අර්බුදය පිළිබඳවයි. විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තුවේ නායකතුමා ඇසූ ප්‍රශ්නයකට මම පිළිතුරු දීගෙන යද්දී තමයි පාර්ලිමේන්තුව කල් තැබුවේ. ගරු කථානායකතුමනි, මේ අර්බුදයට, ඒ කියන්නේ ශිෂ්‍යයන්ගේ පන්ති වර්ජනයට හේතු වී තිබෙන්නේ බොහොම අල්ප වූ කාරණා දෙකක්. ඒ කාරණය ඊයේ මම තමුත්තාන්සේට පැහැදිලි කර ගෙන ආවා. කොතලාවල ආරක්ෂක පීඨයේ ලමයින් කීප පොලක් බඳවා ගැනීම දැන් අවුරුදු ගණනක් සිට කර ගෙන එනවා. ඒ ගැන ලමයින්ගේ ඒ තරම් උද්ඝෝෂණයක් තිබුණේ නැහැ. දෙවන කාරණය බාහිර නීති උපාධිය සඳහා ශිෂ්‍යයන්ට කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ පන්ති පැවැත්වීම. ඒ කාරණය ආරම්භ කළේ ගිය අවුරුද්දේ දෙසැම්බර් මාසයේදීයි. මා තමුත්තාන්සේට පැහැදිලි කළා මතක ඇති, 1978 විශ්ව විද්‍යාල පනත අනුව ඒ ඒ විශ්ව විද්‍යාලය පාලනය කරන්නට ඒ ඒ විශ්ව විද්‍යාල වලටම භාර කර තිබෙන බව. අමාත්‍යාංශයන්, ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවන් කරන්නේ ඒ සඳහා අවශ්‍ය දේවල් සපයා දීමත්, අවශ්‍ය නීති අනුමත කර දීමත් පමණයි. විෂය මාලා සංවර්ධනය කිරීම, පවත්වා ගෙන යාම, ඒ විශ්ව විද්‍යාල මගිනුයි කෙරෙන්නේ.

කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ නීති පීඨයට පමණක් නොවෙයි, ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාල මක්කොටම හැමදුමත් අපි කියන්නේ ඇතුළත් කර ගන්නා ලමයින්ගේ සංඛ්‍යාව පුළුල්ව තරම් වැඩි කරන්නටයි, ශාස්ත්‍රීය සේවාව පුළුල්ව තරම් පුළුල් කරන්නටයි, කියයි. ඒ අනුව කුලපති වරයා මෙන්ම සෙනෙට් සභාව, කවුන්සිල් සභාව, පීඨ සභාව යන සභා තුනම නොයෙක් විට උත්සාහ දරන්නේ හැම විශ්ව විද්‍යාලයකම ඒ අංශ දියුණු කරන්නටයි. තමුත්තාන්සේට මතක ඇති, කවුබැද්දේ විශ්ව විද්‍යාලයේ පමණක් පීඨ තුනකට වඩා ගිය අවුරුද්දේදී ආරම්භ කළ බව විවිධ අංශ පිළිබඳව. ඒ අන්දමට දියුණු කර ගෙන යනවා. එහෙම කර ගෙන යන කොට බාහිර ශිෂ්‍යයන්ගෙන් විශාල උද්ඝෝෂණයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා, නොයෙක් අංශ වලින්, විද්‍යා අංශය, නීති අංශය, කලා අංශය යන අංශවලින්, විසුට්ටිවල අධ්‍යාපනය විකුණන වාය කියා. කාරණය හැබැව. ඒ ගැනත් විශ්ව විද්‍යාලය සලකා බලාගෙන යනවා.

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයෙහි වාණිජවේදී උපාධිය සඳහා දැනටමත්, දැන් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ බාහිර පාඨමාලා කර ගෙන යනවා, විශ්ව විද්‍යාල අභ්‍යන්තරයෙහි ඒ ගැන කිසිම විරුද්ධතාවක් කවදා වත් මතු වී නැහැ. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයෙන් වෙනත් අංශ කීපයක බාහිර උපාධි පාඨමාලා පවත්වාගෙන යනවා. කිසි විරුද්ධත්වයක් ඇතිව නැහැ. නීති උපාධිය දෙසැම්බර් මාසයේ සිට කරන්න විශ්ව විද්‍යාලය තීන්දු කර තිබෙනවා. ඒක විශ්ව විද්‍යාලයේ අභ්‍යන්තර තීන්දුවක් ඒ තීන්දුව ගත්තේ ශිෂ්‍යයන් නැති නැතක නොවෙයි. පීඨ සභාව නියෝජනය කරනවා, ශිෂ්‍ය සභාවේ ශිෂ්‍යයන් දෙන්නෙක්. ඒ කිසිම වෙලාවක ශිෂ්‍යයෝ විරුද්ධත්වයක් ප්‍රකාශ කර නැහැ. ඒක හොඳයි කියලා පිළිගෙන තිබෙනවා. එතැනින් පිළිගත්තට පස්සේ සෙනෙට් සභාවට ගිහින් තිබෙනවා. සෙනෙට් සභාවෙන් පිළිගෙන තිබෙනවා. එතැනින් පිළිගත්තට පස්සේ කවුන්සිල් සභාවට ගියා. කවුන්සිල් සභාවත් පිළිගත්තා. මේ විධියට සභා තුනෙන්ම අනුමත වී ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවට ආවාට පස්සේ අපේ විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව ඒකට කැමැත්ත, අනුමැතිය දී තිබෙනවා. එවිටම කර තිබෙන්නේ.

ඊයේ-පෙරේද මේ බාහිර පන්ති පැවැත්වීම නීති විරෝධීය, මෙය අධ්‍යාපනය විකිණීමක්ය, ආදී වශයෙන් ශිෂ්‍යයෝ ලොකු ආන්දෝලනයක් ඇති කරන්න පටන් ගත්තා. නීති විරෝධී ශිෂ්‍ය සංගමයක් විසිනුයි මේ ආන්දෝලනය ඇති කර තිබෙන්නේ; ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ඒකාබද්ධ ශිෂ්‍ය සංගමයක්. ශ්‍රී ලංකාවේ කොතැනකවත් අන්තර් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලයක් පිහිටුවා නැහැ. ඒක නීති විරෝධී වැඩක්. පනතේ එහෙම එකකට ඉඩ දී නැහැ. ශිෂ්‍ය සභාවක් තබන්න ඕනෑ නම්, ඒක ඒ විශ්ව විද්‍යාලයට පමණයි. එහෙම ඊනියා සංගමයකින් මේ විරෝධීය පළ කර තියෙනවා. මේ විරෝධීතාව දින, බලන කොට, ඊට හේතු වූ කරුණු සොයා බැලුවා. කුලපතිවරයා ගෙන්වා මේ ගැන විභාග කර බැලුවා. ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ ලේකම් වරයා ගෙන්වා සාකච්ඡා කර බැලුවා. කුලපතිවරයා පැහැදිලි ලෙසම මෙහෙම ප්‍රකාශ කළා. “මේක පීඨයෙන් අනුමත වී ඇවා, සෙනෙට් සභාවෙන් අනුමත වී ඇවා, කවුන්සිල් සභාවෙන් අනුමත වී ඇවා, ඒ අනුවයි මේ පන්ති පටන් ගන්න ලැබැස්නි කළේ, මෙන්න මෙහෙමයි පන්ති පහවැත්වෙන්නේ, අප්‍රේල් හා දෙසැම්බර් කියන නිවාඩු කාල දෙකේ පමණයි මේ පන්ති පැවැත්වෙන්නේ; ඒ නිසා අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයන්ට එයින් කිසිම කරදරයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ, ඒ වාගේම විශ්ව විද්‍යාලයේ අභ්‍යන්තර පුස්තකාලය බාහිර ශිෂ්‍යයෙක් කවදාවත් පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ” කියා. ඒ පන්ති පැවැත්වීම සඳහා වෙන හාණ්ඩ කිසි දෙයක් පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. ඒ නීති විභාගයට ඉගැන්වීම සඳහා ප්‍රයෝජනයට ගන්න ඕනෑ වී තිබෙන්නේ ඊට හුණු කැල්ලයි, ගුරුවරයායි පමණයි.

ඒ වැඩය ඒ ආචාර්යවරු භාර අරගෙන තිබෙනවා. ඒ සඳහා එක ආචාර්යවරයකුට පැයකට රු. 100 ක දීමනාවක් ලැබෙනවා. “අර විභාගය ගන්න බැරි ලමයින්ට උදවු වීමක් වශයෙන් අපි මේ කරන්නේ පිනක්, කුස

ලක්” කියයි, ඒ ආචාර්යවරු කියන්නේ. විශ්ව විද්‍යාලය මේ පත්ති නම් කර තිබෙන්නේ ‘උපකාරක පත්ති’ කියලයි. මේ කරන්නේ බාහිර ශිෂ්‍යයන්ට උපකාරක පත්ති පැවැත්වීමක්. එක දවසකට පැය 7 ගණනේ අවුරුද්දකට පැය 180 ක් මේ පත්ති පැවැත්වෙනවා. ඒ බාහිර ශිෂ්‍යයන් පත්ති පවත්වන ආචාර්යවරුන්ගේ පවිත්‍ර සඳහා කැමැත්තෙන්ම රු. 500 බැගින් ප්‍රදානය කර තිබෙනවා. මම කුලපතිතුමාගෙන් ඇහුවා, “ඒ රු. 500 ගන්නේ කැතිව මේ වැඩස කරන්න බැරිද?” කියා. එවිට කුලපතිතුමා කීවා, “විශ්ව විද්‍යාලයට හම්බවෙන ප්‍රතිපාදනවලින් ආචාර්ය මණ්ඩලය ආදී කොට ඇති සේවකයන්ගේ වැටුප් සඳහා 85% ක්ම වැය කරනවා, අපිට අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයන් සඳහා වැය කරන්න ඉතිරි වී තිබෙන්නේ 15% යි. ඒ නිසා බාහිර ශිෂ්‍යයන් සඳහාත් ආචාර්යවරුන්ට වැටුප් ගෙවන්න අපිට පුළුවන්කමක් නැහැ” කියා.

ඒ ආචාර්යවරුන්ගේත් කැමැත්ත ඇතිව නමයි, මේ වැඩස පවත් ගෙන තිබෙන්නේ. “බාහිර නීති උපාධිය ලබා ගැනීම සඳහා මේ විධියට රු. 500 ක් ගෙවීම අපිට ඉතාම ලාභ දෙයක්, අපි මේ සඳහා බාහිර විද්‍යාලයකට යනවා නම් අපිට රු. 1,000 කට වඩා යනවා, ඒ වුණත් ඒවායේදී අපිට හම්බවෙන්නේ පරණ පාඩම් මාලාවල පිටපත් පමණයි, එම නිසා ඒ ලබන ඉගැන්වීම සාර්ථක නැහැ, ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය විසින් මේ කටයුත්ත මේ විධියට ජනසතු මට්ටමකින් පැවැත්වීම ගැන. සාමාන්‍ය පොදු ජනතාවටත් මේ පත්තිවලට සහභාගි වෙන්න පුළුවන් වන ආකාරයට මේ මහාචාර්යවරු, ආචාර්යවරු කටයුතු කිරීම පිළිබඳව අපි පින් දෙනවා” කියා ඒ බාහිර ශිෂ්‍යයන් සඳහන් කරනවා. ඒ විධියට එක පැත්තකින් ඒ අංශයෙන් උද්ඝෝෂණයක් තිබෙනවා, ‘මේ වැඩස කරන්න කරන්න’ කියා.

බාහිර විද්‍යා ශිෂ්‍යයන් 800 ක් පමණ පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයෙන් ඉල්ලා සිටියා, මේ විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න ය කියා. නමුත් පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා පීඨය කීවා, ‘ඒක කරන්න අපිට බැහැ, ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් ඉඩ-පහසුකම්, උපකරණ හා ‘ලැබරිටරි’ පහසුකම් ආදිය නැහැ, තිබෙන ඒවා පාවිච්චි කරන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ” කියා.

මේ නීති අංශය සඳහා එහෙම පහසුකම් පාවිච්චි කිරීමක් අවශ්‍ය නැහැ. අර අරගලකාරී ශිෂ්‍යයන් කියනවා, “උපකාරක පත්ති සඳහා විශ්ව විද්‍යාල සම්පත් පාවිච්චි කරනවා” කියා. නමුත් ඒ උපකාරක පත්ති පැවැත්වීම සඳහා විශ්ව විද්‍යාල සම්පත්වලින් කිසි දෙයක් පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. ඒ පත්ති පැවැත්වීමෙන් අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයන්ට කිසි කරදරයකුත් නැහැ.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

පොඩ්ඩක් ඉක්මන් කළොත් හොඳයි. තම ඇමෙරිවරු කීප දෙනෙකුත් උත්තර දෙන්න ඉන්නවා. There are some Hon. Ministers who are waiting to reply.

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(*திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க*)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

නමුත් නාන්සේ ඊයේ මට කීවා දිගේ, ඒ අයටත් කියන්න හෙට උත්තර දෙන්න කියා.

කථනායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

මගේ වැඩස මම කරන්නමි.

ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(*திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க*)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

මම වැදගත් ප්‍රශ්නයකුයි, විග්‍රහ කරගෙන යන්නේ. නමුත් නාන්සේ ඊයේත් ඒක අහගෙන ගියියා. නමුත් නාන්සේ හරියට අහගෙන හිටියා නම මට තවත් පැයක් කල් දෙයි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා ඊයේ කීවා, ‘දඩබිර, හිතුවක්කාර පිරිසක් බස්වලින් ඇවිල්ලා ශිෂ්‍යයන්ට පහර දෙනවා’ කියා. මම ඒ ගැන සොයා බැලුවා. එහෙම දෙයක්, ඒ පැත්තෙන් වාර්තා වෙලා නැහැ. ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ නිසි බලධාරියා ගෙන්වා මම අහල බැලුවා. එතුමා කියනවා, “නැහැ, එහෙම දෙයක් නැහැ, පාරේ බස් යනවා, ලමයි විශ්ව විද්‍යාලය ඇතුළේ ඉන්නවා, විශ්ව විද්‍යාල ඇතුළේ ඉන්න ලමයි කාටවත් හානියක් නැහැ” කියා.

නමුත් මට ඊයේ මිටිහාන පොලිසියෙන් වාර්තාව ලැබුණා, මේ වර්ජනකාරී ශිෂ්‍යයන් විශ්ව විද්‍යාලයේ පාඩම් මාලාවලට සහභාගි වන විද්‍යා අංශයේ ශිෂ්‍යයන්ට ගහලා, එක ලමයකුට පිහියෙහුත් අතින්න ගිහින්, ඒ ශිෂ්‍යයා පොලිසියේ පැමිණිල්ලක් දමල තිබෙනවාය,” කියා. ඒ පැමිණිල්ල කර තිබෙන්නේත්, අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයකුයි. ඒ විධියේ දේවල් නමි සිදු වී තිබෙනවා.

බටහිර කොළඹ මහානිකුමා (අනුදු බැස්ටියන් මහතා) සඳහන් කළ ආකාරයේ ප්‍රශ්නයක් ‘හයිඩ් පාක්’ එකේ දී මතු වී තිබෙනවා. යකඩ පොලු වගයක් ගෙනල්ලා කලබලයක් වුණු බවට අපිට පොලිසියෙන් වාර්තා වෙලා තිබෙනවා. එහෙම දෙයක් වුණය කියනවා. නමුත් අපි දන්නේ නැහැ, නොහොමද වුණේ කියල. හරියට ස්පිර් වගයෙන් ඒ ගැන හොයන්න මට බැහැ. මේ විධියේ අරගල ආරම්භ වී තිබෙනවා මියක් ‘අසුටල්’ ඉල්ලීමය අපෙත් ඉල්ලන්නේ’ කියන්න තරම් සංස්ථා ඉල්ලීමක් අපිට ඉදිපත් කර නැහැ. එහෙම ඉල්ලීමක් තිබෙනවා නම්, එය දෙන්න පුළුවන් දෙයක් නම් අපි දෙනවා.

යාපන විශ්ව විද්‍යාලයේ දරුවෝ ඉල්ලුවා, ඉල්ලීම 4 ක්. මම ඒ ලමයින්ට පෙන්නලා දුන්නා, එයින් 2 ක් දෙන්න මට පුළුවන්, අනික් දෙක දෙන්න බැහැ කියලා. ඒ ලමයි ඒක පිළිගන්නා. අද ඒ විශ්ව විද්‍යාලය ආරම්භ කලා.

නමුත් කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේත්, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේත් දරුවෝ ඉල්ලන ඉල්ලීම මොකක්ද කියල මට තේරෙන්නේ නැහැ. බාහිර පත්ති එපා නම්, විශ්ව විද්‍යාලය ඒක නැති කරයි. එක්කෝ කුලපතිවරයාට, නැත්නම් සෙනෙට් මණ්ඩලයට, එහෙමත් නැත්නම් පීඨයේ “කවුන්සිල්” එකට මේ වැඩස කරන්න පුළුවන්. ඒකෙ ශිෂ්‍ය නියෝජිතයෝත් ඉන්නවා. නමුත් අපෙත් ඉල්ලීමක් කරනවා. ඒ ඉල්ලීම මොකක්ද තීරණ මට තේරෙන්නේ නැහැ.

[ඒ. එම්. ආර්. බී. අන්තරායක මහතා]

“මේ ශිෂ්‍යයන් අරලො කරන්නේ මොකටද කියල අපට තේරෙන්නේ නැහැ, අපේ ලමයි විශ්ව විද්‍යාල යට යවන්න ඕනෑ, එම නිසා මේක සමථයක් කරන්න” කියා දෙමළියො හැම දාම ලියුම් එවනවා. ඒ අහිංසක දෙමළියො, බොහොම දුක්-මහන්සියෙනුයි, මේ දරුවො විශ්ව විද්‍යාලයට එවන්නේ. නමුත් ඒ දරුවො කර ගෙන යන මේ ව්‍යාපාරය පුද්ගලිකයි.

පුෂ්පකුමාර කියන ලමයෙක් ඊයේ-පෙරේද, ටෙලි ග්‍රෑම් එකක් එවා තිබුණා, “දුම්රිකයන් බස්වලින් ඇවිල්ලා පාර-දිගටත් අපට ගන්නවා, ඒ නිසා මේකේ ඉන්න හම්බවෙන්නේ නැහැ, පොලීසිය ඉස්සරහ පිටත් ගැහුවා” කියල. මම පොලීසියෙන් විමසා බැලුවා, එහෙම දෙයක් ටෙලි නැහැ. ඊයේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාගේ කථාවේදීත් මේ පුෂ්පකුමාර කියන පුද්ගලයාගේ පැමිණිල්ල ගැන සඳහන් කළා. එයා ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ කියන දේශපාලන පක්ෂයේ ශිෂ්‍ය නායකයෙක්. එයා සාධාරණත්වයක් ගැන කථා කරනවා. අනික් ශිෂ්‍යයින් ගැන කථා කරනවා, ශ්‍රී ජය වර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉදහෙන. ඒ විශ්ව විද්‍යාලයේ වාණිජවේදී බාහිර උපාධිය දැන් අවුරුදු ගණනාවක සිට පවත්වා ගෙන යනවා. ඒකට විරුද්ධව නොවෙයි, ඔය කථා කරන්නේ. සල්ලි අයකරලයි ඒකත් කරන්නේ. මේ දෙසැම්බර් මාසයේ පටන් ගත් නීති උපාධිය ගැන එයා විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා.

එයාගේ තත්ත්වය මොකක්ද? අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ඊයේ පැහැදිලි කළ පුෂ්ප කුමාරගේ තත්ත්වය ගැන. බැංකුවේ ආරක්ෂක නිලධාරියෙක් හැටියට රුපියල් දහස් ගණනක වැටුපක් ලබනවා. මහජන බැංකුවෙන් ණය මුදල් ලබා ගන්නවා. විශ්ව විද්‍යාලයේ අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙක්. නීති කියක් කඩලද ගරු කථා නායකතුමනි? විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයා කියන්නේ එසේ නීති කඩන පුරවැසියෙක්ද? අපි විශ්ව විද්‍යාලය වහලා නැහැ. විශ්ව විද්‍යාලය ඇරලා තිබෙනවා. දිනපතා ලමයින් විශ්ව විද්‍යාලයට එනවා; පන්තිවලට සහභාගි වෙනවා. හැම අංශයකටම වගේ ලමයින් විශ්ව විද්‍යාලයට යනවා. කණ්ඩායමක් යන්නේ නැහැ. ශ්‍රී ජයවර්ධන පුර විශ්ව විද්‍යාලයේ කණ්ඩායමක් යන්නේ නැහැ, කණ්ඩායමක් යනවා, යන්නේ නැති කණ්ඩායම මොකක්ද අපෙන් ඉල්ලනවා. මගෙන් සාකච්ඡාවක් ඉල්ලා නැහැ. මම සාකච්ඡාවක් දීලා සමාජවාදී ශිෂ්‍ය සංගමය ඊයේ උදේ මා හමුවන්නට ආවා. මම ඒ ලමයින්ගෙන් ඇසුවා මොකක්ද මේ ප්‍රශ්නය කියා ඔය ලමයින්ටත් තේරෙනවාද, අපෙන් මොනවාද මේ ඉල්ලන්නේ, කියා. ඒ ලමයින්ටත් තේරෙන්නේ නැහැ. දැන් ගටම මෙහෙත ඉල්ලන්න දෙයක් නැහැ. විශ්ව විද්‍යාල බාහිර පන්ති ඕනෑ තරම් පැවැත්වෙනවා. මේක පමණක් ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙන්නේ මොකද කියා ඒ ලමයින් මගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ ලමයින් පන්ති වලට යනවා. එහෙම නම් මේක දේශපාලන ප්‍රශ්නයක්.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා, (යෞවන කටයුතු හා රැකියා රක්ෂා ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(ශ්‍රී. රාණිල් වික්‍රමසිංහ—මුනිසත්‍රයාණන් අනුබලයෙන්, දොළොස් වැනි වැනි අමාත්‍යවරයාගේ අනුබලයෙන්)

(Mr. Ranil Wickremasinghe—Minister of Youth Affairs & Employment and Minister of Education)

I move, with the permission of the House that we continue for some time.

කථානායකතුමා,

(ආරාධනා කරමින්)

(Mr. Speaker)

How long ?

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(ශ්‍රී. රාණිල් වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

Till the replies are given.

කථානායකතුමා,

(ආරාධනා කරමින්)

(Mr. Speaker)

Does the House agree ?

මත්තීවරු

(අනුකූලයි)

(Members)

Aye.

ඒ. එම්. ආර්. බී. අන්තරායක මහතා

(ශ්‍රී. ආ. එම්. ආර්. බී. අනුබලයෙන්)

(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මම දන්නේ නැහැ හම්බන්තොට තත්ත්වය, අතුරු මැතිවරණයෙන් කොයි පැත්තට යයිද කියා. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ හම්බන්තොට අතුරු මැතිවරණය දිනා ගන්න කල්පනා කරනවා නම් එය හම්බන්තොටට ගිහින් කර ගන්න ඕනෑ. මට හොඳම පැහැදිලි ආරංචි ලැබී තිබෙනවා ගරු අගමැතිතුමනි, හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ අතුරු මැතිවරණය සදහා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ සුදානම් වෙනවා කියා. හම්බන්තොට අතුරු මැතිවරණයට කොළඹින් පෙළපාලියක් ලැබුණිවයි සිටින්නේ. බොහොම කැන ව්‍යාපාරයක්. යාපනේ ශිෂ්‍යයින්ගෙන් මම ඊයේ ඇසුවා නමුත් නාන්දේශ්‍ය ශිෂ්‍ය සභාවේ නායකයින් වශයෙන් මොකක්ද කියන්නේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ ඇති අරලො පිළිබඳව කියා. “එය විහිළුවට කාරණයක් සර්, අපි දන්නේ නැහැ මෙය මොකක්ද කියා, අපේ විශ්ව විද්‍යාලයේ එවැනි පාඨමාලා පටන් ගන්නවා නම්, බාහිරවටත් එවැනි පාඨමාලා පටන් ගන්නවා නම් අපි බොහොම සන්තෝෂයි” කියා ඒ අය කිව්වා.

ගරු කථානායකතුමනි, මම දන්නේ නැහැ නමුත් නාන්දේශ්‍ය උපාධි ගන්නේ කොහෙන්ද කියා, ලංකාවේ සිටින උපාධිධාරීන්ගෙන් සියයට 10ක් 15 ක්ම එංගලන්තයේ ශිෂ්‍යයින් වශයෙන් නැපැලෙන්න බාහිර උපාධි ලබා ගෙන සිටින අයයි. ලෝකයේ තිබෙන විශ්ව විද්‍යාලවල ජාත්‍යන්තර වශයෙන් බාහිර උපාධි පවත්වනවා. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ ආචාර්ය මණ්ඩලයන් සෙනෙට් සභාවත් කවුන්සිල් සභාවත් තීන්දු කර තිබෙනවා ලංකාවේ සුදුසුකම් ලැබූ ශිෂ්‍යයින්ට බාහිර උපාධි පිරිනමන්නට. ආචාර්යවරු කැප වෙලා.

තමුත්තාන්සේ නීතිඥයෙක් නීතිඥයෙක් රු. 100 කට පැයක් වැය කරනවා කියන්නේ මොන තරම් පරිත්‍යාගයක්ද? මම ආචාර්යවරයෙකුගෙන් විමසා බැලුවා. ඒ ආචාර්යවරයා කියනවා 'මෙය අපි සන්නේෂයට කරන වැඩක්, මුදල් ඉපැයීමට නොවෙයි, පැයකට රු. 100 ක් ලබා ගන්නේ, එය අපි ආදායම් මාර්ගයක් වශයෙන් කරන වැඩක් නොවෙයි එය අපි කරන්නේ ජාතික සේවයක් වශයෙන් කියා. ආචාර්ය මණ්ඩලය තමයි කැමති කරවා ගන්න බැරි. ආචාර්ය මණ්ඩලය ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා, විශ්ව විද්‍යාලයේ පාලනය ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා, ඒ වැඩේ කරන්නට අහිංසක දරුවන්ට. එය කරන්න එපාලි!

අතික තමුත්තාන්සේ කල්පනා කර බලන්න, බාහිර ශිෂ්‍යයින්ට අපි වෙනම විභාගයක් දෙනවාද? නැහැ. අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයින්ට තිබෙන විභාගයටමයි බාහිර ශිෂ්‍යයින්ටත් ඉදිරිපත් වෙන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. එකම විභාගය. මට සැකයක් ඇති වී තිබෙනවා අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයින් තුළ කුතුහලයක් තිබෙනවාද කියා පත්ති වර්ජන කර කර ඉදල වැඩ වර්ජන කර කර ඉදල දේශපාලනය කර කර ඉදල විභාගයට ලියන විට අඩු මාතයකින් පාස් වෙන්නට ඒක බැරි වෙයි, බාහිර ශිෂ්‍යයින් එනවා තරඟයට.

එහි තත්ත්වය මේකයි. මෙය සම්පූර්ණයෙන් දේශපාලන ස්වරූපයක් ගන්නවා. මම තමුත්තාන්සේට පැහැදිලි කරන්නම්. මම තමුත්තාන්සේගෙන් වෙලාව ඉල්ලුවේ ඒ නිසයි. මම ගරු අධ්‍යාපන ආමන්තූමට ස්තූතිවන්ත වෙනවා කාලය පොඩ්ඩක් දීර්ඝ කර දීම ගැන. ශිෂ්‍යයින්ගේ අරගලය පිළිබඳව කවුද මේ ඉදිරිපත් වන මිනිස්සු? මේ ඔක්කොම වෘත්තීය සමිති දැන් විශ්ව විද්‍යාලයට ගොඩවෙන්නට එනවා. රජයේ ලිපිකරු සේවා සංගමය, සමස්ත ලංකා රජයේ ලිපිකරු සංගමය ආදී හැම සංගමයක්ම තිබෙනවා.

මම ඒ සැරේ හොයල බැලුවා මේ සංගම්වලට ඇති වී තිබෙන විලි නැති රුදාව මොකක්ද කියල. ඒකත් ලස්සණ කපාවක් කපානායකතුමනි, මේ බාහිර උපාධිය සඳහා ලියාපදිංචි වී සිටිනවා, ඒ සමිතිවල සාමාජිකයන් සහ නිලධාරීන්. මිනිහ අතික් පැන්නෙත් බාහිර පංතියට පිංගනව දොරෙන්. මේ පැන්නෙත් ළමයින්ට කියනවා, ඔව් බාහිර පංති දීම වැරදියි. ඒක වැරදි ව්‍යාපාරයක් කියා. ඒ මනුෂ්‍යයම උපාධිය ගන්න යනව බාහිරව. එයාම බාහිර උපාධියට විරුද්ධව කැ ගහන ළමයින්ව උසිගන්නවා.

මේකෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ බලපුත් ලවා කොස් ආට බැවීමක්. මේක වැරදි ක්‍රියාවක්. අපි ශිෂ්‍යයන්ට ආරාධනා කරනවා මේකෙන් වලකින්නය කියා. අපි ශිෂ්‍යන්ට ආදරෙයි. මේ රටේ ගරු කථානායකතුමනි, උඩු දුම්බර මන්ත්‍රීවරයා තරම්—උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ආමන්තූම තරම්—නිදහස් අධ්‍යාපනයට ණයගැනී, ජීවිතය පරදුවට තබා නිදහස් අධ්‍යාපනය ආරක්ෂා කරන කෙනෙක් තවත් නැහැ කියා මම තමුත්තාන්සේට කියන්න කැමතියි තමුත්තාන්සේ දන්නවා ඒ ගැන විශේෂයෙන්ම අපි නිදහස් අධ්‍යාපනය නිසයි මේ තැනට ආවේ. තමුත්තාන්සේගේ නියෝගවලටත් යටත් වෙවි

දඟලනවා. තමුත්තාන්සේ සාධාරණ වෙලාවටත් මට නීති දානවා. මම මේ තරම් කැ ගහන්නෙත් මා නිදහස් අධ්‍යාපනයෙන් මේ තැනට ඇවිත් තිබෙන නිසයි. ඒ නිසා අපේ ලංකාවේ දු දරුවන්ට මේ ලංකාවේ උපදින, උපදින්නට ඉන්න හැම කෙනෙකුටම නිදහස් අධ්‍යාපනයේ ආලෝකය ලබා දීම සඳහා මම හැම වෙලාවෙම සටන් කරනවා.

ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාත්, මේ රජයත් ගරු අගමැති තුමාත්, කැබිනට් මණ්ඩලයත් ඒ සඳහා ඇප කැප වී සිටිනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මොකක්ද මේ දරුවෝ කියන ව්‍යාපාරය? නීති පීඨය දියුණු කරන්නය, පීටස් තර, සිවිත ශිෂ්‍යයන් වැඩි වැඩියෙන් ඇතුළු කරන්නය කියායි. අපට පාර කියන්න ඕනෑ නැහැ ශිෂ්‍ය දරුවෝ. අපි ඒකට ක්‍රියා මාර්ග අරගෙන තිබෙනවා. මම ඊයේ පැහැදිලි කළා ශිෂ්‍ය ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම සඳහා අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයන් වැඩි කිරීම සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂ 20ක ගොඩනැගිල්ලක් සූදනම් කරගෙන යන බව. දැන් එහි වැඩ බාගයක් ඉවරයි.

1980දී කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ නීති අංශයට ශිෂ්‍යයන් ගත්තේ 30ක් 40ක් පමණයි. අද සිය ගණනක් දක්වා එය වැඩි කර තිබෙනවා. අර ගොඩනැගිල්ල හැදුවට පස්සෙ හාර පන් සීයක් ගයසියක් දක්වා වැඩි කරන්න පුළුවන් වෙනවා.

හැම වෙලාවෙම අපි බලන්නේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව වැඩි කරන්නයි. කිසිම අවුරුද්දක ඊට කලින් අවුරුද්දට වඩා අඩුවෙන් ශිෂ්‍යයින් අරගෙන නැහැ. යම්කිසි අවුරුද්දක ගන්න ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවකට වඩා අඩුවෙන් ඊළඟ අවුරුද්දේ කොයිම විධියකින්වත් ගන්නෙ නැහැ. ඊළඟ අවුරුද්දේ ඊට වැඩි ශිෂ්‍ය ප්‍රමාණයක් ඇතුළු කර තිබෙන්නේ. එහෙත් ලැබෙන ඉල්ලීමට අනුව මෙහෙත් සැපයීම සඳහා විශ්ව විද්‍යාල පුළුවන් තරම් පුළුල් කර ගෙන යනවා.

රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලය ගැන කවුරුවත් කල්පනා කර තිබුණේ නැහැ. ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කළා. මඩකලපුවේ විශ්ව විද්‍යාලය ගැන කවුරුවත් කල්පනා කර තිබුණේ නැහැ. මඩ කලපුවේ විශ්ව විද්‍යාලයක් දැන් ඇති කර තිබෙනවා. කාර්මික විද්‍යාල 12 කාර්මික විද්‍යාල 21 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඒවා නිදහස් අධ්‍යාපනය සඳහා නොවෙයිද? බාහිර පංති පැවැත්වීම අපි ක්‍රමයෙන් වැඩි කර ගෙන ගිහිත් තිබෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි, බාහිර පංති සඳහා මුදල් අය කිරීම ඒවා පවත්වාගෙන යාමටයි. මේ කටයුතු ඔක්කොම විවෘත විශ්ව විද්‍යාලයක් මගින් මුළු ජාතියකට ක්‍රියාත්මක කිරීමට දැන් කටයුතු සූදනම් කර තිබෙනවා. අද විවිධ විෂයයන්වලට විවෘත විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන් 8,000ක් ලියා පදිංචි කර තිබෙනවා. අපි බලාපොරොත්තු වෙනව මේ අවුරුද්ද අවසාන වන විට 10,000ක් පමණ ලියා පදිංචි කරන්න. ඒ අනුව විවෘත විශ්ව විද්‍යාලයේ පමණක් මේ අවුරුද්ද අවසාන වන විට ශිෂ්‍යයන් 18,000ක් විවිධ විෂයයන් යටතේ බාහිර බාහිර උපාධි සඳහා ලියා පදිංචි කිරීමට කටයුතු පිළියෙල කර තිබෙනවා. නීති බාහිර උපාධිය සඳහා මේ අවුරුද්දේම පටන් ගන්නය කියා විවෘත විශ්ව විද්‍යාල

[ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්නායක මහතා]

යට මුදල් වෙන් කර දී තිබෙනවා. එතකොට කොළඹ හිසරදය ඉවරයි. මේක ශිෂ්‍යයන්ට පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා. එහෙනම් මොකක්ද මේ කරන නාචගම? මට තේරෙන්නේ නැහැ.

මෙහි තිබෙන්නේ විශ්ව විද්‍යාලයේ දියුණුව පිළිබඳව හෝ නිදහස් අධ්‍යාපනය ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳව හෝ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මේක ආණ්ඩුව පෙරලීම සඳහා ගෙන යන ව්‍යාපාරයක්. හැබැයි, වැඩේ නම් කවලම් කරගන්න. ඒක කරන්න තිබුණේ කලින් එහෙම නම්. මේක දිස්ත්‍රික්කයක් බලාගෙන කරන්න යන ව්‍යාපාරයක් ගරු අගමැතිතුමනි. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය සඳහා. බාහිර නීති උපාධි සඳහා නොවෙයි. මම රහසිගතව මේ ගැන කරුණු සොයා තිබෙනවා. ශිෂ්‍ය නායකයෝ විවිධ දේශපාලන නායකයෝ කරගෙන යන මේ ව්‍යාපාරය සැලකිය යුතු ප්‍රශ්නයක්.

ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ ලේකම්වරයා—මහා වාර්ෂික සැලැස්ම මහතා—මේ ශිෂ්‍යයන් සමග සාකච්ඡා කරන වෙලාවේ ටිකක් සැරේට කථා කර තිබෙනවා. ඇයි, එතුමාටත් මේක තේරෙන්නේ නැහැ. එතුමා කළ වැඩක් නොවෙයි මේක. මේක විශ්ව විද්‍යාලයේ අභ්‍යන්තරයෙන් කළ වැඩක්. ඒ නිසා කියා තිබෙනවා මට තේරෙන්නේ නැහැ. මේක කුලපතින් එක්ක තීන්දු කරගන්නය කියා. විශ්ව විද්‍යාලයේ කුලපති වරයා කියනවා නම් බැහිර පංති පවත්වන්න බැහැ කියා, ඔව් අපි ඕනෑ වෙලාවක ලැහැස්තියි. ආපි කුලපතිට බල කර කියල නැහැ පංති පවත්වන්නය කියා. ඒක විශ්ව විද්‍යාලවලටම ගොඩනගාගන්න අපි සම්පූර්ණයෙන් ඉඩ දී තිබෙනවා. පූර්ණ අයිතිය හා බලධාරීත්වය ඒ ඒ විශ්ව විද්‍යාලවලට තිබෙනවා. කුලපති පත් කිරීමේදී ශිෂ්‍යයන්ට ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමටත් ඉඩ දී තිබෙනවා. ඒ සඳහා කොපමණ අරගලයක් ගෙන ගියාද විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයෝ මිට කලින්, 1978ට කලින්, විශ්ව විද්‍යාලයේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කරන්න කියා, මේ ශිෂ්‍යයෝ අපට කියන්නේ, අමාත්‍යාංශයට කියන්නේ ගරු ජනාධිපතිතුමාට නැත්නම් උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට කියන්නේ, නැත්නම් මට කියන්නේ, කොමිෂන් සභාවේ ලේකම්වරයාට කියන්නේ විශ්ව විද්‍යාලවල ස්වාධීනත්වය නැති කරන්න කියලද? ඔව් එහෙම කියනවා, නම් අපි භාර ගනිමු. ගරු අගමැතිතුමාගෙන් අවසර ලැබෙන්න ඕනෑ, අපි එහෙම නම් මහා විද්‍යාල පාලනය කරන්නා වාගේ විශ්ව විද්‍යාල ඔක්කොම පාලනය කරන්නම්. අපි පාස මාලා තියම කරන්නම්. අපි කුලපතිවරු පත් කරන්නම්. අපි මහා වාර්ෂිකව පත් කරන්නම්. සුදුසුකම් ඇතත් නැතත් අපි ළමයි ඇතුළත් කරන්න බලිත් නම්. ඒවා වැරදියි. ලෝක සම්මත විශ්ව විද්‍යාල න්‍යායයක් තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාල පිළිබඳ අයිතිය විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයෝ අවබෝධ කරගන්න ඕනෑ. ඒ අයිතිය 1978 පනතින් තහවුරු කරලා තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, විශ්ව විද්‍යාල සීම ගැන කථා කරනවා නම්, විශ්ව විද්‍යාලයේ බිම ලංකාණ්ඩුවට අයිති නැති තත්ත්වයකයි ප්‍රඥප්තියේ තිබෙන්නේ. විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වෙනවා නම් කලපතියේ අවසරය ඇතුළු ඇතුළු වෙන්න ඕනෑ. යාපනයේ ශිෂ්‍යයෝ

මය ප්‍රශ්නය තමයි ඊයේ සාකච්ඡාවේදී මතු කළේ, පොලිසියෙන්, හමුදාවෙන් ශිෂ්‍යයෙකුට අන ගහනවා නම් කුලපතිවරයාගෙන් අවසර ගත යුතුයි කියා. ඒ වාගේ දේවල්, සාධාරණ තර්ක ඉදිරිපත් කරනවා නම් අපට ඒවාට අවසර දෙන්න පුළුවන්. තමුන් නාත්සේට බැහැ විශ්ව විද්‍යාල බිමට යන්න. අවසර නැතිව තමුන් නාත්සේ ඇතුළු වුණොත් එහෙම පනත අනුව හැම විනාඩි පහකටම රුපියල් සියය ගණනේ දඩ ගහන්නට පුළුවන්. ප්‍රින්ස් ගුණසේකර දේශපාලනය කරන්න විශ්ව විද්‍යාල භූමියට කොහොම ඇතුළු වුණාද කියන්න මම දන්නේ නැහැ.

තමුන් නාත්සේට උපාධියක් නැත්නම් උපාධි කෝටි එක දාගන්න බැහැ. පැයකට රුපියල් පන්සියයක් දඩ ගහනවා. පැයක් කෝටි එක දාගෙන හිටියොත් රුපියල් පන්සියයක් දඩ. එහෙමයි නීතියේ තිබෙන්නේ. මේ ළමයි මොනවා කථා කරනවාද මම දන්නේ නැහැ. ඒ නිදහස අපට භාර ගන්නලු. ඒ ප්‍රශ්නය අපට විසඳන්නලු. ඇයි, ඒ සභාවේ ශිෂ්‍යයෝ මොනවාද කළේ? පියය කථා කරන කොට නිදාගෙන හිටියාද? ඇයි ඒ පියාධිපතිතුමන් එක්ක සාකච්ඡා කරන්නේ නැත්තේ? ඒවා කල් පනා කළ යුතු දෙවල්. ඒක නිසා මේ අරගලය විශ්ව විද්‍යාල විසඳා ගත යුතු ප්‍රශ්නයක්. අද මේ අරගලය පුස්සක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ශිෂ්‍යයෝ සැලකිය යුතු පිරිසක් පත්තිවලට යාම ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙලා තිබෙනවා. අපි විශ්ව විද්‍යාල වහන්නේ නැහැ. අපි විශ්ව විද්‍යාල වහන්නේ නැත්තේ මොන මේ තිසයි: විශ්ව විද්‍යාල කැලැන්ඩරයක් තිබෙනවා. අවුරුද්දකට සති 52 ක් තිබුණාට විශ්ව විද්‍යාල පවත්වන්නේ සති 30 යි. එක වාරයකට සති 10 යි. වාර 3 යි. ඒ වාර තුනේ කැලැන්ඩරයේ තිබෙන සති 30 න්, පවත්වන දින ගණනින් සියයට අසූවක් අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙක් නොපැමිණු නොත් ඒ ශිෂ්‍යයාගේ ශිෂ්‍ය භාවය අවලංගු වෙනවා. විභාගයට වාඩි වෙන්න දෙන්නේ නැහැ. ඒක සාධාරණ දෙයක්. විශ්ව විද්‍යාලයේ නීති තිබෙන්නේ ක්‍රියාත්මක කරන්න. අපි ඒ නීති ක්‍රියාත්මක කරන්න බැදී ඉන්නවා. ඒවා ක්‍රියාත්මක නොකළොත් ඒවා ක්‍රියාත්මක නොකරන්නේ ඇයි කියා අපෙන් අහයි. ඒ නිසා ඉගෙන ගන්න ළමයින්ට ඉගෙන ගන්න, පත්තිවලට යන ළමයින්ට පත්තිවලට යන්න, විභාගවලට පෙනී සිටින ළමයින්ට විභාගවලට ඉදිරිපත් වෙන්න අපි විශ්ව විද්‍යාල ඇරලා තබනවා. අසාධාරණයක් තිබෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව අපි ඒ අවස්ථාවේදී කථා කරනවා.

මම කුලපතිවරයා ගෙන් නා කථා කළා. අසාධාරණයක් නැහැ. විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ ලේකම් වරයා ගෙන් නල ඇහුවා. අසාධාරණයක් නැහැ. දෙසැම්බර් මාසයේදීයි මේ පන්ති අනුමත වුණේ. එහෙම අසාධාරණයක් වුණ නම් අඩු ගණනේ මාත් එක්ක සාකච්ඡා වකට එන්න කියල මම විශේෂයෙන් ආරාධනා කළා. සාකච්ඡාවකට ආවේ නැහැ. එහෙම නම් මොකක්ද බලා පොරොත්තු වෙන්නේ. තමුන් නාත්සේ දන්නවා, 1978 දීද 1979 දීද කොහෙද කටබැද්දේ මහ අරගලයක් ඇති වුණු අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමන් මැදිහත් වෙලයි ඒ ප්‍රශ්නය විසඳුවේ කියා එතුමා ඊයේ කීවා. හැබැව.

තමුත් නත් සේ දන්නවා, මම උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමති වූ වහාම විශ්ව විද්‍යාලයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයට ගියා. ශිෂ්‍යයින්ගේ ආරාධනාවක් ඇතිව නොවෙයි. මමත් එක් ක සාකච්ඡාවකට එන්න කියා මම ශිෂ්‍යයින්ට ආරාධනා කළා. විශ්ව විද්‍යාලයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයට ගියා. පාලක සභාවත් ශිෂ්‍යයෝත් එක් ක සාකච්ඡා කරලා හුඟක් ප්‍රශ්න විසඳාගෙන ගියා. කටුබැද්ද විශ්ව විද්‍යාලයේ ප්‍රශ්න රාශියක් ගිනිගෙන දැවෙමින් තිබුණා. ශිෂ්‍යයින්ගේ අනුමැතිය ඇතිව ප්‍රමාණ දෙකකට කටු බැද්ද විශ්ව විද්‍යාලය වහලා ඒ ප්‍රශ්න ඔක්කොම විසඳුවා. ශිෂ්‍යයින් 235 කට කන්න කැන්ටිමේ තිබුණේ පිහන් 45 යි. පුටු තිබුණේ 95 යි. බෝඩිමේ 235 ක් ඉන්නවා. ඔක්කොම ලමයි බත් කාලා අවර වෙනකොට සවස තුනහ මාර පමණ වෙනවා. මේක මහ අසාධාරණයක්. මම මේ ගැන පාලකයන්ගෙන් ඇහැවුව. බෝඩිමට ගියා. කාමර දෙකක දොරවල් අරින කොට සුද්ධ හමුදාව වගේ මදු රුවො එනවා. ඒ වාගේ කොහු මෙට්ට අවුරුදු පහළොවක් තිස්සේ දිරලා. ඒ දවස්වල මම ශිෂ්‍ය නායකයා වෙලා ගිටියා නම් මම මේවාට ගිනි තියනවා. මේකේ වැරදි මම පාලක සභාවට පෙන්නා දුන්නා. මේවා හරි නැහැයි කියා මම ශිෂ්‍ය සභාවට පෙන්නා දුන්න. එව්වර විතරක් නොවෙයි ගරු කථානායකතුමනි, බෝඩිමේ ලමයෙකුගේ කාමරයේ 'ස්විච්' එක දමන තැන වයර් එක 'ප' යන්න වගේ හදලා පැත්තකට කර තිබෙනවා. හැන්දා වෙලා එනවා නම් ඉටි පන්දමක් පත්තු කරගෙන ඇවිදිත් වයර් දෙක පුරුද්දන්නා ඕනෑ බල්ලි එක පත්තු වෙන්න. මේ කැබුණේ කවදාද කියා මම ඇහැවුවා. කැඩිලා අවුරුදු හතක් අටක් වෙනවා කියා කිව්වා. ඒ ලමයෙකුට විදුලි සැර වැදිලා මැරුණා නම්; උසස් අධ්‍යාපනයට ආව අහිංසක දරුවෙක් මේවා ඔක්කොම හදන්න සුමාන දෙක කට විශ්ව විද්‍යාලය වහන්න කියලා මම කිව්වා. ඒ සති යේම මම ලක්ෂ ගණනක් සල්ලි දුන්නා. ඒවා හැදුවා. ශිෂ්‍යයෝ මම ගින්නා සැහීමකට පත් වුණා. අපි එහෙමයි, විශ්ව විද්‍යාලවල ප්‍රශ්න විසඳා තිබෙන්නේ. අපි සමග සාකච්ඡා කරන්නට ශිෂ්‍ය දරුවන්ට බැරි ඇයි? මෙවැනි ප්‍රශ්න ඇති වුණු විට විටින් විට ශිෂ්‍යයන් ඇවිත් අපිට හමු වී තිබෙනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී මම සම්බන්ධ කරන නිලධාරියෙක් වගේ කුලපතිවරයන්, ශිෂ්‍යයාණන්, පාලක සභාවත් අන්ර සාකච්ඡා ඇති කර ප්‍රශ්න විසඳා තිබෙනවා. මේ බාහිර උපාධි අපේක්ෂක ශිෂ්‍යයන්ට අපි හමු වී සාකච්ඡා කරන්නට බැරි වුණේ ඇයිද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. ඇයි සාකච්ඡා කරන්නේ නැත්තේ? ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට හම්බන්නොට දිස්ත්‍රික්කය දිනා ගන්න තිබෙන නිසයි. මෙන්න මේ කටයුත්තට අහිංසක දහරුවන් ඉන්නත් කරගන්න ඉඩ දෙන්නට කිසිම දෙමව්පියෙක් ඉඩ දෙන්න කැමති වෙනවාද?

ගරු කථානායකතුමනි, පළමුවැනි රැස්වීම හයිඩ් පාර්ක් පිටිටතියේ තිබුණා. ඔය රැස්වීම හෙටයි තිබෙන්නේ කියා තියෙද්දී මම අද සවස පහ හමාරට පමණ අගමැතිතුමා හමු වන්නට එතුමාගේ කාර්යාලයට ගියා. එතුමා හමු වී මම කිව්වා, ශිෂ්‍ය සභාවේ රැස්වීමක් හෙට තිබෙන නිසා එම රැස්වීමට පූර්ණ සහාය දෙන්නය කියා. මම ගිනනවා ඒ ශිෂ්‍යයන්ගේ රැස්වීමට සැලකිය යුතු පොලිස් ආරක්ෂා වක් ලැබී තිබුණය කියා. ඒ ලමයින් ඒ රැස්වීම පැවැත්

වූවා. මමත් ඒ රැස්වීමට ඇහුම්කන් දුන්නා. කිසිම ඉල් ලීමක් කළේ නැහැ. ඊයේත් රැස්වීමක් තිබුණා. ශිෂ්‍ය දරුවන්ට සම්පූර්ණ අරක්ෂාව දුන්නා. මොනවද කියත් නෙ කියල අපි බලාගෙන ගිටියා. කිව්ව දෙයක් නැහැ. යකඩ පොලු නම් තිබිල තිබෙනවා. කල්පනා කර බලන්න, මොකක්ද බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. මට අද ආරංචි යක් ලැබී තිබෙනවා, පාරේ යන බස්වලට ගල් මුතුරුවලින් ගහන්නට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ශිෂ්‍යයන් කණ්ඩායමක් සුදුනම් වෙනවයි කියා. සිවිල් නීති කඩ කිරීමක් සඳහා සුදුනම් වෙනවාලු. මේ ගැන අරක්ෂක අමාත්‍යාංශය තදින් ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, කිසිම විශ්ව විද්‍යාලයක අභ්‍යන්තරයේ කලබලයක් නැහැ. ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ අභ්‍යන්තරයේ කිසිම කලබලයක් නැහැ. පත්තිවලට ලමයින් යනවා. කලබල තිබෙන්නෙ පිටපැත්තෙ. එහෙම නම් මේ ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. පටු අදහස්වලින් පිරුණු, ජනාධිපතිකම දිනා ගන්න බැරි වුණු, පිස්සු විකාර අදහස්වලින් පිරුණු පුද්ගලයෙකුට මුළාවෙන්න එපාය කියා විශ්ව විද්‍යාල ක්ෂේත්‍රයේ සිටින සියලුම සිසු දරුවන්ගෙන් මම කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මම පැහැදිලිවම කිව්වා, රෝහණ විජේවීර කියන්නෙ කවද කියා. මට දින වක වාහු සහිතව පෙන්වන්න පුළුවන්, මොහු ප්‍රසිද්ධ පිස්සෙක්. වෛද්‍ය උපාධියක් ලබා ගැනීමට අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා ශිෂ්‍යත්වයක් ලබාගෙන මොහු මොස්කව් නුවර ලුමුම්බා විශ්ව විද්‍යාලයට ගියා. අවුරුදු දෙක හමාරක් යන විට මොහුට පිස්සු හැදුනා. මාස නවයක්ම ලුමුම්බා විශ්ව විද්‍යාලය කීව්වු ඇති 'මෙන්ටල් හෙස් පිටල්' එකේ මොහුට ඉන්නට සිදු වුණා. ආපසු විශ්ව විද්‍යාලයට ගියාම මහාචාර්යවරයා කිව්වා උපාධියට 'fපීච' නැහැ, සුදුසු නැහැ කියා. ශිෂ්‍යත්වය 'කැන්සල්' කර ගෙන ලංකාවට ආපසු ආවා. ඒ පිස්සු මරගැනෙ මේ රටේ ජනාධිපතිකම ගන්න හැදුවා. කල්පනා කර බලන්න. ජනාධිපති මැතිවරණයට කලින් කිව්වා මට ලංකාවේ සාමාජිකයින් හත් ලක්ෂයක් ඉන්නවා කියල. කී දෙතාද ගිටියේ? පිස්සො පස්සෙන් යන්න එපාය කියා මම අහිංසක ශිෂ්‍යයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට මුළා වුණු ශිෂ්‍ය දරුවන්ට මා කියා සිටිනවා, කරුණාකර තමන්ගේ උපාධිය හා සම්බන්ධ පාඨමාලාව හදාරා තියම පුරවැසියන් වෙන්නට, උගත් පුරවැසියන් වෙන්නට කටයුතු කරගන්නය කියා. අප අතින් යම් වරදක් වුණා නම් එය නිවැරදි කරන්නට අපි ඕනෑම වෙලාවක ලක ලැස්තියෙන් ඉන්නවා. ශිෂ්‍ය දරුවන් සමග සාකච්ඡා කර ප්‍රශ්න විසඳන්නට අපි ලැස්ති බවත් නිදහස් අධ්‍යාපනය සදාකාලික වම ශ්‍රී ලංකාවේ බලලවන්නට අපි කටයුතු කරන බවත් ආඛම්බරයෙන් මතක් කර සිටිනවා. අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කටයුතු කරන්නේ ඒ අදහසින්මයි.

නිදසස් අධ්‍යාපනය තහවුරු කිරීම සඳහා තමයි, අවුරුද්දකට රුපියල් හත් කෝටි අසූ ලක්ෂයකට වැඩි මුදල් ප්‍රමාණයක් වියදම් කර, පොත් වර්ග 180 කට වැඩි ප්‍රමාණයක් මුද්‍රණය කර ගැම ලමයෙකුටම නිකම් බෙදා දෙන්නෙ. බලන්න, ආණ්ඩුව යන මාර්ගය මොකක්ද කියා.

[ඒ. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා]

ගරු කථානායකතුමනි, මහපොළ ශිෂ්‍යත්ව ව්‍යාපාරය දින තමුන් නාත්සෙ කල්පනා කර බලන්න. දහස් ගණනකට මහපොළ ශිෂ්‍යත්ව දුන්නා. ජාතික විමුක්ති පෙරමුණේ ශිෂ්‍ය සමිති එකක්වත් කිව්වද, හොඳ වැඩක් ආණ්ඩුව කළා කියා. එහෙම කිව්වෙ නැහැ. එහෙම නම් මේ ගෙන යන ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම ජාතික විමුක්ති පෙරමුණේ දේශපාලන ව්‍යාපාරයක්. අභි-සක ශිෂ්‍යයෝ අතකොඵ කරගෙන. කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ නීති පීඨය බාහිර පන්ති පටන් ගන්නා කියා පිහියා දර ගෙන ලමයිත්ට පිහියෙන් අනිත්න ඕනෑ නැහැ. යකඩ පොලු ගේන්න ඕනෑ නැහැ, හයිඩ් පාක් එකට. තමුන් නාත්සේ තුළින් මම විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාට දැනුම් දෙනවා, ප්‍රශ්නය මන්න මය විධියයි කියා.

සිසු දරුවන්ට කිසි කරදරයක් නැහැ. අපේ අනිත් කිසිම අසාධාරණයක් වෙලා නැහැ. අපි ශිෂ්‍යයෝත් එක්ක ඕනෑ වෙලාවක සාකච්ඡාවට සූදනම්, යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම්. අපේ අනිත් වැරදක් වෙලා තිබෙනවා නම්, අපි ප්‍රසිද්ධියේ සමාව ගන්න ලැස්තියි. මේ දක්වා අපේ අනිත් එහෙම වරදක් වෙලා නැහැ. නිදහස් අධ්‍යාපනයට තම දොයිතුවකවත් අහේනියක්, අසාධාරණයක් කරලා නැහැ. ඒක අපි තහවුරු කරනවා. නිදහස් අධ්‍යාපනය අපි සදහටම බලලවන්නට උත්සාහ කරනවා. ඒ නිසා තමුන් නාත්සේලාත් සිසු දරුවන්ට අවවාද කරන්න ඕනෑ අනුශාසනා කරන්න ඕනෑ මේ වැරදි මාර්ගවල යන්න එපා කියා. තමුන් නාත්සේට ස්තූතියි.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (යෞවන කටයුතු හා රැකීරක්ෂා ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்—இளைஞர் அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும்*)

(Mr. Ranil Wickremasinghe—Minister of Youth Affairs & Employment and Minister of Education)

Mr. Speaker, in regard to the question that was asked from me by the hon. Member for Mullaitivu (Mr. X. M. Sellathambu) as regards confirmation of the performing principals in the Mullaitivu District, we have called for particulars from the Regional Director and they have been received by the Ministry and are being examined. Thereafter we will take appropriate action to confirm all those who are entitled under the circular. That is the usual practice. Once the director sends down the list to us we have to examine the list.

With regard to the question regarding embezzlement of funds from the Mullaitivu Hindu Vidyalaya, we have called for a report from the Regional Director of Education and thereafter suitable action will be taken by the Ministry. At the moment there are no papers regarding this matter in the internal audit section of the Ministry.

The Hon. Minister of Lands and Land Development could not be present in the House and he wanted me to convey his reply to the hon. Member for Mullaitivu. I

will at the same time convey his views to the Minister. According to the decisions of the cultivation meetings held on 25th September 1982 for Vavunikulam, the last date for water issue has been fixed for 15th February 1983. Any extension of water issue beyond that date will entail payment of money per issue per farmer. This decision is being adopted in cultivation meetings to prevent farmers resorting to late cultivation which leads to waste of water and increase in pest attack. According to the information available to the Ministry, some farmers who engaged in late cultivation have deposited money to obtain water for their fields after the last date of water issue. I will also convey the hon. Member's views to the Minister.

The next question is one asked from the Deputy Minister of Defence, who could not be present at the moment. The question was asked by the hon. Member for Colombo West, but pertains also to the question asked by the Hon. Member for Nallur yesterday regarding position in the universities. The Deputy Minister of Higher Education has already explained some of the matters. I do not intend to cover that ground.

With regard to the University of Jaffna, one student from the Technical College and three students from the Jaffna University and the landlord of one of the houses in which these students were staying were taken in for questioning in connection an attack on an army person and vehicle on the 4th March. The students and the landlord were released subsequently, as the Deputy Minister explained. The students went into the university and they came and met the Secretary to the Ministry of higher Education as well as the Deputy Minister of Higher Education. they had made certain requests from the Ministry of Higher Education, two of them pertaining to hostel facilities and residence ; the 3rd and 4th requests were as follows: No undergraduate should be arrested without prior information to the Vice-Chancellor when students are taken into custody on suspicion ; and inquiry should be held within 24 hours, and if there is no evidence against them they should be released forthwith.

The matter was referred to the Ministry of Defence, and the Deputy Minister of Defence said he could view these requests favourably and asked that whatever possible these two conditions be followed. Certainly, as far as the Ministry of Defence is concerned, the Deputy Minister wanted me to convey to this House the view that no law abiding citizens including students should have to undergo any form of harassment.

Regarding the University of Sri Jayawardenapura, I will have to go back to certain incidents which took place in January this year.

On 14th January a pirith ceremony was held in the University to which the villagers were also invited. During the pirith ceremony a clash took place between some villagers and some students. A house belonging to a police constable was completely burnt and the damage was estimated at Rs. 60,000. A motor cycle was damaged. The police intervened in order to prevent a clash between the villagers and the students. Subsequently the University was closed and the police made arrangements for the students to leave the area without being intimidated by the villagers.

Seven people have now been charged with robbery and one with arson. They are D. M. Dissanayake, D. Pathmasiri, A. P. Milton Perera, K. Pushpakumara. R. M. Gunasekera and Kulasekera. Just after this incident, at midnight the police arrested five students carrying poles wrapped with barbed wire, and some had poles with nails. They were released at the request of the then Vice-Chancellor. When the police entered the campus after the clashes they found bombs and poles with nails. After that, the Vice-Chancellor suspended 12 students and appointed a committee of inquiry.

As there was no co-operation between the villagers and the university and as the Vice-Chancellor was unable to take steps to reopen the university, on the 7th February the Ministry of Higher Education appointed Mr. Karunasena Kodithuwakku as Competent Authority. The police started patrolling the area from 8th February in order to prevent a clash between the students and the villagers. On the 9th February the Competent Authority after discussions with the villagers opened the university and started student lectures. At this stage some of the students met him and requested that the punishments imposed on student leaders be rescinded. The Competent Authority, in order to make a fresh start, said that he could not rescind the punishments but was willing to suspend the operation of the punishments in order to create a peaceful atmosphere in the university. He also said that no meetings should be held in the university premises without his permission. This was done as a temporary measure in order to avoid any disruption of peace which could again lead to clashes with the villagers.

On 10th February, the Student Assembly violated this order by holding a meeting at the Student Centre. The Student Assembly organized a strike at this stage. As the Competent Authority was concerned about the situation in the university and as the situation around the university had not returned to normal, he had to suspend the Student Assembly, and the Secretary was

informed by the Competent Authority that he was suspending the assembly under section 118 (1) of the Universities Act. The students thereafter attended lectures.

On 16th February the President of the Student Assembly that had been suspended, who was one of the undergraduates previously suspended by the Vice-Chancellor and would have been punished if not for the step taken by the Competent Authority suspending the operation of the punishment, had obstructed the wardens and sub-wardens when they were carrying out their duties. The name of the president of the assembly has already transpired, Pushpakumar. The Competent Authority then summoned him and informed him that he should not obstruct the wardens and sub-wardens and any other officials of the university, and that if he continued to disregard university regulations he would have to suspend him from the university and bring into operation the punishment imposed upon him by the committee of inquiry. In spite of this warning, Pushpakumar organized another meeting on 23rd February at the Student Centre.

On the 24th February the students boycotted classes in sympathy with the strike in the University of Colombo. In spite of the warning given by the Competent Authority, Mr. Pushpakumar held another meeting. In view of the actions of Mr. Pushpakumar, the Competent Authority was compelled to implement the suspended punishment on Mr. Pushpakumar with effect from 24th February since he had committed another offence violating the condition of the suspended punishment. The Competent Authority also called for explanations from other student leaders in the suspended Student Assembly for addressing the unauthorized meeting, and he suspended four more students, K. K. Gunaratne, W. A. Wijeratne, Reggie Ranasinghe and H. A. B. J. Marasinghe.

Also on the 24th of February, the Competent Authority called in the police to protect the premises after the undergraduates who had attended the meeting said that the Competent Authority will not be allowed to leave the premises and there was information that property would be damaged.

A few days prior to this day the Vice-Chancellor of the University of Colombo had been surrounded in his office and held hostage for few hours. To ensure the safety of the university staff and the property the police were called in, but the police were instructed that they could not in any way obstruct student activity. The police carried out these instructions. In the meantime some of the students continued to protest against the Competent Authority. Others were

[රජීල් වික්‍රමසිංහ මහතා] prevented from attending lectures as a result of a group of students intimidating the undergraduates who wished to attend lecturers.

On the 2nd of March another meeting was held by the undergraduates who had been suspended, and they went round the administration block shouting.

“අද මිලදලි ගෙට ඇතුලේ, අද කමා කරන්නේ කටින්, ගෙට කමා කරන්නේ අනින් පමිනි.”

They challenged the Competent Authority to come to the university before 9 a.m. the next day and aid that they would issue a letter suspending the Competent Authority.

On the 3rd of march the students went in procession round and round the Sumangala building, which is the Administration building, shouting slogans. Then they attempted to enter the Sumangala building. The police warned the students that they should not enter the building. At that stage stones were thrown at the police and the police fired canisters of tear gas. No batons were used. It was alleged that some students were injured as a result of the baton charge. Six students had gone to the Colombo South Hospital for treatment. Poice also visited the hospital. Nq one had injuries. There were two boys and four girls. Some of the students who were alleged to have been injured by the alleged baton charge have made signed statements to the effect that they threw stones at the police.

On the 4th March no students were attending lectures as a result of the previous day's clash where the police had to fire tear gas, and the Competent Authority requested all students to leave the hostel by 5 p.m. as they were not attending lectures and informed them that only those who attend lectures would be given hostel facilities. The Competent Authority had also sent letters to all parents, and I have seen replies sent by many parents, all of them supporting the action taken by the Competent Authority.

On the 10th of March a group of students indicated to the Competent Authority that they wished to attend classes from 11th March. Some of the parents had written to the Competent Authority, and he had requested them to escort their children to the university premises on the 11th of March. Arrangements were made with the police to provide protection, and on 11th of March 290 undergradutes attended classes. Classes were held according to the time table and those who required hostel facilities were provided with hostel facilities. On Monday the 14th when some of the students were arriving at the University for lectures at Wijerama Junction a group of about 50 or 60 students who were boycotting classes had tried to prevent them from

attending lectures and tried to intimidate them. When the police arrived on the scene the group had dispersed. In fact, if you look at the “Aththa” paper of 15th Tuesday, even they admit :

“ ශ්‍රී ජයවර්ධන පුර විශ්ව විද්‍යාලයේ පන්ති වර්ජන ශිෂ්‍යයන්ට පහර දීමට ඒයේ උදේ එහි පැමිණි යු. ඇන්. පී මැර හමුදාවක් ප්‍රදේශවිසින්ගේ සහාය ලද ශිෂ්‍යයන් විසින් පලවා, හරිනු ලැබීය. එසේ පලවා හරිනු ලැබූ මැරවරයන් මෙලොව සිහියක් නැතිව ඇද වැටී පුවාල ලැබී සිටි බව සැලසී.”

If this is correct, then there has been no intimidation of students as some of the organisations had claimed.

What happened was 50 or 60 students had assembled. There was no-one else and this is one of the news reports which they had to cover up the fact that they had assembled there. Subsequently the students have been attending lectures. I am informed that as many as 700 students have attended lectures and they have been given their loans. There have been no complaints made to the police about assaults. On 16th of March a Buddhist priest, an undergraduate, complained to the University authorities that he was threatened on the 15th of February by some other undergraduates who were boycotting lectures. Similarly, as the Deputy Minister of Higher Education mentioned two students who are attending lectures complained that they left the University premises and boarded a bus. A group of four persons had come up to them after they were pointed out by an undergraduate who was boycotting lectures. This group had attempted to assault the students and one member of the group had pulled out a knife. The Police are taking steps to arrest these persons concerned.

Police protection has been provided from Wijerama Junction to the University gate and police vehicles also are patrolling the Nugegoda junction. There are at the moment 97 girls in the hostel and 15 boys. The Police are also inquiring into some information received that a person by the name of Angulana Benett had been manufacturing small hand bombs which are manufactured with the lids of arrack bottles. The only unauthorised visitor so far has been my friend, Prins Gunasekera.

You can see, Mr. Speaker many of the students want to attend lectures and a group of men are preventing them from doing so, but about 700 are attending lectures. The Competent Authority has said that whatever settlement he can make within the University itself, he will endeavour to do. He also has a duty, first and foremost, to ensure that all students who want to attend lectures are able to attend lectures. He tried, in fact, to allow students who were protesting to go ahead with the demonstration, as long as there was no damage to property and there was no threat to any of the under-graduates or to members of the staff. In regard to the Colombo University, the Deputy Minister of Higher Education explained the facts.

There were two issues, on about the students of the Kotelawala Defence Academy and the second in regard to the lectures being conducted for external students. At Kelaniya University, too, a strike was called out in support of the Colombo University. Some students attended classes and yesterday there was a clash between two factions when some of the students boycotted classes. Some of the students boycotting classes tried to prevent a group going in for lectures. Even today a number of students have attended lectures in the Kelaniya University and in the Colombo University. I think from February there has been a boycotting of classes except in the Medical Faculty. Some of the students in the Education Faculty too have returned, but when the students in the Art Faculty attempted to return for lectures a group of students who were boycotting lectures prevented them from going into the class rooms.

So, as you can see, there is also an organised activity on the part of some political group to prevent students from attending lectures. Yesterday when a meeting was held at Hyde Park the Police found two students who were carrying 50 iron rods. There were also many trade union leaders at the meeting and they spoke in terms of a workers' struggle against the Government. Some of the students have also been taken to various centres in the city, Fort and Pettah, to organise picketing during the lunch hour. They were backed by the trade unionists. This was organised originally by the J.V.P., but others also have come in. Yesterday there was an incident when Mr. L. W. Panditha, a trade union leader of the Communist Party was prevented from speaking at Hyde Park. While the strikes have been organised by the J.V.P., some of the other parties have also tried to cash in on it.

Regarding the students' problem, certainly the Government has no intention of doing away with free education as some people alleged. In regard to Sri Jayawardenapura University, the Competent Authority says that he is willing to allow all students who so desire to follow lectures and full police protection will be provided. In regard to the Colombo University, the decision to hold classes for External Law Students was not a decision made by the Government. Individual Universities have the right to deal with questions pertaining to External Degrees. As far as the Government is concerned, as the Leader of the Opposition wanted to know yesterday, I can say that there was no intention of charging fees from any of the undergraduates, who are attending classes. As regards external students, this is an arrangement which the University is entitled to do under the Universities Act.

I understand that today some of the student leaders of Samaja Shisya Peramuna had met the Vice Chancellor and some students were also having discussions with the Vice Chancellor. I would join with the Members of the Opposition in requesting the students to return. I understand that a majority of students were interested in returning to lectures. I think as far as the external issue

is concerned, it is really a matter for the University. But one of the student leaders have taken this matter to Court and I think the matter can be decided in Court one way or the other and all parties can accept that decision as to whether the University is entitled to hold lectures for external students. I think Mr. Batty Weerakoon is arguing the case. It should be the best solution that I can suggest. As the matter is before Court there is very little that we can do to see that they get back to the lectures. There is a small group who is always interested in creating trouble.

They are the people who tried to prevent classes being started in the University of Sri Jayawardenapura. They were the ones who tried to have a complete boycotting of Kelaniya. They have not succeeded. Now they are trying to concentrate their full strength in the Thurstan premises of the University of Colombo. Many of the students have been written to and their parents have written saying that they would like their children to attend lectures. Undergraduates would like to attend lectures, but they are afraid that will be harassed if they do so. The University authorities should take appropriate steps to provide them with the necessary protection as the Competent Authority has done in the case of the University of Kelaniya.

Really there is no purpose in carrying on with this boycotting of classes unless it is completely political. The students have lost as much as four to five weeks. The Government is interested in seeing that they return to the classes. I think the best they can do in the case of the Colombo University is to allow Court to deliver its verdict, because this is really a matter between the University Council and the undergraduates. As regards classes held for external students, it is a power which the University has. There were no instructions given by the Government and as far as the Government is concerned, there is no intention to depart from the scheme of free education, as some alleged. As the hon. Deputy Minister of Higher Education said, the JVP and some other Parties are trying to make political capital out of this. There are some who would like to see dead bodies. There are people who generally do their politics and thrive on dead bodies. It is no one else but the JVP Groups who are today organizing the violence in the Universities. As far as the Government is concerned we would be the happiest to see that the Universities returned to normal as soon as possible.

ජේ. එල්. සිරිසේන මහතා (සමාජ සේවා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(ශ්‍රී ලං. ඉ. ග. සි. ක්‍රී. සේන—සමාජ සේවකයන් පිරිසි අනුමැත්ත)

(Mr. J. L. Sirisena—Deputy Minister of Social Services)

ආනන්දව මරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු : ප්‍රත්‍යක්ෂී දිස්ත්‍රික්කයේ යම් යම් කොටසකටම නියම සහනාධාර සැපයිය යුතු බව ප්‍රත්‍යක්ෂී දිස්ත්‍රික්ක විසින් වාර්තා කර ඇත. ඒ පිළිබඳව භාණ්ඩාගාරය සමඟ සකස් කිරීමෙන් පසු සහනාධාර සැපයීමට ක්‍රියා කරනු ලැබේ.

உ. சூ.

மேலே வரிகளில் அடங்கிய இடங்களில் உள்ள பிழைகளைக் கவனமாகக் கருத்து தெரிவித்துக் கொடுக்க வேண்டும். இவற்றை மீளாய்வு செய்து திருத்தம் செய்து தரப்படும்.

1983 மார்ச் 31 வரை இலாபகரமாக

தொகுக்கப்படும் அனைத்து பிழைகளும்.

குறிப்பு

அங்கத்தினர்கள் இறுதிப் பதிப்பிற்கு செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற்றொளிவாகக் குறித்து பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சார்ட் பதிப்பாளியருக்கு

1983 மார்ச் 31, வியாழக்கிழமைக்குப் பிந்தாமல்

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புவதில் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of HANSARD,

not later than

Thursday, 31st March 1983

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝභිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පො. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දාට ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா : ஹன்சார்ட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டலுவலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரண்டும் நவம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

